

BHASHAJATAKAPADHATI

BY

KOLATTERI SANKARA MENON, M. A., L. T.,

THE SRÎ VANCHI SÊTU LAKSHMI SERIES.

No. 3.

BHASHAJATAKAPADHATHI

EDITED

**With Introduction, Introductory Chapter
on Astrology, Notes Etc.**

BY

KOLATTERI SANKARA MENON, M. A., L. T.,

Director of Ayurveda, Travancore

and

*Curator for the Publication of Ayurveda,
Jyotisha (Astronomy and Astrology) and
Malayalam Manuscripts.*

PUBLISHED UNDER THE AUTHORITY OF THE GOVERNMENT OF
TRAVANCORE.

TRIVANDRUM:

PRINTED BY THE SUPERINTENDENT, GOVERNMENT PRESS,
1926.

ശ്രീവഞ്ചികുമാരവാരാ കനകമലതാ
 കാപി! കല്പദ്രുമകാ
 കാലേ നീതിപ്രവാളാ സുരഭിലസുകൃതോ-
 പാത്തബോധപ്രസൂനാ
 ഭൂരിശ്രേയഃഫലാശ്യാ ദ്വിജകലകലിതാ
 മരയാപാസ്തതാപാ
 സേയം ഭക്തുകുസാരാ വിലസതി സകലാ-
 ഭീഷ്ടാ സജ്ജനാനാം.

തയാജ്ഞപ്തോ ലക്ഷ്മുപാ ധരണിഗതയാ ജ്യോതിഷമുഖ-
 പ്രബന്ധാൻ പ്രാചീനാൻ പ്രകടയിതുമന്ത്വിനിഹിതാൻ
 സദാസോയം ചിന്താൻ വിദധദചി ശുദ്ധാൻ നയതി താൻ
 പ്രകൃഷ്ടാൻ പ്രാകാശ്യം; തമിമനഗ്രഹ്ണന്ത സുധിയഃ.

കൊളത്തേരി ശങ്കരമേനോൻ

അവതാരിക.

ശ്രീവടശ്രേണി'ഭദ്രേവവിരചിതമായ പ്രസിദ്ധജാതകപലതിയുടെ സവിസ്തരമായ പരിഭാഷയാകുന്നു പ്രകൃതപുസ്തകമായ 'ഭാഷാജാതകപലതി'. മൂലത്തെ സ്പഷ്ടമാക്കുന്നതിനായി അവശ്യവിജ്ഞയങ്ങളായ പല ജ്യോതിശ്ശാസ്ത്രമൂലതത്വങ്ങളേയും ഇതിൽ അവിടവിടെ പ്രതിപാദിച്ചിട്ടുണ്ട്. ആയുർദായഗണിതസംപ്രദായത്തെ വിശദമാക്കുന്നതിനുവേണ്ടി പാരമ്പര്യക്രമാഗതമായ മാറ്റങ്ങളെക്കൂടി കാണിച്ചിരിക്കുന്നത് ഭാഷാജാതകപലതിയുടെ പ്രത്യേകമാഹാത്മ്യമാകുന്നു. ഇതിനെല്ലാറ്റിനുംപുറമെ ഹോരാത്മതപനിണ്ണയത്തേക്കൂടി ഗുരുപാരമ്പര്യക്രമമനുസരിച്ചു ചെയ്തിട്ടുള്ളതു 'ശിഷ്യാണാം ബുദ്ധിപൂർവ്വൈ' ഭവിച്ചിട്ടുണ്ടെന്ന ഗ്രന്ഥകാരൻ തന്നെ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു.

“രാഹവിനം കേതുവിനം
സ്വക്ഷേത്രം നാമി നിണ്ണയം.”

എന്നുള്ള അഭിപ്രായത്തെ ഗ്രന്ഥകർത്താവും അംഗീകരിച്ചിട്ടുണ്ട്. എന്നാൽ അവയുടെ മൂലത്രികോണം, ഉച്ചം മുതലായവയെക്കുറിച്ചുള്ള അഭിപ്രായങ്ങളിൽ ആചാര്യന്മാർ അന്യോന്യം യോജിച്ചു കാണാത്തതുകൊണ്ടു കേരളസംപ്രദായത്തെ അറിയുന്നതു പ്രയോജനകരമായിരിക്കും.

“രാഹോർമൂലഗൃഹം തൌലി-
രൂച്ചം വൃശ്ചികരാശിയാം
അത്യുച്ചം സപ്തമം ഭാഗ-
മുദാപമാരോഹിസംജ്ഞയാം.
കീഴിലാമവരോഹിതപം
വിലോമഗതികാരണാൽ
കുംഭം മൂലഗൃഹം കേതോ-
രൂച്ചവും കുംഭമാസ്തരം.”

ഇത്യാദി 'ഭാഷാജാതകപലതി'യിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത് കേരളീയജ്യോത്സ്യന്മാർക്കനുഗ്രഹമാകുന്നു. ഇങ്ങനെയുള്ള കാര്യങ്ങൾ

ഓരോന്നോരോന്നായിച്ചിന്തിക്കുമ്പോൾ ഈ പരിഭാഷ മൂലഗ്രന്ഥത്തേക്കാൾ ഉൽകൃഷ്ടവും ഉപകാരപ്രദവുമാണെന്നുതന്നെ പറയേണ്ടിയിരിക്കുന്നു.

ഈ ഭാഷാജാതകപദ്ധതിയുടെ കർതാവു 'നെടുംപ'യിൽ കൊച്ചുതൃസ്സനാശാണെന്ന സുപ്രസിദ്ധനായ ദൈവജ്ഞനാണ്. തിരുവല്ല (ഇപ്പോൾ പത്തനംതിട്ട) താലൂക്കിൽ, ആറമുള ചെറുകോൽ ദേശത്തുള്ള ഒരു ഉൽകൃഷ്ടനായർകടുംബത്തിലാണ് ഈ മഹാൻ ജനിച്ചത്. ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ പിതാവു റാന്നിയിൽ രാമനാശാണെന്ന വിഖ്യാതനായ ദൈവജ്ഞശിവാമണിയായിരുന്നു.

„രാമനെനെല്ലാടവും വിശ്രുതനായിട്ടി-

രാമനാശാസിതാവെന്നുള്ള കീർത്തിയോടും

ഗുരുദൈവജ്ഞനാക്കും ഗുരുഭൂതനാമെന്റെ

ഗുരുവാം പിതാവിന്റെ ചരണംബുജം വന്ദേ.”

എന്നു നമ്മുടെ ഗ്രന്ഥകർതാവുതന്നെ മറ്റൊരവസരത്തിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. 'ഭക്തന രാമശിഷ്യേണ്' എന്ന ഭാഷാജാതകപദ്ധതിയിലും പറഞ്ഞു കാണുന്നുണ്ട്. അതുകൊണ്ടു റാന്നിയിൽ രാമനാശാൻ കൊച്ചുതൃസ്സനാശാന്റെ പിതാവും ഗുരുവുമാണെന്നുതന്നെ തീരുമാനിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു.

റാന്നിയിൽ രാമനാശാണെന്ന പ്രസിദ്ധനായിത്തീരുവാനുള്ള സംഗതി റാന്നിയിൽ അദ്ദേഹം ജനിച്ചുവളർന്നുകൊണ്ടായിരിക്കാമെങ്കിലും പിന്നീടുള്ള താമസം ചെങ്ങന്നൂരായിരുന്നു. രാമനാശാന്റെ ജ്യോതിശ്ശാസ്ത്രപാണ്ഡിത്യത്തെ തെളിയിക്കുന്ന പല ഐതിഹ്യങ്ങളും മദ്ധ്യതിരുവിതാംകൂറിൽ ഇന്നും സുപ്രസിദ്ധമാണ്.

കൊച്ചുതൃസ്സനാശാൻ മഹാവിദ്വാനും ജ്യോതിശ്ശാസ്ത്രത്തിൽ അത്യന്തം വിദഗ്ദ്ധനുമായിരുന്നു. കൊച്ചുതൃസ്സനാശാൻ ജാതകംനോക്കിയോ പ്രശ്നംവെച്ചോ പറഞ്ഞിട്ടുള്ള ഫലങ്ങളിലൊന്നുതന്നെ ഒരിക്കലും കടുകിടക്കുകൂടി വൃത്യാസപ്പെട്ടിട്ടില്ലെന്നുള്ള സംഗതി ഇന്നും ആറമുള മുതലായ പ്രദേശങ്ങളിലുള്ളവർക്കു കേൾവിക്കൊണ്ടിറുവുള്ള വാസ്തവമാകുന്നു. ഈ മഹാന്റെ വിജയത്തിനുള്ള മുഖ്യകാരണം അനന്ധായിനിയായ വിഷ്ണുഭക്തി ഒന്നുതന്നെയാണ്.

ഘോഷങ്ങളൊന്നും കൂടാതെ
സുഖമുണ്ടായ്തരേണ്ടകിൽ
എത്രയും സാരമായിട്ടു
ചൊല്ലിടാമുപദേശവും

സ്നേഹഗൗരവവിശ്വാസം-
ഭക്തിയുക്തോ രമാപതേഃ
തിരുവട്ടാക്ഷരം മന്ത്രം
ജപിച്ചീടുക സർവദാ.”

എന്നു ഭാഷാജാതകപദ്ധതിയിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതു കൊച്ചുകൃഷ്ണനാശാൻ പാത്മസാരമിയിലുള്ള നിവ്യാജഭക്തിയെ സവിശേഷം വ്യഞ്ജിപ്പിക്കുന്നു. ആശാൻ ഒരു ദിവസമെങ്കിലും ആറമ്മുളെ പാത്മസാരമിയെ ദർശനം ചെയ്യാതിരുന്നിട്ടില്ല. എന്നാൽ അത്യാവശ്യസംഗതിക്ക് എവിടെ എങ്കിലും പോകേണ്ടിവന്നാൽ പ്രതഭംഗം വരാതിരിക്കുന്നതിന്നു ഭാരമയമായ പാത്മസാരമി ബിംബംകൂടെക്കൊണ്ടുപോകുക പതിവായിരുന്നു. ആശാൻ നിത്യവും വച്ചുപൂജിച്ചിരുന്ന ഈ ബിംബം മാനാർ നാലേകാട്ടിലെ മഠത്തിൽ ഇന്നുവെച്ചു പൂജിച്ചുപോരുന്നു.

ആറമ്മുളെ കൃഷ്ണനെക്കുറിച്ച് കൊച്ചുകൃഷ്ണനാശാൻതന്നെ ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു.

ശ്രീമൽഷഡങ്കരേശസ്വ
കൃഷ്ണസ്വാർജ്ജനസാരഥേഃ
ഭക്തേന രാമശിഷ്യേണ
കൃഷ്ണദാസേന ധീമതാ
ശുദ്ധപാണേശ്വ ശിഷ്യസ്വ
കുക്കടക്രോഡവാസനഃ
ഭാരത്യാതിപ്രസന്നേന
ഭാഷാജാതകപദ്ധതിഃ
വിനിർമ്മിതാ മയാ സൈഷാ
വിശേഷേണ വിരാജതാം.”

ഇവിടെ ഷഡങ്കരമെന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത് ആറമ്മുളയാകുന്നു. എന്നാൽ

„ചെങ്ങാടംകെട്ടിയുണ്ടിതിലാരുമുള്ള
ചെങ്ങാടമാക്കിക്കെട്ടിത്തന്നുണ്ടതിലേറി
എഴുന്നള്ളിടാം.”

എന്നുള്ള വചനങ്ങളെക്കൊണ്ട് ഷഡ്ധം എന്നു പറയുന്നതു കരകൂടി ശരിയാണെങ്കിലും ഷഡ്ധകൾക്കും ആറമുള്ളയുടെ പശ്ചാത്താപമായി ലോകപ്രസിദ്ധമായിത്തീർന്നിട്ടുണ്ട്.

കൊച്ചുതൃക്കുന്നാശാന്റെ ഗുരുനാഥൻ പിതാവായ രാമനാശാൻതന്നെയാണ്. എന്നാൽ കോട്ടിക്കോട്ട ശുഭപാണിവാരിയുടെ അടുക്കലും അദ്ദേഹം പഠിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നുള്ളതിലേക്കു തെളിവു മേൽ ഉദ്ധരിച്ച പദ്യംതന്നെയാകുന്നു. വാരിയർ ആശാനെ പഠിപ്പിച്ച വിഷയങ്ങൾ കാവ്യനാടകാലങ്കാരാദികളായിരിക്കാമെന്നല്ലാതെ ജ്യോതിഷമുണ്ടെന്നു തോന്നുന്നില്ല. ജ്യോതിഷത്തിൽ ഗുരു അച്ഛൻ തന്നെയാണ്. ഈ രത്നം ആശാന്റെ ഗുരു പരംപരയിൽ നിന്നു മേലിൽ സ്പഷ്ടമായും ചെയ്യും. രാമനാശാൻറെക്കാരും യോഗ്യനായുള്ള ഒരു ജ്യോത്സ്യൻ അക്കാലത്തില്ലാതിരുന്ന സ്ഥിതിക്കു ബുദ്ധിമാനായ കൊച്ചുതൃക്കുന്നാശാനെ രാമനാശാൻ തന്നെ ജ്യോതിഷം പഠിപ്പിച്ചു എന്നു വിചരിക്കുന്നതിൽ യുക്തിഭംഗം ഉണ്ടാകുമെന്നു തോന്നുന്നില്ല. അതിന്നുപുറമെ രാമനാശാൻ ശിഷ്യന്മാരെ പഠിപ്പിക്കുന്ന വിഷയത്തിൽ വിമുഖനായിരുന്നില്ല എന്നത് ആശാനെന്നുള്ള സംജ്ഞകൊണ്ടുതന്നെ വെളിവാകുന്നുമുണ്ട്.

രഘുവിനെ സകലശാസ്ത്രങ്ങളും പഠിപ്പിച്ചതു മറ്റുള്ള ആചാര്യന്മാരാണെങ്കിലും ധനുർവ്വേദം അഭ്യസിപ്പിച്ചതു സ്വപിതാവായ ദിലീപമഹാരാജാവായിരുന്നു എന്നാണല്ലോ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത്.

„തപഃ ച മേദ്ധ്യം പരിധായ ഞ്ജരവീ-
മശിക്ഷതാസ്രം പിതൃരേവ മന്ത്രവത്;
ന കേവലം തദഗുരരേകചാത്മിവഃ
ക്ഷിതാവഭൂദേകധനുർഭാപി സഃ”.

ധനുർവ്വേദപാരംഗതനായ ദിലീപമഹാരാജാവിനേക്കാൾ യോഗ്യതയുള്ള ഒരാൾ അക്കാലത്തില്ലാതിരുന്നതുകൊണ്ടുതന്നെയാണ് ദിലീപമഹാരാജാവു സ്വപുത്രന്റെ ധനുർവ്വേദശിക്ഷണത്തെ നിർവ്വഹിച്ചത്. അതുപോലെതന്നെ രാമനാശാനും സ്വപുത്രവിഷയത്തിൽ ജ്യോതിഷാസ്ത്രശിക്ഷണം നിർവ്വഹിച്ചു.

‘കൃഷ്ണഭാസേന’ എന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതുകൊണ്ടു ഗ്രന്ഥകാരന്റെ നാമവും ശാസ്ത്രപ്രകാരം (എന്നു പറയുന്നതു ശരിയാണെങ്കിൽ) ജാതിയും വ്യക്തമാക്കിയിരിക്കുന്നു. ഭാസശബ്ദം സ്വനാമത്തോടു ചേർത്തു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത്

“ശർമാന്തം ബ്രാഹ്മണസ്യാക്തം

വർമാന്തം ക്ഷത്രിയസ്യ തു

ഇപ്ലഭാസപദാഭ്യാം സ്വാ-

ഭഭിയാ വൈശാശുഭ്രയോഃ”.

എന്ന മനുസ്മൃതിവാക്യത്തെ സ്തരിച്ചിട്ടുതന്നെയായിരിക്കാം. ശർമ്മ, വർമ്മ, ഇപ്ല, ഭാസ എന്നീ പദങ്ങൾ ക്രമത്താലെ ബ്രാഹ്മണ, ക്ഷത്രിയ, വൈശ്യ, ശുഭ്രരുടെ നാമങ്ങളോടു ചേർത്തുപയോഗിക്കണമെന്നാണ് മനു ശാസിക്കുന്നത്. ഇതുകൊണ്ടായിരിക്കണം ഭാസ പദം സ്വനാമത്തോടുചേർത്തു ആശാൻ നായരാനെങ്കിലും ഉപയോഗിച്ചിരിക്കുന്നത്.

വിദ്യാഭ്യാസം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ കൊച്ചുകൃഷ്ണനാശാൻ വിദ്യാബലംകൊണ്ടും, തപോബലംകൊണ്ടും ഗുരുക്കന്മാരെ അതിശയിച്ചു. ഭഗവാസസുക്ഷിതദീപയഷ്ടി’പോലെ പ്രകാശിക്കുന്ന കൊച്ചുകൃഷ്ണനാശാൻ ഗുരുക്കന്മാരുടെ കരുണാകടാക്ഷത്തിനും അനുഗ്രഹത്തിനും ഒരുപോലെ പാത്രമായിത്തീർന്നു.

“സവ്ത്ര ജയമിച്ഛേമരത

ശിഷ്യാഭിച്ഛേമരത പരാഭവം.”

എന്നുള്ള വചനപ്രകാരം, റാന്നിയിൽ രാമനാശാനും കോഴിക്കോട്ടു ശുലപാണിവാരിയരും കൊച്ചുകൃഷ്ണനാശാനെ സംബന്ധിച്ചെടുത്തോളം കൃതാർത്ഥന്മാരായി.

എന്നാൽ

“പുത്രാഭിച്ഛേമരത പരാഭവം.”

എന്നുള്ള പാരാന്തരാപേക്ഷയാ റാന്നിയിൽ രാമനാശാനു പ്രത്യേകചാരിതാത്പര്യത്തിനുമവകാശം സിദ്ധിച്ചു.

ഇപ്രകാരം രണ്ടു ഗുരുക്കന്മാരുടെ പുണ്യാനുഗ്രഹത്തോടും, പാത്ഥസാരഥിയായ ശ്രീകൃഷ്ണസ്വാമിയുടെ പദകമലത്തിലുള്ള സ്ഥിരഭക്തിയോടും, വിദ്യാബലത്തോടും, ബുദ്ധിശക്തിയോടും കൂടിയ കൊച്ചുകൃഷ്ണനാശാന്റെ ഉപമാപോഹപടുതപത്തേ പ്രകടി

പിടിക്കുന്ന ജാതകഫലചിന്തനമോ, പ്രശ്നഫലചിന്തനമോ മാത്രം തെറ്റി വികലമായിപ്പോകുന്നതല്ലെന്നു പ്രത്യേകം പറയേണ്ട ആ വശ്യമില്ലല്ലോ. ആശാൻ എന്തെങ്കിലും ആലോചിക്കാതെ പറഞ്ഞിരുന്നാൽത്തന്നെ വിധി അതിനെ അത്ഥവത്താക്കിത്തീർക്കും.

“വാചമതേമാന്യസാവതി”.

എന്നു പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതു കൊച്ചുകുഞ്ഞാശാനേ സംബന്ധിച്ചെടുത്തോളം എത്രയും ശരിയാണ്. റാന്നിയിൽ രാമനാശാന്റെറ പുത്രനായ കൊച്ചുകുഞ്ഞാശാന്റെറ യോഗ്യതകളെക്കുറിച്ചധികം അതുഭൂതപ്പെടുവാൻ അഥവാ അവകാശമില്ലെന്നും ചിലപ്പോൾ തോന്നിപ്പോകുന്നു. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ,

“കുഭഃ പരിമിതമഭഃ

വിബതി, പപൈഃ കുഭസംഭവോഽഭോധിം;

അതിരിച്യതേ സുജനാ

പുത്രഃ പിതരം നിജേന ചരിതേന”.

എന്ന പദ്യം സുജനാവായ പുത്രൻ സാധാരണയായി പിതാവിനെ അതിശയിക്കുമെന്നാണല്ലോ പറയുന്നതു്.

മദ്ധ്യതിരുവിതാംകൂർ അനേകശതാബ്ദകാലം സരസ്വതീദേവിയുടെ നൃത്തരംഗമായിരുന്നു. ആ പ്രദേശം ശാസ്ത്രപാരംഗതന്മാരായ ബ്രാഹ്മണരേക്കൊണ്ടും, നായന്മാരെക്കൊണ്ടും നിറഞ്ഞിരുന്നു. വൈയാകരണന്മാർ, താക്കീകന്മാർ, മീമാംസകന്മാർ, ജ്യോത്സ്യന്മാർ, വൈദ്യന്മാർ മുതലായവരുടെ വിളനിലവുമായിരുന്നു ഒരുക്കാലത്തു മദ്ധ്യതിരുവിതാംകൂർ. അവരെ എല്ലാവരേയും കുറിച്ചു സവിസ്തരം പ്രതിപാദിക്കുന്നതിന്നു് ഇവിടെ സംഗതിയല്ലാത്തതുകൊണ്ടു ജ്യോത്സ്യന്മാരേക്കുറിച്ചുമാത്രം ചില വിവരങ്ങൾ പറഞ്ഞുകൊള്ളുന്നു.

കേരളത്തിലുണ്ടായിട്ടുള്ള ദൈവജ്ഞന്മാരിൽവെച്ചു് അഗ്രേസരനെന്നു ഗണിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള തലക്കുളത്തുഭട്ടതിരിയുടെ ഒരു ശിഷ്യപരംപര മദ്ധ്യതിരുവിതാംകൂറിൽ വർദ്ധിച്ചു ഫലപുഷ്ടിയെ പ്രാപിച്ചു. ആ പരംപരയിൽ ഉൾപ്പെട്ട ഒരു മഹാനായിരുന്നു ഭാഷാജാതകപ്രലതിയുടെ കത്താവായ കൊച്ചുകുഞ്ഞാശാൻ. ഇതു ക്രമേണ സ്പഷ്ടമായിത്തീരുന്നതാണ്.

തലക്കുളത്തുഭട്ടതിരി എന്ന പ്രസിദ്ധനായ ദൈവജ്ഞൻ ഏകദേശം കൊല്ലവർഷം നാനൂറാമാണ്ടിടക്കു ജീവിച്ചിരുന്ന ഒരു കേരളബ്രാഹ്മണനാകുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ പേർ ഗോവിന്ദഭട്ടതിരിയെന്നാണ്. അദ്ദേഹം മഹാശാസ്ത്രജ്ഞനും കേരളത്തിൽ ജ്യോതിശ്ശാസ്ത്രത്തിന്റെ പ്രതിഷ്ഠാപകനുമായിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രധാനകൃതി 'ദശാദ്ധ്യായി' എന്ന പ്രസിദ്ധമായ ഹോരാവ്യാഖ്യാനമാകുന്നു. വരാഹമിഹിരാചാര്യരുടെ 'സുപല്ലം വൃത്തവിചിത്രമർത്ഥബഹുളം' എന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന ഹോരാശാസ്ത്രത്തിലെ പത്തു അദ്ധ്യായങ്ങളുടെ വ്യാഖ്യാനം എഴുതിക്കഴിഞ്ഞപ്പോൾ ഇനി അവയിൽ പറഞ്ഞിട്ടുള്ളവയല്ലാതെ വരാഹമിഹിരാചാര്യർ ശേഷമുള്ള അദ്ധ്യായങ്ങളിൽ കൂടുതലായിട്ടൊന്നും പറയുന്നില്ലാത്തതുകൊണ്ടു തനിക്കു ആചാര്യരെപ്പോലെ ചവിതചർണ്ണം ചെയ്യുന്നതിന്നിഷ്ടമില്ലെന്നു പറഞ്ഞു ശേഷം അദ്ധ്യായങ്ങളെ വ്യാഖ്യാനിക്കാതെ ഭട്ടതിരി വിട്ടുകളഞ്ഞു എന്നാണ് കിംവദന്തി. പ്രശ്നമാഗ്നോപയോഗിയായ ഈ വ്യാഖ്യാനം (ദശാദ്ധ്യായി)കേരളീയർക്കു സുപരിചിതമായിട്ടുള്ളതാകുന്നു. ഹോരാശാസ്ത്രം മുഴുവൻ നല്ലവണ്ണം പഠിച്ചു പത്തദ്ധ്യായങ്ങൾക്കു മാത്രം വ്യാഖ്യാനം എഴുതിയിരിക്കുന്ന ഭട്ടതിരിയുടെ അഭിപ്രായത്തോടുകൂടി യോജിക്കണമെങ്കിൽ, ഹോര സമഗ്രമായി പഠിച്ച ദശാദ്ധ്യായിമതം മനസ്സിലാക്കിയവനും സാധിക്കുമെന്നല്ലാതെ ഹോരാശാസ്ത്രം ദശാദ്ധ്യായിയുടെ സഹായത്തോടുകൂടിത്തന്നെയെങ്കിലും പത്തദ്ധ്യായം മാത്രം പഠിച്ചിട്ടുള്ള ഒരുവനും മേൽപറഞ്ഞ അഭിപ്രായത്തിന്റെ സാധുതപത്തിൽ ആശങ്കക്കവകാശമില്ലാതാവുന്നില്ലെന്നുള്ളതിലാശ്ചര്യപ്പെടുവാനില്ലാത്തതുകൊണ്ടുതന്നെ രണ്ടാചാര്യന്മാരുടേയും യോഗ്യതകളുടെ താരതമ്യം സ്പഷ്ടമാകുന്നു. 'മുഹൂർത്തരത്നം' മുതലായ വേദേചില ഗ്രന്ഥങ്ങളും ഭട്ടതിരിയുടെ കൃതികളായിക്കണ്ടിട്ടുണ്ട്.

ഭട്ടതിരിയുടെ പ്രശ്നസമ്പ്രദായം പാഴ്വർക്കുണിയാന്മാർ അനുസരിച്ചുപോരുന്നതുകൊണ്ടുണ്ടായിട്ടുള്ള പ്രസിദ്ധി ഭാരതഖണ്ഡം മുഴുവനും വ്യാപിച്ചിട്ടുണ്ടല്ലോ. അദ്ദേഹത്തിന്റെ നിർമ്മാണം പാഴ്വർ പട്ടിപ്പറക്കലാണെന്നും മറ്റുമുള്ള സംഗതികൾ സർവ്വവിദിതമാകയാൽ ഇവിടെ വിസ്തരിക്കുന്നില്ല. ഭട്ടതിരിയുടെ കാലത്തേക്കുറിച്ച് അതായതു ദശാദ്ധ്യായി എഴുതി അവസാനിച്ച ദിവസ

ത്തേക്കുറിച്ചു കേട്ടിട്ടുള്ളതും, കൈയെഴുത്തുഗ്രന്ഥങ്ങളുടെ അവസാനത്തിൽ എഴുതിച്ചേർത്തുകണ്ടിട്ടുള്ളതുമായ കലിസംഖ്യ 'രക്ഷേൽ ഗോവിന്ദമകു' എന്നതു കൊല്ലവർഷം നാന്തറുപന്ത്രണ്ടാമാണ്ടിനെക്കുറിക്കുന്നു. ഭട്ടതിരിയുടെ പാരമ്പര്യത്തോടുകൂടിയ പാഴൂർക്കുണിയാന്മാരുടെ പ്രതിഷ്ഠയും ഏകദേശം അക്കാലത്തായിരിക്കാവുന്നതുകൊണ്ട് ആ ജ്യോത്സ്യകുടുംബത്തിനിപ്പോൾ ഏകദേശം എഴുനൂറുകൊല്ലത്തെപ്പഴക്കമുണ്ടെന്നുതന്നെ സിദ്ധിക്കുന്നു.

ഗോവിന്ദഭട്ടതിരിയുടെ മരൊരു ശിഷ്യപരമ്പര വർദ്ധിച്ചുവളർന്നു ബ്രിട്ടീഷ് മലബാറിൽ തുക്കണ്ടിയൂർ മുതലായ സ്ഥലങ്ങളിലാണ്. അതിൽനിന്ന് ഒരു ശാഖ കൊച്ചിയിലും മരൊറുന തിരുവിതാംകൂറിലും പ്രവേശിച്ചു. മലബാറിലും കൊച്ചിയിലുമുള്ള ശാഖകളുടെ ചരിത്രം ഇവിടെ സംഗ്രഹമല്ലാത്തതുകൊണ്ട് അതിനെക്കുറിച്ചിപ്പോൾ ഒന്നുതന്നെ പറയുന്നില്ല. ഭട്ടതിരിയുടെ ശിഷ്യപാരമ്പര്യം പാഴൂർക്കുണിയാന്മാർവഴിയല്ലാതെ തിരുവിതാംകൂറിൽ വന്നുചേർന്നതിന്റെ ഒരു സംക്ഷിപ്തചരിത്രം താഴെ ചേർക്കുന്നു.

ഗോവിന്ദഭട്ടതിരിമുതൽ തുക്കണ്ടിയൂർ അച്ചുതപ്പിഷാരോടി വരെയുള്ള പാരമ്പര്യകുടും മലബാർശാഖയെക്കുറിച്ചു പറയുന്ന ഘട്ടത്തിൽ വിസ്തരിക്കുന്നതായതുകൊണ്ട് അച്ചുതപ്പിഷാരോടി ആ ഗോത്രത്തിലുള്ള ജ്യോത്സ്യനായിരുന്നു എന്നുമാത്രം പറഞ്ഞു പ്രകൃതത്തിൽ പ്രവേശിക്കുന്നു.

സ്കന്ദനിർണ്ണയം, ഭൂഗോളഭീതിക മുതലായ ജ്യോതിഷഗ്രന്ഥങ്ങളുടെ കർത്താവായ തുക്കണ്ടിയൂർ അച്ചുതപ്പിഷാരോടി വളരെ ശിഷ്യസമ്പത്തുള്ള ഒരു മഹാപണ്ഡിതനായിരുന്നു. നാരായണീയ കർത്താവായ മേപ്പത്തൂർ നാരായണഭട്ടതിരി അച്ചുതപ്പിഷാരോടിയുടെ പ്രധാനശിഷ്യനായിരുന്നു എന്ന സംഗതി സർവ്വവിദിതമായിട്ടുള്ളതാണല്ലോ. ഭട്ടതിരി ജ്യോതിഷത്തിൽ 'ഉപരാഗക്രിയാകുടും' എന്നൊരു ഗ്രന്ഥമുണ്ടാക്കിയിട്ടുണ്ടെന്നുള്ള വിവരവും, അദ്ദേഹം ഒരു നാന്തറുപന്ത്രണ്ടു വയസ്സുവരെ ജീവിച്ചിരുന്നെന്നുള്ള സംഗതിയും അറിയുന്നതു ലോകക്കു കൗതുകപ്രദമായിരിക്കും.

„അച്ചുതപ്പിഷാരോടി

അതിമാനുഷനവൻ സകലവിദ്യാത്മകൻ

അൻപത്തിമൂന്നുവയസ്സിരട്ടിയിരുന്നുള്ള
മേപ്പത്തൂർ പട്ടേരിക്കും ഗുരുവായുള്ളഭേമം”

എന്നുള്ള വചനംതന്നെ മേൽപ്പറഞ്ഞ സംഗതിക്കൊരുതെളിവു്. ജോതിറ്റാസ്രൂപകാരമുള്ള ചില ഗണിതങ്ങളെക്കൊണ്ടും ഈ അഭിപ്രായത്തെ സ്ഥാപിക്കുവാൻ സാധിക്കുമെന്നു വിചാരിക്കുന്നു. അതിന്റെ യുക്തിവാദങ്ങളെല്ലാം മറൊരവസരത്തിലേക്കു നീക്കുവക്കാനേ നിവൃത്തിയുള്ളൂ.

അച്ചുതപ്പിഷാരോടിയുടെ ജ്യോതിറ്റാസ്രൂവിഷയത്തിൽ പ്രധാനശിഷ്യൻ,

“കോലത്തുനാട്ടിൽ തുപ്പാണിക്കരെപ്പതുവാള-
ക്കാലത്തെഗ്ഗണിതജ്ഞന്മാരിൽ വച്ചുഗ്രേസരൻ”

എന്നു വിചാരിച്ചതായ ദൈവജ്ഞന്റെ ചരിത്രം മുതലായവ മലബാർശാഖയിൽ വിവരിക്കുന്നതാണ്. തുപ്പാണിക്കരെപ്പതുവാളുടെ ശിഷ്യനാണ് നാവായിക്കുളത്താഴാതി. അദ്ദേഹത്തെ,

“എത്രയും മനീഷിയായ്
ഏദ്ഗതഭാവജ്ഞനായ് ഗണിതതത്വജ്ഞനായ്
താഴാതെ കീർത്തിയോടും നാവായിക്കുളത്തുളോ-
രാഴാതിപ്രവരൻ”

എന്നു പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതിൽ അതിശയോക്തിയുടെ സ്പർശംപോലുമില്ല. മഹാജ്യോത്സ്യനായ ഈ നാവായിക്കുളത്തു് ആഴാതിയാണ് ഗോവിന്ദഭട്ടതിരിയുടെ ശിഷ്യപാരമ്പര്യം തിരുവിതാംകൂറിൽ കൊണ്ടുവന്നു വർദ്ധിപ്പിച്ചതു്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രധാനശിഷ്യൻ മാവേലിക്കര ചെറുനാട്ടു പലിമുഖത്തു പോറ്റിയായിരുന്നു. ‘വ്യാഖ്യേമുഖമന്ദിരാവാസി’ എന്നു പ്രസിദ്ധനായ പോറ്റിയുടെ പാണ്ഡിത്യവും, യോഗ്യതയും, ഫലം പറയുന്നതിലുള്ള നൈപുണ്യവും സർവ്വജനസമ്മതി ലഭിച്ചതായിരുന്നു.

അക്കാലത്തുണ്ടായിരുന്ന ചെമ്പകശ്ശേരിരാജാവു ജ്യോത്സ്യന്മാരെക്കളിയാക്കുന്നവിഷയത്തിൽ അത്യന്തതല്പരനായിരുന്നു. ജ്യോത്സ്യന്മാർ ആരെങ്കിലും വന്നാൽ രാജാവു് അവരെ ആരോപ്യവും സ്വീകരിച്ചു ഭക്ഷണം കഴിപ്പിച്ചുകൊണ്ടുവരുവാൻ ഭൂതന്മാരെ ഉടനെ ഏർപ്പാടുചെയ്യും. മുഷ്ഠാനഭക്ഷണംകഴിഞ്ഞുവന്ന ജ്യോത്സ്യരോടു കവിടിസ്സഞ്ചി അഴിച്ചു പ്രശ്നം വയ്ക്കുന്നതിന്നു രാജാ

വാജ്ഞാപിക്കും. കാര്യമൊന്നുപറയാതെ പ്രശ്നവയ്ക്കുവാൻ പറയുന്നതു കേൾക്കുമ്പോൾതന്നെ ജ്യോത്സ്യൻ പരിഭ്രാന്തചിത്തനായിട്ടു കവിടി വാരിവച്ചു, തിരുമേനിയുടെ ആയുരാരോഗ്യത്തെപ്പറ്റി വച്ച പ്രശ്നം' എന്നോ മറ്റൊരു ഉദാഹരണമാണ്. രാജാവു വിചാരിച്ചുകാലം ഇതൊന്നുപോലാത്തതുകൊണ്ടു ജ്യോത്സ്യനോടു കവിടിവാരി സഞ്ചിയിൽ കെട്ടുവാനാണ് പിന്നീട്ണ്ടാകുന്ന കല്പന. അതിന്റെശേഷം ജ്യോത്സ്യനെക്കൊണ്ടു കവിടിസ്സഞ്ചി വെച്ചിട്ടു, "ഇനി ഇത്തൊഴിലിനു പോകരുത്" എന്നുപറഞ്ഞു ജ്യോത്സ്യനെ യാത്രയയക്കും. ഇപ്രകാരം അനവധി ജ്യോത്സ്യന്മാരുടെ കവിടിസ്സഞ്ചി വെച്ചിട്ടു നില്പും രാജാവ് അവരെ 'മധ്യമ'മാക്കി യാത്രയയച്ചിട്ടുണ്ട്. ഇതായിരുന്നു ചെമ്പകശ്ശേരിരാജാവിന്റെ ഒരു വിനോദം.

അങ്ങനെയിരിക്കുന്ന കാലത്തൊരുദിവസം പുലിമുഖത്തു പോറ്റിക്ക് എന്നോ സംഗതിവശാൽ രാജാവിനെക്കാണേണ്ടതായിവന്നു. സംഭാഷണമധ്യത്തിൽ പോറ്റിയും ജ്യോത്സ്യനാണെന്നറിഞ്ഞസമയം രാജാവിന്റെ വിനോദത്തിലുള്ള ഒരുസൂക്തം നിമിത്തം മുഖം പ്രസന്നതകൊണ്ടു വികസിച്ചു. ഉടനെ പോറ്റിയേയും ജ്യോത്സ്യന്മാർക്കു സാധാരണയായി ഏർപ്പെടുത്തിട്ടുള്ള ഭക്ഷണാഭിചടങ്ങുകളെല്ലാം ക്രമപ്രകാരം നടത്തിച്ചു തിരുമുൻപാകെ വരുത്തി. പതിവുപോലെ കാര്യംപറയാതെ കവിടിസ്സഞ്ചിയെടുത്തു പ്രശ്നം വയ്ക്കുവാനുജ്ഞാപിച്ചു. പലക മുതലായ സാമഗ്രികളെല്ലാം വരുത്തിക്കൊടുത്തു. ബുദ്ധിമാനായ പോറ്റി പരിഭ്രമിക്കാതെ വിധിപ്രകാരം പ്രശ്നത്തിന്നുരംഭിച്ചു. രാജാവ് ഉള്ളിൽ ചിരിയോടുകൂടി മൌനം ഭീക്ഷിച്ചിരുന്നുതേയുള്ളു. ആദ്യമുള്ള ചടങ്ങുകളെല്ലാം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ "കൊട്ടാരത്തിലെ വടക്കെ നടുമുറ്റത്തു നില്ക്കുന്ന പടവുവായുടെ ആയുരാരോഗ്യത്തെപ്പറ്റി വയ്ക്കുന്ന പ്രശ്നം" എന്നു പോറ്റി പറഞ്ഞപ്പോൾ രാജാവു വിസ്തരിച്ചു. "കേൾക്കട്ടെ" എന്നുമാത്രം പതുക്കെ ഉരിയാടി. പോറ്റി ആത്മവും, ഉദയലഗ്നം മുതലായവയുടേയും ഗ്രഹങ്ങളുടേയും ബലാബലങ്ങളെ ചിന്തിച്ചു വായുടെ കരലിൽ ബാധിച്ചിരുന്ന വണ്ടിന്റെ ഉപദ്രവനിമിത്തം അതിന്റെ രണ്ടു ഇച്ഛ കേടുവന്നുപോയിട്ടുണ്ടെന്നും അത് എട്ടു അംഗുലം താഴെവെച്ചു മുറിച്ചു വളമിട്ടു വെള്ളമൊഴിച്ചാൽ ഇതുമാസം കഴിയുമ്പോൾ തൊണ്ണൂറ്റിനാലു കായുള്ള

ഒരു കലയുണ്ടാകുമെന്നും അതിൽനിന്നു മൂന്നുപട്ടംമാത്രം തിന്നുവാൻ ഉള്ള യോഗം രാജാവിനുണ്ടെന്നും പറഞ്ഞു. രാജാവു വിചാരിച്ചിരുന്ന കാര്യത്തിന്റെ ഗുണഭോഷം പോറ്റി പറഞ്ഞതുകൊണ്ടു പോറ്റിയെക്കൊണ്ടു കവിടിസ്സഞ്ചി 'വയ്യിക്കാ'തെ ദാക്ഷിണ്യത്തോടുകൂടി യാത്രയയച്ചു. പോറ്റി പറഞ്ഞിടത്തോളം സംഗതികൾ അപ്പോൾ ശരിയായി കണ്ടതുകൊണ്ടു രാജാവു സന്തോഷിച്ചുവെങ്കിലും പോറ്റിയെ തോല്പിക്കുവാനുള്ള വഴികൂടി ബുദ്ധിമാനായ രാജാവു ചിന്തിക്കാതിരുന്നില്ല.

ഏതായാലും പോറ്റി പറഞ്ഞപ്രകാരം വാഴയുടെ തല മുറിച്ചു നല്ലവണ്ണം തടമെടുത്തു വളമിട്ടു നനക്കുവാൻ വേണ്ട ഏപ്പാടുകളെല്ലാം ഉടനെതന്നെ രാജാവു ചെയ്തു. പോറ്റി പറഞ്ഞകാലത്തു വാഴ കലച്ചു. കായിന്റെ എണ്ണവും പോറ്റി പറഞ്ഞപോലെ ശരിയായിരുന്നു. കല മുത്തസമയം വെട്ടിപ്പഴക്കുവാൻ വയ്ക്കുന്നതിന്നു രാജാവായ്ജ്ഞാപിച്ചു. പിന്നെ രണ്ടുദിവസം കഴിഞ്ഞിട്ടൊരിക്കൽ രാജാവു ഭക്ഷണത്തിനിരുന്നപ്പോൾ 'കലപഴുത്തോ' എന്നു രാജാവു ചോദിച്ചുസമയം "ഇല്ല" എന്നായിരുന്നു പാചകന്റെ മറുപടി. പിന്നെ ഒരിക്കൽ രാജാവു ചോദിച്ചു സമയം 'പഴുത്തു' എന്നു മറുപടികേട്ടു ഗംഭീരാശയനായ രാജാവു യാതൊരു സ്തോഭവും കാണിക്കാതെ ഉള്ളുകൊണ്ടു ചിരിച്ചു 'കൊണ്ടുവത്ര' എന്നുമാത്രം പാചകനോടുപറഞ്ഞു. കാര്യമൊന്നുമറിയാത്ത സാധു പാചകൻ മൂന്നു പഴം കൊണ്ടുചെന്നു വിളമ്പി. രാജാവുതന്നെ ഭക്ഷണം കഴിച്ചശേഷം രണ്ടെണ്ണകൂടി കൊണ്ടു വന്നു വിളമ്പുവാൻ ആജ്ഞാപിച്ചു. തലേനാൾരാത്രി ഒരു മരപ്പട്ടികയറി മൂന്നെണ്ണം ഒഴികെ ശേഷമുള്ളവയെല്ലാം തിന്നുകളഞ്ഞു എന്നായിരുന്നു പാചകന്റെ മറുപടി. ഈ സംഗതി കാര്യം അറിഞ്ഞിരുന്നെങ്കിൽ രണ്ടെണ്ണമോ, ഒന്നോ മാത്രം ഭക്ഷിച്ചു പോറ്റിയുടെ പ്രശ്നം ശരിയല്ലാതാക്കാമായിരുന്നു. ഇപ്പോൾ അതിന്നും നിവൃത്തിയില്ലാതായി.

രാജാവു സന്തോഷത്തോടുകൂടി പോറ്റിയെ ആളയച്ചുവരുത്തി വിവരമെല്ലാം പറഞ്ഞു. പ്രശാന്തഗംഭീരനായ പോറ്റിയുടെ മുഖത്തു യാതൊരു വികാരഭേദവും കാണാത്തയാൽ രാജാവ് അതുകൂടി. സാമാന്യനാകൊടുക്കുവാനാർഭിച്ചസമയം പോറ്റിക്കുതിച്ചുണ്ടായിരിക്കട്ടെ നിസ്സഹായരായ രാജാവിന്റെ അതുകൂടി

ത്തെ ചിഹ്നീകരിച്ചു. പണ്ഡിതമന്ത്രിനാരായണജോഷിനാരെ നിരാകരിക്കുന്നതിനുവേണ്ടിയാണ് കവടസ്സഞ്ചി വയ്ക്കാനുള്ള തെന്ത രാജാവു പറഞ്ഞപ്പോൾ; പോററി:—

“രാജാവേ! ധർമ്മം സിദ്ധിക്കുന്നതു പൈശാചികവും രാക്ഷസികവുമായ വൃത്തിയാണ്. പോഷിപ്പിച്ചു വളർപ്പിക്കുന്നതു ദൈവികമല്ലോ ആകുന്നത്. പക്ഷിമൃഗാദികളെ ഹിംസിക്കുന്നതിനും വൃക്ഷലതാദികളെ വെട്ടി നശിപ്പിക്കുന്നതിനും ആക്ഷം സാധിക്കും. അതിന്നു പഠിപ്പോ, വൈദ്യശാസ്ത്രമോ, ബുദ്ധിശക്തിയോ, വേണ്ട. എന്നാൽ അവയിൽ ഏതെങ്കിലും ഒന്നു സൃഷ്ടിക്കുന്നതിന്നോ പോഷിപ്പിച്ചു വളർപ്പിക്കുന്നതിന്നോ ദൈവത്തിനല്ലാതെ സാധിക്കുന്നതല്ല. ദൈവകൃത്യങ്ങളെ അറിഞ്ഞു പ്രവർത്തിക്കുന്നവർ ദൈവശക്തിയുള്ളവരും, രാക്ഷസകൃത്യത്തെ തുടങ്ങുന്നവർ രാക്ഷസരുമാകുന്നു.

മനുഷ്യരുടെ പ്രത്യക്ഷദൈവമാണ് രാജാവ്. അതുകൊണ്ട് അവിടെക്കു ധർമ്മസനക്രിയ യോഗ്യമായിട്ടുള്ളതല്ല. പോഷണം കൊണ്ടുമാത്രമേ രാജ്യത്തിന്നു ക്ഷേമം വരികയുള്ളൂ. ശിഷ്ടന്മാർ വളർക്കുന്നസമയം ഭട്ടന്മാർ താനേ നശിച്ചുതുടങ്ങും. അതുകൊണ്ട് എല്ലാവിഷയത്തിലും പാണ്ഡിത്യവും യോഗ്യതയുമുള്ളവരെ പരിപാലിച്ചു പോഷിപ്പിക്കുന്നതുതന്നെ രാജധർമ്മം. ‘നാവിഷ്ഠഃ പൃഥിവീപതിഃ’ എന്നു പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതു രാജാവേ! ഒരിക്കലും മറക്കരുത്. വിഷ്ണുവിന്റെ ധർമ്മത്തെ സ്വീകരിക്കാത്തവൻ രാജാവല്ല ഈ തത്വത്തെ എല്ലായ്പ്പോഴും സ്മരിപ്പിക്കുന്നതിനായിട്ടാണ് അങ്ങയുടെ കലദൈവമായി ശ്രീകൃഷ്ണസ്വാമിയെ പ്രതിഷ്ഠിച്ചിരിക്കുന്നത്. ഇതാണ് രാജാവിന്റെ ശരിയായ പ്രവൃത്തി മാർഗ്ഗം.

“യോഗക്ഷേമമേ തദായത്തേ”

എന്നു പറഞ്ഞപ്രകാരം രാജ്യത്തിന്റെ യോഗക്ഷേമം രാജാവിനെ ആശ്രയിച്ചിരിക്കുന്നു. രാജാവിന്റെ കൃത്യനിർവ്വഹണത്തിന്നു വേണ്ട സഹായം ചെയ്യുന്നതിന്നു മൂന്നുപേരാണ് ആവശ്യമുള്ളത്. ഒന്നാമതു രാജാവിന്റെ ശരീരകാര്യങ്ങളെ ഭോഷഭൂഷാകാലാഭ്യവസ്ഥാനുസാരണ വിചിന്തനം ചെയ്തു വേണ്ടതു വേണ്ടതു പോലെ വേണ്ടസമയത്തു പ്രവർത്തിക്കുന്നതിന്നു തക്ക വൈഭവവും

ത്രാണിയുമുള്ള ഒരു ഭിഷഗ്വത്സ്യൻ. അങ്ങനെയുള്ള ഭിഷഗ്വത്സ്യൻ പ്രാണാചാര്യൻ എന്നു പേർ.

“രാജാ രാജഗൃഹാസനേ
പ്രാണാചാര്യം നിവേശയേൽ”

എന്നു ശാസ്ത്രം.

കാലത്തിന്റെ ഗുണഭോഷം അറിഞ്ഞു വേണ്ടതു് അതതു സമയംതന്നെ ഉപദേശിക്കുന്നതിന്നു പണ്ഡിതനായ ഒരു ജ്യോത്സ്യൻ രണ്ടാമതായി വേണം. പാണ്ഡിത്യം, തപോബലം മുതലായവയുള്ള ജ്യോത്സ്യൻ ദൈവജ്ഞൻ എന്നു പേർ. ആരോഗ്യത്തെ നിലനിർത്തുന്നതിന്നു പ്രാണാചാര്യനും, കാലവിജ്ഞാനപൂർവ്കം പരിഹരണീയങ്ങളെ പരിഹരിച്ചു കൃത്യങ്ങളെ വിധിപൂർവ്കം ചെയ്യുന്നതിന്നു ദൈവജ്ഞനും ഉപദേശിക്കുകയായി രാജാവിന്റെ കൂടെ സദാ ഉണ്ടായിരിക്കണം. പിന്നെ രാജകാര്യങ്ങളെ പക്ഷപ്രതിപക്ഷംകൂടാതെ നിർവ്വഹിക്കുന്നതന്നു ശേഷിയും ശേഷിയുമുള്ള ഒരു വിശ്വസ്തനും, കാർത്ത്യായനമായ മന്ത്രിയാണു മൂന്നാമത്തെ ഉപദേശ്യവ്യക്തി. ഇവരെ മൂന്നുപേരേയും ആശ്രയിച്ചിരിക്കും രാജാവിന്റെ അഭ്യർത്ഥന.

ഇങ്ങനെയുള്ള വർ ഓർപ്പുവേണം വിചാരിക്കുന്നെങ്കിൽ ‘രാജാ കാലസ്യ കാരണം’ എന്ന പ്രകാരം ഇങ്ങനെയുള്ളവരെ ഉണ്ടാക്കുന്നതും, ഇല്ലാതാക്കുന്നതും രാജാവുതന്നെയാണു്. അങ്ങനെയുള്ള വർല്ലെങ്കിൽ അതു രാജാവിന്റെ ഭോഷം എന്നുതന്നെ വിചാരിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. വേണ്ട പ്രോത്സാഹനവും, പോഷണവും ചെയ്താൽ സകലകലകളും വർദ്ധിക്കും, യോഗ്യരുണ്ടാവും. ഇതാണു് രാജാവിന്റെ ദൈവികമായ രാജനീതി.”

പോററിയുടെ യുക്തിയുക്തമായ മറുപടികേട്ടു രാജാവു ലജ്ജകൊണ്ടു മുഖംതാഴ്ത്തി. ബുദ്ധിമാനായ രാജാവു കാർത്യായനത്തെ മനസ്സിലാക്കി മേലാൽ ദൈവമാർഗ്ഗത്തെ അവലംബിച്ചു വേണ്ടവിധം പ്രവർത്തിച്ചുകൊള്ളാമെന്നു ശപഥംചെയ്തു പോററിയെ സന്തോഷിപ്പിച്ചു. പോററിയുടെ വാക്കു വിഫലമായില്ലെന്നുള്ള ചാരിതാത്മ്യം പോററിക്കുമുണ്ടായി.

പിന്നീടു കവിടിസ്സഞ്ചിതമായി അപമാനിച്ചു പറഞ്ഞുയർത്തിയ സകല ജ്യോത്സ്യന്മാരായ ‘സഹോദരങ്ങളേയും, പോററിയുടെ അഭിപ്രായപ്രകാരം രാജാവു സാദരം ക്ഷണിച്ചുവരു

ത്തി സദ്യവട്ടത്തോടുകൂടി ഭക്ഷണം കൊടുത്തു സന്തോഷിപ്പിക്കുകയും, കർവ്സിസ്സഞ്ചി തിരിച്ചുകൊടുക്കുന്നതോടുകൂടി പ്രായശ്ചിത്തമായി ഓരോ പണക്കിട്രിക്സി സമ്മാനം കൊടുക്കുകയും ചെയ്തു. താൻ ചെയ്ത തെറ്റിനെപ്പരിഹരിച്ചു കൃതാർത്ഥപുണ്യം.

ഇതു പോറ്റിയുടെ യോഗ്യതകാണിക്കുന്നതിനുള്ള ഒരു ചെറിയ സംഭവം മാത്രമാകുന്നു. പോറ്റിയുടെ യോഗ്യതയെ തെളിയിക്കുന്ന അതുഭൂതകൃത്യങ്ങളെ ഇവിടെ പറയുവാൻ സൗകര്യമില്ലാത്തതുകൊണ്ട് അതിനായി ഇപ്പോൾ തുനിയുന്നില്ല.

ഇപ്രകാരം “കവിടികൊടുപ്പിച്ച പോറ്റി” എന്നു പിന്നീട് പ്രസിദ്ധനായ പുലിമുഖത്തുപോറ്റിയുടെ പ്രധാനശിഷ്യനാണ് രാന്നിയിൽ രാമനാശാൻ. രാമനാശാനും ഗുരുനാഥനെപ്പോലെ ബുദ്ധിമാനും, യോഗ്യനും, പ്രസിദ്ധനുമായിരുന്നു. രാമനാശാന്റെ പുത്രനും ശിഷ്യനുമായ നെടുമ്പയിൽ കൊച്ചുകൃഷ്ണനാശാൻ.

ഭക്ഷിണാമൃത്തി മൂത്തതെന്നു പ്രസിദ്ധനായ ആറമ്മുള മംഗലപ്പിള്ളിമൂത്തതു കൊച്ചുകൃഷ്ണനാശാന്റെ പ്രധാനശിഷ്യനായിരുന്നു. ഭക്ഷിണാമൃത്തിമൂത്തതിന്റേ പ്രധാന ശിഷ്യനായിരുന്നു മാന്നാർ നാലേകാട്ടിൽ ബാലരാമൻപിള്ള സംപ്രതിപ്പിള്ള എന്നു പ്രസിദ്ധനായ ദൈവജ്ഞൻ.

സ്വാതിതിരുനാൾ മഹാരാജാവിന്റെ കാലത്തു തിരുവനന്തപുരത്തു വന്നിരുന്ന, കടത്തനാട്ട് അപ്പത്തമ്പാനെന്നു പ്രസിദ്ധനായ ശങ്കരവർമ്മരാജാവിന്റെ ജ്യോതിശ്ശാസ്ത്രത്തിലുള്ള പാണ്ഡിത്യവും, നൈപുണ്യവും കണ്ട് അതുഭൂതപ്പെട്ട കിളിമാനൂർ വിഭാൻ കോയിത്തമ്പുരാൻ ബാലരാമൻപിള്ള സംപ്രതിപ്പിള്ളയെ ഗുരുവാക്കി വരിച്ച് അദ്ദേഹത്തിന്റെ അടുക്കൽനിന്നു ജ്യോതിശ്ശാസ്ത്രം അഭ്യസിച്ചു. എന്നാൽ അപ്പത്തമ്പാൻ എഴുതിക്കൊടുത്തിരുന്ന ജാതകത്തിൽ പറഞ്ഞ ദിവസംതന്നെ, മുപ്പത്തിരണ്ടാമത്തെ വയസ്സിൽ, “വിഭാൻ” കാലധർമ്മം പ്രാപിച്ചതുകൊണ്ട് അദ്ദേഹത്തിന്നു ജ്യോതിശ്ശാസ്ത്രത്തിലുള്ള നൈപുണ്യത്തെ പ്രകടിപ്പിക്കുവാൻ അവസരം ലഭിച്ചില്ല.

രാമല്ലൂർ കുരുവിക്കോയിക്കൽ ഗോവിന്ദനാശാനും തെത്തോട്ടത്തിൽ നാരായണനാശാനും കൊച്ചുകൃഷ്ണനാശാന്റെ രണ്ടു പ്രധാന ശിഷ്യന്മാരായിരുന്നു. ഈ ശിഷ്യന്മാരുടെ പ്രത്യേകയോഗ്യതകളെ പ്രദർശിപ്പിക്കുന്ന ഐതാഹ്യങ്ങൾ ഒന്നുംതന്നെ ഇവിടെ

ചേർക്കുവാൻ സ്ഥലങ്ങൾല്ലാത്തതുകൊണ്ട് സാധിക്കാതെ വന്നതിൽ വ്യസനിക്കുകയല്ലാതെ നിവൃത്തിയില്ല.

തെത്തോട്ടത്തിൽ നാരായണനാശാൻ സർവ്വശാസ്ത്രപാരംഗതനായിരുന്നു. അയിരൂർ, പുതിയകാവിൽ പ്രതിഷ്ഠിക്കായി പോയിരുന്ന കുഴിക്കാട്ടു വിദ്വാൻ ഭട്ടതിരിയ്ക്കു തത്സംബന്ധമായ മന്ത്ര മന്ത്രങ്ങളിലുണ്ടായ സംശയങ്ങളെപ്പരിഹരിക്കുന്നതിനുവേണ്ടി നാരായണനാശാനെ ആളയച്ചു വരുത്തിച്ചോദിച്ചു സമയം ആശാനാവകവിഷയങ്ങളിൽ നിത്യപരിചയമുള്ളതുപോലെ ശാസ്ത്രയുക്തികളെക്കൊണ്ട് ഭട്ടതിരിയുടെ സംശയങ്ങളെനിശ്ശേഷം പരിഹരിച്ചു സമയം ഭട്ടതിരി സന്തോഷിച്ചു „സാക്ഷാൽ നാരായണൻ തന്നെയാണു്“ എന്ന് ആശാനെ അഭിനന്ദിച്ചു പറഞ്ഞതു് ആശാന്റെ യോഗ്യതയെപ്പറപ്പാക്കുന്നുണ്ടു്.

തെത്തോട്ടത്തിൽ നാരായണനാശാന്റെ ശിഷ്യന്മാരായ അദ്ദേഹത്തിന്റെ മരുമകൻ തെത്തോട്ടത്തിൽ കൊച്ചുശങ്കരനാശാനും, കീഴ്വായ്പൂർ മംഗലത്തു കൊച്ചുപിള്ള ആശാനും, ചെറുകോൽ ചേക്കോട്ടു കൊച്ചുപിള്ള ആശാനും പ്രസിദ്ധന്മാരായിത്തീർന്നു. അവരിൽ കീഴ്വായ്പൂർ മംഗലത്തു കൊച്ചുപിള്ള ആശാൻ നിപുണനായ ജ്യോത്സ്യനും തച്ചശാസ്ത്രജ്ഞനുമായിരുന്നു.

തെത്തോട്ടത്തിൽ കൊച്ചുശങ്കരനാശാൻ ഒരു നല്ല ശാസ്ത്രജ്ഞനും കവിയും ആയിരുന്നു. മാതൃക കാണിക്കുന്നതിനായി കൊച്ചുശങ്കരനാശാന്റെ ഒരു ശ്ലോകം താഴെ ചേർക്കാം.

“മുത്താ സ്വസങ്കചിതയാ കനകാദ്രിരഞ്ചൈഃ
കാൽത്സപാലപജമിഷേണ വിഭോഃ പുരസ്കാൽ
ഭക്ത്യാ ഷഡങ്കരപതേരവിശൽ ക്ഷണേന്ദുനിൻ
തലാംബുഭഃ സുരനഭീവിലസൽപതാകഃ.”

൧൦൭൦-മാണ്ടു് ഇടവമാസം ൧൪-ാം കാലത്തു ഇടവം രാശിയിലുള്ള ശുഭമുഹൂർത്തത്തിൽ ആറമുള സ്വർണ്ണലാജം പ്രതിഷ്ഠിച്ചുസമയം കൊച്ചുശങ്കരനാശാൻ ഉണ്ടാക്കിച്ചൊല്ലിയതാണു് മേൽപറഞ്ഞ ശ്ലോകം. ഈ പദ്യം ആശാന്റെ പ്രതിഭാവിളാസത്തേയും വാസനാബലത്തേയും സവിശേഷം വ്യഞ്ജിപ്പിക്കുന്നു.

ഏകദേശം ആറുവയസ്സോളം ജീവിച്ചിരുന്ന കൊച്ചുശങ്കരനാശാന്റെ നിര്യാണത്തോടുകൂടി മലാതിരുവിതാംകൂറിൽ വർദ്ധി

ച്ചവന്നിരുന്ന തലക്കുളത്തുഭട്ടതിരിയുടെ ശിഷ്യപരമ്പരയും പ്രകാശംകൊണ്ടു പ്രശോഭിച്ചിരുന്ന ജ്യോതിശ്ശാസ്ത്രവും അസ്സമയത്തെ പ്രാപിച്ചു.

മലബാറിലും കൊച്ചിയിലും വളർച്ചവന്ന ഭട്ടതിരിയുടെ ശിഷ്യപരമ്പരയിൽ ഉൾപ്പെട്ട ജോത്സ്യന്മാരും ശിഷ്യസന്തതികളിലാതെ കാലയവനികക്കുള്ളിലന്തർഗ്ഗതം ചെയ്തുകൊണ്ട് ആ പാരമ്പര്യം ഇപ്പോൾ കേവലം നഷ്ടമായിപ്പോയി എന്നുതന്നെ പറയേണ്ടിയിരിക്കുന്നു.

ഇനിപ്പറവാനുള്ളതു പാശ്ചാത്യ പാരമ്പര്യത്തെക്കുറിച്ചു മാത്രമാണ്. കാലക്രമത്തിൽ അവിടേയും വിദഗ്ദ്ധന്മാർ കുറഞ്ഞുപോയെങ്കിലും ആ പാരമ്പര്യം നാശാവശേഷമാകാതെ ചന്ദ്രനെപ്പോലെ ക്ഷയിച്ചും വളർച്ചയും, വളർച്ചയും ക്ഷയിച്ചും പ്രകാശിക്കുന്നു. ആ വംശ്യരെ വർഷാശനം മുതലായതു കൊടുത്തു പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുന്നതു കേരളത്തിന്റെ അഭിമാനത്തെ ദീക്ഷിച്ചു രക്ഷിക്കുന്നതിനുള്ള മാർഗ്ഗങ്ങളിൽ ഒട്ടും അപ്രധാനമല്ലാത്ത ഒന്നായിരിക്കും.

തലക്കുളത്തുഭട്ടതിരിയുടെ ശിഷ്യപരമ്പര മേൽപറഞ്ഞ വിധത്തിലുള്ള ഗതിയോടുകൂടിയതായിത്തീർന്നുവെങ്കിലും അവരുടെ ഗ്രന്ഥസന്താനങ്ങളെ കേരളീയജ്യോത്സ്യന്മാർ ആദരപൂർവ്വം ബഹുമാനിച്ചു പഠിച്ചുപോരുന്നുണ്ട്. എന്നാൽ അവയിൽ ഒന്നുതന്നെ അച്ചടിച്ചു പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയിട്ടില്ല. ശിഷ്യപരമ്പരയുടെ ഗതിഗ്രന്ഥങ്ങൾക്കുകൂടി വരാതിരിക്കുന്നതിനുവേണ്ടി പ്രഭുക്കന്മാരും ജ്യോതിശ്ശാസ്ത്രജ്ഞന്മാരും ഉത്സാഹിക്കുന്നത് ഉചിതവും ശോഭനവുമായിരിക്കുന്നതാണ്.

കൊച്ചുതൃശ്ശിനാശാന്റെ പ്രധാനകൃതികൾ 'ഭാഷാജാതകപദ്ധതിയും', 'ഭാഷാപഞ്ചബോധഗണിതവും', 'ഭാഷാഗോളയുക്തിയും', 'ആറമുളവിലാസം ഫംസപ്പാട്ടും' ആകുന്നു. ഇവയിൽ 'ഭാഷാജാതകപദ്ധതി'യെ ആദ്യമായി ഇപ്പോൾ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുന്നു. 'ഭാഷാപഞ്ചബോധഗണിതം' പരിശോധിച്ച് അച്ചടിപ്പിച്ചു പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്താൻ തയ്യാറാക്കിയിട്ടുണ്ട്. 'ഭാഷാഗോളയുക്തി' എന്ന ഗ്രന്ഥം ഇതുവരെ കണ്ടുകിട്ടിയിട്ടില്ല. അതിനെക്കുറിച്ച് ആശാൻതന്നെ 'ഭാഷാജാതകപദ്ധതി'യിൽ

ഗ്രന്ഥബാഹുല്യഭീത്യാ ഞാൻ
പറഞ്ഞില്ലവയോർക്കണം
അവയെക്കൊപ്പം പറഞ്ഞീടാം
മേലിലേ ഗോളയുക്തിയിൽ”

എന്നു പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതിൽനിന്ന് അങ്ങനെ ഒരു ഗ്രന്ഥം ഉണ്ടായിരിക്കുമെന്ന് ഉറപ്പിക്കുകമാത്രമേ ചെയ്തിട്ടുള്ളൂ. അനേകജ്ഞത്തിൽ കണ്ടുകിട്ടിയാൽ അതും കാലക്രമത്തിൽ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുന്നതാണ്.

‘ആറമ്മളവിഭാസം ഹംസപ്പാട്ട്’ ഒരു പ്രാചീനകൃതി എന്നു പറഞ്ഞു ഏവർ ‘ശ്രീവിശാഖരാമവർമ്മഹാരാജസ്മാരകപുസ്തകശാല’യിൽ നിന്നും സിക്രട്ടറിമാർ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിട്ടുള്ളതിന്റെ ഒരു പ്രതി കാണാൻ സംഗതിവന്നിട്ടുണ്ട്. എന്നാൽ അതു കൊച്ചുകുഞ്ഞുനാശാന്റെ കൃതിയാണെന്ന് അതിൽ ഒരിടത്തും പറഞ്ഞിട്ടില്ല.

ആശാൻ വേറെ വല്ല ഗ്രന്ഥങ്ങളും എഴുതിട്ടുണ്ടോ എന്നു അറിഞ്ഞുകൂട. ഉണ്ടെങ്കിൽ അനേകിച്ചറിഞ്ഞു വേണ്ടപോലെ അവയെ പ്രസിദ്ധീകരിക്കുവാൻ യഥാകാലം യത്നിക്കുന്നതാണ്.

കൊച്ചുകുഞ്ഞുനാശാന്റെ ഗുരുപരമ്പരയിലെ ആദിഗുരുവായ തലക്കുളത്തുഭട്ടതിരിയുടെ നേക്കു തനിക്കുള്ള ഭക്തിയും ബഹുമാനവും ആശാൻ ‘ഭാഷാജാതകപദ്ധതി’യിൽത്തന്നെ പ്രകാശിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്.

‘‘ഹോരായാമതബാഹുല്യാൽ
സംശയം വല്ലതാസ്തം
ഭഗവദ്യായുധം വിശേഷിച്ചും
വക്രശബ്ദത്തിനത്ഥവും
വക്രചാരിഗ്രഹശ്ചേതി
സംശയംതീർത്തുരയ്ക്കയാൽ’’

എന്നും,

‘‘ഭഗവദ്യായുധം വിശേഷിച്ചും
ഭഗവദ്യായുധം തഥാ’’

എന്നും മറുമുള്ള ഗ്രന്ഥകാരന്റെ വാക്കുകളിൽ നിന്നുതന്നെ അദ്ദേഹം ഭാഗ്യമായി മാറ്റത്തുളള ഗോവിന്ദഭട്ടതിരിയെ ബഹുമാനിച്ചിരിക്കുന്നതു കാണാം. മോദാശാസ്ത്രത്തിനുള്ള അനേകം വ്യാഖ്യാനങ്ങളിൽ ഭാഗ്യമായി യല്ലാതെ മറ്റൊന്നുംതന്നെ ആശാൻ ഈ ഗ്രന്ഥത്തിൽ സ്മരിച്ചുകാണുന്നില്ല. മോദക്കു ഭട്ടതിരിയുടെ വ്യാഖ്യാനത്തെക്കാൾ ഉൽകൃഷ്ടമായ മറ്റൊരു വ്യാഖ്യാനമില്ലെന്നായിരിക്കാം ആശാന്റെ സിദ്ധാന്തം.

ഈ കാലത്തു ജനശാസനം പീഡിപ്പിച്ചിരുന്ന 'കാസശാസം' രോഗത്തെ ജയിച്ചു വൃത്താന്തം അദ്ദേഹം പറഞ്ഞിട്ടുള്ള പ്രകാരം തന്നെ താഴെ ചേർക്കുന്നു.

എന്നുടെ സ്വാമി ഷഡ്ഘോഷാധിപൻ നാരായണൻ
 എന്നുടെ രോഗം രീതിതെത്രയുമത്യാശ്ചതുർ
 പണ്ടു ഞാൻ ചെയ്ത പാപംകൊണ്ടുമോ കാസശാസം-
 പൂണ്ടെന്നിരിക്കണ്ടായുള്ളോരിണ്ടലെന്നു ചെയ്തു.
 ഉണ്ണമില്ലമോ കഷ്ടമുറക്കമതു മില്ല
 കാണുന്ന ജനങ്ങളും കേണുപോമെന്നെയുള്ളു.
 ചുമയ്ക്കുന്നേരം കണ്ടങ്ങിരിക്കുന്നവരെല്ലാം
 ഗമിക്കും പ്രാണനെന്നുമുറയ്ക്കും മനതാരിൽ
 നമുക്കു സാധ്യമല്ലെന്നുറച്ചു വൈദ്യന്മാരും
 തിരിക്കുമതുകണ്ടിട്ടിരിക്കും ഞാനുമപ്പോൾ.
 കടിക്കും വിഭാഷാദികഷായമെന്നാകിലു-
 മെന്നിക്കു ടുഖമൊട്ടും സഹിച്ചുകൂടാ താനും
 ആത്മിനാശനനായോരെന്നുടെ കൃഷ്ണസ്വാമി
 കീർത്തിയേറീടും ഷഡ്ഘോഷാലയേ വിളങ്ങുന്നോൻ
 തന്നുടേ പാദാംഭോജം സ്മരിച്ചുകൊണ്ടു നിത്യ-
 മെന്നുടെ ഗൃഹത്തിങ്കലങ്ങനെ വസിക്കുമ്പോൾ
 രാത്രിയിൽ സ്വപ്നം കാണിച്ചതിങ്കേ വരേണമെ-
 ന്നത്രയുമല്ല ഭജിക്കേണ്ടുന്ന പ്രകാരവും
 കോളംബം തൊള്ളായിരത്തൊഴുപത്തയ്യുമാണ്ടിൽ
 കോമളമായ മേടമാസമെട്ടാംതീയതി
 ഭഗവാൻ സ്വപ്നംകാണിച്ചതിന്റെയൊന്നാദിനം
 ഭജനത്തിന്നു ഞാനും ഷഡ്ഘോഷാലയം പുക്കേൻ
 മംഗലപ്പിള്ളിൽ വടക്കേപ്പുരത്തിൽ പാത്തു
 മംഗലമുണ്ടാക്കുന്നു രോഗശാന്തിയും വന്നു."

ആശാൻ ആറമുളെ ഭജിച്ചുതാമസിക്കുന്നകാലത്തെഴുതിട്ടുള്ള ഒരു സ്തോത്രം താഴെ ചേർക്കുന്നു.

(൧)

പങ്കജഭവനോതിന മറ മുഖ-
പങ്കജമതിൽനിന്നു കവർത്തി-
പങ്കമിയെന്നൊരു സുരവൈരിയ-
ശങ്കം നടകൊണ്ടൊരുശേഷം
സങ്കടമതുപോക്കി വിശങ്കട
മത്യാകൃതിപൂണ്ട ഭവാൻ മമ
സങ്കടമുടനഖിലം കളക ഷ-
ഡങ്കരപുരനാഥ! തൊഴുന്നേൻ.

(൨)

പാകാരിപ്രമുഖസുരനാ-
രസുരവരന്മാരൊട്ടുകൂടി
പ്ലാലാഴിയിൽമഥനംചെയ്തൊരു
മന്ദരഗിരി താണൊരുനേരം
വൻപൊട്ട കമരാകൃതിപൂണ്ടുട-
നമ്പൊട്ട ഗിരിതാങ്ങിന ഭഗവൻ!
സങ്കടമുടനഖിലം കളക ഷ-
ഡങ്കരപുരനാഥ! തൊഴുന്നേൻ.

(൩)

പിന്നെയുമൊരു ദൈത്ര്യൻവന്നു ക-
വർന്നുഴിയെയന്നു ഭവാനൊരു
പന്നിയതായ് വന്നവനോടിഹ
പോരാടിജയിച്ചൊരുശേഷം
മന്നിടമതു പണ്ടേപ്പോലുട-
ന്നനതമാക്കീടിന ഭഗവൻ!
സങ്കടമുടനഖിലം കളക ഷ-
ഡങ്കരപുരനാഥ! തൊഴുന്നേൻ.

(൪)

പീഡകളധികം നിജസുരനാം
പ്രഹ്ലാദൻതന്നൊട്ടു ചെയ്തൊരു
പീവരസുരരിപുതന്മദനം
ചെയ്തൊരു നരസിംഹ! നമസ്തേ

പങ്കജമൊട്ടു ദരമരിഗദകര-
 പങ്കജമതിൽ വിലസിന ഭഗവൻ!
 സങ്കടമുടനഖിലം കളക ഷ-
 ഡങ്കരപുരനാഥ! തൊഴുന്നേൻ.

(൫)

പുത്രനതായദ തി തനിക്കൊരു
 വൃത്രാരിസഹോദരനായി-
 ടിത്രിജഗത്തെല്ലാമീരടി-
 യാക്കീടിന വാമനമൃതേത്!
 മുത്തിരയ! മുശാവിഃലാപന!
 പത്രിലാപജ! പരമകൃപാലയ!
 സങ്കടമുടനഖിലം കളക ഷ-
 ഡങ്കരപുരനാഥ! തൊഴുന്നേൻ.

(൬)

പൂരിതമദനാകു ഹേമയ-
 നരവരനടെ കരനികരങ്ങൾ
 പോരിലുടൻ കരകമലകരാ-
 രാഗ്രേണ മുറിച്ചൊരുശേഷം
 തപൽപദമരുളീട്ടും നിന്തിരു-
 വടിയുടെ മലരടിതൊഴുമെന്നുടെ
 സങ്കടമുടനഖിലം കളക ഷ-
 ഡങ്കരപുരനാഥ! തൊഴുന്നേൻ.

(൭)

പെരുകീടിന മദമൊട്ടുഭിവി ഭൂവി
 പരപീഡകളവിരതമനവധി
 കരുതീടിന ദശമുഖനൊട്ടു പട
 പൊരുതീടിന കാലതനികൽ
 മസ്തകമതുപത്തുമറുത്തു ജ-
 ഗത്തിനു സുഖമേകിയ രാഘവ!
 സങ്കടമുടനഖിലം കളക ഷ-
 ഡങ്കരപുരനാഥ! തൊഴുന്നേൻ.

(൮)

പേശലമൊരു മുസലമെടുത്തുട-
 നാശരക്ഷനാശംചെയ്തതി-
 നാശയമതിൽ ഹിതമൊടുമരുവിന
 കേശവനുടെ സോദര! ഭഗവൻ!
 അഭിമാനവിനാശം ചെയ്യുമൊ.
 രഭിമാനാദികളാലുള്ളൊരു
 സങ്കടമുടനഖിലം കളക ഷ-
 ഡങ്കരപുരനാഥ! തൊഴുന്നേൻ.

(൯)

പൈതൃതായുള്ള വനാനക-
 ഭുവുഭിയുടെ ഭാഗ്യവിശേഷാൽ
 കൈതവമൊടു നന്ദജനായി-
 ട്രാമ്പാടിയിൽ വാണൊരു പൈതൽ
 പുരുത്തസുതപ്രിയ! ഗിരിധര!
 പുരുരോഗാദികൾകൊണ്ടുള്ളൊരു
 സങ്കടമുടനഖിലം കളക ഷ-
 ഡങ്കരപുരനാഥ! തൊഴുന്നേൻ.

(൧൦)

പൊങ്ങിവരും ചലജനമഹാമക-
 ഉന്യായമധമ്വമനവധി
 തിങ്ങിവരും കലിയുഗമിതു പരി-
 പൂണ്ണമതാം കാലത്തിങ്കൽ
 സംഹാരണംചെയ്തതിനന്നൊരു
 കല്പിയതായ്തരുമൊരു ഭഗവൻ!
 സങ്കടമുടനഖിലം കളക ഷ-
 ഡങ്കരപുരനാഥ! തൊഴുന്നേൻ.

(൧൧)

പോരാടിജയിപ്പതിനൊരുവനു-
 മൊരുദിശി ന ഹി വരബലമുള്ളൊരു
 പോരാളി സഹസ്രംകവചവുമു-
 ജ്ജ്വരസുരവൈരിയെ വെൽവാൻ

നാരായണനായവതാരംചെ-

യ്ക്കാരുനരകാന്തക നരസഖ!

സങ്കടമുടനഖിലം കളക ഷ-

ഡങ്കരപുരനാഥ! തൊഴുന്നേൻ.

൧൨

പൌണ്ണിമശശിബിംബമനോഹര-

മുദ്രഹസിതമുഖാംബുജവും തവ

കണ്ണങ്ങളിൽ മണ്ഡിതമായൊരു

മകരാഭം കണ്ഡലയുഗവും

അണ്ണോജഭക്ഷണവും പുന-

രകതളിരിലുദിപ്പിതിന്നെന്നുടെ

സങ്കടമുടനഖിലം കളക ഷ-

ഡങ്കരപുരനാഥ! തൊഴുന്നേൻ.

൧൩

പങ്കേരുഹതാതഭയംകര

സങ്കടഹര! ശങ്കരസേവിത!

പങ്കേരുഹസംഭവനതപദ-

പങ്കേരുഹ! പങ്കവിനാശന!

പങ്കജമകരകൊങ്കകര പുണരം

പങ്കജശരസുന്ദര! മുരഹര!

സങ്കടമുടനഖിലം കളക ഷ-

ഡങ്കരപുരനാഥ! തൊഴുന്നേൻ.

൧൪

സങ്കഷ്ണസോദര! തവ പദ-

പങ്കജമതു ചിന്തിച്ചുകൊടു-

സങ്കാന്തനമിതു ദിവസംപ്രതി

ചെയ്തിലുമിതു കേട്ടീടുകിലും

സ്ഥത്തുകളായുസ്സവനുടെ

സംഘത്തിനു മരുളക ഭഗവൻ!

സങ്കടമുടനഖിലം കളക ഷ-

ഡങ്കരപുരനാഥ! തൊഴുന്നേൻ.

സാധാരണകീർത്തനങ്ങളെല്ലാം അ, ആ, ഇ ഇത്യാദിയായോ, ക, ഖ, ഗ ഇത്യാദിയായോ ക, കാ, കി ഇത്യാദിയായോ ആനൂപുവി വിദാതെ സ്തുരിച്ചു ചൊല്ലുന്നതിന്നു സൗകര്യമുള്ള വിധത്തിലാണ്

ഉണ്ടാക്കിക്കണ്ടിട്ടുള്ളത്. എന്നാൽ ആശാൻ ആക്രമത്തേത്തുടൻ പ, പാ, പി, പീ ഇത്യാദിയായി ഉണ്ടാക്കിട്ടുള്ള മേൽപറഞ്ഞ കീർത്തനത്തിൽ അല്പമായൊരു വിശേഷസംഗതികൂടി സൂചിപ്പിച്ചിട്ടുള്ളതായിത്തോന്നുന്നു. തൽകർത്താവായ ആശാന്റെ മുദ്ര ആ കീർത്തനത്തിൽ മുദ്രാലങ്കാരരീത്യാ വ്യഞ്ജിപ്പിച്ചിട്ടുള്ളതായി വിചാരിക്കുവാൻ ധാരാളം വഴികാണുന്നുണ്ട്. „നെട്ടംപ“യെന്ന ആശാന്റെ വീട്ടുപേരിലെ വിശേഷ്യപദമായ പകാരത്തിന്നു പ്രാധാന്യം നിസർഗ്ഗസിദ്ധമായതുകൊണ്ട് അതിനെ മനസ്സിൽ അനുസ്മരിച്ചു പപ്പാവവി'യിൽ കീർത്തനമെഴുതി സ്വഭവനപ്പേരിനെ മുദ്രാലങ്കാരരീത്യാ സൂചിപ്പിച്ചിട്ടുള്ളപ്രകാരം ധ്വനിക്കുന്നു.

ഇനി ഈ രീതിയിലുള്ള മുദ്രാലങ്കാരത്തെ പൂർവ്വകവികളിലാറെങ്കിലും സ്വകാവ്യങ്ങളിൽ മുൻപു പ്രയോഗിച്ചിട്ടുണ്ടോ എന്നു കൂടി വിചാരിക്കാം. നാരായണഭട്ടതിരിയുടെ നാരായണീയ'ത്തിൽ 'ഭേധാ നാരായണീയം' എന്നു പറഞ്ഞു തന്റെ തദപിഷയകമായ കർത്തൃത്വത്തെ കാണിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിലും, ഏതു നാരായണനാൽ ഉണ്ടാക്കപ്പെട്ടതെന്ന് വിവേചിച്ചറിയുവാൻ കാലാന്തരത്തിൽ സാധിക്കാതെ വന്നേക്കുമെന്നു വിചാരിച്ചു അദ്ദേഹം ഇല്ലപ്പേരു കൂടി ആ കാവ്യത്തിൽ ഗ്രന്ഥമായി നിർദ്ദേശിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നാണ് ഇപ്പോൾ ഇവിടെ അനുമാനിക്കുന്നത്.

സാധാരണയായി കാവ്യപുരാണാദികളിൽ കാണുന്ന സർഗ്ഗം, അദ്ധ്യായം, ഉച്ഛ്വാസം, പടലം മുതലായ പരിനിഷ്ഠിതവിഭാഗക്രമത്തേ ഉപേക്ഷിച്ചു ഭട്ടതിരി „ഭാഗം“, „ഭാഗം“ ആയി വിഭജിച്ചു നാരായണീയം എഴുതാൻ വല്ല പ്രത്യേകകാരണവുമുണ്ടായിരുന്നോ എന്നു ചിന്തിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ഭക്തി, മരി, മുകൻ മുതലായ കവികൾ ശതകരൂപത്തിൽ കാവ്യങ്ങളെഴുതിട്ടുണ്ടെങ്കിലും നാരായണീയംപോലെ ഒരു മഹാകാവ്യം ആരും ഭാഗകത്തിൽ എഴുതിട്ടുള്ളതായിത്തോന്നുന്നില്ല. എന്നാൽ ഭട്ടതിരി ആ ക്ഷണ്ണമാഗ്ഗത്തിൽ പ്രവേശിക്കാതെ നാരായണീയം 'പത്തു' പത്തു' എന്ന വിഭാഗക്രമത്തിൽ എഴുതിയിരിക്കുന്നത് 'മേൽപത്തു' ഇല്ലത്തു ജനിച്ചതുകൊണ്ടു മാത്രമാണ്. മേൽപത്തുരിലെ പത്തു'നുള്ള പ്രാധാന്യം കൊണ്ടാണ് ഭട്ടതിരി നാരായണീയം 'പത്തു' പത്തു' എന്ന വിഭാഗക്രമത്തിൽ എഴുതി സ്വഭവനനാമധേയത്തേക്കു കൂടി കാവ്യത്തിൽ ഘടിപ്പിച്ചിട്ടുള്ളത്. „കൂട്ടക്കുരങ്ങൾ

ക്ക് ഒടുക്കത്തെ അക്ഷരം പ്രധാനം” എന്ന ശാസ്ത്രരീത്യാ നാരായണീയത്തിലെ ഒടുക്കത്തേപ്പത്തായ മേൽപത്തു” സർവ്വപ്രധാനമായ! ഭക്തലോകം അംഗീകരിക്കയും ചെയ്യും.

ഈ തത്വത്തെ അറിഞ്ഞാ അറിയാതെയോ ആശാൻ പ്രവേശിച്ച മാറ്റം, സ്വതന്ത്രപരമ്പരയിലെ ഒരു പ്രധാനവസ്തുതയായ ശ്രീനാരായണനാൽ സ്വീകൃതവും അനുഗൃഹീതവുമായതുകൊണ്ട് ആശാനും നമുക്കും ചാരിതാത്മ്യത്തിന് അവകാശം സിദ്ധിച്ചു.

ആശാൻ ഒരിക്കൽ ആറമുളക്ഷേത്രത്തിൽ പ്രദക്ഷിണം വച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന സമയം അവിടെ ഭജിക്കുന്നവരിൽ ഒരാൾ ഭഗവാനേക്കുറിച്ചൊരു സ്തോത്രം ഉണ്ടാക്കികിട്ടിയാൽ കൊള്ളാമെന്ന് അപേക്ഷിച്ചതനുസരിച്ച് ആശാൻ ഉടനെ ഉണ്ടാക്കിച്ചൊല്ലിയതാണ് താഴെ ചേർന്ന സ്തോത്രപദ്യം.

ഭജത വിജിതഹംസം ഭക്തരാജീവഹംസം

ചചിതചരണഹംസം ചാരുപിഞ്ചരാവതംസം

വരദകരമുദംസം വല്ലവസ്ത്രീരിരംസം

ശ്രീതമതികൃതവാസം ശ്രീഷഡങ്കുരവാസം.” *

ശാസ്ത്രവിഷയമായിട്ടോ ഈശ്വരവിഷയമായിട്ടോ അല്ലാതെ ആശാൻ ഒന്നുംതന്നെ എഴുതീട്ടുള്ളതായിത്തോന്നുന്നില്ല. ആശാനുണ്ടാക്കീട്ടുള്ള സ്തോത്രങ്ങളെല്ലാം ആശാൻതന്നെ നിത്യവും ജപിച്ചുപോന്നിരുന്നു.

വിഷ്ണുഭഗവാന്റെ കേശാദിപാദം പാദാദികേശം വർണ്ണിക്കുന്നതായ ഒരു സ്തോത്രം ആശാൻ ഉണ്ടാക്കീട്ടുള്ളതു താഴെ ചേർന്നു. ആശാനും ശിഷ്യന്മാരും അതു നിത്യം ജപിച്ചു ഭഗവദ്ഭൂപത്തേ സാക്ഷാൽക്കരിക്കുവാൻ ഉപയോഗപ്പെടുത്തിയിരുന്നതാണെന്നുള്ള ഒരു പ്രത്യേകമഹത്വം ആ സ്തോത്രത്തിനുണ്ട്. കാലാന്തരത്തിൽ നഷ്ടപ്രായമായിത്തീർന്ന ആ സ്തോത്രപദ്യങ്ങളെ പലരുടെ പക്കൽനിന്നും അവർക്കു തോന്നുന്നെടത്തോളം അതേവിധത്തിൽ പകർത്തിയെടുത്തു ശരിപ്പെടുത്തി സമഗ്രമായിത്താഴെ ചേർത്തിരിക്കുന്നു.

* “വാരാങ്കുരരാജീഷിഷാദംവിവൃതഹണ -

ത്രംഗഭൂഷാഭജാഗം”

ഇത്രാഭിയായ പ്രയോഗങ്ങളെ കാണുക.

വിഷ്ണുകേശാദിപാദ പാദാദികേശ സ്തോത്രം. *

സ്തൂര മാനസ മൌഢ്യം	
മകടം മണിമണ്ഡിതം	
കേശാഞ്ച സജലാംഭോദ-	
നീലകഞ്ചിതകോമളാൻ.	ഹ
കലിശായുധവന്ദ്യാംശ്രേഃ	
കടിലാളകസഞ്ചയം	
ലലാടം പങ്കജാക്ഷസ്യ	
പഞ്ചമീചന്ദ്രസന്നിഭം.	റ
കസ്യമായുധകോദണ്ഡ-	
മണ്ഡലാഭേ ഭൂവേഴ വിഭോഃ	
നളിനാന്തർമുനീഭേ	
നയനേ നരകദപിഷഃ.	ന
ശാസാമോദമദ്ഭൂംഗ-	
സങ്കലേ സ്തൂരനാസിഭേ	
കപോലൈ മകരാകാര	
കണ്ഡലദ്വതിമണ്ഡിതൈ.	ട
അബ്ജിജാജ്ജലപീയൂഷ-	
മധരം വിഭൂമപ്രഭം	
താരഹാരാതിവിശദാൻ	
ദശനാൻ ദാനവദപിഷഃ.	ത
ഇന്ദീവരനിഭാഭസ്യ	
സ്തൂര മന്ദസ്തിതം ഹരേഃ	
വൈകുണ്ഠസദാ കണ്ഠം	
സ്തൂര കൌസ്തുഭഭൂഷിതം.	സ
തുംഗായതതരംഗാഭയ	
ഭൂജയ സ്തൂര വിഭൂഷിതൈ	
സ്തൂര വക്ഷസ്ഥലം വിഷ്ണോഃ	
ഹാരശ്രീവത്സശോഭിതം.	ത

* കേശാദിപാദം കേശ ലം മേഘഭംഗപ്രത്യംഗവണ്ണനരൂപമായും, പാദാദികേശം അംഗപ്രത്യംഗവിശിഷ്ടഭഗവദ്വണ്ണനരൂപമായും കവി ഇതിൽ സാരസമാർത്ഥം പ്രതിപദിച്ചിരിക്കുന്നു.

|| ജലം = ആസ്വാദിതം; ഫസ്യതേ, അഭനെ എന്നു ധാതുപാദം,

മദ്ധ്യം വാരിജനേത്രസ്യ രോമരാജിവിരാജിതം ദാമോദരീയമുദരം ഭൂരിതാപഹരം സ്മര.	വ
ഭൂവനാധിപതേശ്വേതഃ സ്മര നാഭിസരോരുഹം ജഘനം ജഗദീശസ്യ സദാശാസ്ത്രം മുദാ സ്മര.	൯
സന്ധ്യാഭേകപിശച്ഛായ- മഞ്ചരം സ്മര ശാർങ്ഗീണഃ സ്മരദന്തൗഘനിബിഡാം കാഞ്ചീം വിദ്വൽപ്രഭാം വിഭോഃ.	൧൦
സ്മര നാരായണസ്ത്യാത്ര കരീന്ദ്രകരസന്നിഭൈ ജാനനീ വിശഭേ വൃത്തേ ദപ്തണോദരസന്നിഭേ	൧൧
ഇന്ദ്രനീലമഹാദണ്ഡഃ ദ്വുതീ ജംഘേ മധുഭിഷഃ കൃമാപരാംഗരുചിരേ പ്രപഭേ സംസ്മര പ്രഭോഃ.	൧൨
നഖാൻ നതാമരപ്രാത- കിരീടമണിരഞ്ജിതാൻ ചക്രായുധസ്യ ചരണൗ വിക്രാന്തഭൂവനത്രയൗ.	൧൩
ക്ഷീരാജ്ഞവേ ഘനശാമം സ്മര പീതാംബരം ഹരിം ഭോഗീന്ദ്രഭോഗശയനേ ശയാനം പുരുഷോത്തമം.	൧൪
രേഖാരൂപാബ്ജകുലീശ- ചക്രമത്സ്യംപ്രീപങ്കജം അഭഭൂതഭൂനഖര- വിഭാജിതജഗത്ത്രയം.	൧൫

പ്രപദ്യുതിവിജ്ഞാപനം- വിപുലചാമരവികാശചാമരം മയൂരഗളസങ്കാശം- ജംഘായുഗളശോഭിതം.	൧൬
ജാനസമ്പൂർണ്ണകാസകത- മുനിമാനസദ്യുതം മധുകൈടലൈര്യത- ഭയഭോജ്യഭയാനപിതം.	൧ ൭
ജംഘനാഭോഗവിധുതം- ഹസ്തിമസ്തകവൈഭവം നവപങ്കജകിഞ്ചല്ലം- കപിശാമലവാസസം.	൧ ൮
കടീതട്രശാഖലം- തടിപിമലമേഖലം ചതുരാനനസംവിഷ്ണു- ശുഭനാഭിസരോരുഹം.	൧ ൯
ചരാചരഗണാകീർണ്ണ- ജഗദാപൂരിതോദരം കമലാകുചകുഭോത്ത- ഘൃണ്യണാരുണവക്ഷസം.	൨ ൦
വിമലായതഭോദ്യം- വിജിതാസുരയുഗ്മകം പ്രതിബിംബിതലോകൗഘ- ശുഭലോകൗസ്തുഭകന്ധരം.	൨ ൧
സാന്ദ്രസിന്ധുരസന്ദോഹ- സുന്ദരായരപല്ലവം കന്ദേന്ദുശംഖധവള- ഭന്തപംക്തിവിരാജിതം.	൨ ൨
അമന്ദമന്ദഹസിത- ബ്രതിശോഭിതദിങ്മുഖം കണ്ഡലബ്രതിസമ്മുഷ്ട- ഗണ്ഡമണ്ഡലമണ്ഡിതം.	൨ ൩

തിലസുനസമോദാര-	
മുദ്രലോന്നതനാസികം	
മിഹിരോദയസംഘല്ല-	
സരസീരുഹ്വലോചനം.	൨ ൪
പവനാനോളിതാംഭോധി-	
ലഹരീരുചിരഭ്രവം	
കുടിലാളകസഞ്ചരണ-	
നിടിലാമൃതരോചിഷം.	൨ ൫
സുരസത്തമവിക്ഷിപ്ത-	
വരപുഷ്പശിരോരുഹം	
മഹാമണിഗണാകീണ്ണ്-	
മാടകോരുകീരീടിനം.	൨ ൩
കനകാംഗദകേയുര-	
കടകാംഗുലിഭ്രഷണൈഃ	
കീരീടഹാരഗ്രൈവേയ-	
കാഞ്ചീന്തുപരകണ്ഡഭൈഃ.	൨ ൭
ശ്രീവത്സോദരബന്ധാശ്വൈ-	
രലങ്കാരൈരലംകൃതം	
തമാലനീലവപുഷം	
വിലോലവനമാലിനം.	൨ ൮
മുണാളവലയസ്തിശല-	
ബ്രഹ്മസുത്രോപദേശാഭിതം	
സീതോല്പപുണ്ഡ്രപ്രഭയാ	
വിരാജിതമുഖാംബുജം.	൨ ൯
അസിതാളകകേശാശ്ശം	
സിതഭന്തനഖപ്രഭം	
ജപാരണാധരാപാംഗ-	
പാണിപാളതലാനപിതം.	൩ ൯
തുംഗതൽഫം നിമ്നാഭീം	
സമജംഘായുഗാനപിതം	
വൃശോരസ്തം ധ്രുവജതും	
വലിത്രിതയശോഭിതം.	൩ ൧

ഘസകണ്ഠം ദീപബാഹുഃ വൃത്തോരുനഖരാംഗുലിം § അല്ലസ്തിതം വിശാലാക്ഷം രോമരാജീവിരാജിതം.	൩. ൨
ഘനഗംഭീരനിനദ- മുദിതാമരബഹിണം സ്വരദംഭോജകരയാ രമയാ സമുദീക്ഷിതം.	൩. ൩.
കളമാഗ്രവസത് ബാഹു- ലതയാ ധരയാ ശ്രീതം ഭജംഗഭോഗശയിനം * വിഹംഗായിപവന്ദിതം.	൩. ൪
ജലജാരിഗദാശാർദ്ദഗാ- ദ്രായുധൈശ്ച വിരാജിതം മത്സ്യകൃമാദിഭിഃ സ്വാശ്ശൈ- ർഗഭിഃ സമുപാസിതം.	൩. ൫
ഗിരീശേന്ദ്രാദിഭിശ്ചൈവ സനകാദ്വൈരഭിഷ്ഠതം ഉപനന്ദസുനന്ദാദ്വൈഃ പാഷ്ഠഭൈരഭീസേവിതം.	൩. ൬
വീണാം വാദയമാനേ തു നാരദ്യേപാംഗദായിനം ആഹ്ളാദയന്തം പ്രഹ്ളാദം സ്തൃതചന്ദ്രികയാ സ്വയാ.	൩. ൭
നിശാന്തേ യഃ ന മാനസായ† സുരേഭേവം ജനാർദ്ദനം	

§ 'വൃത്തോരുനഖരാംഗുലിം' (പാഠാന്തരം).

* സപ്തശരീരത്തിൽ ശയിക്കുന്നവനെന്നും, സപ്തശരീരം പാലെയുള്ള ശയം (പാണി)യൊടു കൂടിയവനെന്നും രണ്ടുവിധത്തിൽ അർത്ഥം പറയാം. 'പഞ്ചശാഖഃ ശയഃ പാണിഃ' (അമരം) ശയിക്കുന്നവനെന്നുള്ള അർത്ഥത്തിൽ 'ശായി' എന്നാണ് സാധാരണ പ്രയോഗമെങ്കിലും 'ഗമ്യാദയശ്ച' എന്ന വിശേഷവിധികൊണ്ടു 'ഗ്രാമ ഗമീ' എന്നതുപോലെ 'ഭജംഗഭോഗശയി' എന്നും വരാം. 'ഭജംഗഭോഗശയനം' (പാഠാന്തരം).

† 'സമുദായ' (പാഠാന്തരം).

ഇമാദിലാഹിതാൻ പ്രാപ്ത സോനേ പ്രജതി മാധവം.

൩൮

ഒാം നമോ നാരായണായ.

ഭക്തികൊണ്ടാർദ്രമായ ആശാന്റെ ഹൃദയത്തിൽനിന്നു പരപ്പെട്ടിട്ടുള്ള ഈ മധുരമനോഹരങ്ങളായ സ്തോത്രങ്ങൾ ഭക്തന്മാർക്കു ചേരുന്നോർപ്പാശുപുഷ്പങ്ങളേയും, നാസ്തികന്മാർക്കു നിത്യോപയോഗത്താൽ ആസ്തികൃഷ്ണലഭിയേയും ഉണ്ടാക്കിത്തീർക്കുവാൻ സമർത്ഥങ്ങളാണു്.

ആശാന്റെ ജ്യോതിശ്ശാസ്ത്രത്തലുള്ള നൈപുണ്യം ലോകോപകാരപ്രദമാക്കിത്തീർക്കുന്ന കാര്യത്തിൽ ആശാൻ യത്നിക്കാതിരുന്നില്ല. ആറമ്മൂള, അയിരൂർ മുതലായ ഭിക്ഷകളിലിന്നും 'കുറുത്ത വിത്തുകൾ' വിതക്കുന്നത് ആശാൻ നിശ്ചയിച്ചിട്ടുള്ള മുഹൂർത്തം അനുസരിച്ചാകുന്നു.

ശ്രീനിവാസം വിശേഷിച്ചും
ഭാസ്കരേ മുഖ്നി സംസ്ഥിതേ
കുറുത്തിട്ടുള്ള വിത്തെല്ലാം
വിതപ്പാനതിശോഭനം"

ആശാൻ പറഞ്ഞിട്ടുള്ള ഈ മുഹൂർത്തം ബാഹ്യാസ്തമനമനുസരിച്ചെഴുതിട്ടുള്ള 'വിശേഷമുഹൂർത്തങ്ങളിൽ' ഉൾപ്പെട്ടതാണെന്നാണു് കിംവദന്തി. എന്നാൽ ആശാന്റെ 'വിശേഷമുഹൂർത്തങ്ങൾ' അടങ്ങിയ ഗ്രന്ഥം ഇതുവരെ കണ്ടുകിട്ടിയിട്ടില്ല. ഈ മുഹൂർത്തമനുസരിച്ചു വിതയ്ക്കുന്നവർക്കു വിശേഷഫലസിദ്ധിയുള്ളതായിട്ടുതന്നെ അവർ ഇന്നും വിശ്വസിച്ചു പോരുന്നുണ്ടു്.

പുണ്തിക്കെടുത്തു വലിയകാള വെള്ളമുള്ള തോടു ചാടുന്ന സമയം—അതായതു കാള വെള്ളത്തിന്റെ മീതെ ആകാശത്തിൽ സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന സ്വപ്നസമയം—ഒരു വരികളെക്കുറിച്ചു കഴിച്ചിട്ടാൽ അതു മുളച്ചു പ്ലാവായി കായുണ്ടാകുമ്പോൾ ചവണി വളരെ കുറഞ്ഞും വളരെ നീളമുള്ള ചുളകളെക്കൊണ്ടു നിറഞ്ഞുമുള്ള ചക്കകളുണ്ടാകുമെന്ന് ആശാൻ പറഞ്ഞതിനെ ജനങ്ങൾ വിശ്വസിക്കാത്തതാൽ ആശാൻതന്നെ ഈ സംഗതിയെ അനുഭവപ്പെടുത്തിക്കാട്ടത്തരായി ഒരു കിംവദന്തിയുണ്ടു്. ഇങ്ങനെ ഒരു ജ്യോതിഷ സിദ്ധാന്തമുള്ളതായി അറിവില്ല. ഇല്ലെന്നു തീരുമാനിച്ചുപറ

വാൻ ധൈര്യവുമില്ല. സംശയമുള്ളവർ പരീക്ഷിച്ചുനോക്കി സംശയം തീർത്തുകൊള്ളുക.

ആശാനെ ബാധിച്ചിരുന്ന മരൊറു രോഗം വയറിൽ വേദനയായിരുന്നു. അതിനെ ശമിപ്പിച്ചു പ്രകാരം കേട്ടിട്ടുള്ളതു മതുമതമായിരിക്കുന്നു. മൂക്കിന്റെ ഉള്ളിലുള്ള നടുവിലെപ്പാലം തുളച്ചു ഒരു ചെറിയ സ്വസ്ത്യങ്ങളെ കോത്തിട്ടിരുന്നുവോലും. വയറിൽ വേദനയുണ്ടാകുന്ന സമയം ആ ചങ്ങല പതുക്കെപ്പിടി ചൊന്നു വലിച്ചാൽ ഉടനെ നില്ക്കുമത്രേ. ഈ ചികിത്സാക്രമം വൈദ്യശാസ്ത്രം അനുവദിച്ചതായോ അനുശാസിച്ചതായോ എങ്ങും കണ്ടിട്ടില്ല. എന്നാൽ

“വിഷ്ണുചാമതിവൃദ്ധായാം
വാർഷ്ണേയാദാഹഃ പ്രശസ്തതേ”

എന്നും, കാമലയിൽ

“മണിബന്ധസ്തു പരിതോ
ദമേൽ ലോഹശലാകയാ”

എന്നും ശാസ്ത്രത്തിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത് അനുഭവസിദ്ധമായി തീർന്നിട്ടുള്ളതുകൊണ്ടും, ശ്ലീപദരോഗശമനത്തിനു പിൻകഴുത്തിലെ ഒരു പ്രത്യേക ഞരമ്പിന്റേയും ധമനിയുടേയും താഴെക്കൂടി തുളച്ചു ചരട്ടു കോത്തിട്ടിരിക്കുന്നതു ശമനപ്രദമായിക്കണ്ടിട്ടുള്ളതുകൊണ്ടും, വൃദ്ധിക്കു മേക്കാതെ തുളക്കുന്നതു ഫലസിദ്ധിയെ ഉണ്ടാക്കുന്നതാകകൊണ്ടും, ആശാന്റെ പ്രയോഗത്തിന്റെ ഔചിത്ര്യത്തേ നിരസിക്കുന്നതിനു സാധിക്കുന്നതല്ല. ശാസ്ത്രങ്ങളിലെങ്ങും കണ്ടതായിട്ടും ആരും പ്രവർത്തിച്ചുനഭവപ്പെടുത്തിയതായിട്ടും അറിവില്ല. മൂക്കിന്റെ പാലം തുളച്ചു പില്ലാക്കിടുന്നതിന്റെ രഹസ്യം വൈദ്യശാസ്ത്രാധിഷ്ഠിതമായിരിക്കാം. അതു പണ്ഡിതന്മാരുടെ പത്ത്വേക്ഷണത്തിനു വിഷയമായിത്തീരട്ടെ.

ആറമ്മളു മംഗലപ്പിള്ളി ഇല്ലത്തും അയൽപ്രദേശങ്ങളിലും വസുരീതിനുംനിമിത്തം അനവധി ജനങ്ങൾ മരിച്ചപ്പോൾ, ഇല്ലത്തു് ഇനിമേൽ വസുരീരോഗം ബാധിക്കുന്നതല്ലെന്നു പറഞ്ഞു് ഇല്ലം പൊളിച്ചു ദക്ഷിണാമുർത്തിമുത്തതു പ്രത്യേകരീതിയിൽ കണക്കുണ്ടാക്കി പണി ചെയ്യിച്ചു. അതിന്റെ ശേഷം ആ ഇല്ലത്തുള്ള വടക്ക് ഇതുവരെ ഒരു നൂറ്റാണ്ടിലധികം കാലത്തോളം ഈ രോഗത്തിൽ നിന്നു യാതൊരു ബാധയും ഉണ്ടായിട്ടില്ല. ആ ഇല്ലം ഇന്നും

ഉണ്ട്. അതിൽ ഒരു വിശേഷം കാണാനുള്ളതു കട്ടികുറയ്ക്കുന്നതും കട്ടി ഉയരാത്തതും ഒന്നാണെന്നുള്ളതുതന്നെയാണ്. വേറെ വല്ല രഹസ്യവുമുണ്ടോ എന്നറിഞ്ഞില്ല. ഈ ഗ്രന്ഥം പണിചെയ്തിട്ടു ദക്ഷിണാമൂർത്തിമൂർത്തം കൊച്ചുകൃഷ്ണനാശാന്റെ ശിഷ്യനാണെന്നു പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടല്ലോ. ഇങ്ങനെയുള്ള കാര്യങ്ങളുടെ രഹസ്യം ശാസ്ത്രദൃഷ്ടിയാ ആരാഞ്ഞറിയുന്നതിന്നു പണ്ഡിതലോകത്തെ സാദരം ക്ഷണിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

ആശാനെ അന്ത്യകാലത്തു ബാധിച്ച അതിസാരമാണ് മരണമേതുകമായിത്തീർന്നത്.

“അതിസാരേണ മരണം
യോഗിനാമപി ഭൂല്യം”

എന്ന തത്വത്തിന്റെ യാഥാർത്ഥ്യം ഭക്തനായ ആശാന്റെ നിയ്ക്കുന്നതെന്നു വ്യക്തീകരിച്ചു. സ്വശിഷ്യഭൃശിഷ്യന്മാരുടെ മദ്ധ്യത്തിൽ പടിഞ്ഞാട്ടു തിരിഞ്ഞിരുന്നു പാത്മപാദമിയെ ധ്യാനിച്ചുകൊണ്ടു “സ്തരമാനസ” എന്ന കീർത്തനം ചൊല്ലിക്കഴിഞ്ഞപ്പോൾ ആശാനെ സ്വശിഷ്യന്മാർ താങ്ങി താഴേ കിടത്തി. ഭീഷ്മരപ്പോലേ നൈഷ്ഠികബ്രഹ്മചാരിയും, ഗംഭീരാശയനും, ശാസ്ത്രജ്ഞനും, ജ്ഞാനിയും, ഭക്തനുമായിരുന്ന ആശാൻ ഭീഷ്മരപ്പോലെയെന്നു ഭഗവദ്ഭൂപത്തേ ഭക്തിയോടുകൂടി ധ്യാനിച്ചുകൊണ്ടു പരമപദത്തെ പ്രാപിച്ചു.

ഇനി ഭാഷാജാതകപലതിയിൽ പ്രവേശിക്കാം. അതിൽ ലഗ്നം സ്ഥൂലമായും സൂക്ഷ്മമായും വരുത്തുവാൻ നിർദ്ദേശിച്ചിട്ടുള്ള മാർഗ്ഗങ്ങളിൽ സ്ഥൂലമാർഗ്ഗത്തിന്റെ വൈകല്യവും, സൂക്ഷ്മമാർഗ്ഗത്തിന്റെ വൈശിഷ്ട്യവും വ്യക്തമാക്കിയിട്ടുണ്ട്.

ജാതകപലതിയിൽ പറയാത്തതായ ദ്രവ്യനചലനം ഭാഷാജാതകപലതിയിൽ സൂക്ഷ്മമായി വരുത്തുവാൻ പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതു ജ്യോത്സ്യന്മാർക്കു വളരെ ഉപകാരപ്രദമായിത്തീരുന്നതാണ്. സ്ഥൂലമായും സൂക്ഷ്മമായുമുള്ള ഭാവാനയനം, ഗ്രഹഭാവാനയനം, ദൃഷ്ടാനയനം, വിശേഷദൃഷ്ടാനയനം മുതലായവയെല്ലാം സംശയമുണ്ടാകാതിരിക്കത്തക്കവണ്ണം സ്പഷ്ടമായും, സുഷ്കമായും ഭാഷാജാതകപലതിയിൽ ആശാൻ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. സപ്തവർഗ്ഗങ്ങളിലും പെട്ട ഭക്ഷത്രാധിപത്വം മുതലായവയെല്ലാം ഗ്രന്ഥാന്തരാലേക്കു

കൂടാതെ തന്നെ ഭാഷാജാതകപദ്ധതി ശ്രദ്ധയോടുകൂടി വായിക്കുന്നവർക്കു മനസ്സിലാക്കുവാൻ സാധിക്കുന്നതാണ്.

എന്നാൽ ഗ്രന്ഥങ്ങളുടെ ബന്ധുശതസമതപം എടുപ്പത്തിലുൾപ്പെട്ടവർക്കു എഴുതിയിരിക്കുന്ന ശ്ലോകങ്ങളിൽ,

“ത്രിസംഖ്യാ ബന്ധുവിഹിതം സ്വാത്

സപ്തസംഖ്യാക്ഷരം സമേ

പഞ്ചസംഖ്യാക്ഷരം ശതൗ

സ്വസ്ഥാനേ ശുഭവർണ്ണതാം.”

എന്നു പറഞ്ഞപ്രകാരം ബന്ധുതപാദികളെക്കുറിക്കുന്ന സംഖ്യകളെല്ലാം കേവലം കല്പിതമാത്രമായിപ്പോയെന്നുള്ളതു പറയാതിരിപ്പാൻ നിവാരമില്ല താനും.

വിദ്യാഭ്യാസവർണ്ണന മുഹൂർത്തദർശനത്തിലെ ‘ജ്യോതിഷ പഞ്ചാംഗം’ എന്നപാഠത്തെ സ്വീകരിച്ചതന്നെയാണ് ഭാഷാജാതകപദ്ധതിയിൽ ശുക്രന്റെ മൂലത്രികോണം നിശ്ചയിച്ചിരിക്കുന്നത്. ഈ ഗ്രന്ഥകർത്താവു സാരാവലിമുതലായ ഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ ധാരാളം പരിചയിച്ചിട്ടുണ്ടായതന്നു എന്നതിന്നു പ്രകൃത ഗ്രന്ഥത്തെ സാക്ഷ്യം വഹിക്കുന്നതുകൊണ്ടു സാരാവലിയിലെ പാഠം ആശാന്റെ അഭിപ്രായത്തോടു യോജിച്ചിരുന്നിരിക്കാമെന്നു തന്നെ ഊഹിക്കുന്നു.

കേരളപാഠം നിർണ്ണയിക്കുന്നതിന്നു പരദേശങ്ങളിലുണ്ടായിരുന്ന പുസ്തകം പോരാതെ വരുന്നതുകൊണ്ടും, ആശാൻ ശുക്രന്റെ മൂലത്രികോണം പക്ഷാന്തരമായിപ്പറയാത്തതുകൊണ്ടും, ‘ജ്യോതിഷ പഞ്ചാംഗം’ എന്നപാഠം സാമ്പ്രതികമായി സ്വീകരിച്ചിരുന്നു എന്നും, സാരാവലി അതിനോടുകൂടി യോജിച്ചിരുന്നു എന്നും, അഥവാ പൂർണ്ണമായിരുന്നാൽ ആ പാഠത്തെ അന്നു നിഷേധിച്ചിരുന്നു എന്നും അന്നുമാനിക്കുന്നതിൽ യുക്തിഭംഗമുണ്ടാകുന്നതല്ല. എങ്ങനെ ഇരുന്നാലും കേരളാചാര്യന്മാരുടെ പാഠത്തെ സ്വീകരിച്ചു പ്രവർത്തിക്കുന്നതെന്നു നമുക്കു ശോഭനമായിട്ടുള്ളതു്.

രാഹുക്കേതുക്കളുടെ മൂലത്രികോണം, ഉച്ചം മുതലായവയെക്കുറിച്ചു വരാഹമിഹിരാചാര്യൻ യാതൊന്നും പറയാതെ മൗനം ഭീഷിച്ചിരിക്കുന്നതുകൊണ്ടു സർവ്വസമ്മതമായ ഒരു അഭിപ്രായത്തെ ഈ വിഷയത്തിൽ, ശുക്രന്റെ മൂലത്രികോണവേഷയത്തലെന്ന പോലെ, സാധിക്കുവാൻ പ്രയാസമായിക്കാണുന്നു. അതിനാൽ കേരളീയാഭിപ്രായം തന്നെ ശരണം.

ആയുർദായഗണിതത്തിലാണ് ഭാഷാജാതകപദ്ധതിയുടെ വൈശിഷ്ട്യം വ്യക്തമായിക്കാണുന്നത്. എല്ലാസംപ്രദയങ്ങളേയും അഭിപ്രായവ്യത്യാസങ്ങളോടുകൂടി പ്രദർശിപ്പിച്ച സ്വമതം പരമതവണ്ഡനപരസ്സരം യുക്തിയോടുകൂടി സ്ഥാപിച്ചിരിക്കുന്നു. ഈ വിഷയത്തിൽ ജ്യോത്സ്യന്മാർക്കുണ്ടാകുന്ന വൈഷമ്യങ്ങളെ, ഹോരാശാസ്ത്രത്തിന്റെ ഗ്രന്ഥാത്മനിരൂപണംചെയ്ത നിരാകരിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഈ ഗ്രന്ഥത്തിൽ നിന്ന് ആശാൻ ഉപദേശസിലമായ പാരമ്പര്യകൃമിനതാണെന്നുകൂടി അറിവാൻ സാധിക്കുന്നതാണ്. കേരളീയരുടെ ജ്യോതിഷസംപ്രദായത്തിന്റെ മാഹാത്മ്യം നാനാമുഖമായ ഹോരാശാസ്ത്രതത്വങ്ങളുടെ വൈരുദ്ധ്യരഹിതമായ ഏകീകരണത്തിലാകുന്നു സ്ഥിതിചെയ്യുന്നത്. അതു സിദ്ധിക്കുന്നതിനുള്ള ഏകമാർഗ്ഗം ഗുരുശുശ്രൂഷതന്നെ. ആ മാർഗ്ഗനിർദ്ദേശം ഈ ഗ്രന്ഥത്തിൽ ശിഷ്യാനുഗ്രഹമെല്ലാം ആശാൻ ഭംഗിയായി നിവഹിച്ചിരിക്കുന്നു. ആയുർദായഗണനകൊണ്ടു കിട്ടുന്ന ഫലങ്ങളെ സൂക്ഷ്മമായറിയുന്നതിന് ഉപദേശിച്ചിരിക്കുന്ന മാർഗ്ഗങ്ങളെ അത്യന്തം സൂക്ഷ്മമായിത്തന്നെ ഗ്രഹിക്കേണ്ടതാകുന്നു.

“ഗുഹഭുക്തേതി ഹോരായാ-

മുളള പദ്യത്തിനർത്ഥം

സാരമായുണ്ടെന്നതന്നെ-

യതുമിപ്പോൾ പറഞ്ഞിടാം

ബഹുസാമ്യം സത്യവാക്യ-

മെന്നുള്ളതുപദേശമാം

സ്വാമിം ബഹുപ്രകാരേണ

സത്യമായുള്ള വാക്യമാം”

എന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതിൽ തന്നെ പ്രഥമശ്രവണത്തിൽ തോന്നുന്ന അർത്ഥത്തേക്കാൾ അധികമായ അർത്ഥം ആശാൻ സംഗ്രഹിച്ചിരിക്കുന്നു ഇപ്രകാരമുള്ള പല പല തത്വങ്ങളേയും ഗ്രന്ഥമായി വെളിപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നതു കൊണ്ടാണ്:—

“മനുപദേശം ചൊല്ലുന്ന

ശിഷ്യാണാമറിവാനഹം

സാരം പത്രത്തിലാക്കൊല്ലാ-

യെന്നു സജ്ജനസമ്മതം

അസൂയപരമപദേ-
 ശിക്ഷിലം ഗ്രഹിയാത്മയാൽ
 അല്ലമ്പുലികളാമനേ-
 വാസികൾക്കറിവാനിഹ
 പത്രത്തിലാക്കുകെന്നല്ലോ
 വത്ര വാസല്യമേതനാ
 ആധയാൽ പസ്തകമിദം
 ഗോപ്യമാ ചിട്ടിരിക്കണം
 തങ്ങൾക്കുമിതുപോൽ സ്തിഗ്ദ്ധം-
 ജനമുണ്ടെന്നിരിക്കിലോ
 കാണിക്കാമെന്നു സിദ്ധാന്ത-
 മനഗ്രഹണതു ഭേദികാഃ”

എന്ന് ആശാൻ ഈ ഗ്രന്ഥത്തിൽതന്നെ പറവാൻ സംഗതിയായത്.

കേരളസംപ്രദയപ്രകാരമുള്ള ആയുർദ്വയഗണിതത്തിന്റെ രീതി മുഴുവനും ഇത്രയും വ്യക്തമായി പറഞ്ഞിട്ടുള്ള മറ്റൊരുഗ്രന്ഥം ഇതുവരെക്കണ്ടിട്ടില്ല. അതുകൊണ്ടിതിനെ ആരംഭത്തെ പേരു കൊണ്ടു സംസ്കൃതജാതകപദ്ധതിയുടെ ഭാഷാന്തരം മാത്രമെന്നു കരുതി അവഗണിക്കരുത്. മൂലഗ്രന്ഥത്തിൽ സൂരിക്കാത്ത പല തത്വങ്ങളും ഇതിൽ സ്പഷ്ടമായി പ്രകാശിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നതു തന്നെയാണ് ഈ ഗ്രന്ഥത്തിന്റെ പ്രധാനമാഹാത്മ്യം.

ആയുർദ്വയഗണിതപോലെ ഗഹനമായ ഒരു ഭാഗം ജ്യോതിശ്ശാസ്ത്രത്തിലില്ല. ആ വിഷയത്തെ സ്പഷ്ടമാക്കുവാൻ വേണ്ടിയാണ് മൂലഗ്രന്ഥത്തെ വടശ്ശേരിനമ്പൂരി എഴുതിയതെന്നു്. എന്നാൽ അതിൽ തത്വങ്ങളെ ശാസ്ത്രരീതി പ്രതിപാദിച്ചിട്ടുള്ള തല്ലാതെ ഉപദേശസിദ്ധമായ മാറ്റങ്ങളെ തുറന്നുകാണിച്ചിട്ടില്ല. ആശാൻ ഉപദേശാവഗമങ്ങളായ മാറ്റങ്ങളെക്കൂടി ഗോപനംചെയ്യാതെ ഇതിൽ പ്രകാശിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നതു കണ്ണുള്ളവർക്കു കാണാൻ കഴിയും. സൂക്ഷിച്ചുനോക്കിയാൽ മാത്രം മതി.

വിഷയത്തേക്കുറിച്ചിതിലധികം ഒന്നുംതന്നെ പറയേണ്ട ആവശ്യമില്ല. അവരവരുടെ ബുദ്ധിക്കനുസരണമായി വേണ്ടതെല്ലാം ഇതിൽനിന്നുതന്നെ ഗ്രഹിക്കുവാൻ സാധിക്കുന്നതാണ്.

ശാസ്ത്രഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ കവിതാവാസന കാണിക്കുന്ന കാര്യം സുകരഃശ്ലേങ്കിലും അക്ലിഷ്ടരീതിയിൽ എഴുതിയിരിക്കുന്ന ആശാന്റെ ഈ ഗ്രന്ഥം വായനക്കാരുടെ മനസ്സിനെ ആകർഷിക്കാതിരിക്കയില്ല. അപ്യാപ്തി, അതിവ്യാപ്തി, അസംഭവം, സന്ദേഹം മുതലായ ഭാഷയ്ക്കുള്ളൊന്നുമില്ലാതെ ഒരു ശാസ്ത്രഗ്രന്ഥമെഴുതുന്നതുതന്നെ പ്രയാസം. അതു ഭാഷയിലാണെങ്കിലുണ്ടാവുന്ന ഭൂഷ്ടങ്ങൾ പിന്നേപ്പറയേണ്ടതില്ലല്ലോ. എന്നാൽ ആശാന്റെ ഈ ഗ്രന്ഥത്തിൽ ആവക യാതൊരു ഭാഷത്തിന്റേയും സ്വർണ്ണപോലുമില്ലെന്നുള്ളതു വായനക്കാർക്കുതന്നെ ബോദ്ധ്യം വരുന്നതാണ്.

‘‘കോളംബം തൊള്ളായിരത്തെഴുപത്തയ്യൊമാണ്ടിൽ

കോമളമായ മേടമാസമെട്ടാതീയതി’’

യാണല്ലോ ആശാൻ സ്വപ്നമുണ്ടായത്. അന്നുമുതൽ പതിനഞ്ചു സംവത്സരംകൂടി ജീവിച്ചിരുന്നതായി വിചാരിക്കാം. ആശാന്റെ കാലം ഏകദേശം ൯൨൦ - ൽ ൯൯൦ - ൽ ഇടക്കായിരിക്കണം. ആശാൻ ഏകദേശം എഴുപതുവയസ്സുവരെ ജീവിച്ചിരുന്നതായി കേൾവിയുണ്ട്. അതുകൊണ്ടു മേൽപറഞ്ഞ സംവത്സരങ്ങളിൽ വച്ചിട്ടു വ്യത്യാസം വരുമെന്നു തോന്നുന്നില്ല. ആശാൻ ഭാഷാജാതകപദ്ധതി, അൻപതാമത്തേ വയസ്സിൽ എഴുതിയെന്നു വിചാരിക്കുന്നതായാൽ തന്നെ ഇപ്പോൾ ആ ഗ്രന്ഥത്തിന് ഒരു നൂറ്റാറുമുപ്പതു സംവത്സരത്തിലധികം പഴക്കമുണ്ട്.

ജ്യോതിശ്ശാസ്ത്രത്തിൽ പ്രവേശം സിദ്ധിച്ചിട്ടില്ലാത്ത കേരളീയരുടെ പ്രയോഗത്തിലേക്കായി ഒരു പ്രവേശികകൂടി എഴുതിച്ചേർത്തിട്ടുണ്ട്. അനേകഗ്രന്ഥങ്ങൾ ഹരിച്ചാൽ ഉണ്ടാകുന്ന ഫലം ഇതിൽനിന്ന് അനായാസേന സിദ്ധിക്കണമെന്നുള്ള വിചാരത്തോടുകൂടി വിഷയങ്ങളെ കഴുയുന്നതും സ്പഷ്ടമായി പ്രതിപാദിച്ചിരിക്കുന്നു. ആ പ്രയത്നം കേരളീയരെ ജ്യോതിശ്ശാസ്ത്രവിഷയത്തിൽ പ്രവേശിപ്പിക്കുവാൻ പര്യാപ്തമായിത്തീരുന്നണ്ടെങ്കിൽതന്നെ ധാരാളം ചാരിതാത്മ്യത്തിനാവകാശം സിദ്ധിക്കുന്നതാണ്.

ഇടപ്പള്ളി പാടിവട്ടംകര, കൂർ, ബ്രഹ്മശ്രീ നാരായണൻ നാരായണൻ ഭട്ടതിരിപ്പാട് അവർകളുടെ ഗ്രന്ഥപ്പുരയിൽനിന്നു കിട്ടിയതായ ഏതാനും കരിമ്പന ഓലകളിൽ എഴുതിയിരുന്ന ഒന്നും, വളരെക്കാലം മുൻപുതന്നെ സ്വന്തം ആവശ്യത്തിലേക്കായി പകർത്തിച്ചു വച്ചിരുന്ന മറ്റൊന്നും ആണ് ഈ ഭാഷാജാതക

പലതിയുടെ പ്രസിദ്ധീകരണത്തിൽ ആദർശങ്ങളായി സ്വീകരിച്ചിട്ടുള്ള രണ്ടു ഗ്രന്ഥങ്ങൾ. അവ പ്രായേണ രണ്ടും അബദ്ധനിബദ്ധങ്ങളായിരുന്നു എന്നുതന്നെ പറയേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. മൂലഗ്രന്ഥത്തെ പരിശോധിച്ചു വ്യാഖ്യാനം പൂർത്തിയാക്കുന്ന അവസരത്തിൽ ഈ രണ്ടു ഗ്രന്ഥങ്ങളും ഒത്തുനോക്കി ഗണിതംകൊണ്ടു ശരിപ്പെടുത്തേണ്ട ഭിക്ഷകളിൽ അപ്രകാരം ചെയ്യും, പൂരിപ്പിക്കേണ്ട സ്ഥലങ്ങളിൽ യഥാമതി അപ്രകാരം ചെയ്യും, മൂലകാരന്റെ ആശയങ്ങളെ ഭേദിപ്പിക്കാതെ ഭാഷാഗ്രന്ഥകാരന്റെ ആശയങ്ങളെ സ്പഷ്ടമാക്കിയും ശരിപ്പെടുത്തി ഇപ്രകാരം ഭാഷാജാതകപലതിയെ ബഹുജനസമക്ഷം അവതരിപ്പിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

തിരുവനന്തപുരം
 ൧൧ ൦ ൧-കുംഭം-൨ ൭-ാം-നം. }

കെ. ശങ്കരമേനോൻ.

ജ്യോതിശ്ശാസ്ത്രപ്രവേശിക.

മാതാസംസാരമണ്ഡലാവസ്ഥകേതു-
 മനഃക്ഷമാസുതബുദ്ധസ്തിവദിതായ
 മന്ദാകിനീസലിലശോഭിതശേഖരായ
 മംഗല്യദാനനിരതായ നമശ്ശിവായ.

ജ്യോതിശ്ചക്രസ്വരൂപം.

സപ്തവിംശതിഭം ചക്ര-
 മഷ്ടോത്തരശതാംശ്രീകം
 നവാംശ്രീരാശികം പ്രത്യുദ്
 മുഖം ചരതി ഭവേ സദാ.

തദധഃ ശനിതുല്യം-
 സൂര്യശ്ചക്രബുധേന്ദവഃ
 ഭൂമിശ്ചാകാശമല്യസ്ഥാ
 നിരാലംബാ ഭൂമന്തി തേ.

നക്ഷത്രങ്ങൾ.

ആകാശത്തിൽ മിന്നിമിന്നിപ്രകാശിക്കുന്ന നക്ഷത്രസമൂഹങ്ങളിൽ ഇരുപത്തേഴുണ്ണൂറ് മാത്രമേ ജ്യോതിശ്ചക്രത്തിൽ കണക്കാക്കിയിട്ടുള്ളൂ. അവയുടെ പേരുവിവരം താഴെ ചേർക്കുന്നു.

൧. അശ്വതി.	൧൦. മകം.	൧൯. മൂലം.
൨. ഭരണി.	൧൧. പൂരം.	൨൦. പൂരാടം.
൩. കാർത്തിക.	൧൨. ഉത്രം.	൨൧. ഉത്രാടം.
൪. രോഹിണി.	൧൩. അത്തം.	൨൨. റിശഭോണം.
൫. മകയരം.	൧൪. ചിത്തിര.	൨൩. അവിട്ടം.
൬. തിരുവാതര.	൧൫. ചോതി.	൨൪. ചതയം.
൭. പുണർതം.	൧൬. വിശാഖം.	൨൫. പൂരുഷതാതി.
൮. പൂയം.	൧൭. അനിഴം.	൨൬. ഉത്രാതാ.
൯. ആയില്യം.	൧൮. തൃക്കേട്ട.	൨൭. രേവതി.

ഗ്രഹങ്ങൾ.

നക്ഷത്രങ്ങളുടെ താഴെയായി (൧) ശനി. (൨) വ്യാഴം. (൩) ചൊവ്വ. (൪) സൂര്യൻ. (൫) ശുക്രൻ. (൬) ബുധൻ. (൭) ചന്ദ്രൻ. എന്നീ സപ്തഗ്രഹങ്ങളും ഭൂമിയും ആകാശത്തിൽ നിരലംബമായി (ആകാഷണശക്തികൊണ്ടുമാത്രം) സഞ്ചരിക്കുന്നു. ഇവയിൽ ചന്ദ്രൻ ഭൂമിയേയും, ശനി, വ്യാഴം, ചൊവ്വ, ശുക്രൻ, ബുധൻ എന്നിവയും ഭൂമിയും സൂര്യനേയും സദാ ചുറ്റിത്തിരിയുന്നു.

രാശികൾ.

ഒരു സമവൃത്തത്തെ പന്ത്രണ്ടു തുല്യഭാഗമായി വിഭജിച്ചാൽ ഓരോ വിഭാഗത്തിനും രാശിയെന്നു പേര്. അവയുടെ പേരുകൾ താഴെ ചേർക്കുന്നു.

൧. മേടം.	൫. മിത്തുൻ.	൯. ധനു.
൨. ഇടവം.	൬. കന്നി.	൧൦. മകരം.
൩. മിഥുനം.	൭. തുലാം.	൧൧. കുംഭം.
൪. കർക്കടകം.	൮. വൃശ്ചികം.	൧൨. മീനം.

“അജാഖ്യമാലും ച വദന്തി മേഷം
രാശിർവൃഷോ ഗോ വൃഷഭാഭിധാനഃ
വീണാ യമാഖ്യം മിഥുനം റുയുഗം
സ്വാൽ കർക്കടകം കർക്കടകം ച കർക്കീ.

സിംഹം ച കന്യാം ച നിജാഭിധാനൈഃ
പ്രാഹുസ്തുലാം തൌലിവാണിക്പദാഖ്യം
കീടാളീസംജ്ഞാമഥ വൃശ്ചികസ്വ
ധനുർധനുശ്ച ധനുർവൃശ്ച.

മൃഗം ച നക്രോ മകരോ മൃഗാഃസ്വാ
ചൈവ കുംഭമീനൌ നിജനാമവാഖ്യൌ.
പശ്ചാത്തന്നാമാനി വദന്തി ചൈഷാം
കഥ്യാന്ത ഏതേ പ്രഥമാഭിശബ്ദൈഃ”

ഇവ മേഷാദിപന്ത്രണ്ടു രാശികളുടേയും പേരുകൾ.

സമവൃത്തവിഭാഗം.

ഒരു സമവൃത്തത്തിന്നു നന്നു ൦ ഭാഗകൾ —തീയതികൾ— ഉള്ളതുകൊണ്ട് ഒരു രാശിക്കു ന ൦ തീയതികൾ എന്നു സിദ്ധിച്ചു. ഒരു ഭാഗ(തീയതി)യേ നന്നു ൦ ആയി ഭാഗിച്ചാൽ ഓരോന്നും ഇവി(കല)യാകുന്നു. ഇവിടെ നന്നു ൦ ആയി ഭാഗിച്ചാൽ ഓരോന്നും വിലി(വികല)യായിത്തീരുന്നു. അപ്പോൾ

നന്നു ൦ വിലി (വികല)	= ൧ ഇവി (കല).
നന്നു ൦ ഇവി (കല)	= ൧ ഭാഗ (തീയതി).
ന ൦ ഭാഗ (തീയതി)	= ൧ രാശി.
൧ ൨ രാശി	= ൧ രാശിചക്രം (ഭഗണം).

എന്നുള്ള നിയമം സിദ്ധിച്ചു.

നക്ഷത്രപാദം.

ഒരു നക്ഷത്രത്തിന്നു നാലു പാദങ്ങൾ ഉള്ളതുകൊണ്ടു ൨ ൭ നക്ഷത്രങ്ങൾക്കു കൂടി ൨ ൭ x ൪ = ൧൦൮ നക്ഷത്രപാദങ്ങൾ ന്യായസിദ്ധമാകുന്നു. ഇരുപത്തേഴു നക്ഷത്രങ്ങളും രാശിചക്രത്തിൽ സ്ഥിരമായി നിരന്നുനില്ക്കുന്നതായി തോന്നുന്നതുകൊണ്ടു രാശിചക്രം ഇവയാൽ പൂർണ്ണമാകുന്നു. പന്ത്രണ്ടുരാശികൾ അടങ്ങിയ രാശിചക്രത്തിൽ ൨ ൭ നക്ഷത്രങ്ങൾ ക്രമത്താലെ സ്ഥിതി ചെയ്യുന്നതുകൊണ്ട് ഒരു രാശിക്കു ൨ ൭/൧൨=൨ ൧/൪ (രണ്ടു കാൽ) നക്ഷത്രം വീതം ശരിക്കു കിട്ടുന്നു.

“മേഷാശ്വിപ്രമമാ നവർക്ഷചരണാഃ” എന്ന പ്രകാരം അശ്വതി മുതലായ നക്ഷത്രങ്ങൾ മേടം മുതലായ രാശികളിൽ ശരിയായി നിരന്നുനില്ക്കുന്നതുകൊണ്ടു നക്ഷത്രങ്ങളെ ക്രമത്താലെ വിഭജിച്ച് ഓരോ രാശിയിലുൾപ്പെട്ട നക്ഷത്രങ്ങളുടെ വിവരം താഴെ ചേർക്കുന്നു.

- ൧. അശ്വതിയും ഭരണിയും കാർത്തികക്കാരും മേടക്കുറു
- ൨. കാർത്തികമുക്കാരും രോഹിണിയും മകയിരത്തരയും ഇടവ ,
- ൩. മകയിരത്തരയും തിരുവാതിരയും പുണർതത്തിൽ
[മുക്കാരും മിഥുന ,
- ൪. പുണർതത്തിൽ കാലും പൂയവും ആയില്യവും കർക്കടക ,
- ൫. മകവും പൂരവും ഉത്രത്തിൽകാലും ചിങ്ങ ,

ന്യ. ഉത്രത്തിൽ മുക്കാലും അത്തവും ചിത്തിര അരയും കന്നി
[ശ്രാവണം].

9. ചിത്തിര അരയും ചോതിയും വിശാഖത്തിൽ
[മുക്കാലും തുലാ ,,
വൃ. വിശാഖത്തിൽ കാലും അന്നിപ്പവും തൃക്കേട്ടയും വൃശ്ചിക ,,
ന. മൂലവും പൂരാടവും ഉത്രാടത്തിൽ കാലും ധനു ,,
൧൦. ഉത്രാടത്തിൽ മുക്കാലും തിരുവോണവും അവിട്ടത്തരയും
[മകര ,,
൧൧. അവിട്ടത്തരയും ചതയവും പുരുഷട്ടാതി മുക്കാലും കുംഭ ,,
൧൨. പുരുഷട്ടാതിക്കാലും ഉത്രാടതിയും രേവതിയും മീന ,,
ഇതിൽ നിന്നു രണ്ടുകാൽ നക്ഷത്രങ്ങൾക്കുകൂടി ഒൻപതു
പാദങ്ങളുണ്ടെന്നു കിട്ടിയല്ലോ.

ഗ്രഹങ്ങൾ.

ആദിത്യൻ, ചന്ദ്രൻ, ചൊവ്വ, ബുധൻ, വ്യാഴം, ശുക്രൻ,
ശനി എന്നിവ ഏഴും ഗ്രഹങ്ങളാകുന്നു.

“പ്രകാശകളെ ദൈവ പ്രഥമേ ഗ്രഹാണാം”

എന്നു പറഞ്ഞ പ്രകാരം ആദിത്യചന്ദ്രന്മാർ പ്രകാശകഗ്രഹങ്ങളാ
കുന്നു. ശേഷമുള്ള ചൊവ്വ, ബുധൻ, വ്യാഴം, ശുക്രൻ, ശനി എ
ന്നിവ അഞ്ചും താരാഗ്രഹങ്ങളാകുന്നു. “താരാഗ്രഹാഃ പഞ്ച” എ
ന്നു പ്രമാണം.

രാഹുക്കേതുകൾ വാസ്തവത്തിൽ ഗ്രഹങ്ങളല്ലെങ്കിലും “ദൈവ
തമോഗ്രഹേ” എന്നു പറഞ്ഞിട്ടുള്ള പ്രകാരം അവയെ തമോഗ്ര
ഹങ്ങളായി പരിഗണിച്ചു വരുന്നു.

ഗ്രഹപ്പകുച്ചുകൾ.

പഞ്ചാംശത്തിൽ ഗ്രഹപ്പകുച്ചുകൾ പരമിതത്തിലും ദൂഷി
ലും പ്രത്യേകം ഗണിച്ചു ചേർത്തിട്ടുള്ളതെല്ലാവരും കണ്ടിരിക്കാം.
എന്നാൽ ആ കൂട്ടത്തിൽ ആദിത്യന്റെയും ചന്ദ്രന്റെയും പകുച്
കൾ ചേർത്തുകാണുന്നില്ലല്ലോ. അതെന്തുകൊണ്ടാണു്? ആദി
ത്യൻ ഓരോ രാശിയിലും നില്ക്കുമ്പോൾ കേരളസംപ്രദായപ്രകാരം
ആ മാസത്തിന്റെ ചേർ ആ രാശിയുടെ പേരുകൊണ്ടു തന്നെ
വ്യവഹരിച്ചുവരുന്നു. മേടമാസത്തിൽ ആദിത്യന്റെ സ്ഥിതി
മേടത്തിലും സംക്രമം കഴിഞ്ഞാൽ ഇടവത്തിലും ആകുന്നു. അതു

പോലെ ധനമാസത്തിൽ ആദിത്യൻ ധനവിലും മകരസംക്രമം കഴിഞ്ഞാൽ മകരത്തിലുമായിത്തീരുന്നു. പഞ്ചാംഗത്തിൽ ഓരോ മാസത്തിലും ആദിത്യന്റെ സംക്രമസമയം ശരിയായി ഗണിച്ചുകൊടുത്തിട്ടുള്ളതുകൊണ്ട് മാത്രമാണ് ആദിത്യന്റെ പകുച്ച് ഗ്രഹപ്പകുച്ചുകളുടെ കൂട്ടത്തിൽ പറയാത്തത്. എന്നാൽ മാസങ്ങളിലെ തീയതി സംക്രമത്തെ കേവലം ആശ്രയിച്ചു നില്ക്കുന്നില്ല. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ പറയാം. ൧൧൦൧-മാണ്ടു ധനമാസം ൧-൨൩- ചൊവ്വാഴ്ച ൧൬ നാഴികക്കും ൧൯ വിനാഴികക്കും കേട്ട നക്ഷത്രത്തിൽ ധനരവിസംക്രമം എന്നു പഞ്ചാംഗത്തിൽ കാണാം. എന്നാൽ ധനമാസം ൧-൨൩- ക്കാലത്തു ൧൬ നാഴികക്കും ൧൯ വിനാഴികക്കുമുൻപു വൃശ്ചികത്തിൽ ആദിത്യൻനില്ക്കുന്നതായിട്ടുതന്നെ കണക്കാക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ഈ സംഗതി വിസ്തരിക്കത്തക്കതല്ല. അന്നുള്ള പകുതിന്റെ അഞ്ചിൽ മൂന്നംശം കഴിയുന്നതിന്റെ മുൻപെ സംക്രമമെങ്കിൽ ഒന്നാംതീയതി അന്നു തന്നെയായും, ആ സമയം കഴിഞ്ഞു സംക്രമം ഉണ്ടായാൽ ഒന്നാംതീയതി പിറ്റേദിവസമായും കണക്കാക്കുന്നതു കേരളസമ്പ്രദായം. പകൽ സംക്രമമുണ്ടായാൽ ഒന്നാംതീയതി അന്നും, അസ്തമയാൽപരം സംക്രമമായാൽ ഒന്നാംതീയതി പിറ്റേ ദിവസവും ആയി വരുമെന്നു പരദേശികൾ സിദ്ധാന്തിക്കുന്നു. ഈ ആചാരവ്യത്യാസം കൊണ്ടാണ് പരദേശപഞ്ചാംഗത്തിലും കേരളപഞ്ചാംഗത്തിലും ചില മാസങ്ങളിൽ ഒന്നാംതീയതി വ്യത്യാസപ്പെട്ടു കാണുന്നത്. ഇതു കേവലം ആചാര മാത്രമാണ്. എന്നാൽ സംക്രമസമയമുതൽ തീയതി തുടങ്ങുന്നതു വളരെ അസൗകര്യമായതുകൊണ്ട് കേരളത്തിലും പരദേശത്തിലും ഓരോ ആചാരം എപ്പോഴുതന്നെ എന്നുമാത്രമെ ഇതിന്നർത്ഥമുള്ളൂ. ഇതുകൊണ്ട് ജ്യോതിഷസിദ്ധാന്തത്തിന്നു യാതൊരു ഹാനിയുമില്ലതാനും.

നക്ഷത്രസ്ഥിതി.

പഞ്ചാംഗത്തിൽ ആദിത്യൻ ചൊവ്വ മുതലായ ഗ്രഹങ്ങളുടെ നക്ഷത്രസ്ഥിതി ഗണിച്ചുകൊടുത്തിട്ടുണ്ടെങ്കിലും ചന്ദ്രന്റെ നക്ഷത്രസ്ഥിതി കാണുന്നില്ല. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ ചന്ദ്രന്റെ സ്ഥിതിയെ നിശ്ചയിക്കുന്നതിന്നത്യാവശ്യമായി നക്ഷത്രം അറിയേണ്ടിയിരിക്കുന്നു അതതുദിവസം ഉദിക്കുന്ന നക്ഷത്രത്തിൽ ചന്ദ്രസ്ഥിതി നിയന്തമായിരിക്കുന്നതുകൊണ്ട് അന്നത്തെ ചന്ദ്ര

സ്ഥിതി എടുപ്പത്തിൽ അറവാൻ സാധിക്കുന്നതാണല്ലോ. എങ്ങനെ എന്നാൽ ഭരണനക്ഷത്രത്തിൽ ജനിച്ച ഒരുവന്റെ ചന്ദ്രസ്ഥിതി, അശ്വതിയും ഭരണിയും കാത്തിരിക്കാലും മേടശ്രായ തുകൊണ്ടു; മേടത്തിൽ തന്നെ എന്ന് നിശ്ചയിക്കണം. ഉത്രാടത്തിൽ ജനിച്ച ഒരുവന്റെ ചന്ദ്രസ്ഥിതിയും അപ്രകാരമെന്ന തീർച്ചയാക്കണം. എന്നാൽ മൂലവും പൂരാടവും ഉത്രാടത്തിൽ കലും ധനുക്കൂറെന്നും, ഉത്രാടത്തിൽ മുകുളം തിരുവോണവും അവിട്ടത്തരയും മകരക്കൂറെന്നും, രണ്ടുപ്രകാരത്തിൽ കാണുന്ന സമയം ഉത്രാടത്തിൽ ആട്ടത്തെ പതിനഞ്ചുനാഴികക്കു മുൻപു ജനിച്ചാൽ ധനുവിൽ ചന്ദ്രസ്ഥിതിയും, പതിനഞ്ചുനാഴികക്കു മുമ്പ് ജനനമെങ്കിൽ മകരത്തിൽ ചന്ദ്രസ്ഥിതിയെന്നും അറിഞ്ഞുകൊള്ളണം. അതതുദിവസത്തെ നക്ഷത്രമെന്ന ചന്ദ്രന്റെ രാശിയേയും നക്ഷത്രസ്ഥിതിയേയും കാണിക്കുന്നതുകൊണ്ടു ചന്ദ്രന്റെ പകുതി, ഗ്രഹപ്പകുതിയുടെ കൂട്ടത്തിലും ചന്ദ്രന്റെ നക്ഷത്രസ്ഥിതി, സൂര്യാദികളുടെ നക്ഷത്രസ്ഥിതികളുടെ കൂട്ടത്തിലും പഞ്ചാംഗത്തിൽ ചേർക്കുന്നില്ലെന്നറിഞ്ഞുകൊള്ളേണ്ടതാകുന്നു. എന്നാൽ ഇവെല്ലാം ഏകദേശമാത്രമായതുകൊണ്ടു സൂക്ഷ്മമായറിയേണ്ടവർ ജ്യോതിശ്ശാസ്ത്രത്തിൽ പഠത്തിരിക്കുന്ന ക്രമത്തിൽ സ്പടികിയചെയ്തു ശരിപ്പെടുത്തി നിശ്ചയിക്കേണ്ടതാകുന്നു.

പഞ്ചാംഗം.

“നക്ഷത്രവാരതിഥയഃ കരണാനി യോഗാഃ പഞ്ചാംഗം”

അഞ്ചാംഗങ്ങൾ കൂടിയതാകുന്നു പഞ്ചാംഗം എന്നു പറയുന്നത്. അ.ച (൧) നക്ഷത്രം. (൨) വാരം. (൩) തിഥി (൪) കരണം. (൫) യോഗം. എന്നുള്ള അഞ്ചുതന്നെ. ഇവയെല്ലാം പഞ്ചാംഗപുസ്തകങ്ങളിൽ കാണാവുന്നതാണ്.

നക്ഷത്രം.

നക്ഷത്രങ്ങൾ ഇരുപത്തേഴാണെന്നും അവയുടെ പേരു വിവരം ഇന്നിന്നതെന്നും മുൻപു പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതുകൊണ്ടു ഇവിടെ പ്രത്യേകം എടുത്തുപറയേണ്ട ആവശ്യമില്ല. ഓരോ രാശിക്കു രണ്ടുകാൽ നക്ഷത്രമാണെന്നും കണ്ടുവെല്ലാം. ചന്ദ്രസ്സുടത്തിൽനിന്നാണല്ലോ നക്ഷത്രങ്ങളെക്കാണേണ്ടതു്. ഇതുപ്രകാരം നക്ഷത്രങ്ങളെക്കാണുമ്പോൾ ഓരോ രാശിക്കു് ഏതുനാളിന്മേലും എത്ര

എത്ര നാഴിക ചെന്നു എന്നറിവാനുള്ള വിവരങ്ങളും മറുപുതന്നെ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്.

വാരം.

ഞായർ, തിങ്കൾ, ചൊവ്വ, ബുധൻ, വ്യാഴം, വെള്ളി, ശനി എന്നീ ആഴ്ചകൾ ഏഴിന്റേയും അധിപന്മാർ ക്രമത്താലെ ആദിത്യൻ, ചന്ദ്രൻ, ക്ഷൗരൻ, ബുധൻ, ഗുരു, ശുക്രൻ, മന്ദൻ എന്നീ ഗ്രഹങ്ങളാകുന്നു.

ആഴ്ചകളേഴും ഈ ക്രമത്തിൽ വരുവാനുണ്ടായ കാരണത്തെ താഴെ ചേർക്കുന്നു.

നക്ഷത്രങ്ങളുടെ താഴെ ശനിയും പിന്നെ ക്രമത്താലെ താഴെതാഴെയായി ഗുരു, ചൊവ്വ, സൂര്യൻ, ശുക്രൻ ബുധൻ, ചന്ദ്രൻ എന്നീ ഗ്രഹങ്ങളുമാണെന്നുള്ള വിവരത്തെ

“തദധഃ ശനിഗുർവാ-
സൂര്യശുക്രബുധേന്ദവഃ”

എന്ന ശ്ലോകാർത്തിൽനിന്നു നാം മനസ്സിലാക്കിയിട്ടുണ്ടല്ലോ. ഗ്രഹങ്ങളുടെ ശീഘ്രക്രമവും മേൽപറഞ്ഞപ്രകാരമാണെന്നാണ്. രാശിചക്രത്തിൽ ഒരു പരിവൃത്തി സഞ്ചരിക്കുന്നതിന്നു ശനിക്കു മൂപ്പതു സംവത്സരം വേണം; വ്യാഴത്തിന്നു പന്ത്രണ്ടു സംവത്സരം; ശേഷമുള്ളവർക്കു ക്രമേണ കുറഞ്ഞുകുറഞ്ഞു ചന്ദ്രനാകുന്നസമയം ഇരുപത്തേഴുദിവസം മതിയാകുന്നതാണ്. ഇപ്രകാരം ശീഘ്രക്രമത്തിലുള്ള ഗ്രഹങ്ങളെക്കൊണ്ടാണ് വാരാധിപത്വക്രമം നിർണ്ണയിച്ചിരിക്കുന്നത്.

ഒരു ഹോര ഒരു രാശിയുടെ പകുതിയാണ്. ഒരു രാശിക്കു ശരാശരി അഞ്ചുനാഴികയായതുകൊണ്ടു ഹോരക്കു രണ്ടരനാഴികയാണല്ലോ. ഇങ്ങനെ രണ്ടരനാഴികവിതമുള്ള കാലഹോരകൾ ഇരുപത്തിനാലു കൂടുന്നസമയം ഒരു ദിവസത്തിന്റെ അർദ്ധം പതു നാഴികയും പരിപൂർണ്ണമായി. ആദ്യത്തെ കാലഹോരയുടെ ആധിപത്യം ഏതൊരു ഗ്രഹത്തിനുണ്ടാകുന്നുവോ ആ ദിവസത്തിന്റെ ആധിപത്യം ആ ഗ്രഹത്തിനാകുന്നു. അന്നത്തെ വാരത്തിന്റെ പേർ ആ ഗ്രഹത്തിന്റെ പേർകൊണ്ടു വ്യവഹരിച്ചുവരികയും ചെയ്യുന്നു. ഇത് ഉദാഹരണംകൊണ്ടു സ്പഷ്ടമാക്കാം.

മന്ദൻ, ഗുരു, കജൻ, രവി, ശുകൻ, ബുധൻ, ചന്ദ്രൻ എന്നീ ശീശ്രീകൃഷ്ണൻ അനുസരിച്ചുഴതിയിരിക്കുന്ന സപ്തഗ്രഹങ്ങളിൽ ഇഷ്ടഗ്രഹം എന്തൊരു ഗ്രഹത്തിനെങ്കിലും ഒരുദിവസം ആദ്യത്തെ കാലഹോരയായ രണ്ടരനാഴികക്കായിപത്രം കിട്ടി എന്നു വിചാരിക്ക. ഇവിടെ ശനിക്കായിപത്രമെന്നു സങ്കല്പിച്ചാൽ പിന്നത്തെ കാലഹോരകളുടെ ആധിപത്യം ശീശ്രീകൃഷ്ണൻ ലഭിച്ചുവോ, കജൻ മുതലായ ഗ്രഹങ്ങൾക്കുണ്ടല്ലോ. അപ്പോൾ ഏഴു ഗ്രഹങ്ങളുടേയും ആധിപത്യം കഴിയുന്ന 12 മയം $9 \times 2 \text{ ഏ} = 18 \text{ ഏ}$ നാഴികയും ദിവസത്തിൽ കഴിഞ്ഞു. പിന്നെയും ആദ്യം മുതൽ ശനിതുടങ്ങുന്നു. രണ്ടാമത്തെ പരിവൃത്തിയിൽ മുൻപിലത്തെപ്പോലെ 18 ഏ നാഴിക കഴിയും. പിന്നെയും മുൻപോലെ ശനിതുടങ്ങി ഒരു പരിവൃത്തികൂടി കഴിയുമ്പോൾ 36 ഏ കൂടി കഴിയും. അപ്പോൾ ഒരു ദിവസത്തിൽ സപ്തഗ്രഹങ്ങളുടെ മൂന്നു പരിവൃത്തി കാലഹോരയായിപത്രം കഴിയുമ്പോൾ $18 \text{ ഏ} + 18 \text{ ഏ} + 18 \text{ ഏ} = 54 \text{ ഏ}$ നാഴികയും കഴിയും. പിന്നെ നാലാമത്തെ പരിവൃത്തി ശനിയെക്കൊണ്ടുതന്നെ തുടങ്ങുമ്പോൾ ശനിക്കു 18 ഏ നാഴിക, പിന്നെ വ്യാഴത്തിനു 18 ഏ നാഴിക, പിന്നെ കജനു 18 ഏ നാഴിക കൂടി 54 ഏ നാഴിക ചെല്ലുമ്പോൾ ആ ദിവസത്തിന്റെ അറുപതു നാഴികയും കഴിയും. ഇവിടെ ശനിയെക്കൊണ്ട് ആദ്യത്തെ കാലഹോര തുടങ്ങിയിരിക്കുന്ന ദിവസത്തിന്റെ ഒടുവിലത്തെ കാലഹോര അവസാനിച്ചതു ചൊവ്വയേക്കൊണ്ടാണെന്നു കണ്ടല്ലോ. പിറ്റേദിവസത്തെ ആദ്യത്തെ കാലഹോരയുടെ ആധിപത്യം രവിക്കാണു. ശനിയുടെ ആധിപത്യത്തോടുകൂടി ആദ്യത്തെ കാലഹോര ഏതുദിനത്തിൽ തുടങ്ങിയൊ ആ ദിനം ശനിയാഴ്ചയും, അതിനെ തുടർന്ന് പിറ്റേദിവസത്തെ ആദ്യത്തെ കാലഹോര രവിയുടെതായതുകൊണ്ട് ആ ദിനം രവിവാരത്തായാഴ്ചയും, മാണെന്നറിഞ്ഞുകൊള്ളേണ്ടതാകുന്നു.

ഇപ്രകാരം ശീശ്രീകൃഷ്ണൻ അനുസരിച്ചുള്ള സപ്തഗ്രഹങ്ങളുടേയും മൂന്നു പരിവൃത്തി കഴിയുമ്പോൾ 54 ഏ നാഴിക വെളിച്ചാണുണ്ടാകും. പ്രഥമകാലഹോര ഏതു ഗ്രഹത്തേക്കൊണ്ടു തുടങ്ങിയൊ, മൂന്നു പരിവൃത്തി കഴിയുമ്പോൾ പിന്നെയും ആ ഗ്രഹത്തെക്കൊണ്ടുതന്നെ തുടങ്ങി നാലാമത്തേക്കാലഹോര പിറ്റേദിവസത്തെ ആദ്യത്തേക്കാലഹോരയായതുകൊണ്ട് അതിന്റെ അധിപനായ നാലാമത്തേഗ്രഹം പിറ്റേദിവസത്തെ വാരാധിപനാകും. അതി

നാൽ ദിവസംപ്രതി പ്രഥമകാലഹോരാധിപത്യമുതലുണ്ടാകുന്ന മൂന്നു പരിവൃത്തി തള്ളിക്കളഞ്ഞാൽ ശീശ്രകൃമത്തിൽ നാലാമത്തെ ഗ്രഹം പിറൈദിവസത്തേ വാശാധിപനെന്നു സാരം.

മന്ദൻ, ഗുരു, ക്ഷേൻ, സൂര്യൻ, ശുക്രൻ, ബുധൻ, ചന്ദ്രൻ, എന്നമേൽപറഞ്ഞ ശീശ്രകൃമത്തിലുള്ള ഗ്രഹങ്ങളിൽ സൂര്യൻമുതൽ നാലാമത്തേതു ചന്ദ്രനായതുകൊണ്ടു സൂര്യവാരം കഴിഞ്ഞാൽ ചന്ദ്രവാരം എന്നും, ചന്ദ്രൻതുടങ്ങി നാലാമത്തേതു ക്ഷേനായതുകൊണ്ടു പിന്നെ ക്ഷേവാരമെന്നും, ക്ഷേൻതുടങ്ങി നാലാമത്തേതു ബുധനായതുകൊണ്ടു പിന്നെ ബുധവാരമെന്നും, ബുധൻതുടങ്ങി നാലാമത്തേതു ഗുരുവായതുകൊണ്ടു പിന്നത്തേതു ഗുരുവാരമെന്നും, ഗുരുതുടങ്ങി നാലാമത്തേതു ശുക്രനായതുകൊണ്ടു പിന്നത്തേതു ശുക്രവാരമെന്നും, ശുക്രൻതുടങ്ങി നാലാമത്തേതു മന്ദനായതുകൊണ്ടു പിന്നത്തേതു മന്ദവാരമെന്നും, മന്ദൻതുടങ്ങി നാലാമത്തേതു സൂര്യനായതുകൊണ്ടു പിന്നത്തേതു സൂര്യവാരമെന്നും ക്രമത്താലെ പരിവർത്തനകൃമത്തിൽ ധരിച്ചുകാളേണ്ടതാകുന്നു.

ഇതാണ് ആഴ്ചകൾ ഏഴായിത്തീരുന്നതിന്നും അവയുടേ ഇപ്പോൾ വ്യവഹരിച്ചുവരുന്ന ക്രമത്തിൽ നാലുയേങ്ങളുണ്ടായിത്തീരുന്നതിന്നുമുള്ള കാരണം. അനേകം യുഗങ്ങൾക്കുമുൻപേതന്നെ തുടങ്ങിയിരിക്കുന്ന ആഴ്ചക്രമത്തിന്റെ ആദി കണ്ടുപിടിക്കുവാൻ സാധിക്കുന്നതല്ല. എങ്കിലും കലിയുഗത്തിന്റെ ആദി വെള്ളിയാഴ്ചയായതുകൊണ്ടു ആ ക്രമത്തിൽ ആഴ്ചകളെ ഇന്നും കണക്കാക്കിപ്പോരുന്നു.

തിഥികൾ.

തിഥികൾ—പക്ഷങ്ങൾ— പരിനഞ്ചാകുന്നു. അവയുടെ വിവരം താഴെ ചേർക്കുന്നു.

൧. പ്രതിപദം.	൩. ഷഷ്ഠി.	൧൧. ഏകാദശി.
൨. ദ്വിതീയ.	൪. സപ്തമി.	൧൨. ദ്വാദശി.
൩. തൃതീയ.	൫. അഷ്ടമി.	൧൩. ത്രയോദശി.
൪. ചതുർഥി.	൬. നവമി.	൧൪. ചതുർദശി.
൫. പഞ്ചമി.	൭. ദശമി.	൧൫. പഞ്ചദശി (വാപ്പ).

ഈ തിഥികൾ കറുത്തപക്ഷത്തിലും വെളുത്തപക്ഷത്തിലും വരുമല്ലോ. കറുത്തപക്ഷത്തിലെ പഞ്ചദശിക്കു കറുത്തവ

വെന്നും വെളുത്തപക്ഷത്തിലെ പഞ്ചദശിക്കു വെളുത്തവാവെന്നും പേർ. ശുശ്രൂഷപക്ഷത്തിലും കൃഷ്ണപക്ഷത്തിലുംകൂടി ആക തിഥി മുപ്പതാകുന്നു.

ഇരുപത്തേഴു നക്ഷത്രങ്ങളെ പന്ത്രണ്ടു രാശികളിലായി വിഭാഗിച്ചപ്പോൾ ഓരോ രാശിക്കും രണ്ടേക്കാൽ നക്ഷത്രം വീതം കിട്ടിയല്ലോ. അതുപോലെ മുപ്പതു തിഥികളെ പന്ത്രണ്ടു രാശികളിലായി വിഭജിച്ചാൽ ഓരോ രാശിക്കും രണ്ടര തിഥിവീതം ഉണ്ടാകുന്നതാണ്.

ഒന്നിനു തൃതീയ അരക്കു മുപ്പതു്, രണ്ടിനു പഞ്ചമിപോയി. മൂന്നിന് അഷ്ടമി അരക്കുമുപ്പതു്, നാലിനു ദശമിപോയി. അഞ്ചിനു ത്രയോദശി അരക്കു മുപ്പതു്, ആറിനു വാറുപോയി. ഏഴിന് കരുത്തപക്ഷത്തിൽ തൃതീയ അരക്കു മുപ്പതു്, എട്ടിനു പഞ്ചമിപോയി. ഒൻപതിന് അഷ്ടമി അരക്കു മുപ്പതു്, പത്തിനു ദശമിപോയി. പതിനൊന്നിനു ത്രയോദശി അരക്കു മുപ്പതു്, പന്ത്രണ്ടിനു വാറുപോയി.

ഒരു രാശിക്കു രണ്ടുപക്ഷമാകയാൽ വെളുത്ത പക്ഷത്തിൽ പ്രതിപദവും ദ്വിതീയയും കഴിഞ്ഞു തൃതീയയിൽ മുപ്പതുനാഴിക ചെന്നുചെയ്ത ഒരു രാശികഴിഞ്ഞു എന്നു താൽപര്യം. രണ്ടുരാശിക്ക് അഞ്ചു പക്ഷമാകയാൽ പ്രഥമ, ദ്വിതീയ, തൃതീയ, ചതുർഥി, പഞ്ചമി എന്നീ പക്ഷങ്ങളെയും രണ്ടുരാശികൊണ്ടു കഴിയുമെന്ന് അർത്ഥം. ഇപ്രകാരം ശേഷവും കണ്ടുകൊൾക. തിഥിസ്സൂടം കണ്ടിട്ട് ഇപ്രകാരം കണക്കാക്കേണ്ടതാകുന്നു.

ഒരു നക്ഷത്രത്തിനും ഒരു തിഥിക്കും ൩൦ നാഴിക വീതം കണക്കാക്കേണ്ടതാണ്. ഒരു രാശിക്കു രണ്ടേക്കാൽ നക്ഷത്രമെന്നു കണ്ടുവല്ലോ. അപ്പോൾ രണ്ടേക്കാൽ നക്ഷത്രത്തിനു ൧൨൦ നാഴികയാകുന്നു. ഒരു രാശി അതായതു മുപ്പതു തീയതിക്കു ൧൨൦ നാഴികയായപ്പോൾ ഒരു തീയതിക്കു നക്ഷത്രത്തിന്മേൽ നാലരനാഴിക എന്നു സിദ്ധിക്കുന്നു. അതുപോലെ ഒരു ഇലിക്കു (കലക്കു) നക്ഷത്രത്തിന്മേൽ നാലര വിനാഴികയെന്നും കിട്ടും.

ഒരു രാശിക്കു തിഥി രണ്ടരയെന്നു കണ്ടുവല്ലോ. അപ്പോൾ മുപ്പതു് തീയതിക്കു ൧൦൦ നാഴികയാകുന്നു. അതിനാൽ ഒരു തീയതിക്കു തിഥിയിന്മേൽ അഞ്ചു നാഴിക എന്നു സിദ്ധി

ക്കുന്നു. അതുപോലെ ഒരു ഇലിക്കു (കലക്കു) തിമിയിന്മേൽ അ
ബുവിനാഴിക്കു നാം കിട്ടുന്നു.

കരണങ്ങൾ.

“തിമുലം കരണം” അവയുടെ പേരുവിവരം താഴെ ചേർക്കുന്നു.

സിംഹം—ബബു.	വിഷി—ശാ.
പുലി—വ്യാഘ്രം—ബാലവു.	പുള്ളി—ശകുനി.
പന്നി=വരാഹം—കേശവു	നാലാലി—ചതുഷ്പാത്.
കഴുത=ഖരം—തൈതിലു.	പാമ്പ്—സ്പർപ്പ.
ആന=ഗജം—ഗരജം.	പുഴ—കിംസുരപ്പ.
പശു—കവണിജം.	

ഇങ്ങനെ കരണങ്ങൾ പതിനൊന്ന്.

“ബബുബാലവകേശവതൈ-

തിലഗരജകവണിജവിഷിനാമാനി

ചരകരണാനി വിദ്യുത-

ക്രൂപ്രമാന്ത്യാലംപുവാണി.”

സിംഹം, പുലി, പന്നി, കഴുത, ആന, പശു, വിഷി എന്നിവ ഏഴും ചരകരണങ്ങൾ. ശേഷമുള്ള പുള്ളി, നാലാലി, പാമ്പ്, പുഴ എന്നിവ നാലും സ്ഥിരകരണങ്ങൾ. ‘തിമുലം കരണം’ എന്നതു കൊണ്ട് ഒരു തിമിക്കു രണ്ടു കരണം വീതം കണക്കാക്കേണ്ടതാകുന്നു. അതിന്റെ ക്രമത്തെ പറയുന്നു.

വെളുത്തപ്രതിപദത്തിന്റെ ഉത്തരാർദ്ധമുതൽ കറുത്ത ചതുർശിയുടെ പൂർ്വാർദ്ധംകൂടി പക്ഷങ്ങൾ ഇരുപത്തെട്ടാകുന്നു. തിമുലം കരണമായതുകൊണ്ട് ഇരുപത്തെട്ടു തിമികൾക്കു കൂടി ൫൩ കരണങ്ങൾ ഉണ്ട്. ഇവക്കു വെളുത്തപ്രതിപദത്തിന്റെ ഉത്തരാർദ്ധം മുതൽ ക്രമത്താലെ സിംഹം, പുലി, പന്നി, കഴുത, ആന, പശു, വിഷി എന്നീ ഏഴു ചരകരണങ്ങളെ കണക്കാക്കിക്കൊള്ളേണ്ടതാകുന്നു. ഈ ഏഴു ചരകരണങ്ങളും ൫൩ തിമുലങ്ങളിൽ എട്ടു തവണ ആവർത്തിച്ചു വരുന്നതാണ്. പിന്നെ ശേഷമുള്ള കറുത്തചതുർശിയുടെ ഉത്തരാർദ്ധം, കറുത്തവാവിന്റെ രണ്ടാർദ്ധം, വെളുത്തപ്രതിപദത്തിന്റെ പൂർ്വാർദ്ധം എന്നീ നാലു തിമുലങ്ങളും പുള്ളി, നാലാലി, പാമ്പ്, പുഴ എന്നീ നാലു സ്ഥിരകരണങ്ങളും ഒരിക്കൽമാത്രം വരും.

“സ്ഥിരകരണാത്മസമുത്പാദനം-
 ഭൂതപരാജാദിനി ചതപാരി
 പ്രാഹ്ലാദകനിചതുഷ്ഠാ.
 ഭൂമിരസനകിംസാസ്തനാമാനി.”

എന്നു പ്രമാണം.

തിമിസ്സം വരുത്തി കരണത്തേ അറിഞ്ഞുകൊള്ളേണ്ട
 താകുന്നു.

യോഗങ്ങൾ.

മ. വിഷ്ണുഭു.	മ. ഗണ്ഡ.	മ. പരിപ.
ര. പ്രീതി.	മ. വൃദ്ധി.	ര. ശിവ.
ന. ആയുഷ്ഠാ.	മ. യുവ.	ന. സിദ്ധ.
ര. സൗഭാഗ്യം.	മ. വ്യാപാര.	ര. സാധ്യ.
മ. ശോഭന.	മ. ര. ഹർഷ.	മ. ശുഭ.
ന. അതിഗണ്ഡ.	മ. വജ്ര.	ര. ര. ശുഭ.
മ. സുകർമ്മ.	മ. സിദ്ധി.	ര. പ്രാവർ.
വ. യുതി.	മ. വൃതീപാത.	ര. മാഹേന്ദ്ര.
ന. ശുഭ.	മ. വ. വരീയാൻ.	ര. വൈധൃതി.

ഇവ ഇരുപത്തിയെട്ടും നിത്യയോഗങ്ങളാകുന്നു. യോഗങ്ങളെ ച
 ഞ്ചയോഗസ്സംകൊണ്ടു വരുത്തിക്കൊള്ളണം. ചന്ദ്രസ്സത്തിൽ
 നിന്നു നക്ഷത്രങ്ങളേക്കാണുപോലെ തന്നെ ചന്ദ്രാർക്കയോഗസ്സം
 ത്തിൽനിന്നു യോഗങ്ങളെ അറിഞ്ഞുകൊള്ളണം.

ചാന്ദ്രമാസങ്ങൾ.

“ചാന്ദ്ര മാസാശ്ചൈത്രവൈശാഖസംജ്ഞൈ
 ജ്യേഷ്ഠാഷാഢയ ശ്രാവണപ്രാഷ്പാദയ
 ആശ്വിനാച്യു കാർത്തികോ മാഗ്ഗശീഷഃ
 പൗഷോ മാഘഃ ഫാൽഗുനഃ പവ്നിഷ്ഠാ”

മ. ചൈത്ര.	മ. ശ്രാവണ.	ന. മാഗ്ഗശീഷ.
ര. വൈശാഖ.	ന. പ്രാഷ്പാദ.	മ. പൗഷ.
ന. ജ്യേഷ്ഠ.	മ. ആശ്വിന.	മ. മാഘ.
ര. ആഷാഢ.	വ. കാർത്തിക.	മ. ഫാൽഗുന.

ചൈത്രാദി പന്ത്രണ്ടും ചാന്ദ്രമാസങ്ങളാകുന്നു. അമാവാ
 സിയാകുന്നു ഇവയുടെ അവധി. മീനമാസത്തിലെ അമാവാസി

കഴിഞ്ഞ ശുക്രപ്രതിപദത്തുനാൾ ചൈത്രമാസം ആരംഭിക്കുന്ന താകുന്നു. ചൈത്രമാസം മേടമാസത്തിൽ കറുത്തവാവുനാളവ സാനിക്കും. പിന്നെ വൈശാഖം മുതലായ മാസങ്ങളേയും ക്രമത്താലെ അറിഞ്ഞുകൊള്ളേണ്ടതാകുന്നു.

പ്രഭവാദിവർഷങ്ങൾ.

പ്രഭവാദിവർഷങ്ങളെക്കുറിച്ചുള്ള വ്യവഹാരം കേരളത്തിൽ ചുരുക്കമാണെങ്കിലും പഞ്ചാംഗത്തിൽ കാണിക്കാറുള്ളതുകൊണ്ട് അവയെ ക്രമത്തിൽ താഴെ ചേർക്കുന്നു.

൧. പ്രഭവഃ.	൨൧. സർവ്വജിത്.	൪൧. പ്ലവംഗഃ.
൨. വിഭവഃ.	൨൨. സർവ്വധാരീ.	൪൨. കീലകഃ.
൩. ശുക്ലഃ.	൨൩. ചിരോധീ.	൪൩. സൌമ്യഃ.
൪. പ്രമോദഃ.	൨൪. വിക്രതിഃ.	൪൪. സാധാരണഃ.
൫. പ്രജോല്പത്തിഃ.	൨൫. ഖരഃ.	൪൫. വിരോധിക്രത്.
൬. ആംഗിരസഃ.	൨൬. നന്ദനഃ.	൪൬. പരിതാപീ.
൭. ശ്രീമുഖഃ.	൨൭. വിജയഃ.	൪൭. പ്രമാദീ.
൮. ഭവഃ.	൨൮. ജയഃ.	൪൮. ആനന്ദഃ.
൯. യുവഃ.	൨൯. മന്ഥമഃ.	൪൯. രാക്ഷസഃ.
൧൦. ധാതുഃ.	൩൦. ദർമ്മമുഖി.	൫൦. നളഃ.
൧൧. ഈശ്വരഃ.	൩൧. ഹേവിളംബീ.	൫൧. പിംഗളഃ.
൧൨. ബഹുധാന്യഃ.	൩൨. വിളംബീ.	൫൨. കാലയുക്തിഃ.
൧൩. പ്രമാദീ.	൩൩. വികാരി.	൫൩. സിദ്ധാത്മഃ.
൧൪. വിക്രമഃ.	൩൪. ശാർവരിഃ.	൫൪. റൌദ്രഃ.
൧൫. വിഷഃ.	൩൫. പ്ലവഃ.	൫൫. ഭർമ്മതിഃ.
൧൬. ചിത്രഭാസഃ.	൩൬. ശുഭക്രത്.	൫൬. ദുന്ദുഭിഃ.
൧൭. സ്വർഭാസഃ.	൩൭. ശോഭക്രത്.	൫൭. തധിരോദ്ഗാരി.
൧൮. താരണഃ.	൩൮. ക്രോധീ.	൫൮. രക്താക്ഷീ.
൧൯. പാത്മിവഃ.	൩൯. വിശ്വാവസുഃ.	൫൯. ക്രോധനഃ.
൨൦. വൃയഃ.	൪൦. പരാഭവഃ.	൬൦. അക്ഷയഃ.

ഈ വർഷങ്ങൾ അറുപതും പിന്നെയും പിന്നെയും ആവർത്തിച്ചുവരുന്നതാണ്. ഈ വർഷസംഖ്യയെ പ്രമാണമാക്കിയാണു ഷഷ്ഠിപുത്രി ഭാരതഖണ്ഡത്തിൽ അനുഷ്ഠിച്ചു പോരുന്നത്. ഈ ഓരോ വർഷത്തിന്റേയും ഫലങ്ങളെ ശാസ്ത്രാന്തരത്തിൽ നിന്നറി

ഞ്ഞുകൊള്ളേണ്ടതാകുന്നു. പ്രഭവാദിവത്സരം തുടങ്ങുന്നതു ചൈത്രമാസാരംഭത്തിലാകുന്നു. വർഷാധിപൻ പ്രഭവാദിസംവത്സരങ്ങളുടെ അധിപനും മാന്വാധിപൻ ചൈത്രാദിമാസങ്ങളുടെ അധിപനുമത്രേ ആകുന്നത്. ഇതെല്ലാം കാലബദ്ധത്തിൽ ആവശ്യമുള്ളവയാകുന്നു.

ഗണ്ഡാന്തം.

ഒരു രാശിക്കു രണ്ടേകാൽ നക്ഷത്രംവീതം നാലു രാശി കഴിയുമ്പോൾ ഒൻപതു നക്ഷത്രവും തീർന്നു. കാർത്തികക്കാൽ മേടത്തിലും കാർത്തികമുക്കാൽ ഇടവത്തിലുമായതുകൊണ്ടു മേടരാശിയേയും ഇടവരാശിയേയുംകൂടി കാർത്തികനക്ഷത്രം സന്ധിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു. ഇപ്രകാരം മകയിരം നക്ഷത്രം ഇടവമിഥുനരാശികളേയും, പുണർതം നക്ഷത്രം മിഥുനകർക്കടകരാശികളേയും സംഘടിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു. എന്നാൽ ആയില്യംനക്ഷത്രം കർക്കടകരാശിയിൽ അവസാനിച്ചു മകംനക്ഷത്രം ചിങ്ങം രാശിയിൽ തുടങ്ങുന്നതുകൊണ്ടു കർക്കടകവും ചിങ്ങവും മേൽപ്രകാരം നക്ഷത്രങ്ങളേക്കൊണ്ടു ബന്ധിക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ല. അതുകൊണ്ടു ആയില്യത്തിന്റെ ഒട്ടക്കത്തെ പതിനഞ്ചു നാഴികയും മകത്തിന്റെ ആദ്യത്തെ പതിനഞ്ചു നാഴികയും ഗണ്ഡാന്തമാകുന്നു. ഇപ്രകാരം വൃശ്ചികമീനരാശികളിൽ അവസാനിക്കുന്ന തൃക്കേട്ടരേവതിനക്ഷത്രങ്ങളുടെ ഒട്ടുവിലത്തെ പതിനഞ്ചു നാഴികയും ധനുരേവതികളിൽ തുടങ്ങുന്ന മൂലം അശ്വതി എന്നീ നക്ഷത്രങ്ങളുടെ ആദ്യത്തെ പതിനഞ്ചു നാഴികയും ഗണ്ഡാന്തമാകുന്നു.

“അശ്വതിമൂലമംശാദിശാഃ
പുഷ്യാഹീനാന്ത്യപാദകാഃ
ഏതേ നക്ഷത്രഗണ്ഡാന്താ
വിവർജ്ജ്യാഃ സർവ്വകർമ്മസു.”

എന്നു പ്രമാണം. ഇതു കേരളസംപ്രദായം.

ആയില്യം, കേട്ട, രേവതി എന്നീ നക്ഷത്രങ്ങളുടെ ഒട്ടുവിലത്തെ പതിനഞ്ചു നാഴികമാത്രമെ ഗണ്ഡാന്തമായി ചിലർ ഗണിക്കുന്നുള്ളു. അശ്വതി, മകം, മൂലം എന്നീ നക്ഷത്രങ്ങളിലുള്ള ആദി പതിനഞ്ചുനാഴിക ഗണ്ഡാന്തമാകുന്നതല്ലെന്നാണ് അവരുടെ സിദ്ധാന്തം. ഇതു നക്ഷത്രഗണ്ഡാന്തം.

കർക്കശ്യശ്ചികമീനരാശികളുടെ ഒടുവിലത്തെ നവാംശ കത്തിനു ലഗ്നഗണ്ഡാന്തമെന്നു പേർ.

“ശശിവനാളിത്യാഷാന്തമുഷ്ണസന്ധിഃ”

എന്നു ഹോരാശാസ്ത്രത്തിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നപ്രകാരം ഇതിന് ഋഷസന്ധിയെന്നും പേർ പറയാം. മേഷസിംഹധനുസ്സുകളുടെ ആഭിനവാംശകം ഗണ്ഡാന്തത്തിലുൾപ്പെടുകയില്ലെന്നുള്ളതിലേക്കു നക്ഷത്രഗണ്ഡാന്തത്തിനു പറഞ്ഞ യുക്തിതന്നെ അറിഞ്ഞുകൊള്ളേണ്ടതാകുന്നു.

ഓരോ തിഥിയുടേയും അവസാനം ഈരണ്ടുനാഴിക തിഥി ഗണ്ഡാന്തം. തിഥിയുടെ ആദി രണ്ടുനാഴിക മുൻപറഞ്ഞ യുക്തി കൊണ്ടുതന്നെ ഗണ്ഡാന്തമല്ല.

രാശ്യധിപന്മാർ.

രാശികൾ ചന്ദ്രനുണ്ടാണെന്നു പറഞ്ഞുവല്ലോ. ആ രാശികളുടെ ആധിപത്യം വഹിക്കുന്ന ഗ്രഹങ്ങളെ രാഷ്ട്രപ്പറയുന്നു.

“ചൊവ്വാ വെള്ളി ബുധോ/ഥ തിങ്കൾ പകലോൻ
ചാന്ദ്രിഃ കവിർഭൂമിജോ
വാഗീശശ്ശനിമന്ദസൂരയ ഇമേ
മേഷാദിരാശീശപരാഃ.”

മേടംതുടങ്ങി ക്രമത്താലെയുള്ള രാശികളുടെ അധിപന്മാരെയാണ് മേലുദ്ധരിച്ച ശ്ലോകാർത്തിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത്. മേടം രാശിയുടെ അധിപൻ ചൊവ്വ. ഇടവത്തിന്റെ അധിപൻ വെള്ളി (ശുക്രൻ). മിഥുനത്തിന്റെ അധിപൻ ബുധൻ. കർക്കശ്യത്തിന്റെ അധിപൻ തിങ്കൾ (ചന്ദ്രൻ). ചിങ്ങത്തിന്റെ അധിപൻ പകലോൻ (ആദിത്യൻ). കന്നിയുടെ അധിപൻ ചാന്ദ്രി (ബുധൻ). തുലാത്തിന്റെ അധിപൻ കവി (ശുക്രൻ). വൃശ്ചികത്തിന്റെ അധിപൻ ഭൂമിജൻ (ചൊവ്വ). ധനുവിന്റെ അധിപൻ വാഗീശൻ (വ്യാഴം). മകരത്തിന്റെ അധിപൻ ശനി. കുംഭത്തിന്റെ അധിപൻ മന്ദൻ (ശനി). മീനത്തിന്റെ അധിപൻ സൂരി (വ്യാഴം).

ഇതിന്റെ താൽപര്യം മേടം മുതലായ ക്ഷേത്രങ്ങളുടെ അധിപന്മാർ ചൊവ്വമുതലായ ഗ്രഹങ്ങളാണെന്നാകുന്നു. ഇതിനെത്തന്നെ പ്രകാരാന്തരേണ താഴെ പറഞ്ഞുകൊള്ളുന്നു.

൧. മേടം, വൃശ്ചികം	ചൊവ്വക്ഷേത്രം.
൨. ഇടവം, തുലാം	ശുക്രക്ഷേത്രം.
൩. മിഥുനം, കന്നി	ബുധക്ഷേത്രം.
൪. കർക്കടകം	ചന്ദ്രക്ഷേത്രം.
൫. ചിങ്ങം	ആദിത്യക്ഷേത്രം.
൬. ധനു, മീനം	വ്യാഴക്ഷേത്രം.
൭. മകരം, കുംഭം	ശനിക്ഷേത്രം.

ഇങ്ങനെ ഗ്രഹങ്ങളും അവയുടെ ക്ഷേത്രങ്ങളും.

മൂലത്രികോണം.

സ്വക്ഷേത്രത്തിൽ നില്ക്കുന്ന ഗ്രഹത്തെക്കാൾ മൂലത്രികോണിൽ നില്ക്കുന്ന ഗ്രഹത്തിനധികം ബലമുണ്ട്. അതുകൊണ്ട് അതിനെ അറിയുന്നതിനായി ഗ്രഹങ്ങളുടെ മൂലത്രികോണങ്ങളെ താഴെ പറയുന്നു.

“സിംഹോ വൃഷഃ പ്രഥമേഷ്വഹയാംഗതൈശ്ചി-
കുംഭാശ്ചിത്രകോണഭവനാനി ഭവന്തി സൂര്യാൽ.”

ആദിത്യൻ തുടങ്ങിയുള്ള ഗ്രഹങ്ങളുടെ മൂലത്രികോണങ്ങളെ മേലുദ്ധരിച്ച ശ്ലോകാലത്തിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു.

ആദിത്യന്റെ മൂലത്രികോണം സിംഹം (ചിങ്ങം). ചന്ദ്രന്റെ മൂലത്രികോണം വൃഷം (ഇടവം). ചൊവ്വയുടെ മൂലത്രികോണം പ്രഥമരാശിയായ മേടം. ബുധന്റെ മൂലത്രികോണം ആറാംരാശിയായ കന്നി. വ്യാഴത്തിന്റെ മൂലത്രികോണം ഹയാംഗം (ധനുസ്സ്). ശുക്രന്റെ മൂലത്രികോണം തുലാം. ശനിയുടെ മൂലത്രികോണം കുംഭം.

ഉച്ചം.

മൂലത്രികോണത്തിൽ നില്ക്കുന്ന ഗ്രഹത്തെക്കാൾ അധികം ബലം ഉച്ചത്തിൽ നില്ക്കുന്ന ഗ്രഹത്തിനുണ്ട്. അതിനാൽ ഗ്രഹങ്ങളുടെ ഉച്ചരാശികളെ അറിഞ്ഞിരിക്കേണ്ടതാവശ്യമാകയാൽ വിവരം താഴെ ചേർക്കുന്നു.

“അജവൃഷഭമൃഗാംഗനാകളിരാ
സ്വഷവണിജൈ ച ദിവാകരാദിതുംഗാഃ”

ആദിത്യൻ മുതലായ ഗ്രഹങ്ങളുടെ ഉച്ചരാശികളെ മേലുദ്ധരിച്ച ശ്ലോകാലത്തിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു.

ആദിത്യന്റെ ഉച്ചരാശി അജം (മേടം). ചന്ദ്രന്റെ ഉച്ചരാശി വൃഷഭം (ഇടവം). ചൊവ്വയുടെ ഉച്ചരാശി മൃഗം (മകരം). ബുധന്റെ ഉച്ചരാശി അംഗനാ (കന്നി). വ്യാഴത്തിന്റെ ഉച്ചരാശി കളീരം (കർക്കടകം). ശുക്രന്റെ ഉച്ചരാശി ഡധം (മീനം). ശനിയുടെ ഉച്ചരാശി വണിക് (തുലാം).

“അജോ വൃഷഭൗ കന്യാ
കളീരഡഷതൗലികാഃ
സൂര്യാദീനാം ക്രമാഭേതേ
തുംഗസംജ്ഞാഃ പ്രകീർത്തിതാഃ.”

എന്നുള്ള ശ്ലോകത്തിന്റെ താൽപര്യം മേൽപറഞ്ഞിട്ടുള്ളതുതന്നെയെന്നു സ്പഷ്ടമാണല്ലോ.

സൂര്യാദിഗ്രഹങ്ങളുടെ ഉച്ചരാശികളെ എളുപ്പത്തിൽ ധരിക്കുവാൻ ഒരു സൂത്രം താഴെ ചേർക്കുന്നു.

പു,രം,നട,തു,വാൻ,പ്രയാ,സം.

ആദിത്യന്റെ ഉച്ചം പു എന്ന ഒന്നാംരാശിയായ മേടവും, ചന്ദ്രന്റെ ഉച്ചം ര എന്ന രണ്ടാംരാശിയായ ഇടവവും, ചൊവ്വയുടെ ഉച്ചം നട എന്ന പത്താംരാശിയായ മകരവും, ബുധന്റെ ഉച്ചം തു എന്ന ആറാംരാശിയായ കന്നിയും, വ്യാഴത്തിന്റെ ഉച്ചം വ എന്ന നാലാംരാശിയായ കർക്കടകവും, ശുക്രന്റെ ഉച്ചം പ്രയാ എന്ന പന്ത്രണ്ടാംരാശിയായ മീനവും, ശനിയുടെ ഉച്ചം സം എന്ന എഴാംരാശിയായ തുലാവും, എന്നാണല്ലോ മേൽപറഞ്ഞ സൂത്രത്തിന്റെ അർത്ഥം. ഈ സൂത്രത്തിലെ അക്ഷരസംഖ്യയെ കടപയാദിയായി അറിഞ്ഞുകൊള്ളേണ്ടതാകുന്നു.

കടപയാദി.

ക=൧	ജ=൮	ണ=൫	ഫ=൨
ഖ=൨	ഡ=൯	ത=൬	ബ=൩
ഗ=൩	ഞ=ശുക്രം	ഥ=൭	ഭ=൪
ഘ=൪	ട=൧	ദ=൮	മ=൫
ങ=൫	റ=൨	ധ=൯	യ=൧
ച=൬	ഡ=൩	ന=ശുക്രം	ര=൨
ഛ=൭	ശ=൪	പ=൧	ല=൩

വ=ർ	സ=ര	ക്ഷ=ന്ത	സ്തവഗ്ഗ്=ന്ത
ശ=ര	ഹ=വ	കൃവഗ്ഗ്=ഹ	കപവഗ്ഗ്=ർ
ഷ=ന്ത	ഉ=ൻ	കൃവഗ്ഗ്=ഹ	ക്പവഗ്ഗ്=ഹ

അകാരാദിപതിനാറും ശൂന്യം. കൂട്ടക്ഷരങ്ങൾക്ക് ഒട്ടക്കത്തെ അക്ഷരം പ്രധാനം. ക, ട, പ, യ എന്നീ നാലും ഒന്ന് എന്ന സംഖ്യയിൽ തുടങ്ങുന്നതുകൊണ്ടു കടപമാദി എന്നു പറയുന്നു. ഇതിന്നു പരൽപേരെന്നും പറയും.

“കടപയവഗ്ഗ്ഭവൈരിഹ
പിണ്ഡാനന്തൈരക്ഷരൈരങ്കാഃ
നേ ണേ ശൂന്യം ജ്ഞേയം
തഥാ സ്വരേ കേവലേ കഥിതേ.”

എന്നു വരരുചി.

അത്യുച്ചം.

ഉച്ചത്തേക്കാൾ ബലം ഗ്രഹങ്ങൾക്ക് അത്യുച്ചത്തിലുണ്ടെന്നു പ്രത്യേകം പറയേണ്ടതില്ലല്ലോ. ഗ്രഹങ്ങളുടെ അത്യുച്ചഭാഗത്തെ താഴെ പറയുന്നു.

“ഭഗശിഖിമനയുക്തിമീന്ദ്രിയാംശ-
ത്രിനവകവിംശതിഭിശ്ച തേസ്സനീചാഃ.”

ആദിത്യൻ മുതലായ ഗ്രഹങ്ങളുടെ ഉച്ചരാശികളിൽ ക്രമത്താലെ മേൽപറഞ്ഞ ശ്ലോകാർത്തിലെ തീയതികൾ അത്യുച്ചങ്ങളാണെന്നറിഞ്ഞുകൊള്ളേണ്ടതാകുന്നു. ആദിത്യന്റെ ഉച്ചരാശിയായ മേടത്തിൽ പത്താംതീയതി ആദിത്യന്റെ അത്യുച്ചം. ഇപ്രകാരം ഇടവത്തിൽ ശിഖി എന്ന മൂന്നാംതീയതി ചന്ദ്രന്റെ അത്യുച്ചം. മകരത്തിൽ മനയുക് എന്ന ഇരുപത്തെട്ടാംതീയതി ചൊവ്വയുടെ അത്യുച്ചം. കന്നിയിൽ തിഥി എന്ന പതിനഞ്ചാംതീയതി ബുധന്റെ അത്യുച്ചം, കർക്കടകത്തിൽ ഇന്ദ്രിയം എന്ന അഞ്ചാംതീയതി വ്യാഴത്തിന്റെ അത്യുച്ചം. മീനത്തിൽ ത്രിനവകമെന്ന ഇരുപത്തേഴാംതീയതി ശുക്രന്റെ അത്യുച്ചം. തുലാത്തിൽ വിംശതി എന്ന ഇരുപതാംതീയതി ശനിയുടെ അത്യുച്ചം.

നീചം.

“ത്യേസ്സനീചാഃ” എന്നതുകൊണ്ടു നീചം പറഞ്ഞുകഴിഞ്ഞു. അവ അസ്സങ്ങളെ (ഏകാംശിക)ളാകുന്ന നീചങ്ങളോടു കൂടിയവയാകുന്നു എന്നർത്ഥം. അതായത് ആദിത്യാദിഗ്രഹങ്ങളുടെ ഉച്ചങ്ങളായി പറയപ്പെട്ട രാശികളുടെ ഏകാംശികൾ അതതു ഗ്രഹങ്ങളുടെ നീചരാശികളെന്നു താൽപര്യം. ആദിത്യന്റെ ഉച്ചരാശി മേടം. മേടത്തിന്റെ ഏകാംശി തുലാം ആദിത്യന്റെ നീചരാശി. ഇപ്രകാരം ചന്ദ്രൻ വൃശ്ചികത്തിലും, ചൊവ്വ കർക്കടകത്തിലും, ബുധൻ മീനത്തിലും, വ്യാഴം മകരത്തിലും, ശുക്രൻ കന്നിയിലും, ശനി മേടത്തിലും, നീചത്തെ പ്രാപിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നു സാരം.

അതിനീചം.

ഉച്ചത്തിന്റെ ഏകാംശി നീചമെന്നു പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതു പോലെ ഉച്ചത്തിന്റെ തീയതി നീചത്തിലാകുമ്പോൾ അതിനീചം. മേടം ആദിത്യനുള്ളൂ. അതുകൊണ്ടു മേടത്തിന്റെ ഏകാംശിയായ തുലാം ആദിത്യനു നീചം. മേടം പത്താം തീയതി ആദിത്യനുള്ളൂ. തുലാം പത്താംതീയതി ആദിത്യനു പരമനീചം. ഇപ്രകാരം വൃശ്ചികം മൂന്നാംതീയതി ചന്ദ്രന്റെ പരമനീചം; ഇത്യാദി ശേഷംഗ്രഹങ്ങളുടെ അതിനീചം അറിഞ്ഞുകൊള്ളേണ്ടതാകുന്നു.

ക്ഷേത്രമൂലതികോണോച്ചനിരൂപണം.

ആദിത്യന്റെ ക്ഷേത്രവും മൂലതികോണവും ചാങ്ങം. ചന്ദ്രന്റെ മൂലതികോണവും ഉച്ചവും ഇടവം. ചൊവ്വയുടെ ക്ഷേത്രവും മൂലതികോണവും മേടം. ബുധന്റെ ക്ഷേത്രവും മൂലതികോണവും ഉച്ചവും കന്നി. വ്യാഴത്തിന്റെ ക്ഷേത്രവും മൂലതികോണവും ധനു. ശുക്രന്റെ ക്ഷേത്രവും മൂലതികോണവും തുലാം. ശനിയുടെ ക്ഷേത്രവും മൂലതികോണവും കുംഭം. എന്നുള്ള സംഗതികൾ മുൻപെ പറഞ്ഞുവല്ലോ. എന്നാൽ മേടത്തിൽ നില്ക്കുന്ന ചൊവ്വയെ ക്ഷേത്രത്തിൽ നില്ക്കുന്നതായിട്ടൊ മൂലതികോണത്തിൽ നില്ക്കുന്നതായിട്ടൊ കണക്കാക്കേണ്ടത് എന്നു ചോദ്യം ഉണ്ടാവും. അതുപോലെതന്നെ ബുധനേയും മറ്റുള്ള ഗ്രഹങ്ങളേയും കുറിച്ച്

സംശയമുണ്ടാകാം. ആ സംശയനിവൃത്തിക്കായി സമാധാനം താഴെ ചേർത്തുകൊള്ളുന്നു.

“സിംഹേ വിംശതിരാദിതോ, ഗവി പരേ
 സർവ്വേശ്വരകാസ്തംഗതോ,
 മേഷേ ദ്വാദശ, പഞ്ചായാഷിതി പരേ
 തുംഗാ, ധാരാണീ ദശ;
 ജുകേ പഞ്ച, ഘടേ തു വിംശതി, രമീ
 മുലത്രികോണാഹചയാഃ
 സൂത്രാഭ്യേ ക്രമശോ ഗ്രഹസ്യ കഥിതാ-
 ശ്ലേഷാ സ്വരാശ്വംശകാഃ.”

എന്നുള്ള മുപ്പത്തിഒന്നുശ്ലോകപ്രകാരം ചിങ്ങത്തിൽ ആദ്യത്തെ ഇരുപതു തീയതി ആദിത്യന്റെ മുലത്രികോണം. ശേഷമുള്ള പത്തു തീയതി ആദിത്യന്റെ സ്വക്ഷേത്രം. ഇടവത്തിൽ മൂന്നു തീയതി കഴിയുന്നതുവരെ ചന്ദ്രനും. ശേഷം ഇരുപത്തേഴു തീയതി ചന്ദ്രന്റെ മുലത്രികോണം. മേടത്തിൽ ആദ്യത്തെ പത്തു തീയതി ചൊവ്വയുടെ മുലത്രികോണം. ശേഷം പതിനെട്ടു തീയതി ചൊവ്വയുടെ സ്വക്ഷേത്രം. കന്നിയിൽ ആദ്യത്തെ പതിനഞ്ചു തീയതി ബുധനും. പിന്നത്തേ അഞ്ചു തീയതി ബുധന്റെ മുലത്രികോണം. ശേഷമുള്ള പത്തു തീയതി ബുധന്റെ സ്വക്ഷേത്രം. ധനുവിൽ ആദ്യത്തെ പത്തു തീയതി വാഴത്തിന്റെ മുലത്രികോണം. ശേഷം ഇരുപതുതീയതി വ്യാഴത്തിന്റെ ക്ഷേത്രം. തുലാത്തിൽ ആദ്യത്തെ അഞ്ചു തീയതി ശുക്രന്റെ മുലത്രികോണം. ശേഷം ഇരുപത്തഞ്ചു തീയതി ശുക്രന്റെ ക്ഷേത്രം. കുംഭത്തിൽ ആദ്യത്തെ ഇരുപതു തീയതി ശനിയുടെ മുലത്രികോണം. ശേഷം പത്തുതീയതി സ്വക്ഷേത്രം.

മുൻപ് ഉദ്ധരിച്ച മുപ്പത്തിഒന്നുശ്ലോകത്തിലെ പദ്യം കേരളീയരുടെ താളിയോലഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ കണ്ടുപ്രകാരമാണ് ഇവിടെ ചേർത്തിട്ടുള്ളത്. എന്നാൽ ഈ പദ്യം നാഗരലിപികളിൽ അച്ചടിച്ചിട്ടുള്ള ഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ വ്യത്യാസമായിട്ടാണു കാണുന്നത്.

“ജുകേ പഞ്ചദശാഭ്യഗ്ഘട ഇമേ മുലത്രികോണാഹചയാഃ”

എന്നാണ് അച്ചടിച്ചപ്പുസ്തകങ്ങളിൽ കാണുന്ന മൂന്നാംപാദം. ഇതുപ്രകാരം ശുക്രൻ തുലാത്തിൽ ആദ്യത്തെ പതിനഞ്ചു തീയതി

മൂലത്രികോണമെന്നു കിട്ടുന്നു. ഭൂതസംഖ്യ ഉപയോഗിക്കാതെ എഴുതിയിരിക്കുന്ന ഈ ശ്ലോകത്തിൽ, ജ്യേഷ്ഠ പഞ്ച, ഫലഭൂത വിംശതി' എന്നതിനെ ആരോ പൂത്രസ്തപ്തപ്പെടുത്തി ജ്യേഷ്ഠ പഞ്ചദശാഭൂതം. ഫല ഇമേ' എന്നെഴുതിയതായി വോന്നുന്നു. അഭൂതം എന്ന ഭൂത സംഖ്യയെ ഉപയോഗിച്ചു വിംശതിയെ വരുത്തിയിരിക്കുന്നതു മുഴച്ചുനില്ക്കുന്നപോലെ തോന്നുന്നു.

“വിംശതിരംശാഃ സിംഹേ

ത്രികോണമപരേ സ്വഭവനമകസ്യ

ഉച്ചം ഭാഗത്രിയം

വൃഷ ഇന്ദ്രോഃ സ്വാത്ത്രികോണമപരോശാഃ.

ഭാദരാഭാഗാ മേഷേ

ത്രികോണമപരേ സ്വഭവേ തു ഭൈരവസ്യ

ഉച്ചമഥോ കന്യായാം

ബുധസ്യ തുംഗാംശകൈഃ സഭാ ചിന്ത്യാം.

പരതന്ത്രികോണജാതം

പഞ്ചഭിരംശൈഃ സ്വരാശിജം പരതഃ

ഭഗഭാഗൈർജ്ജിവസ്യ

ത്രികോണമപരം സ്വഭവേ ചാപേ.

ശുക്രസ്യ ച തിഥയോശാഃ-

സ്ത്രികോണമപരം സ്വഭവേ തുലായാം തു

കുംഭേ ത്രികോണനിജഭേ

രവിജസ്യ രവേന്ദ്രാ സിംഹേ.”

എന്നുള്ള സാരാവലിയും ജ്യേഷ്ഠ പഞ്ചദശ' എന്നതിനെത്തന്നെ സമത്ഥിക്കുന്നു.

“തുലായാം പഞ്ചമോ ഭാഗ-

സ്ത്രികോണമപരേ ഗൃഹം.”

എന്നുള്ള ദൈവജ്ഞാകാമധേനുവിൽ കാണുന്ന വാക്യം കേരള പാഠത്തെ സമൃദ്ധമാക്കുന്നു.

സാരാവലിയിലെ അഭിപ്രായത്തെ സ്വീകരിച്ചെഴുതിക്കുന്ന ആചാര്യന്മാർ അനേകമുണ്ട്. എന്നാൽ കേരളീയരായ നമുക്കെല്ലാവർക്കും കേരളസംപ്രദായത്തെ അനുസരിക്കുന്നതു തന്നെ ശോഭനം.

ഗ്രഹങ്ങളുടെ വണ്ണം.

ആദിത്യൻ മുതലായ ഗ്രഹങ്ങളുടെ വണ്ണങ്ങളെപ്പറയുന്നു.

“രക്തശാമോ ഭാസ്കരോ ഗൌര ഇന്ദു-
 ന്നാതുചാമോഗോ രക്തഗൌരശ്ച വക്രഃ
 ദുർവാശ്രാമോ ജേണാ ഗുരുഗൌരഗാത്രഃ
 ശ്യാമശ്ശുക്ലോ ഭാസ്കരിഃ കൃഷ്ണഭേമഃ.”

ആദിത്യൻ ചുവപ്പ്, കറുപ്പ് എന്നു രണ്ടു വണ്ണങ്ങളോടുകൂടി
 യവനാകുന്നു. ചന്ദ്രൻ ധവളവണ്ണം. ചൊവ്വയുടെ ശരീരം അതി
 ദീപ്തമല്ലാത്തതും വണ്ണം ചുവപ്പോടുകൂടിയ വെളുപ്പും ആകുന്നു.
 ബുധൻ കറുക്കുപോലെ ശ്യാമവണ്ണനാകുന്നു. വ്യാഴം ധവളവണ്ണമു
 ള്ളവനാണ്. ശുക്രൻ ശ്യാമവണ്ണനാകുന്നു (ഇരുനിറമെന്നു താൽ
 പര്യം). ശനിയുടെ വണ്ണം കറുപ്പാകുന്നു.

ഗ്രഹങ്ങളുടെ പുറംസ്ത്രീനപുംസക
 ത്വവിഭേദം.

“ബുധസ്യുസ്യന്തൗ നപുംസകാഖ്യൌ
 ശശിനുകൌ യവതീ നരാസ്തു ശേഷാഃ.”

ബുധൻ സ്ത്രീനപുംസകവും, ശനി പുന്നപുംസകവും, ചന്ദ്ര
 നും ശുക്രനും സ്ത്രീകളും, ശേഷമുള്ളവ പുരുഷഗ്രഹങ്ങളുമാകുന്നു.

ഗ്രഹങ്ങളുടെ വണ്ണാധിപത്യം.

“വിപ്രാദിതശ്ശുക്രഗുരോ കജാക്കൌ
 ശശീ ബുധശ്ചേത്യസിതോന്യജാനാം.”

ശുക്രനും വ്യാഴവും ബ്രാഹ്മണാധിപതികൾ. ചൊവ്വയും
 ആദിത്യനും ക്ഷത്രിയാധിപതികൾ. ചന്ദ്രൻ വൈശ്യാധിപൻ.
 ബുധൻ ശൂദ്രാധിപൻ. ശനി അന്യജാതികളുടെ അധിപൻ.

ഗ്രഹങ്ങളുടെ ഗുണവിഭാഗം.

“ചന്ദ്രാക്ഷീവാ ജ്ഞസിതൗ കജാക്ഷീ
 യഥാക്രമം സതപരജസ്തമാംസി.”

ചന്ദ്രനും ആദിത്യനും വ്യാഴവും സതപതൗണത്തിന്റെ അധിപതികൾ. ബുധശുക്രന്മാർ രജോഗുണത്തിന്റെയും, ചൊവ്വയും ശനിയും തമോഗുണത്തിന്റെയും അധിപതികൾ ആകുന്നു.

ഗ്രഹങ്ങളുടെ ദൃഷ്ടിസ്ഥാനങ്ങൾ.

“സൗരദിസംഗ്രഹീയശമൈ

ഗുരുസ്രീകോണം, കജസ്തു ചതുരത്നം

പശ്ചിമി സമഗ്രമിതരേ

ചരണവിവൃദ്ധ്യാഥ; സപ്തമം സദ്യേ.”

ശനിക്കു മൂന്നിലും പത്തിലും, വാഴത്തിന് അഞ്ചിലും ഒൻപതിലും, ചൊവ്വക്കു നാലിലും എട്ടിലും പൂർണ്ണദൃഷ്ടിയുണ്ട്. മറ്റുള്ള ഗ്രഹങ്ങൾക്കു മൂന്നിലും പത്തിലും കാൽദൃഷ്ടിയും, അഞ്ചിലും ഒൻപതിലും അരദൃഷ്ടിയും, നാലിലും എട്ടിലും മൂക്കാൽദൃഷ്ടിയും ഉണ്ട്. എല്ലാഗ്രഹങ്ങൾക്കും ഏഴിൽ പൂർണ്ണദൃഷ്ടിയുള്ളതാകുന്നു.

ഗ്രഹങ്ങളുടെ ബന്ധുശത്രുസ്ഥാനങ്ങൾ.

സത്യാചാര്യമതത്തെ അനുസരിച്ചു ഗ്രഹങ്ങളുടെ ബന്ധുശത്രുസ്ഥാനങ്ങൾക്കുണ്ടുപിടിക്കുവാനുള്ള മാർഗ്ഗം താഴെ ചേർക്കുന്നു.

“സുഹൃദസ്രീകോണഭവനാൽ

ഗ്രഹസ്ത്ര സുതഭേവ്യയേ/ഥ ധനഭവനേ

സ്വപജനേ നിധനേ ധർമ്മേ

സേവാശ്ചേ ച ഭവന്തഃ നോ ശേഷാഃ.”

എല്ലാ ഗ്രഹങ്ങൾക്കും തന്റെ മൂലത്രികോണത്തിന്റെ അഞ്ചു, പന്ത്രണ്ടു, രണ്ടു നാല്, എട്ട്, ഒൻപത് ഈ രാശികളുടെ അധിപന്മാരും ഉച്ചരാശിയുടെ അധിപനും ബന്ധുക്കളാകുന്നു. ഇതിൽ രണ്ടുരാശിയുടെ അധിപതി ബന്ധുവെന്നും, ഒരു രാശിയുടേയും ആധിപത്യമില്ലാത്തവൻ ശത്രു എന്നും, ഒരു രാശിയുടെ മാത്രം ആധിപത്യമുള്ളവൻ സമനെന്നും അറിഞ്ഞുകൊള്ളേണ്ടതാകുന്നു. ഈ ക്രമത്തിൽ ആദിത്യന്റെ ബന്ധുശത്രുസ്ഥാനങ്ങൾക്കുണ്ടുപിടിക്കേണ്ട ക്രമം താഴെ കാണിക്കുന്നു.

ആദിത്യന്റെ മൂലക്ഷേത്രം ചിങ്ങം. അതിന്റെ അഞ്ചാം രാശിയായ ധനുവിന്റെ അധിപൻ വ്യാഴം. പന്ത്രണ്ടാം രാശിയായ കർക്കടകത്തിന്റെ അധിപൻ ചന്ദ്രൻ. രണ്ടാം രാശി

യായ കന്നിയുടെ അധിപൻ ബുധൻ. നാലാംരാശിയായ വൃശ്ചികത്തിന്റെ അധിപൻ ചൊവ്വ. ഏകദേശമായി മീനത്തിന്റെ അധിപൻ വ്യാഴം. ഒൻപതാംരാശിയായ മേടത്തിന്റെ അധിപൻ ചൊവ്വ. ആദിത്യന്റെ ഉച്ചരാശിയായ മേടത്തിന്റെ അധിപൻ ചൊവ്വ.

മേൽപറഞ്ഞ ഗണനയിൽ ചൊവ്വ മൂന്നുപ്രാവശ്യം വന്നിട്ടുള്ളതുകൊണ്ട് ആദിത്യന്റെ ബന്ധുതന്നെ ചൊവ്വ. വ്യാഴം രണ്ടുതവണ വന്നിട്ടുള്ളതുകൊണ്ട് വ്യാഴവും ആദിത്യന്റെ ബന്ധുതന്നെ. ചന്ദ്രൻ ഒരിക്കലേ വന്നിട്ടുള്ളൂ എങ്കിലും ബന്ധുതന്നെ. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ ആദിത്യചന്ദ്രന്മാർക്ക് ഓരോ ക്ഷേത്രംമാത്രമുള്ളതുകൊണ്ട് അവർ ഒരുപ്രാവശ്യം ഗണനയിൽപെട്ടാലും ബന്ധുക്കളായി വിചാരിച്ചുകൊള്ളണമെന്നു സാമാന്യസിദ്ധാന്തം.

ബുധൻ ഒരു പ്രാവശ്യം മാത്രം വന്നിട്ടുള്ളതുകൊണ്ടു സമൻ. ശുക്രനും ശനിയും മേൽപറഞ്ഞ ഗണനയിൽപെടാത്തതുകൊണ്ട് ആദിത്യന്റെ ശത്രുക്കൾ. അപ്പോൾ ആദിത്യന്റെ ബന്ധുക്കൾ ചന്ദ്രനും, ചൊവ്വയും, വ്യാഴവും. ശത്രുക്കൾ ശുക്രനും ശനിയും; ബുധൻ സമൻ.

ഇപ്രകാരം ചന്ദ്രൻ മുതലായ ഗ്രഹങ്ങളുടെ ബന്ധുശത്രുസമന്മാരെ കണക്കാക്കിക്കൊള്ളേണ്ടതാകുന്നു.

“ശത്രു മന്ദസിന്തേ സമശ്ശശിസുതോ
 മിത്രാണി ശേഷാ രവേഃ
 തീക്ഷ്ണാംശുഹിമരശ്ശിജശ്ച സുഹൃദഃ
 ശേഷാസ്തമാശ്ശീതഗോഃ
 ജീവേന്ദുസ്തകരാഃ കജന്യ സുഹൃദോ
 ജേതാ/രിസ്തിതാക്നീ സമേ
 മിത്രേ സുയ്സിന്തേ ബുധന്യ ഹിമമു-
 ശ്ശതസ്തമാശ്ചാപരേ.
 സുരേന്ദ്രേമൃസിതാവരീ രവിസുതോ
 മദ്ധ്യഃ പരേ തപന്തമാ
 സൗമ്യാക്നീ സുഹൃദൈ സമേ കജന്ത്ര
 ശുക്രന്യ ശേഷാവരീ

ശുക്രജ്ഞൗ സുഹൃദൗ ന മസ്സരഹഃ-
 സ്തൗരപ ചന്ദ്രേരയോ
 യേ പ്രോക്താസ്സഹൃദസ്ത്രീകോണഭവനാ-
 ത്തേദീ മയാ കീർത്തിതാഃ.”

ആദിത്യന്റെ ശത്രുക്കൾ ശനിശുക്രന്മാരും, സമൻ ബുധനും, ശേഷമുള്ളവർ ബന്ധുക്കളാകുന്നു. ചന്ദ്രന്റെ ബന്ധുക്കൾ ആദിത്യബുധന്മാരും, സമന്മാർ ശേഷമുള്ളവരമാകുന്നു. ചൊവ്വയുടെ സുഹൃത്തുക്കൾ ഗുരുചന്ദ്രാദിത്യന്മാരും, ശത്രു ബുധനും, സമന്മാർ ശുക്രമന്ദനന്മാരമാകുന്നു. ബുധന്റെ ബന്ധുക്കൾ ആദിത്യശുക്രന്മാരും, ശത്രു ചന്ദ്രനും, സമന്മാർ ശേഷമുള്ളവരമാകുന്നു. വ്യാഴത്തിന്റെ ശത്രുക്കൾ ബുധശുക്രന്മാരും, സമൻ ശനിയും ബന്ധുക്കൾ ശേഷമുള്ളവരമാകുന്നു. ശുക്രന്റെ ബന്ധുക്കൾ ബുധമന്ദനന്മാരും, സമന്മാർ കജഗുരുക്കളും, ശത്രുക്കൾ ശേഷമുള്ളവരമാകുന്നു. ശനിയുടെ ബന്ധുക്കൾ ബുധശുക്രന്മാരും, സമൻ വ്യാഴവും, ശത്രുക്കൾ ശേഷമുള്ളവരമാകുന്നു. മൂലത്രികോണാത്ത ആശ്രയിച്ചു കല്പിക്കപ്പെട്ട ബന്ധുശത്രുസമന്മാരെ ഇപ്പോൾ മുഴുവനും പറഞ്ഞുകഴിഞ്ഞു.

ഗ്രഹങ്ങളുടെ ബന്ധുശത്രുസമന്മാരെ എളുപ്പത്തിൽ ഓർമ്മവയ്ക്കുവാനുള്ള ഉപായം താഴെ ചേർന്നു.

“കവിഭിശ്ശോഭതേ ചിഹ്നം
 രാമവർമ്മാത്മശോഭനം
 ഗതിവിഷ്ണുശ്ശിവോ ഭാന-
 വീണാവേണർവിഷാത്മനഃ.

മാതൃശോഭാ ഭവേത്തേന
 തവ ക്ഷാതം ശിവാനുനേ!
 സതതം തവ ശോഭാഗ്നി-
 ബന്ധുശത്രുസമാ ഇമേ.”

ഇവിടെ ഗ്രഹങ്ങളെയെല്ലാം ആഴ്ചക്രമത്തിൽ അന്തായത് ആദിത്യൻ, ചന്ദ്രൻ, ചൊവ്വ, ബുധൻ, വ്യാഴം, ശുക്രൻ, ശനി എന്ന ക്രമത്തിൽ അറിഞ്ഞുകൊള്ളേണ്ടതാകുന്നു.

നാലാംഭാവം ബന്ധവും ആറാംഭാവം ശത്രുവുമാണെന്നു പ്രസിദ്ധമായതുകൊണ്ട് അഞ്ചാംഭാവം സമനാണെന്ന് ഇവിടെ കല്പിച്ചിരിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ടു നാലെന്നുള്ള സംഖ്യ ബന്ധവിനേയും ആറു ശത്രുവിനേയും അഞ്ചു സമനേയും കുറിക്കുന്നു എന്നറിഞ്ഞുകൊള്ളണം .

മേൽപറഞ്ഞ ശ്ലോകങ്ങളിലെ ഒന്നാംശ്ലോകത്തിലെ ഒന്നാം പാദത്തെ നിരൂപിക്കാം.

കവിഭിശ്ശോഭതേ ചിഹ്നം.

ക എന്ന് ഒന്ന് അതുകൊണ്ട് ഒന്നാമത്തെ ഗ്രഹമായ ആദിത്യന്റെ ബന്ധശത്രുസമന്മാരെ അതാതക്ഷരസംഖ്യകളെക്കൊണ്ട് ആ പാദത്തിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതായി ധരിക്കണം വ നാലു ബന്ധവായതുകൊണ്ടു ചന്ദ്രൻ ആദിത്യന്റെ ബന്ധ. ഭ നാലായതുകൊണ്ട് ചൊവ്വ ആദിത്യന്റെ ബന്ധ. ശ അഞ്ചായതുകൊണ്ടു ബുധൻ ആദിത്യന്റെ സമൻ. ഭ നാലായതുകൊണ്ടു വ്യാഴം ആദിത്യന്റെ ബന്ധ. ത ആറായതുകൊണ്ടു ശുക്രൻ ആദിത്യന്റെ ശത്രു. ച ആറായതുകൊണ്ടു ശനി ആദിത്യന്റെ ശത്രു. ഹം എന്ന ശൂന്യം പാദപൂരണത്തിനുമായും.

തവ ക്ഷാതം ശിവാമുനേ!

ത എന്ന് ആറായതുകൊണ്ടു ആറാമത്തെ ഗ്രഹമായ ശുക്രന്റെ ബന്ധശത്രുസമന്മാരെ ആ പാദത്തിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു.

വ എന്നു നാലാകയാൽ ശുക്രൻ കഴിഞ്ഞു പിന്നത്തെ ഗ്രഹമായ ശനി ശുക്രന്റെ ബന്ധ. ക്ഷ ആറായതുകൊണ്ടും, ശനി കഴിഞ്ഞാൽ പിന്നെ ആദിത്യൻ ആഴ്ചക്രമത്തിൽ തുടങ്ങുന്നതുകൊണ്ടും, ആദിത്യൻ ശുക്രന്റെ ശത്രുവാകുന്നു. ത ആറായതുകൊണ്ടു ചന്ദ്രൻ ശുക്രന്റെ ശത്രു. ശ അഞ്ചായതുകൊണ്ടു ചൊവ്വ ശുക്രന്റെ സമൻ. വ നാലായതുകൊണ്ടു ബുധൻ ശുക്രന്റെ ബന്ധ. മ അഞ്ചായതുകൊണ്ടു വ്യാഴം ശുക്രന്റെ സമൻ. ന ശൂന്യമായതുകൊണ്ടു ശുക്രനു ശുക്രൻ ആരായിരിക്കുമെന്നുള്ള വിവക്ഷയ്ക്ക് അവകാശമില്ലെന്നുള്ളതിനെ കാണിച്ചിരിക്കുന്നു.

ഈ ചെറിയ രണ്ടുശ്ലോകങ്ങളിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന സമ്പ്രദായം ലഘുവാകയാൽ അല്പപരമയംകൊണ്ട് എല്ലാവർക്കും സ്വാധീനമാക്കാവുന്നതാകുന്നു.

തൽക്കാലബന്ധശതകൾ.

“മേഷുരണാംബുസഹജായനവ്യയേഷു
യോ യസ്യ തിഷ്ഠതി, സ തസ്യ സുഹൃൽ തദാനീം
അന്വേഷ്യ വൈർയ്യ, ഭയമാരിസുഹൃതപയോഗാത്
ജ്ഞയോ ഗ്രഹോധിസുഹൃദഭ്യസുഹൃത്സമശ്വ.”

മേഷുരണം = പത്താമെടം. അംബു = നാലാമെടം. സഹജം =
മൂന്നാമെടം. ആയം = പതിനൊന്നാമെടം. ധനം = രണ്ടാമെടം.
വ്യയം = പന്ത്രണ്ടാമെടം. ഒരു ഗ്രഹത്തിന്റെ പത്താമെടത്തെ,
നാലാമെടത്തെ, മൂന്നാമെടത്തെ, പതിനൊന്നാമെടത്തെ, ര
ണ്ടാമെടത്തെ, പന്ത്രണ്ടാമെടത്തെ നില്ക്കുന്ന ഗ്രഹം ആ ഗ്രഹ
ത്തിന്റെ തൽക്കാലബന്ധവായി ഭവിക്കുന്നു. മറ്റു ഭാവങ്ങളിൽ
നില്ക്കുന്ന ഗ്രഹങ്ങൾ ശതകളാകുന്നു.

അതിബന്ധുത്വാദിനിരൂപണം.

നിസർഗ്ഗബന്ധുവിനു തൽക്കാലബന്ധുത്വമുണ്ടായാൽ അതി
ബന്ധു. നിസർഗ്ഗസമനു തൽക്കാലബന്ധുത്വമുണ്ടായാൽ ബന്ധു.
നിസർഗ്ഗശത്രുവിനു തൽക്കാലബന്ധുത്വമുണ്ടായാൽ സമൻ. നിസ
ർഗ്ഗശത്രുവിനു തൽക്കാലശത്രുത്വമുണ്ടായാൽ അതിശത്രു. നിസർഗ്ഗ
സമനു തൽക്കാലശത്രുത്വമുണ്ടായാൽ ശത്രു. നിസർഗ്ഗബന്ധുവനു
തൽക്കാലശത്രുത്വമുണ്ടായാൽ സമൻ. ഇപ്രകാരമുള്ള ഭേദങ്ങളേയും
ചിന്തിച്ചുകൊള്ളണം.

രാശികൾ.

രാശികൾ പന്ത്രണ്ടെണ്ണം അവയുടെ പേരുകൾ ഇന്നിന്ന
വയെന്നും മുൻപു പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്.

രാശിപത്ര്യായങ്ങൾ.

“സ്ഥാനം ക്ഷേത്രമിതി ഭേദ
ഗ്രഹസ്യ പത്ര്യാനാമ നിഖിലമപി
രാശീനാം നാമ സ്വാൽ
ഭൂക്ഷ്മിതി രാശിതാരയോരഭയോഃ.”

സ്ഥാനമെന്നും, ക്ഷേത്രമെന്നും, ഗ്രഹത്തിന്റെ നിഖിലപത്ര്യാ
യങ്ങളും രാശികളുടെ നാമമായി ഭവിക്കുന്നു. ഭം എന്നും ഗുഹ്യ
മെന്നും രാശിതാരങ്ങൾ രണ്ടിന്റേയും പത്ര്യായങ്ങൾ,

മേഷാദിരാശികളുടെ പേരുകൾ,

“ക്രിയതാവുരുജ്ജതമകളീര-

ലേയപാതേമാനജ്ജകകോപ്പ്വാഖഃ

തൈക്ഷിക ആകോകേരോ

ഏദ്രോഗശ്യാന്തുഭുഞ്ചതഥം.”

മേടത്തിനു ക്രിയം, ഇടവത്തിനു താവുരു, മിഥുനത്തിനു ജ്ജതമം, കർക്കടകത്തിനു കളീരം, ചിങ്ങത്തിനു ലേയം, കന്നിക്ക് പാതേമാനം, തുലാത്തിനു ജ്ജകം, വൃശ്ചികത്തിനു കോപ്പി, ധനുവിനു തൈക്ഷികം, മകരത്തിനു ആകോകേരം, കുംഭത്തിനു ഏദ്രോഗം, അനുഭവമായ മീനത്തിനു ചേതഥം എന്നും പേരുകൾ ഉണ്ട്. മീനത്തിനു ചേതഥസി എന്നുകൂടി പേരുണ്ട്.

“താവുരുസ്തൈരഭേയശ്ച

വൃഷോ വൃഷഭവാചകഃ

മിഥുനം ജ്ജതമം പ്രാഹ്ലർ

നൃശ്ശഗമിതി ചാപരേ.

കുടീരഃ കർക്കടകക്ഷീ

കൃകാടശ്ചാഭിധീയതേ

സിംഹോ ചേയോ മുശേന്ദ്രശ്ച

കന്യാ സ്രീ കന്യകാപി ച.

വൃശ്ചികോ മധുപഃ കോപ്പി

ധനുർധനപീ ച തൈക്ഷികഃ

ആകോകേരോ മുശോ നകോ

മകരഃ സംപ്രശീയതേ.

കുംഭഃ കലശനാമാ സ

ഏദ്രോഗ ഇതി ചോച്യതേ

അനിമേഷാഹപയോ മീനോ

ബാല്യശ്ചേതഥസിരിത്യപി.”

എന്നുള്ള വചനങ്ങളെക്കൊണ്ട് മേൽപറഞ്ഞ അഭിപ്രായങ്ങൾ സ്പഷ്ടമായല്ലോ. അന്ത്യഭം ചേതഥം എന്നതിനെ അന്ത്യഭം ച ഇതഥം എന്നു പദച്ഛേദമൊക്കെയു ചിലർ ച്ചാഖാറനിക്കുന്നു. അതു സമഞ്ജസമല്ല. ‘ഏദ്രോഗശ്ചേതഥസിഃ ക്രമശഃ’ എന്നു ചില കൈയെഴുത്തുപുസ്തകങ്ങളിൽ കാണുന്നപാഠം സംശയത്തെ നിരാ

കരിക്കും. അപിശബ്ദം ചേരും എന്നതന്നേക്കൂടെ സമുച്ചയിച്ചിരിക്കുന്നു. ചേരും ചേരുന്നതും പശ്ചാത്താപങ്ങളാകുന്നു. ഇതെല്ലാം പ്രശ്നോത്തരത്തിൽ സ്പഷ്ടമാകുന്നു.

രാശികളുടെ സ്വഭാവം മുതലായവ.

“മഞ്ചേഴ്ച ഘടി നൃചിമനം സഗഭം നവീണം
 ചാപീ നരോശ്വജംഭനോ മകരോ മുഗാസ്യഃ
 തൈലം സസന്ധ്യമനം പ്ലവഗാ ച കന്യാ
 ശേഷാഃ സ്വന്നാമസദൃശാഃ സ്വപരശ്വസവേ.”

അന്യോന്യപ്രചോദിതമായ രണ്ടു മഞ്ചങ്ങളുടെ ആകൃതിപോലെയുള്ള ആകൃതിയോടുകൂടിയതാകുന്നു മീനം രാശി. ഒഴുത്ത കടഞ്ഞെ ധരിച്ചിരിക്കുന്ന ഒരു പുരുഷന്റെ ആകൃതിയാകുന്നു കുംഭം രാശി. ഗഭയെ ധരിച്ചിരിക്കുന്ന പുരുഷനും വീണയെ ധരിച്ചിരിക്കുന്ന സ്ത്രീയോടുകൂടി ഗാഢാശ്ലേഷം ചെയ്തിരിക്കുന്ന ആകൃതിയാകുന്നു മിഥുനം രാശി. അരയ്ക്കുമീതെ നരാകൃതിയും കയ്യിൽ വില്ലു ധരിച്ചും അരക്കുകീഴെ അശ്വാകൃതിയുമാകുന്നു ധനുരാശി. മൃഗത്തിന്റെ മുഖവും മകരത്തിന്റെ ശരീരവുമുള്ള ജന്തുവിന്റെ ആകൃതിയാകുന്നു മകരം രാശി. തുലാസ്സും ധരിച്ചു തെരുവീഥിയിൽ ഇരിക്കുന്ന പുരുഷന്റെ ആകൃതിയാകുന്നു തുലാം രാശി. കയ്യിൽ സമ്പ്രാശ്നികളെ ധരിച്ചു തോണിയിലിരിക്കുന്ന ഒരു കന്യകയുടെ ആകൃതിയാകുന്നു കന്നിരാശി. മേൽപറഞ്ഞ രാശികളിൽനിന്നു ശേഷങ്ങളായ രാശികൾ മേഷം, വൃഷഭം, കർക്കടകം, സിംഹം, വൃശ്ചികം എന്നിവയാകുന്നു. ഈ രാശികൾ അതതിന്റെ നാമധേയംകൊണ്ടുതന്നെ ദ്രോതിപ്പിക്കപ്പെട്ട അർത്ഥത്തോടു സദൃശമായ ജന്തുക്കളെ ബോധിപ്പിക്കുന്നവയാകുന്നു. അതായതു മേടം ആടുപോലെ, ഇടവം കാളപോലെ, കർക്കടകം ഞണ്ടുപോലെ, ചിങ്ങം സിംഹംപോലെ, വൃശ്ചികം തേളുപോലെ എന്നു താൽപര്യം. രാശിയുടെ സ്വഭാവസ്ഥാനം ഭക്ഷണം മുതലായവയെല്ലാം അതതുക്കളുടെ ആകൃതിയുള്ള ജന്തുക്കളുടേതുപോലെ ഉൾമിച്ചറിഞ്ഞുകൊള്ളേണ്ടതാകുന്നു. അതായതു മീനം മഞ്ചമായതുകൊണ്ടു ജലത്തിലും ചിങ്ങം സിംഹമായതുകൊണ്ടു കാട്ടിലും സ്വർത്തിൽ എന്നും മേടം ആടായതുകൊണ്ടു ഇല മുതലായവ വേഗത്തിൽ ഭക്ഷിക്കുന്നു എന്നും ചിങ്ങം സിംഹമായതുകൊണ്ടു മാംസാഭി

പരിഭ്രമംകൂടാതെ ഭക്ഷിക്കുമെന്നുമിത്യാദി അറിഞ്ഞുകൊള്ളേണ്ടതാകുന്നു.

കാലാംഗാനി.

“ശീഷാസ്യബാഹുവൃദ്ധം

ജരകടീവസ്ത്രീമേഹനോന്മയം

ജാന്ത ജംഘേ ചരണൗ

കാലസ്യാംഗാനി രാശയോഽജാബ്രാഃ.”

മേടം മുതലായ രാശികൾ കാലപുരുഷന്റെ അംഗങ്ങളായി കല്പിച്ചിരിക്കുന്നപ്രകാരം പറയുന്നു. മേടം ശിരസ്സും, ഇടവം മുഖവും, മിഥുനം കഴുത്തു കൈ മുതലായവയും, കർക്കടകം ഹൃദയവും, ചിങ്ങം വയറും, കന്നി അരക്കെട്ടും, തുലാം വസ്ത്രീപ്രദേശവും, വൃശ്ചികം ഗുഹ്യപ്രദേശവും, ധനു തുടകളും, മകരം മുട്ടുകളും, കുംഭം കണങ്കാലുകളും, മീനം ചരണങ്ങളുമാകുന്നു എന്നു താൽപര്യം.

ഓജയുഗ്മങ്ങൾ.

“അയുഗോജാഖ്യം വിഷമം

സ്ഥാനം യുഗ്മഗസംജന്തിതന്തു സമം.”

ഒറ്റയായ രാശികൾക്ക് അയുക് എന്നും ഓജമെന്നും വിഷമമെന്നും, ഇരട്ടയായ രാശികൾക്കു യുക് എന്നും യുഗ്മമെന്നും സമമെന്നും പേരുകൾ ഉണ്ട്.

മേടം, മിഥുനം, ചിങ്ങം, തുലാം, ധനു, കുംഭം എന്നിവ നൂ-ഓജരാശികൾ. ഈ രാശികൾക്കുതന്നെ കൂരരാശികൾ എന്നും പുരുഷരാശികൾ എന്നുംകൂടി പേരുകൾ ഉണ്ട്.

ഇടവം, കർക്കടകം, കന്നി, വൃശ്ചികം, മകരം, മീനം എന്നിവ നൂ-യുഗ്മരാശികൾ. ഇവക്കു സൌമ്യരാശികളെന്നും സ്രീരാശികളെന്നുംകൂടി പേരുകൾ ഉണ്ട്. ശ്രേഷ്ഠ സൌമ്യ പുരുഷവനിതേ തേ' എന്നു പ്രമാണം.

ചരസ്ഥിരോഭയരാശികൾ.

മേഷാദി പന്ത്രണ്ടു രാശികളെയും ചരസ്ഥിരോഭയമെന്നു മൂന്നുവിധത്തിൽ വിഭജിച്ചിരിക്കുന്നു ‘തേ ചരാഗദിഭേഹാ’ എന്ന പ്രമാണപ്രകാരം മേടം ചരം, ഇടവം സ്ഥിരം, മിഥുനം ഭേദ

എന്നീകൂമത്തിൽ കണ്ടുകൊൾക. അപ്പോൾ മേടം, കർക്കടകം, തുലാം, മകരം എന്നീ നാലും ചരരാശികളും; ഇടവം, ചിങ്ങം, വൃശ്ചികം, കുംഭം എന്നീ നാലും സ്ഥിരാശികളും; മിഥുനം, കന്നി, ധനു, മീനം എന്നീ നാലും ഉഭയരാശികളും ആണെന്നു സിദ്ധിക്കുന്നു.

രാശികളുടെ വണ്ണം.

“വിപ്രാദികം വണ്ണവതുഷ്ടയം തു
ക്രമേണ മീനാദി പുനഃ പുനഃ സ്വപ്രാത്.”

ബ്രാഹ്മണാധിപത്യമുള്ള രാശികൾ മീനം, കർക്കടകം, വൃശ്ചികം എന്ന മൂന്നും, ക്ഷത്രിയാധിപത്യമുള്ളവ മേടം, ചിങ്ങം, ധനു എന്നീ മൂന്നും, വൈശ്യാധിപത്യമുള്ളവ ഇടവം, കന്നി, മകരം എന്നീ മൂന്നും, ശൂദ്രാധിപത്യമുള്ളവ മിഥുനം, തുലാം, കുംഭം എന്നീ മൂന്നുമാകുന്നു എന്നു ധരിച്ചുകൊള്ളണം.

പുണ്ണജലകാദി.

“പുണ്ണാർദ്ധപാദാ ജലകാനി മീനാത്
മുഹൂർത്തമുഹൂ രാശിവതുഷ്ടമാഹുഃ.”

മീനം, വൃശ്ചികം, കർക്കടകം എന്ന മൂന്നുരാശികൾ പുണ്ണജലകങ്ങളും, മേടം, ചിങ്ങം, ധനു എന്ന രാശികൾ മൂന്നും അർദ്ധജലകങ്ങളും, ഇടവം, കന്നി, മകരം എന്ന രാശികൾ മൂന്നും പാദജലകങ്ങളും, മിഥുനം, തുലാം, കുംഭം എന്ന മൂന്നു രാശികൾ നിജജലകങ്ങളുമാകുന്നു.

രാശികളുടെ ഭിക്ഷകൾ.

മേടം, ചിങ്ങം, ധനു എന്നീ മൂന്നു രാശികളും കിഴക്കുഭിക്ഷിന്റേറയും ഇടവം, കന്നി, മകരം എന്നീ മൂന്നും തെക്കുഭിക്ഷിന്റേറയും മിഥുനം, തുലാം, കുംഭം എന്നീ മൂന്നും പടിഞ്ഞാറുഭിക്ഷിന്റേറയും കർക്കടകം, വൃശ്ചികം, മീനം എന്നീ മൂന്നും വടക്കുഭിക്ഷിന്റേറയും ആധിപത്യം വഹിക്കുന്നു.

“പ്രാഗാഭീശാഃ ക്രിയവൃഷ്ണയുഷ് കർക്കടാഃ സത്രികോണാഃ”
എന്നു പ്രമാണം.

രാശികളുടെ പുഷ്പോദയതപാദിവിചാരം.

“ഗോജാശപികർമ്മിഥുനാഃ സമൃഗാ നിശാഖ്യാഃ
പുഷ്പോദയാ വിമിഥുനാഃ കഥിതാസ്ത ഏവ

ശീഃഷാഭയാ ദിനബലാശ്ച ഭവന്തി ശേഷാ
ലഗ്നം സമേത്യഭയതഃ പൃഥുരോമയുഗ്മം.”

മിഥുനം, ചിങ്ങം, കന്നി, തുലാം, വൃശ്ചികം, കുംഭം ഇവയാ
രും ശീഃഷാഭയരാശികൾ. മേടം, ഇടവം, കർക്കടകം, ധനു, മകരം
എന്നുള്ള അഞ്ചും പ്രയോഭയരാശികൾ. മീനം ഉഭയോഭയരാശി.

“പ്രയോഭയേഷു സിദ്ധ്യു-
ത്വശുഭം, മൂലോഭയേഷു വിപരീതം;
ഉഭയോഭയേ വിമിശ്രം,
ഗ്രഹരഹിതേഭ്യഃ ഫലം വാച്യം.”

എന്നുള്ള കൃഷ്ണീയവാക്യം ഇവിടെ അനുസന്ധേയമായി ഭവിക്കുന്നു.
ബ്രഹ്മിശാരാശികൾ.

ചിങ്ങം, കന്നി, തുലാം, വൃശ്ചികം, കുംഭം, മീനം എന്ന
ആറും ദിനബലരാശികളും, മേടം, ഇടവം, മിഥുനം, കർക്കടകം
ധനു, മകരം എന്നീ ആറും നിശാബലരാശികളുമാകുന്നു. അതിന്നു
വേറെയും പ്രമാണം.

“സിംഹകന്ത്രേ തുലാജീ ച
കുംഭാന്ത്രേ സൂര്യരാശയഃ
അന്ത്രേ തു രാശയശ്ചാന്ത്രാഃ
ബ്രഹ്മിശാരാശയശ്ച തേ.”

രാശികളുടെ വർണ്ണം (നന്നം).

മേടംരാശിയുടെ നിറം ചുവപ്പ്, ഇടവത്തിന്റെ വെളുപ്പ്,
മിഥുനത്തിന്റെ പച്ച, കർക്കടകത്തിന്റെ പാടലം, ചിങ്ങത്തി
ന്റെ ധൂമ്രപാണ്ഡു, കന്നിയുടെ ചിത്രം, തുലാത്തിന്റെ കറുപ്പ്,
വൃശ്ചികത്തിന്റെ സ്വർണ്ണസമൃദ്ധം, ധനുവിന്റെ പരിഗളം, മക
രത്തിന്റെ കർബുരം, കുംഭത്തിന്റെ ബളൂ, മീനത്തിന്റെ സ്വ
ച്ഛേദം ആകുന്നു എന്നറിഞ്ഞുകൊള്ളണം.

രാശികളുടെ ദോഷനിരൂപണം.

മേടം, ചിങ്ങം, ധനു എന്നീ മൂന്നു രാശികളെക്കൊണ്ടു ചി
ങ്ങത്തേയും, ഇടവം, കന്നി, മകരം എന്നീ രാശികളെക്കൊണ്ടു
ചായുവിനേയും, മിഥുനം, തുലാം, കുംഭം എന്നിവയെക്കൊണ്ടു

ധാതുസമത്വത്തെയും, കർക്കശം, വൃശ്ചികം, മീനം എന്നിവയെ കൊണ്ടു കഫത്തെയും അറിഞ്ഞുകൊള്ളേണ്ടതാകുന്നു.

“പിത്താനിലെ ധാതുസമം കഫം ച
ത്രിമേഷ്വരഃ സൂരിഭിരൂഹനീയഃ”

ലഗ്നം.

“രാശീനാമുദയോ ലഗ്നം.”

അതതുസമയത്തു് ഉദയത്തെ പ്രാപിക്കുന്ന രാശിക്കു ലഗ്നമെന്നു പേർ.

ത്രികോണം.

“ലഗ്നാൽ സുതം ച നവമം ച വിദ്യസ്രികോണം”

ലഗ്നത്തിൽനിന്നു സുതമെന്ന അഞ്ചാംസ്ഥാനത്തെയും നവമെന്ന ഒൻപതാംസ്ഥാനത്തെയും ത്രികോണം എന്ന സംജ്ഞ കൊണ്ടറിയുന്നു.

ചതുരശ്രം.

“തസ്താച്ചതുർത്ഥനീയനേ ചതുരശ്രസംജ്ഞേ”

അതിങ്കൽനിന്നു—ലഗ്നത്തിങ്കൽനിന്നു—ചതുർത്ഥമെന്ന നാലാംസ്ഥാനവും നിധനമെന്ന എട്ടാംസ്ഥാനവും ചതുരശ്രമെന്ന പേരോടുകൂടിയതാകുന്നു.

കേന്ദ്രം.

“കണ്ടകകേന്ദ്രചതുഷ്ടയസംജ്ഞാഃ
സപ്തമലഗ്നചതുർത്ഥഭാഗം.”

സപ്തമ (ഏഴാംഭാവ)ത്തിന്നും, ലഗ്നത്തിന്നും, ചതുർത്ഥ (നാലാം) ഭാവത്തിന്നും, ഛം എന്ന പത്താം ഭാവത്തിന്നും കൂടിയുള്ള പേരാകുന്നു കേന്ദ്രം. അതായതു ലഗ്നം നാലുപത്തിന്നും കൂടി കേന്ദ്രം എന്നുപേർ. കേന്ദ്രത്തിന്റെ പര്യായശബ്ദങ്ങളാകുന്നു കണ്ടകം, ചതുഷ്ടയം എന്നിവ.

“പ്രത്യേകമസ്തസുചക്രമ് വിലഗ്നപാനാം
സ്വാൽ കേന്ദ്രകണ്ടകചതുഷ്ടയനാമധേയം”

എന്നു വിദ്വാമാധവൻ. ഇവിടെ അസ്തമെന്ന് ഏഴാമെടം. സുഖമെന്ന നാലാമെടം. കമ്മമെന്ന പത്താമെടം.

പണപരാധികൾ.

“കേന്ദ്രാൽപര പണപരം, പരതസ്തു സർവ്വം
മാപാക്രിമം; ഹിബുക്തവ്വ സുഖം ച വേശ്വ
ജാമിത്രമസ്തഭവനം സുതഭം ത്രികോണം
മേഷൂരണം ഭഗമമത്ര ച കർമ്മ വിദ്യാത്.”

ലഗ്നത്തിൽനിന്നും, നാലാമെട്ടത്തുനിന്നും, ഏഴാമെട്ടത്തുനിന്നും, പത്താമെട്ടത്തുനിന്നും പരങ്ങളായ രാശികൾക്കു പണപരമെന്നു പേർ. അതായതു രണ്ടാമെടം, അഞ്ചാമെടം, എട്ടാമെടം, പതിനൊന്നാമെടം എന്നിവയ്ക്കു പണപരം എന്നു പേർപറയുന്നു. പണപരത്തിൽനിന്നു പരങ്ങളായ മൂന്നാമെടം, ആറാമെടം, ഒൻപതാമെടം, പന്ത്രണ്ടാമെടം എന്നിവയ്ക്ക് ആപോക്രിമമെന്നുപേർ.

ഹിബുക്തം, അംബു, സുഖം, വേശ്വ എന്നീ സംജ്ഞകൾ നാലാമെടത്തെക്കുറിക്കുന്നവയാകുന്നു. ജാമിത്രം, അസ്തഭവനം എന്നിവ രണ്ടും കളത്രസ്ഥാനമായ ഏഴാമെടത്തെക്കുറിക്കുന്നവയാകുന്നു. സുതഭം എന്ന അഞ്ചാംഭാവത്തിന്റെ പേർ ത്രികോണമെന്നാകുന്നു. മേഷൂരണം, കർമ്മ എന്നീ സംജ്ഞകൾ പത്താംഭാവത്തിന്റെതാകുന്നു.

കേന്ദ്രാദികളിലെ ബാലാബലങ്ങൾ.

“കേന്ദ്രസ്ഥാഃ പ്രബലാഃ സ്വ-
മ്ബലബലാഃ പണപരാത്രിതാ ജ്ഞയാഃ
ആപോക്രിമഗാഃ സർവ്വ
ബലഹീനാ രാശയഃ കഥിതാഃ.”

എന്ന വചനപ്രകാരം കേന്ദ്രത്തിൽ പൂർണ്ണബലവും, പണപരത്തിൽ മദ്ധ്യബലവും, ആപോക്രിമത്തിൽ ബലഹീനതയും ഭവിക്കുന്നതാണ്. ‘വീശ്വോല്ലാസാ കേന്ദ്രസ്ഥാ’ എന്നു വരാഹമിഹിരാചാര്യർ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതിന്റെ താൽപര്യവും ഇതുതന്നെയാകുന്നു.

ഇവിടെ ലഗ്നം കിഴക്കേദിക്കെന്നും, ഭഗമരാശി തെക്കേദിക്കെന്നും, സപ്തമരാശി പടിഞ്ഞാറെദിക്കെന്നും, ചതുർത്ഥരാശി വടക്കേദിക്കെന്നും അറിഞ്ഞുകൊള്ളേണ്ടതാകുന്നു. ഇതു ദിഗ്ബലവിചാരത്തിൽ സ്പഷ്ടമാകുന്നതാണ്.

ലഗ്നാദിസംജ്ഞകൾ.

“ഹോരാത്മകല്പതന്മൂർത്യാദിധം തു ലഗ്ന-
സ്ഥാനം കടുംബധനനാമ പരം തൃതീയം
ഭൃശിച്ഛവിക്രമസഹോദരസംജ്ഞമന്യത്
പാതാളബന്ധ ഹിബ്ബകാംബു സുഖാപയാച്ചം.
ധീപുത്രപ്രതിഭാദിധാനമപരം
ഷഷ്ഠം ക്ഷതായ്യാഹപയം
ജാമിത്രാസ്തകളത്രമന്മഥമഭ-
ഭൂനാഭിധം സപ്തമം
രന്ധ്രായുർമ്മരണം പരാഭവമപി
സ്ഥാനം വദന്ത്യഷ്ടമം
ഗുഹാഖ്യം നവമം ബുധൈരിഹ ശുഭം
ധർമ്മസ്തപശ്ചോച്ചതേ.
സ്വാഭാജ്ഞാസ്സഭമാനകർമ്മഗഗന-
വ്യാപാരമേഷ്വരണം
വിഖ്യാതം ദശമം പരന്തു കഥയ-
ന്ത്യായം ഭവം ചാഗമം
സ്ഥാനം ദ്വാദശമാമനന്തി സുധിയോ
രിഷഫം വ്യയാന്ത്യാനപിതം
ലഗ്നാദിഷ്ഠഭിധീയതേ ച നിഖിലം
പശ്ചായനാമാന്തരം.”

ഹോര, ആത്മ, കല്പ, തന്മ, മൂർത്തി എന്നിവ അഞ്ചും ലഗ്നത്തിന്റെ പേര്. കടുംബം, ധനം ഇവ രണ്ടാംഭാവം. തൃതീയം, ഭൃശിച്ഛം, വിക്രമം, സഹോദരം ഇവ മൂന്നാംഭാവം. പാതാളം, ബന്ധ, ഹിബ്ബകം, അംബു, സുഖം, ആപയം ഇവ നാലാംഭാവം. ധീ, പുത്ര, പ്രതിഭ ഇവ അഞ്ചാംഭാവം. ഷഷ്ഠം, ക്ഷതം, അരി ഇവ ആറാംഭാവം. ജാമിത്രം, അസ്തം, കളത്രം, മന്മഥം, മദം ഇവ ഏഴാംഭാവം. രന്ധ്രം, ആയു, മരണം, പരാഭവം ഇവ എട്ടാംഭാവം. ഗുരു, ശുഭം, ധർമ്മം, തപഃ ഇവ ഒൻപതാംഭാവം. ആജ്ഞ, ആസ്സഭം, മാനം, കർമ്മം, ഗഗനം, വ്യാപാരം, മേഷ്വരണം ഇവ പത്താംഭാവം. ആയം, ഭവം, ആഗമം ഇവ പതിനൊന്നാംഭാവം. രിഷഫം, വ്യയം ഇവ പന്ത്രണ്ടാംഭാവം. ഇങ്ങനെ ലഗ്നാദി പന്ത്രണ്ടു ഭാവങ്ങളുടേയും പേരുകൾ.

നരാദിരാശികൾ.

“നൃയുക്ത തുലാ ഘടം കന്യാ
പൂർവാർദ്ധം ധനുഷസ്തഥാ
ലഗ്നസ്ഥാ ബലിനോ ജേന്തയാ
ഏതേ ഹി നരരാശയഃ.

ചതുർത്ഥ കർക്കടോ മീനോ
മകരാർദ്ധം ച പശ്ചിമം
ഭവന്തി ബലിനോ നിത്യ-
മേതേ ഹി ജലരാശയഃ.

സപ്തമേ വൃശ്ചികോ രാശിർ-
ബുധവാൻ പരികീർത്തിതഃ
ധനുവൃത്താർദ്ധാജഗോസിംഹാഃ
ബലിനഃ ചേ ചതുഷ്ഠഭഃ.”

മിഥുനം, കന്നി, തുലാം, കുംഭം, ധനുസ്സിന്റെ പൂർവാർദ്ധം എന്നിവ നരരാശികൾ

മേടം, ഇടവം, ചിങ്ങം, ധനുസ്സിന്റെ ഉത്തരാർദ്ധം, മകരത്തിന്റെ പൂർവാർദ്ധം എന്നിവ ചതുഷ്ഠാദിരാശികൾ.

കർക്കടകം, മീനം, മകരത്തിന്റെ ഉത്തരാർദ്ധം എന്നിവ ജലരാശികൾ.

വൃശ്ചികം കീടരാശി.

നരരാശികൾ ലഗ്നത്തിലും, ജലരാശികൾ നാലാമെടത്തും, കീടരാശി ഏഴാമെടത്തും, ചതുഷ്ഠാദിരാശികൾ പത്താമെടത്തും ബലമുള്ളവയാകുന്നു.

“തേഷു യഥാഭിമിതേഷു ബലാവ്യയാഃ
കീടനരാംബുചരാഃ പശവശ്വഃ.”

എന്ന ഹോരാശ്ലോകത്തിന്റെ താൽപര്യവും മേൽ പറഞ്ഞപ്രകാരം തന്നെ. യഥാഭിമിതങ്ങളായിരിക്കുന്ന അതുകൾ എന്നതുകൊണ്ട് ‘സപ്തമലഗ്നചതുർത്ഥഭാഗി’ എന്നു ധരിച്ചു കൊള്ളേണ്ടതാകുന്നു.

“തത്സപ്തമേതദിബലം പ്രദിഷ്ഠം.”

എന്നതുകൊണ്ട് അതതുകേന്ദ്രത്തിൽ പൂണ്ണബലമുള്ളതായ രാശി കൾ ക്രമത്താലെ ബലം കുറഞ്ഞുകുറഞ്ഞു ഏകാംഭാവത്തിൽ ശൂന്യ ബലമാകുമെന്നു ധരിച്ചുകൊള്ളണം.

ദിപദരാശികൾ.

നരരാശികളെന്നും, ചതുഷ്ഠാദ്രാശികളെന്നും, ജലരാശികളെന്നും, കീടരാശികളെന്നും രാശികളെ നാലുവിധത്തിൽ വിഭജിച്ചു ഗാർഗ്ഗീമതത്തെ മുൻപു പറഞ്ഞതോടുകൂടി വരാഹമിഹിരാചാര്യരുടെ മതവും കൂടി അതിന്നനുക്രമമെന്നു പ്രത്യക്ഷമാക്കിക്കഴിഞ്ഞല്ലോ.

എന്നാൽ പന്ത്രണ്ടു രാശികളേയും മൂന്നായി വിഭജിച്ചു ദിപദരാശിയെന്നും, ചതുഷ്ഠാദ്രാശിയെന്നും, കീടരാശിയെന്നുമുള്ള ഭേദങ്ങളെ ശ്രീഭേദകീർത്തിയുടെ അഭിപ്രായപ്രകാരം താഴെ ചേർക്കുന്നു. മുൻപറഞ്ഞ നരരാശികൾ തന്നെ പറയാൻ പോകുന്ന ദിപദരാശികൾ ചതുഷ്ഠാദ്രാശികൾ രണ്ടും ഒന്നു തന്നെ. പറയാൻ പോകുന്ന കീടരാശികളിൽ മുൻപറഞ്ഞ ജലരാശികളും കീടരാശിയുൾപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടെന്നുള്ളതുമാത്രം വ്യത്യാസം.

“മീഥനതുലാഘടകന്യാ

ദിവാ ബലാ ധനപിനശു പൂവാർദ്ധം

അജവൃഷസിംഹാരാരത്രൗ

മൃഗഹയയോഃ പൂർവ്വപശ്ചാർദ്ധം.

വൃശ്ചികമീനകളീരാഃ

മകരാന്ത്യാർദ്ധം ച സന്ധ്യാന്തം.”

മീഥനം, തുലാം, കുംഭം, കന്നി, ധനുരാശിയുടെ പൂവാർദ്ധം എന്നിവ ദിപദരാശികൾ.

മേടം, ഇടവം, ചിങ്ങം, മകരത്തിന്റെ പൂവാർദ്ധം, ധനുവിന്റെ പശ്ചാർദ്ധം എന്നിവ ചതുഷ്ഠാദ്രാശികൾ. വൃശ്ചികം, മീനം, കർക്കടകം, മകരാന്ത്യാർദ്ധം എന്നിവ കീടരാശികൾ.

ദിപദരാശികൾ പകുലും, ചതുഷ്ഠാദ്രാശികൾ രാത്രിയിലും, കീടരാശികൾ രണ്ടു സന്ധ്യാകാലങ്ങളിലും ബലാധികൃതമുള്ളവയാകുന്നു. ഇങ്ങനെ ബലനിഷ്ഠം. ഇതുതന്നെ വരാഹമിഹിരാചാര്യരും ഹോരാശാസ്ത്രത്തിൽ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്.

“... ..ചിപദാഭയേന്നി നിശി ച
പ്രാപ്തേ ച സന്ധ്യാഭയേ”

ഇവിടെ 'സന്ധ്യാഭയ'മെന്നതു പ്രാതസ്സന്ധ്യയും സായംസന്ധ്യയുമാകുന്നു.

ഉപചയം.

“ഷഷ്ഠം തൃതീയം ദശമം ച രാശി-
മേകാദശം ചോപചയർക്ഷമാളുഃ.”

ജന്മലഗ്നരാശികളിൽനിന്നു മൂന്നാംരാശിക്കും, ആറാംരാശിക്കും, പത്താംരാശിക്കും, പതിനൊന്നാംരാശിക്കും ഉപചയമെന്നു പേർ. (ഉപചയാന്വരികമ്ലാഭദൃശിച്ഛകസംജ്ഞിതഗ്രഹാണി' എന്നു മോദാവചനം. ഇവിടെ അരി എന്നു ആറാംഭാവം, കമ്ലമെന്നു പത്താംഭാവം, ലാഭമെന്നു പതിനൊന്നാംഭാവം, ദൃശിച്ഛമെന്നു മൂന്നാംഭാവമെന്നു പൊരുൾ.

“ദശമൈകാദശഷഷ്ഠക-
തൃതീയസംജ്ഞാനി ജന്മലഗ്നാഭ്യാം
ഉപചയഭവനാനി സ്വ-
ശ്ലേഷാസ്തൃക്ഷാഞ്ചപചയാഖ്യാനി”.

എന്നുള്ള സതാചാതുർവചനം മേൽപറഞ്ഞ അഭിപ്രായത്തെത്തന്നെ സ്പഷ്ടമാക്കി പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു.

അപചയരാശികൾ

“ശേഷാസ്തൃക്ഷാഞ്ചപചയാഖ്യാനി.”

ഉപചയരാശികളായ മൂന്നും, ആറും, പത്തും, പതിനൊന്നും ഒഴികെയുള്ള ലഗ്നം, രണ്ട്, നാല്, അഞ്ച്, ഏഴ്, എട്ട്, ഒൻപത്, പന്ത്രണ്ട് എന്നീ ഭാവങ്ങൾ അപചയമെന്ന സംജ്ഞയോടുകൂടിയവയെന്നു സാരം. അപചയത്തിന്നു അനുപചയമെന്നും, പര്യവർക്ഷമെന്നും കൂടി പേരുകളുണ്ട്.

സപ്തവർഗ്ഗം.

“ഏകദിത്രിശകാഃ സപ്ത-
നവാംശദാദശാംശകാഃ
ത്രിശാംശാ ഇതി വിജ്ഞയാ
ഗ്രഹാണാം സപ്തവർഗ്ഗകാഃ.”

(൧) ക്ഷേത്രം (൨) ക്ഷേത്രത്തേ രണ്ടായിഭാഗിച്ച ഹോര.
(൩) ഭദ്രകാണം. (൪) സപ്താംശം. (൫) നവാംശം. (൬) പാ
ദശാംശം. (൭) ത്രിംശാംശം എന്നിവ ഏഴും സപ്തവക്ത്രം.

൧. ക്ഷേത്രം.

ക്ഷേത്രം എന്ന രാശിയുടെ പേരുകൾ ആധിപത്യം മുതലായവയെല്ലാം മുൻപെ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്.

൨. ഹോര.

ഒരു രാശിയെ രണ്ടു തുല്യഭാഗങ്ങളാക്കിയെടുത്താൽ ഓരോന്നിന്റേയും പേർ ഹോര എന്നാകുന്നു. 'ഹോരേതി ലഗ്നം ഭവനസ്ഥി ചാർദ്ധം' എന്നുള്ള വചനപ്രകാരം ലഗ്നത്തിനും ഭവനത്തിന്റെ അർദ്ധത്തിനും ഹോര എന്ന സംജ്ഞയുണ്ട്. എന്നാൽ ഇവിടെ ഭവനാർദ്ധത്തെ ഹോര എന്ന സംജ്ഞകൊണ്ടറിഞ്ഞുകൊള്ളേണ്ടതാകുന്നു.

“യുജീന്ദുസ്യത്യുഭവനേ രവീന്ദു
നാഥാവയുഗ്രേ ഭവനസ്യ ചാർദ്ധേ.”

മേടം, മിഥുനം മുതലായ ഔജരാശികളെ രണ്ടായി ഭാഗിച്ചാൽ പ്രഥമഹോരയുടെ ആധിപത്യം സൂര്യനും ദ്വിതീയഹോരയുടെ ആധിപത്യം ചന്ദ്രനാകുന്നു.

ഇടവം, കർക്കടകം മുതലായ യുഗരാശികളെ രണ്ടായി ഭാഗിച്ചാൽ പ്രഥമഹോരയുടെ ആധിപത്യം ചന്ദ്രനും ദ്വിതീയഹോരയുടെ ആധിപത്യം സൂര്യനും ആകുന്നു.

ഒരു രാശിക്കു ൩൦ ഭാഗ(തീയതി)യായതുകൊണ്ട് അതിന്റെ അർദ്ധമായ ഹോരക്കു ൧൫ തീയതിയെന്നു സിദ്ധിക്കുന്നു.

അപ്പോൾ മേടത്തിലെ രണ്ടാംഹോരക്കും ഇടവത്തിലെ ഒന്നാംഹോരക്കും കൂടിയുള്ള മുപ്പതു തീയതികളുടെ ആധിപത്യം ചന്ദ്രൻ; ഇടവത്തിലെ ദ്വിതീയഹോരക്കും മിഥുനത്തിലെ പ്രഥമഹോരക്കുംകൂടിയുള്ള മുപ്പതുതീയതികളുടെ ആധിപത്യം സൂര്യൻ; എന്നിപ്രകാരം സർവ്വത്ര കണ്ടുകൊൾക.

“മാത്താസ്വേദേന്ദ്രപാരയുജി സമഭേ

ചന്ദ്രഭാഗേനാശ്ച ഹോരേ”

എന്നു വരാഹമിഹിരാചാര്യർ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതന്റെ താൽപര്യവും മേൽ വിവരിച്ചതു തന്നെ.

൩. ഭദ്രകാണം

“രാശിം ത്രിധാകൃത്യ ഭഗാണമാഹു-
സ്തദീശപത്രേശശുഭാധിനാഥാഃ.”

ഒരു രാശിയെ മൂന്നായി ഭാഗിച്ചാൽ ഓരോ ഭാഗത്തിനും ഭഗാണം—ഭദ്രകാണം—എന്നുപേര്. ഒരു രാശിക്കു മപ്പുതുതീയതിയായതുകൊണ്ട് ഒരു ഭദ്രകാണത്തിനു പത്തു തീയതിയെന്നതു ന്യായസ്വഭാവമാകുന്നു.

മേടംരാശിയെ മൂന്നായി ഭാഗിച്ചാൽ മൂന്നു ഭദ്രകാണം സിദ്ധിക്കുന്നു. പ്രഥമഭദ്രകാണത്തിന്റെ അധിപൻ മേടംരാശിയുടെ അധിപനായ കർക്കിടൻ. ദ്വിതീയഭദ്രകാണത്തിന്റെ അധിപൻ മേടത്തിന്റെ അഞ്ചാംരാശിയായ ചിങ്ങംരാശിയുടെ അധിപതിയായ ആദിത്യൻ. തൃതീയഭദ്രകാണത്തിന്റെ അധിപൻ മേടത്തിന്റെ ഒൻപതാംരാശിയായ ധനുരാശിയുടെ അധിപനായ വ്യാഴം.

ഇങ്ങനെ ഇടവം മുതലുള്ള രാശികളുടേയും ഭദ്രകാണാധിപന്മാരെ അറിഞ്ഞുകൊള്ളേണ്ടതാകുന്നു.

അതാതു രാശീശനും, പുത്രനെന്ന അഞ്ചാംരാശിയുടെ ഈശനും, ശുഭമെന്ന ഒൻപതാംരാശീശനും ക്രമത്താൽ ഒന്നാംഭദ്രകാണത്തിന്റേയും, രണ്ടാംഭദ്രകാണത്തിന്റേയും, മൂന്നാംഭദ്രകാണത്തിന്റേയും അധിപന്മാർ എന്നു താൽപര്യം.

“ഭദ്രകാണാഃ സ്വഃ സ്വഭവനസുത-
ത്രിത്രികോണാധിപാനാം.”

ഭദ്രകാണങ്ങളും സ്വഭവനസുതത്രിത്രികോണാധിപന്മാരുടേയായി ഭവിക്കുന്നു. സ്വഭവനം=സ്വരാശി, സുതൻ=അഞ്ചാംരാശി, ത്രിത്രികോണം=ഒൻപതാംരാശി. സ്വരാശിയുടേയും, അഞ്ചാംരാശിയുടേയും, ഒൻപതാംരാശിയുടേയും അധിപന്മാർ ഭദ്രകാണാധിപന്മാരാകുന്നു എന്നു ഹോരാശാസ്ത്രം.

൪. സപ്തമാംശം.

“സപ്താംശകാസ്തോജഗ്രഹേ തദീശാൽ
യഗ്രേ ഗ്രഹേ സപ്തമരാശിവാഃ സ്വഃ.”

ഒരു രാശിയെ ഏഴു തുല്യഭാഗങ്ങളാക്കിയാൽ ഓരോന്നും സപ്താംശമാകുന്നു. അപ്പോൾ ഓരോ സപ്താംശം $൩൦/൭ = ൪ ൨/൭$ ഭാഗകൾ = രീയൂതികൾ = ആകുന്നതാണ്ല്ലോ.

ഔജരാശികളിൽ ആ രാശിമുതൽ ക്രമത്താലെ ഏഴു രാശികളുടെ അധിപന്മാരും, യുഗരാശികളിൽ അതിന്റെ ഏഴാം രാശിമുതൽ ക്രമത്തിലെ ഏഴുരാശികളുടെ അധിപന്മാരും സപ്താംശങ്ങളുടെ അധിപന്മാരായി ഭവിക്കും.

മേടംരാശിയെ ഏഴു തുല്യഭാഗമാക്കിയെഴുതുക. അത് ഔജരാശിയായതുകൊണ്ട് ഒന്നാമത്തെ സപ്താംശാധിപൻ മേടത്തിന്റെ അധിപനായ ചൊവ്വ, രണ്ടാംസപ്താംശാധിപൻ അടുത്ത രാശിയായ ഇടവത്തിന്റെ അധിപനായ ശുക്രൻ, മൂന്നാംസപ്താംശാധിപൻ പിന്നത്തെ രാശിയായ മിഥുനത്തിന്റെ അധിപനായ ബുധൻ, ആറാംസപ്താംശാധിപൻ ആറാംരാശിയായ കന്നിരാശിയുടെ അധിപനായ ബുധൻ, ഏഴാംസപ്താംശാധിപൻ ഏഴാംരാശിയായ തുലാത്തിന്റെ അധിപനായ ശുക്രൻ.

യുഗരാശിയായ ഇടവത്തിന്റെ ഒന്നാമത്തെ സപ്താംശകത്തിന്റെ അധിപൻ ഏഴാംരാശിയായ വൃശ്ചികരാശിയുടെ അധിപനായ ചൊവ്വയാകുന്നു. രണ്ടാംസപ്താംശത്തിന്റെ അധിപൻ ധനുരാശിയുടെ അധിപനായ വാഴം ആകുന്നു. ഇപ്രകാരം ക്രമത്താൽ മകരമുതൽ തുടങ്ങി ഇടവംരാശിയുടെ അധിപനായ ശുക്രൻ ഏഴാംസപ്താംശകാധിപനായ അവസാനിക്കുന്നു. ശേഷമുള്ള രാശികളുടെ സപ്താംശകാധിപത്വം ഇപ്രകാരത്തെ കണക്കാക്കിക്കൊള്ളേണ്ടതാകുന്നു.

൫. നവാംശകം.

ഒരു രാശിയെ ഒൻപതായി ഭാഗിച്ചാൽ വരുന്ന അംശങ്ങളുടെ പേർ നവാംശം എന്നാകുന്നു.

മേടം രാശിയെ ഒൻപതായി ഭാഗിച്ചാൽ ഒന്നാമത്തെ അംശകത്തിന്റെ അധിപൻ മേഷാധിപനായ കജൻ, രണ്ടാമത്തെ അംശകത്തിന്റെ അധിപൻ വൃഷഭാധിപനായ ശുക്രൻ, മൂന്നാം അംശകത്തിന്റെ അധിപൻ മിഥുനാധിപനായ ബുധൻ, എന്നിപ്രകാരം ഒൻപതാംശകത്തിന്റെ അധിപൻ ധനുരാശിയുടെ അധിപനായ വാഴം. ഇപ്പോൾ മേടംരാശിയുടെ നവാംശകം

ധപന്മാർ മേടംചുരുക്ക് ക്രമേണ ധനുവരെയുള്ള രാശികളുടെ അധിപന്മാരെന്ന് സിദ്ധിച്ചു. ഇനി ഇടവംരാശിയുടേ ഒന്നാമത്തെ അംശകത്തിന്റെ അധിപൻ മകരരാശിയുടെ അധിപനായ ശനി. രണ്ടാമംശകത്തിന്റെ അധിപൻ കുംഭാധിപനായ ശനി. മൂന്നാം അംശകത്തിന്റെ അധിപൻ മീനാധിപനായ വ്യാഴം. ഒൻപതാം അംശകത്തിന്റെ അധിപൻ കന്നിരാശിധിപനായ ബുധൻ. ഇപ്രകാരം ഇടവംരാശിയുടെ നവാംശകാധിപന്മാർ മകരത്തിൽ തുടങ്ങി കന്നിയിൽ അവസാനിച്ചു. മിഥുനത്തിന്റെ ഒന്നാം അംശകാധിപൻ തുലാംരാശിയുടെ അധിപനായ ശുക്രൻ. രണ്ടു മൂന്നു നാലു മുതലുള്ള അംശകങ്ങളുടെ അധിപന്മാർ വൃശ്ചികം, ധനു, മകരം മുതൽ ക്രമേണ തുടങ്ങണം. അപ്പോൾ മിഥുനത്തിന്റെ ഒമ്പതാം അംശകാധിപൻ മിഥുനരാശിധിപനായ ബുധൻ എന്നു സിദ്ധിക്കും. പിന്നെ കർക്കടകരാശിയുടെ ഒന്നാം നവാംശകാധിപൻ കർക്കടകരാശിധിപനായ ചന്ദ്രൻ. രണ്ടു മൂന്നു മുതലായ അംശകങ്ങളുടെ അധിപന്മാർ ക്രമേണ ചിങ്ങം കന്നി തുടങ്ങിയ രാശികളുടെ അധിപന്മാരായ ആദിത്യൻ ബുധൻ മുതലായവർ. ഒൻപതാം അംശകത്തിന്റെ അധിപൻ മീനംരാശിയുടെ അധിപനായ വ്യാഴം എന്നു കിട്ടും.

ഇപ്രകാരം മേടം, ഇടവം, മിഥുനം, കർക്കടകം എന്നീ നാലു രാശികൾക്കുകൂടി ൪ x ൩ = 12 നവാംശകങ്ങൾ രാശിചക്രത്തിലുള്ള ൧൨ രാശികളും മൂന്നു പരിവൃത്തികളിയുന്മേൽ അവസാനിക്കും.

മേടത്തിന്റെ അംശകം മേടത്തിൽനിന്നും, ഇടവത്തിന്റെ അംശകം മകരത്തിൽനിന്നും, മിഥുനത്തിന്റെ അംശകം തുലാത്തിൽനിന്നും, കർക്കടകത്തിന്റെ അംശകം കർക്കടകത്തിൽനിന്നും തുടങ്ങിയെന്നു നാം മനസ്സിലാക്കിയല്ലോ. ഇതുതന്നെ വരാഹമിഹിരാചാര്യൻ,

“അജമുഗതൈലിചന്ദ്രഭവനാദി നവാംശവിധിഃ”

എന്നു ഹോരയിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. അതായതു നവാംശവിധി അജമുഗതൈലിചന്ദ്രഭവനാദിയായി ഭവിക്കുന്നു എന്നു സാരം. അജം എന്നു മേടം, മുഗമെന്നു മകരം, തൈലി എന്നു തുലാം, ചന്ദ്രഭവനം എന്നു കർക്കടകം; മേടത്തിന്റെ അംശം മേടംമുതലെന്നും ഇട

വത്തിന്റെ അംശം മകരമുതലെന്നും മിഥുനത്തിന്റെ അംശം തുലാമുതലെന്നും, കർക്കടകത്തിന്റെ അംശം കർക്കടകമുതലെന്നും താൽപര്യം. ചിങ്ങമുതൽ നാലുരാശികളും ധനു മുതലുള്ള നാലുരാശികളും മേടമുതലുള്ള നാലു രാശികളേപ്പോലെ കണ്ടുകൊള്ളണം. അതായതു മേടം, ചിങ്ങം, ധനു എന്നിവയുടെ അംശം മേടമുതലും, ഇടവം കന്നി മകരം എന്നിവയുടെ അംശം മകരമുതലും, മിഥുനം, തുലാം, കർക്കടകം എന്നിവയുടെ അംശം തുലാമുതലും, കർക്കടകം, വൃശ്ചികം, മീനം എന്നിവയുടെ അംശം കർക്കടകമുതലും കണക്കാക്കിക്കൊള്ളണമെന്നു താൽപര്യം. ഇനി ഇതിനെ വേറൊരു വിധം പറയാം.

ഏതെങ്കിലും ഒരു രാശിയുടെ അംശകം തുടങ്ങുന്നതിനുള്ള വാൻ അതിന്റെ അഞ്ചൊൻപതാംരാശികളെ അറിയണം. അഞ്ചൊൻപതാംരാശികൾക്കു ത്രികോണമെന്നുപേര്. കന്നിരാശിയുടെ നവാംശം തുടങ്ങേണ്ടതിനേണമെങ്കിൽ അഞ്ചൊൻപതാം രാശിയായ മകരത്തെയും ഒൻപതാംരാശിയായ ഇടവത്തെയും വിചാരിച്ച് ആ മൂന്നുരാശികളിൽ ചാരാശി ഏതോ അതിൽനിന്നു തുടങ്ങിക്കൊള്ളുക. ഇവിടെ കന്നി ഉഭയരാശിയായതുകൊണ്ടും, മകരം ചാരാശിയായതുകൊണ്ടും, മിഥുനം സ്ഥിരരാശിയായതുകൊണ്ടും കന്നിയുടെ അംശകം തുടങ്ങേണ്ടതു ചരമായ മകരമുതൽ വേണമെന്നു സിദ്ധിക്കുന്നു. ഇപ്രകാരം ഏല്ലാ രാശികൾക്കും കണ്ടുകൊള്ളുക. ഇതു മുൻപു പറഞ്ഞതിനെത്തന്നെ പ്രകാരാന്തരേണ പറഞ്ഞു എന്നല്ലാതെ വ്യത്യാസമൊന്നുമില്ലെന്നു ധരിച്ചുകൊള്ളുകയും വേണം.

“നവാംശകേശാ ഭവനത്രികോണ-
ചരർക്ഷതഃ”

എന്നുള്ള ആചാര്യവാക്യത്തെ അടിസ്ഥാനമാക്കി ഇത്രയും പറഞ്ഞു. നവാംശകേശന്മാർ ഭവനത്രികോണചരർക്ഷത്തിങ്കൽനിന്നു തുടങ്ങുന്നു എന്നു താൽപര്യം.

വക്ത്രോത്തമാംശം.

“വക്ത്രോത്തമാശ്ചരഗ്രഹാദിഷു പൂർവ്വമദ്ധ്യ-
പശ്ചിത്തഗാശ്ശുഭഫലാ നവഭാഗസംജ്ഞാഃ.”

ചരരാശികളിൽ ആദ്യങ്ങളായ നവാംശകങ്ങളും, സ്ഥിര രാശികളിൽ അഞ്ചാമത്തെ നവാംശകങ്ങളും, ഉഭയരാശികളിൽ ഒൻപതാമത്തേ നവാംശകങ്ങളും വർഗ്ഗാത്തമങ്ങളാകുന്നു. വർഗ്ഗാത്തമാംശകങ്ങൾ ശുഭഫലത്തെ ചെയ്യുന്നവയാകുന്നു.

“ചരഭവനേഷപാദ്യംശാഃ

സ്ഥിരേഷ മദ്ധ്യാ ദിമൂർത്തിഷ്വ തഥാന്ത്യാഃ

വർഗ്ഗാത്തമാഃ പ്രദിഷ്ഠാഃ

തേഷപിഹ ജാതാഃ കലേ മുഖ്യാഃ”

എന്ന സത്യാചാര്യവചനവും മേൽപറഞ്ഞ ആശയത്തെത്തന്നെ വെളിപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു.

മേഷാദിരാശികളിൽ നില്ക്കുന്ന ഗ്രഹങ്ങൾ അതതുരാശിയിൽ തന്നെ അംശിക്കുന്നതിന്നു വർഗ്ഗാത്തമാംശങ്ങൾ എന്നു പേർ.

സ. ചാദശാംശകം.

ഒരുരാശിയെ പന്ത്രണ്ടാക്കിഭാഗിച്ചാലുള്ള അംശങ്ങൾക്കു ചാദശാംശകമെന്നുപേർ.

“അക്ഷാംശകപാണ്ഡു ലഗ്നാൽ.”

അക്ഷാംശകപന്മാർ ലഗ്നത്തിൽനിന്നു തുടങ്ങുന്നു. അക്ഷന്മാർ പന്ത്രണ്ടായതുകൊണ്ടു് അക്ഷാംശമെന്നാൽ ചാദശാംശമെന്ന ത്വം. ചാദശാംശങ്ങളുടെ അധിപന്മാർ ആ രാശിയിൽനിന്നു ക്രമത്താൽ തുടങ്ങിക്കണ്ടുകൊള്ളണം. മേഷത്തിന്റെ ഒന്നാമത്തെ ചാദശാംശകാധിപൻ മേഷാധിപനായ കജൻ. രണ്ടാംചാദശാംശകാധിപൻ വൃഷഭാധിപനായ ശുക്രൻ. ഒൻപതാംചാദശാംശകാധിപൻ ധനുരാശ്വധിപനായ ഗുരു. പന്ത്രണ്ടാംചാദശാംശകാധിപൻ മീനരാശിധിപനായ ഗുരു. ഇപ്രകാരം ഇടവം, മിഥുനം, കർക്കടകം മുതലായ രാശികളുടെ ഒന്നുമുതലുള്ള ചാദശാംശകങ്ങളുടെ അധിപന്മാരെ ഇടവം മിഥുനം കർക്കടകം മുതലായ രാശികളുടെ അധിപന്മാർ തുടങ്ങി ക്രമേണ കണ്ടുകൊൾക.

“ഭവനസമാംശകാധിപതയഃ സ്വഗൃഹാൽ ക്രമശഃ.”

ഭവനങ്ങൾ അതായതു രാശികൾ പന്ത്രണ്ടായതുകൊണ്ടു ഭവനസമാംശമെന്നാൽ ചാദശാംശമെന്നത്വം. ചാദശാംശകാധിപ

തികൾ സ്വഗൃഹത്തിൽനിന്നു ക്രമേണ ഭവിക്കുന്നു. ഇതുതന്നെ യാൺ മുൻപെ വിവരിച്ചത്.

൭. ത്രിശാശകം.

ഒരുരാശിയെ മുപ്പതായി ഭാഗിച്ചാലുണ്ടാവുന്ന അംശങ്ങൾക്കു ത്രിശാശകമെന്നു പേർ. അപ്പോൾ ഓരോ അംശത്തിന്നു ഒരോ തീയതിയുണ്ടാവുന്നതാണല്ലോ.

പഞ്ചാഥ പഞ്ച ചാഷ്ഠ

സപ്ത ച പഞ്ചൈവ ചോജഭവനേഷു

ധരണീസുതമന്ദസുര-

ഗുരുബധശുക്രാണാം ക്രമേണാംശാഃ.

പഞ്ചൈവ സപ്ത ചാഷ്ഠ

പഞ്ച ച പഞ്ചാഥ യുഗഭവനേഷു

ഭാഗാ ഭാഗ്വശശിസുത-

സുരേധ്യശനിഭൂമിപത്രാണാം.”

ഇവിടെ ഓജരാശിയുടെ അംശങ്ങളുടെ അധിപത്യകൃമവും, യുഗരാശിയുടെ അംശങ്ങളുടെ അധിപത്യകൃമവും പൂത്രാസമുള്ളതുകൊണ്ട് ആദ്യത്തെ ഓജരാശിയുടേയോ യുഗരാശിയുടേയോ അംശകം കാണേണ്ടതെന്നു നിരൂപിച്ചുകൊള്ളണം.

ഓജരാശിയിലുള്ള അഞ്ച്, അഞ്ച്, ഏഴ്, ഏഴ്, അഞ്ച് എന്നുള്ള അംശങ്ങളുടെ അധിപന്മാർ ക്രമേണ ധരണീസുതനെന്ന ചൊവ്വ, മന്ദനെന്ന ശനി, സുരഗുരു എന്ന വ്യാഴം, ബുധൻ, ശുക്രൻ എന്നിവരാകുന്നു.

അതായതു മേടത്തിന്റെ ആദ്യത്തെ അഞ്ചംശകത്തിന്റെ അധിപൻ ചൊവ്വ. ആറു മുതൽ പത്തുവരെയുള്ള അംശങ്ങളുടെ അധിപൻ ശനി. പതിനൊന്നുമുതൽ പതിനെട്ടുവരെയുള്ള അംശങ്ങളുടെ അധിപൻ വ്യാഴം. പത്തൊമ്പതുമുതൽ ഇരുപത്തഞ്ചുവരെയുള്ള അംശങ്ങളുടെ അധിപൻ ബുധൻ. ഇരുപത്താറുമുതൽ ശേഷമുള്ള അംശങ്ങളുടെ അധിപൻ ശുക്രൻ, ഇപ്രകാരത്തെ മറുക്കു ഓജരാശികളായ മിഥുനം, ചിങ്ങം, തുലാം, ധനു, കുംഭം എന്നിവയുടേയും ത്രിശാശകാധിപത്യകൃമത്തെ അറിഞ്ഞുകൊള്ളണം.

യുഗരാശികളിലാവട്ടെ ഇവ ചിപ്തസ്സുമായി ഭവിക്കും. അവിടെ സംഖ്യാക്രമവും ആധിപത്യമുള്ള ഗ്രഹങ്ങളുടെ ക്രമവും വിപരീതമായിരിക്കും.

അഞ്ച്, ഏഴ്, എട്ട്, അഞ്ച്, അഞ്ച് എന്നീ ക്രമത്തിൽ അംശങ്ങളേയും ശുക്രൻ, ബുധൻ, വ്യാഴം, ശനി, ചൊവ്വ എന്നീ ക്രമത്തിൽ അംശകാധിപന്മാരേയും അറിഞ്ഞുകൊള്ളേണ്ടതാകുന്നു.

യുഗരാശിയായ ഇടവത്തിന്റേ ആദ്യത്തെ അഞ്ചംശങ്ങളുടെ ആധിപത്യം ശുക്രനും, ആറുമുതൽ പന്ത്രണ്ടുവരെ അംശങ്ങളുടെ ആധിപത്യം ബുധനും, പതിമൂന്നുമുതൽ ഇരുപതുവരെ അംശങ്ങളുടെ ആധിപത്യം വ്യാഴത്തിനും, ഇരുപത്തൊന്നുമുതൽ ഇരുപത്തഞ്ചുവരെ അംശങ്ങളുടെ ആധിപത്യം ശനിക്കും, ഇരുപത്താറുമുതൽ മുപ്പതുവരെയുള്ള അംശങ്ങളുടെ ആധിപത്യം ചൊവ്വയ്ക്കുള്ളതാകുന്നു.

ഇപ്രകാരത്തെ ശേഷമുള്ള യുഗരാശികളായ കർക്കടകം, കന്നി, വൃശ്ചികം, മകരം, മീനം എന്നിവയുടേയും ത്രിംശാംശകാധിപത്യക്രമത്തെ അറിഞ്ഞുകൊള്ളേണ്ടതാകുന്നു.

“ത്രിംശാംശപാ ഭൗമശനീധ്യസൗമ്യ-

ശുക്രാ ഭവന്ത്യാജഗ്രഹേ, സമേ തു

വിലോമതഃ പഞ്ചശരാഷ്ടസപ്ത-

ബാണാഃ ക്രമാദുചാരനേച.ശാസ്ത്രേ.”

എന്നുള്ള ശാസ്ത്രാന്തരദ്വേദങ്ങളും ഈ അർത്ഥത്തെത്തന്നെ പ്രകാരാന്തരേണ പ്രതിപാദിക്കുന്നു.

ബലസാധനം

ഇവിടെ ബലം രണ്ടുപ്രകാരത്തിൽ ഭവിക്കുന്നു. ൧. ഗ്രഹബലം. ൨. ഭാവബലം. അതിൽ ഗ്രഹബലം (൧) സ്ഥാനബലം, (൨) ദിഗ്ബലം, (൩) കാലബലം, (൪) നിസ്സ്ഥ്ലബലം, (൫) ചേഷ്ടാബലം, (൬) ദ്രഗ്ബലം എന്നീ ആറുവിധത്തിലുണ്ട്. അതിൽ സ്ഥാനബലം അഞ്ചുവിധവും, ദിഗ്ബലം ഒരു പ്രകാരവും, കാലബലം നാലുപ്രകാരവും, നിസ്സ്ഥ്ലബലം ഒരുവിധവും, ചേഷ്ടാബലം മൂന്നുപ്രകാരവും, ദ്രഗ്ബലം ഒരു വിധവും കൂടി ആകെ ഗ്രഹബലം പതിനഞ്ചുപ്രകാരമുണ്ട്.

ഭാവബലം (൧) സ്വാമിബലം, (൨) ദിഗ്ബലം, (൩) ദിഗ്ബലം, എന്ന മൂന്നുവിധത്തിൽ ഭവിക്കുന്നു.

ഗ്രഹബലം (i)

൧. സ്ഥാനബലം.

സ്ഥാനബലത്തിന്റെ അഞ്ചുവിധങ്ങളെയും താഴെ പറയുന്നു.

൧. ഉച്ചബലം.

“സൂര്യാദീനാമുച്ചാഃ

ക്രിയവൃഷ്ടമുഗ്രവതികാർമ്മീനതുലാഃ

സേവാച്ചേതു കഥുഭാഗാ

സമാക്രമേണൈവ പരമോച്ചാഃ.

ദിഗ്വഹ്നാദിവിശതി-

തിമിബാണത്രിഘനവിശതയഃ

സേവാച്ചാൽ സപ്തമരാശി-

നീചഃ സ്വാഭാശക്തൈഃ പരമഃ.”

എന്നുള്ള ഉച്ചം, പരമോച്ചം, നീചം, പരമനീചം, മുതലായവ മുൻപുതന്നെ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. അതിനാൽ ഇവിടെ വിവരിക്കുന്നില്ല.

“നീചോനം തു ഗ്രഹം ഭാജാ-

ധികം ചക്രാദിശോധയേൽ

ഭാഗീകൃത്യ ത്രിഭിർഭം

ഫലമുച്ചബലം ഭവേൽ.”

എന്ന പരാശരഹോരാവചനപ്രകാരം ഉച്ചബലം വരുത്തുക.

൨. സപ്തവർജബലം.

(൧) സ്വക്ഷേത്രം, (൨) സമക്ഷേത്രം, (൩) മൂലത്രികോണം, (൪) മിതക്ഷേത്രം, (൫) അധിമിതക്ഷേത്രം, (൬) ശതക്ഷേത്രം, (൭) അധിശതക്ഷേത്രം എന്നുള്ള ഏഴുബലം കൂടുന്നതു സപ്തവർജബലം.

സ്വക്ഷേത്രത്തിൽ അരബലം, സമരാശിയിൽ അഷ്ടമാംശം ബലം, മൂലത്രികോണത്തിൽ മുക്കാൽബലം, മിതരാശിയിൽ കാൽബലം, അധിമിതരാശിയിൽ കാലേഅരക്കാൽബലം, ശതരാശിയിൽ മകാണിബലം, അധിശതരാശിയിൽ ദ്വാത്രിംശദംശം ബലം. ഈ അംശം പറഞ്ഞതെല്ലാം രൂപത്തിന്റെയൊന്നു ധരിയ്ക്കേണ്ടതാകുന്നു.

ക്ഷേത്രം മുതലായവയെക്കുറിച്ച് മുൻപു വിവരിച്ചിട്ടുണ്ട്.
അതു നോക്കിക്കൊൾക.

൩. യുഗ്മായുഗ്മമരാശിനവാംശബലം.

“ചന്ദ്രസിന്തേ ശ്രീക്ഷേത്രേ

പുരുഷക്ഷേത്രോപഗാശ്ശേഷാഃ.”

ശുക്രേന്ദുക്കൾ സമരാശിയിലും സമാംശകത്തിലുമിരുന്നാൽ ബലം കാൽവീതം. മറുഗ്രഹങ്ങൾ വിഷമരാശിയിലും വിഷമാംശത്തിലും നിന്നാൽ കാൽബലംവീതം. രണ്ടുമുണ്ടായിരുന്നാൽ അർദ്ധബലമുണ്ടെന്നു യുക്തിസ്ഥംതന്നെ. ഓജയുഗ്മരാശികളെക്കുറിച്ചുള്ള വിവരം മുൻപു പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്.

൪. കേന്ദ്രാഭിബലം.

കേന്ദ്രത്തിൽ രൂപംബലം. പണപരത്തിൽ രൂപാർദ്ധം. ആപോക്ലിമത്തിൽ രൂപചുരണം ബലം.

“കേന്ദ്രസ്ഥഃ പൂണ്ണബലോ

മദ്ധ്യബലഃ പണപരസ്ഥിതസ്തപൽ

ആപോക്ലിമഗഃ പ്രോക്തോ

ഹീനബലഃ ഖേചരോ മുനിഭിഃ.”

൫. ദ്രേക്കാണബലം.

സ്രീഗ്രഹങ്ങളായ ചന്ദ്രശുക്രന്മാർ ഏതുരാശിയിൽ സ്ഥിതിചെയ്താലും അന്ത്യദ്രേക്കാണത്തിലായാൽ പാദംബലം. പുരുഷഗ്രഹങ്ങളായ സൂര്യഭുവനഗുരുക്കൾ ഏതുരാശിയിൽ സ്ഥിതിചെയ്താലും പ്രഥമദ്രേക്കാണത്തിലായാൽ പാദംബലം. നപുംസകങ്ങളായ ബുധമന്ദനാർ ഏതുരാശിയിൽ സ്ഥിതിചെയ്താലും മദ്ധ്യദ്രേക്കാണത്തിലായാൽ പാദംബലം.

“ആഭിമദ്ധ്യാവസാനേഷു

ദ്രേക്കാണേഷു സ്ഥിതാഃ ക്രമാൽ

പുനപുനസകയോഷാച്യാഃ

ദദ്വസ്തീമിബലം ഗ്രഹാഃ.”

൨. ഭിഗ്ബലം.

“ഭിക്ഷു ബുധാംഗിരസേ, രവിഭൗമേ

സൂര്യസുതഃ സിതശീതകരൌ ച.”

പൂർവ്വികമായ ലഗ്നത്തിൽ ബുധനും, വ്യാഴത്തിനും പൂണ്ണബലം. തെക്കേദിക്കായ ദശമത്തിൽ രവിക്കും, ഭരണനും പൂണ്ണബലം. പടിഞ്ഞാറേദിക്കായ ഏഴാംഭാവത്തിൽ ശനിക്കു പൂണ്ണബലം. ഉത്തരദിക്കായ ചതുർഥത്തിൽ ശുക്രചന്ദ്രന്മാർക്കു പൂണ്ണബലം. അതതിന്റെ ഏഴാംരാശിയിൽ ബലശൂന്യത്വം.

“ലഗ്നേ ബുധേജ്യേ ബലിനേ തു പൂർവ്വേ
വീർവ്വേ യഥേ തത് ദശമേർക്കഭരണമേ
അസ്തേർക്കസൂരൻബലവാൻ ജലേശേ
ബന്ധേ നിശാനാഥകവീകബേരേ. C.I
തത് സപ്തമേ ദിഗ്ബലശൂന്യമാഹ-
സ്തദന്തരേ ചേതപന്ധാത ഏവ.”

അന്തരാളത്തിൽ അനുപാതംകൊണ്ടിങ്ങുകൊള്ളുകയും വേണം എന്നതു യുക്തിസിദ്ധം.

൩. കാലബലം.

൧. ദിനരാത്രിബലം.

“നിശി ശശികജസൗരാഃ സർവാ ജ്ഞോദ്വി ചാന്യേ”

രാത്രിയിൽ ചന്ദ്രനും, കജനും, ശനിക്കും പൂണ്ണബലം. ബുധൻ രാത്രിയും പകലും ബലം പൂണ്ണ. ശേഷമുള്ള ആദിത്യനും വ്യാഴത്തിനും ശുക്രനും പകൽ പൂണ്ണബലം.

൨. ദിനരാത്രിഭാഗബലം.

ദിനത്തിന്റെ ആദ്യത്രിഭാഗത്തിൽ ബുധനും, മദ്ധ്യത്രിഭാഗത്തിൽ സൂര്യനും, അന്ത്യത്രിഭാഗത്തിൽ ശനിക്കും പൂണ്ണബലമുണ്ട്.

രാത്രിയുടെ ആദ്യത്രിഭാഗത്തിൽ ചന്ദ്രനും, മദ്ധ്യത്രിഭാഗത്തിൽ ശുക്രനും, അന്ത്യത്രിഭാഗത്തിൽ കജനും പൂണ്ണബലമുണ്ട്. വ്യാഴത്തിനു സർവാ പൂണ്ണബലമുണ്ട്.

൩. പക്ഷബലം.

“ബഹുലസിതഗതാഃ സ്യുഃ കൂരസൗമ്യാഃ ക്രമേണ.”

കുറുത്തപക്ഷത്തിൽ കൂരഗ്രഹങ്ങൾക്കും ശുദ്ധപക്ഷത്തിൽ സൗമ്യഗ്രഹങ്ങൾക്കും പൂണ്ണബലമുണ്ട്.

“മാധവേ തു ശുക്ലപ്രതിപത് പ്രവൃത്തേ
പൂർവ്വേ ശശീ മദ്ധ്യബലോ ദശാഹേ
ശ്രേഷ്ഠോ ദ്വിതീയേ/പ്ലബലസ്തുതീയേ
സൗമ്യേഷു ദൃഷ്ടോ ബലവാൻ സദൈവ.”

എന്നുള്ള ക്രമവിവക്ഷകൂടി ധരിച്ചുകൊള്ളേണ്ടതാകുന്നു.

൭. വഷാദ്യധിപബലം.

വഷേഷണ ബലം പാദം; മാസേശണ ബലം അർദ്ധം; ദി
നേശണ ബലം ത്രിപാദം; ഹോരേശണ ബലം പൂർണ്ണം.

കഴിഞ്ഞ ചൈത്രമാസത്തിലെ പൂർവ്വപക്ഷപ്രതിപദം ഏതു
വാരത്തിൽ വരുന്നുവോ അന്നത്തേ വാരേശൻ വഷേഷണാക
നതു്.

കഴിഞ്ഞ പൂർവ്വപക്ഷപ്രതിപദം ഏതുവാരത്തിൽ വരുന്നു
വോ അന്നത്തെ വാരാധിപൻ മാസാധിപനാകുന്നതു്.

വാരാധിപൻ ദിനേശനാകുന്നതു്. വാരാധിപതിക്ക് ആദ്യ
ത്തെ ഹോര. ഒരു ഹോരക്കു രണ്ടരനാഴികവീതം ഉണ്ടു്. പിന്നെ
ക്രമത്തിൽ—

“അർക്കശുക്രബുധശ്ചന്ദ്ര-
മന്ദജീവധരാസുതാഃ.”

എന്നു വാരാധിപൻ മുതൽ മേല്പോട്ടു് എണ്ണിക്കൊള്ളേണ്ട
താകുന്നു. അപ്പോൾ ആവശ്യമുള്ള സമയത്തേക്കു ഹോരാധിപ
നെ നിർണ്ണയിക്കാവുന്നതാണു്.

“ദിനദാദശാംശേ മതഃ കാലഹോര-

പതിസ്തസ്യ പൂർവ്വസ്യ വാരാധിനാഥഃ

തതഃ ഷഷ്ഠഷഷ്ഠാഃ ക്രമേണേതരേണ

നിശായാം തു വാരേശപരാൽ പഞ്ചമാദ്യാഃ”

എന്നു വിദ്വാ മാധവൻ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു.

൪. നിസ്തബലം.

“ശകബുഗുഹഃരാദ്യാ വൃദ്ധിതോ വീർ്വവന്തഃ.”

ശ എന്നു ശനി. ക എന്നു കജൻ. ബ എന്നു ബുധൻ. ഗു
എന്നു ഗുരു. ശു എന്നു ശുക്രൻ. ച എന്നു ചന്ദ്രൻ. ര എന്നു രവി.
ഇവർ ആധികൃത ബലവാനാരുായി ഭവിക്കുന്നു. ശനിനയക്കാൾ

ചൊവ്വക്കര, ചൊവ്വയേക്കാൾ ബുധനം, ബുധനേക്കാൾ ഗുരുവിനും, ഗുരുവിനേക്കാൾ ശുക്രനും, ശുക്രനേക്കാൾ ചന്ദ്രനും, ചന്ദ്രനേക്കാൾ ആദിത്യനും ബലാധികൃതമുണ്ട്.

ആദിത്യന്റെ ബലം ൩൦ (നീതി) എന്നു കല്പിച്ചാൽ ശനിക്ക് അതിന്റെ ഏഴിലൊന്ന് അർദ്ധധികംകൂടി ൪൪ (ധനം) എന്നും, ചൊവ്വക്ക് ഏഴിൽ രണ്ടുഭാഗം ൧൭ (സൂര്യൻ) എന്നും, ബുധൻ ഏഴിൽ മൂന്നുഭാഗം അർദ്ധധികംകൂടി ൨൩ (ചന്ദ്രൻ) എന്നും, വ്യാഴത്തിന് ഏഴിൽ നാലുഭാഗം ൩൪ (ഭോഗം) എന്നും, ശുക്രന് ഏഴിൽ അഞ്ചുഭാഗം അർദ്ധധികംകൂടി ൪൩ (ലാഭം) എന്നും, ചന്ദ്രന് ഏഴിൽ ആറുഭാഗം ൫൧ (കാമം) എന്നും കിട്ടുന്നതാകുന്നു.

„മന്ദാരസൗമ്യവാക്പതി-

സിതചന്ദ്രാക്കാ യഥോത്തരം ബലിനഃ

നൈസർഗ്ഗികബലമേതത്

ബലസാമ്യേ സ്വാഭാധികചിന്താ.”

എന്നുള്ള സ്വപ്നജാതകവാക്യം മേൽപറഞ്ഞ ആശയത്തെത്തന്നെ വ്യക്തമാക്കിയിരിക്കുന്നു. ഈ ബലകല്പന എന്നും ഒരുപോലെ യായതുകൊണ്ടു പ്രത്യേകം അപ്സാരപ്പാഠം ഗണിക്കേണ്ട ആവശ്യമില്ല.

൫. ചേപ്പോബലം.

൧. അയനബലം.

ഉത്തരമാഗ്നേയ ഗതിയോടുകൂടിയ ആദിത്യചന്ദ്രന്മാർ ബലവാന്മാരാകുന്നു. മകരമുതലുള്ള ആറുരാശികളെ ഉദഗയനം എന്നു പറയുന്നു.

„സൂര്യേന്ദ്ര പുനരുത്തരേണ ബലിനൌ”

എന്നു സാരാവലി.

൨. വക്രബലം.

വക്രഗതിയോടുകൂടിയ ചൊവ്വ, ബുധൻ, വ്യാഴം, ശുക്രൻ, ശനി എന്നീ ഗ്രഹങ്ങൾ ബലവാന്മാരാകുന്നു.

൩. യുദ്ധബലം.

രശ്മിബാഹുല്യത്തോടുകൂടി ഉപരും യുദ്ധത്തിൽ ഉത്തരഭാഗത്തിങ്കൽ നില്ക്കുന്നവരും ബലവാന്മാരാകുന്നു.

ഭീവസകരേണാസ്തമയ-
സ്തമാഗമശ്ശീതരശ്മി സാഹിതാനാം
കസുതാദീനാം യുദ്ധം
നിഗദ്യത്യേന്യോന്യയുക്താനാം.”

ചന്ദ്രാദീനാം സൂര്യേണ സംയോഗോസ്തമനസംജ്ഞം.
ഭൈരാദീനാം ചന്ദ്രേണ സംയോഗഃ സമാഗമശബ്ദവാച്യഃ. ഭൈരാ-
ദീനാം പരസ്परസംയോഗഃ കദാചിത്സമാഗമഃ കദാചിദ്യുദ്ധം.
തദുക്തം സൂത്രസിലാതൈഃ—

താരാഗ്രഹാണാമനോന്യം
സ്യാതാം യുദ്ധസമാഗമേത
സമാഗമഃ ശശാങ്കേന
സൂര്യേണാസ്തമയഃ സ. ഫ.”

ഇതി. താരാഗ്രഹാണാം താരാകാരാണാം ഗ്രഹാണാം ഭൈരാദീനാം
പഞ്ചാനാം യുദ്ധം സമാഗമശ്ച ദ്വാവേതേതേ ഭവതഃ.

ആസന്നക്രമയോഗാൽ
ഭേദോല്ലേഖാംശുമദ്ദിനാസവൈഃ
യുദ്ധം ചതുഃപ്ര കാരം
പരാശരാഞ്ചൈർമ്മുനിഭിരുക്തം.”

ഇത്യാദിയായ ഭേദങ്ങളെ വിസ്തരഭയം ചേർക്കുന്നില്ല.

ഭൈരാദീഗ്രഹങ്ങൾ അന്യോന്യംചേർന്നാൽ അവർക്ക് യുദ്ധമു-
ണ്ടാകും. അവരിൽ പ്രായേണ വടക്കുഭാഗത്തു നില്ക്കുന്നവൻ ജയി-
ക്കും. ശുക്രൻ ഒരിക്കലും തോല്ക്കുകയില്ല.

ഉദാ യനേ രവിശീതമയുഖൈ
വക്രസമാഗമഗാഃ പരിശേഷാഃ
വിപുലകരാ യഥി മോത്തരസംസ്ഥാ-
ശ്ചേഷ്ഠിതവീര്യയുതാഃ പരികല്പ ഗാഃ.”

വക്രസമാഗമഗാഃ സമാഗമഃ സംബന്ധസ്തേന വക്രസംബന്ധം
പ്രാപ്തം. വക്രഗാ ഇതി യാവൽ. പരിശേഷാ ഭൈരാദയശ്ചേഷ്ഠാ
ബലയുതാഃ സ്വയന്തോ വിപുലകരാഃ വിപുലബിംബാ ഇതി യാവൽ
ലഘുജാതകേ. ‘വക്രേന്യേ സ്തിശ്ചവിപുലാശ്ച’തി. സമാഗമപദം
തുക്തൈർപദോക്തം. തേന വക്രഗാസ്തഥാ സമാഗമഗാശ്ച

സഹിതാ ബലിന ഇതുല്പലവ്യാഖ്യാന സാദ്ധ്യം. അത്ര വിപുലകരാ ഇതി ചേഷ്ടിതവീര്യയുതാ ഇതി വചനാദസ്യ ബലസ്യാവശ്യം ചേഷ്ടൈവ മൂലം. സാ ച ചേഷ്ടാ പരമവിപുലബിംബതാരൂപാ പരമവക്രഗതി ഷഡ്രാശിതുല്യേ ചലകേന്ദ്രേ.

എന്നുള്ള പ്രൗഢമനോരമാവ്യാഖ്യാനത്തെ അടിസ്ഥാനപ്പെടുത്തി ചേഷ്ടാബലം എന്ന പ്രകാരമെന്നതന്നെ പരിഗണിച്ചിരിക്കുന്നു.

“സമാഗമശ്ശീതരശ്മിസാഹിതാനാം”

എന്നുള്ള ശ്ലോകാവ്യാഖ്യാനത്തിൽ സമാഗമശബ്ദത്തിന്റെ അർത്ഥം ചന്ദ്രസംശോഭത്തെ മാത്രമല്ലാ കുറിക്കുന്നതെന്നു കാണിച്ചല്ലോ. അതുകൊണ്ടു മറ്റു പ്രതിപാദിച്ച കാരണങ്ങളെക്കൊണ്ടു ചന്ദ്രസംശോഭം ചേഷ്ടാബലകാരിയാണെന്നു പറയുന്നതിന്നു യുക്തിയില്ലെന്നതന്നെ നിശ്ചയിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. അലമതിവിസ്തരേണ.

ന - ദ്രഗ്ബലം.

“ബലവാൻ മിത്രസ്വഗൃഹോച്ചനവാംശേഷീക്ഷിതഃ ശുഭൈശ്ചാപി” എന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതുകൊണ്ടു ശുഭന്മാരാൽ ദ്രഷ്ടനായ ഗ്രഹം ബലവെന്നു സിദ്ധിച്ചു. അതുകൊണ്ട് പാപദ്രഷ്ടൻ നിർബലനെന്നും വന്നുകൂടി.

ഇവിടെ ചന്ദ്രൻ ഏല്പാജ്ഞാഴം ശുഭനായതുകൊണ്ടു ചന്ദ്രൻ, ബുധൻ, ഗുരു, ശുക്രൻ എന്നു ശുഭന്മാർ നാലുപേർ. ബുധൻ പാപനാകന്മാരും ആദിത്യൻ, ക്ഷേത്രം, ബുധൻ, ശനി എന്നു പാപന്മാർ നാലുപേർ.

നാലുപേർക്കുകൂടി ഒരു ബലം പൂർണ്ണമാകയാൽ ശുഭന്മാരോരോരുത്തരുടേയും ദ്രഷ്ടിക്കു കാൽബലം കൂട്ടണം. പാപന്മാരുടേ ഓരോരുത്തരുടേയും ദ്രഷ്ടിക്കു കാൽബലം കുറയ്ക്കണം. ഇപ്രകാരം ദ്രഗ്ബലം വരുത്തിക്കൊള്ളേണ്ടതാകുന്നു.

ഭാവബലം. (ii)

മ. സ്വാമിബലം.

ഭാവാനാം ബലമീശജം എന്ന വചനപ്രകാരം ഭാവാനി പന്റെ ബലംതന്നെയാണു ഭാവബലം.

“ഹോരാസ്വാമിഗുരുജ്ഞവീക്ഷിതയുതാ
നാസ്തൈശ്വ വീശ്വോല്പാദാ.”

എന്ന പ്രമാണപ്രകാരം ഭാവബലം വരുത്തേണ്ടതാകുന്നു.

൨. ദിഗ്ബലം.

നരരാശി, ചതുഷ്വാദാശി, കീടാശി, ജലചരരാശിയാകുന്ന ഭാവങ്ങളിൽനിന്നു യഥാക്രമം സപ്തമഭാവം, ചതുർത്ഥഭാവം, ലഗ്ന ഭാവം, ദശമഭാവം വാങ്ങി പറഞ്ഞിരിക്കുന്നപോലെ ക്രിയചെയ്താൽ ദിഗ്ബലംകിട്ടും.

൩. ദൃഗ്ബലം.

സ്വാമിബലവും, ദിഗ്ബലവും കൂട്ടിയാൽ ഉണ്ടാവുന്ന ബല ചയയോഗത്തിൽ ശുഭദൃഷ്ടിയോഗങ്ങൾക്കു നാലിലൊന്നു കൂട്ടുകയും, പാപദൃഷ്ടിയോഗങ്ങൾക്കു നാലിലൊന്നു കുറയ്ക്കുകയും വേണം, എന്നാൽ ഗുരുബുദ്ധഭാവധിപന്മാരുടെ ദൃഷ്ടികൾ മുഴുവൻ കൂട്ടണമെന്നു മേലുദ്ധരിച്ച ഹോരാവാക്യംകൊണ്ടുതന്നെ സിദ്ധിച്ചിരിക്കുന്നു.

ഃശ്രാമ ത്രിധാ ഭാവബലം വദാമി
സ്വസ്വാമിവീര്യം ബലയുക്തമേകം
ന ഭോഗവൽ ദൃഷ്ടിബലം ദിഗ്ബലം
സമഗ്രചാത്വീജദൃഗൈകയുക്തം.

ധനാഭിധാ സൗമ്യദഗ്ദ്ധദൃഷ്ടിഃ
ജ്ഞാഭിധൈക്യേ ധനയോസ്തു യോഗഃ
ധനജ്ഞയോരന്തരമേവ യോഗ-
സ്തേപവം വിദിതപാ യുതിരത്ര കാത്യാ.

സകീടപശപംബുചരാണി ഭാനി
ജായാദൃവേശ്ശാംബരഭോനിതാനി
യഥാ ഷഡ്ബലാനി ലവീകൃതാനി
ത്രിഭിവിഭക്താനി ബലാനി താനി.”

എന്നു പാലതിപ്രകാശത്തിൽ കാണുന്നു. ക്രിയാക്രമമുഴുവൻ ജാതകപാലതിയിൽ വിവരിച്ചിരിക്കുന്നതുകൊണ്ടു പ്രത്യേകം ഇവിടെ കാണിക്കുന്നില്ല.

ദശകൾ.

ഭവന്റെ ആയുഷ്കാലത്തിൽ ഓരോ ഗ്രഹത്തിനുമുള്ള ആധിപത്യകാലത്തായാണ് അതതിന്റെ ദശാകാലമെന്നു നിശ്ചയിച്ചിരിക്കുന്നത്. ദശകൾ പലമാതിരിയുള്ളവയിൽ പ്രധാനമായവയെ വരുത്തുവാനും മറ്റുമുള്ള വിവരങ്ങളെ താഴെ ചേർക്കുന്നു.

നക്ഷത്രദശ.

ഭവന്റെ പൂർണ്ണയുസ്സായ ൧൨൦ സംവത്സരങ്ങളേയും നവഗ്രഹങ്ങൾക്കായി താഴെ കാണിച്ചിരിക്കുന്ന ക്രമത്തിൽ വീതിച്ചു കൊടുത്തിരിക്കുന്നു. നക്ഷത്രദശ അറിയേണ്ടതു ജന്മർക്കം കൊണ്ടാണ്.

“അർക്കേന്ദ്രാരുജംഗജീവശനിവിൽ
 കേതപാശ്ചത്രകാഃ ക്രമാ -
 ദഗ്ദ്ധാദേവനവകത്രയർക്ഷപത്രയഃ
 പ്രോക്താസ്തദന്യഃ പുനഃ
 തം, നിതം, സ; ജയ, സ്തപോ, ധട, സടാ,
 സൂന, ന്നരജ്ഞ, ക്രമാത്
 സ്വാബ്ജപ്ലാ ജനിതാരകൈഷ്ഠഘടികാ
 നീതാ ഹൃതാ സ്വാദശാ.”

ഇവിടെ ദശയുടെ ക്രമം അർക്കേന്ദ്രാദിയാൽ ച.ണ്ടുകൊള്ളണം. അതായത് ആദിത്യൻ, ചന്ദ്രൻ, ചൊവ്വ, രാഹു, വ്യാഴം, ശനി, ബുധൻ, കേതു, ശുക്രൻ എന്നീ ക്രമത്തിൽ ദശ ഭവിക്കുമെന്നു സാരം. ഇവരുടെ ആധിപത്യം അഗ്നിനക്ഷത്രമായ കാത്തികമുതൽ ഒൻപതു നക്ഷത്രങ്ങൾക്കു പിന്നേയും പിന്നേയും ഭവിക്കുന്നതാണ്. അവരുടെ ദശാസംവത്സരം ക്രമത്താലെ ന, ൧൦, ൧൧, ൧൨, ൧൩, ൧൪, ൧൫, ൧൬, ൧൭, ൧൮, ൧൯, ൨൦ ആകുന്നു. അതായത്

കാത്തിക, ഉത്രം, ഉത്രാടം	ആദിത്യനു ന വർഷം
രോഹിണി, അത്തം, തിരുവോണം	ചന്ദ്രനു ൧൦ „
മകയിരം, ചിത്തിര, അവിട്ടം	ചൊവ്വക്കു ൧ „
തിരുവാതിര, ചോതി, ചതയം	രാഹുവിനു ൧൨ „
പുണർതം, വിശാഖം, പൂരുട്ടാതി	വ്യാഴത്തിനു ൧൩ „
പൂയം, അനിഴം, ഉത്രട്ടാതി	ശനിക്ക് ൧൪ „

ആയില്യം, കേട്ട, രേവതി
അശ്വതി, മകം, മൂലം
ഭരണി, പുരം, പൂരാടം

സ്വയന്ത ൧ ൭ വഷം.
കേതുവിനു ൭ ,,
ശുക്രനു ൨ ൦ ,,

ജനിച്ച നക്ഷത്രത്തിന്റെ അധിപനായ ഗ്രഹത്തിന്റെ ദശ ആദ്യം. പിന്നെ മുൻപറഞ്ഞ ക്രമത്തിൽ ദശകളെ വരുത്തി കൊൾക.

ജനനസമയത്തു നക്ഷത്രത്തിൽ ചെന്ന നാഴിക കഴിച്ച ശേഷമുള്ള നാഴികകളെ ആ നക്ഷത്രത്തിന്റെ അധിപനായ ഗ്രഹത്തിന്റെ ദശാസംവത്സരംകൊണ്ടു പെരക്കി അറുപതിൽ ഹരിച്ചാൽ കിട്ടുന്ന ഫലം സംവത്സരം. ശേഷത്തെ പന്ത്രണ്ടിൽ പെരക്കി ൩൦-ൽ ഹരിച്ചാൽ കിട്ടുന്ന ഫലം മാസം. ശേഷത്തെ ൩൦-ൽ പെരക്കി ൩൦-ൽ ഹരിച്ചാൽ ഫലം ദിവസം. ശേഷമുള്ള നാഴിക. ഈ കിട്ടിയ ദശക്കു ഗർഭശിഷ്ടമെന്നു പേർ.

ഈ ഗർഭശിഷ്ടത്തോടുകൂടി മുൻപറഞ്ഞ ക്രമത്തിൽ ഗ്രഹങ്ങളുടെ ദശകൾ കൂട്ടിയാൽ ഇഷ്ടകാലത്തേക്കു ദശകിട്ടും.

അപഹാരം.

നവഗ്രഹങ്ങളുടേയും ദശാസംവത്സരങ്ങൾ കൂട്ടിയാൽ ൧൨൦ കിട്ടും. ഒരുനൂറ്റിരുപതുവത്സരത്തിൽ ആദിത്യൻ ആറു സംവത്സരം, ചന്ദ്രൻ പത്തു, ചൊവ്വക്കു ഏഴ്, ഇതാദിയാണെന്നു മുൻപുതന്നെ പറഞ്ഞുവല്ലോ. ആദിത്യദശാകാലമായ ആറു സംവത്സരത്തിൽ നവഗ്രഹങ്ങളിൽ ഓരോരുത്തർക്കുമുള്ള ഭാഗങ്ങൾ തന്നെ അപഹാരം. ഇതു ത്രൈരാശികൾകൊണ്ടു സിദ്ധിക്കുന്നതാണ്. ഇവിടെ അതതു ദശാനാഥന്റെ അപഹാരം ആദ്യം, പിന്നെയുള്ള അപഹാരനാഥന്മാരെ മുൻപു പറഞ്ഞ ദശാനാഥക്രമത്തിൽ കണ്ടുകൊള്ളുകയും വേണം. ഉദാഹരണം:—

ആദിത്യദശയിൽ ആദിത്യന്റെ അപഹാരം കാണുന്നതിന്,

൧൨൦ സംവത്സരത്തിൽ ആദിത്യന്റെ ദശാകാലവഷം ൩.

$$\begin{aligned} \text{൩ സംവത്സരത്തിൽ} &= \frac{൩}{൧൨൦} \times ൩ \text{ സംവത്സരം} \\ &= \frac{൩ \times ൩}{൧൨൦} \times ൧൨ \text{ മാസങ്ങൾ} \end{aligned}$$

$$\begin{aligned}
 &= \frac{n\eta}{\mu_0} \text{ മാസങ്ങൾ} \\
 &= n \text{ മാസം } \mu \text{ വ ദിവസം} \\
 &\text{ആദിത്യദശയിൽ ചന്ദ്രാപഹാരം കാണുന്നതിന്,} \\
 &\mu \text{ ൦ സംവത്സരത്തിൽ ആദിത്യദശ} \quad \eta \text{ വത്സരം} \\
 &\mu \text{ ൦ സംവത്സരമായ ചന്ദ്രദശകൾ} = \frac{\eta}{\mu \text{ ൦}} \times \mu \text{ ൦ വത്സരം} \\
 &= \frac{\eta \times \mu \text{ ൦}}{\mu \text{ ൦}} \times \mu \text{ ൦ മാസം} \\
 &= \frac{\eta \times \mu \text{ ൦}}{\mu \text{ ൦}} \text{ മാസം} \\
 &= \eta \text{ മാസം}
 \end{aligned}$$

ഇപ്രകാരം ചൊവ്വ മുതലായവരുടേയും അപഹാരകാലങ്ങൾ കണ്ടുകൊൾക. ആദിത്യദശയിലുള്ള ഏല്ലാ അപഹാരങ്ങളും കൂട്ടിയാൽ η സംവത്സരം കിട്ടും.

ചരിത്രം.

ഓരോ ഗ്രഹത്തിന്റെയും അപഹാരകാലത്തു നവഗ്രഹങ്ങളുടേയും ക്രമത്താലുള്ള ഭാഗങ്ങളെയാണ് ചരിത്രമെന്നു പറയുന്നതു. ഇവടെ ആദിത്യന്റെ ദശാകാലമായ η സംവത്സരത്തിൽ ആദിത്യന്റെ അപഹാരകാലം n മാസം μ വ ദിവസമെന്നു കണ്ടെല്ലാം. ഈ അപഹാരമായ n മാസം μ വ ദിവസത്തിൽ നവഗ്രഹങ്ങളുടേയും ഭാഗങ്ങളെ ക്രമേണ കാണുന്നതുതന്നെ ചരിത്രം. ചരിത്രം അപഹാരക്രമത്തിൽ കണ്ടുകൊൾക. ഉദാഹരണം.

ആദിത്യദശയിൽ ആദിത്യാപഹാരത്തിൽ ആദിത്യന്റെ ചരിത്രം കാണുന്നതിന്:—

$\eta \times \mu = ൭൨$ മാസകാലമായ ആദിത്യദശയിൽ

$$\text{ആദിത്യന്റെ അപഹാരം } \frac{n\eta}{\mu_0} \text{ മാസം}$$

$\therefore \frac{n\eta}{\mu_0}$ മാസകാലമായ ആദിത്യാപഹാരത്തിൽ

$$\text{ആദിത്യന്റെ ചരിത്രം} = \frac{n\eta}{\mu_0 \times ൭൨} \times \frac{n\eta}{\mu_0}$$

$$= \frac{100}{1000} \text{ മാസം}$$

$$= \frac{100}{1000} \times 100 \text{ ദിവസം}$$

$$= 10 \text{ ദിവസം ൨ ട് നാഴിക}$$

ആദിത്യാപഹാരത്തിൽ ചന്ദ്രന്റെ മിഥുന കാണുന്നതിന്:—

൨൨ മാസകാലമുള്ള ആദിത്യദശയിൽ

$$\text{ആദിത്യാപഹാരം} = \frac{100}{100} \text{ മാസം}$$

∴ 111 മാസകാലമുള്ള ചന്ദ്രാപഹാരത്തിന്

$$= \frac{100}{100 \times 90} \times 111 \text{ മാസം}$$

$$= 12 \text{ ദിവസം}$$

ഇപ്രകാരം അപഹാരമിഥുനങ്ങളെ വരുത്തിക്കൊടുക്കുക.

“യേഷാം ജന നിശാസ രാത്രിഭവനേ

ചന്ദ്ര ബലിഷ്ഠ തദാ

തേഷാം സ്വാഭാവിജാതകം സ്വപഥലദാ

സമൃദ്ധി വിശേഷാദപി

യത്താരാശഗതഃ ശശീ തദധിപേ-

നാലോകിതോ വാ യത-

സ്തേഷാം ചക്രദശാ വിശേഷഫലദാ

യത്താം പ്രവക്ഷ്യാമുഹം.”

ചന്ദ്രൻ നിശാരാശിയിൽ ബലവാനായിരിക്കുമ്പോൾ, രാത്രി കാലത്തു നിശാരാശിയിൽ ജനിച്ചവർക്ക് നക്ഷത്രദശ വിശേഷിച്ചും ഫലത്തെ ദാനംചെയ്യുന്നതാകുന്നു.

കാലചക്രദശയിൽ ഗർഭശിഷ്ടദശാധിപന്റെ ഭോഗമോ ദൃഷ്ടിയോ ചന്ദ്രനുണ്ടായാൽ അവർക്ക് കാലചക്രദശ വിശേഷഫലത്തെ ദാനംചെയ്യും. കാലചക്രദശയെ താഴെ പറയുന്നു.

കാലചക്രദശ.

കാലചക്രദശാധിപന്മാരെ നക്ഷത്രപാദങ്ങളെക്കൊണ്ടറിയിക്കേണ്ടതാകയാൽ അതിന്നാവശ്യമായ നക്ഷത്രവർദ്ധനത്തെ താഴെ ചേർക്കുന്നു

അശ്വിനാഭിൻ ദക്ഷിണരോ
രോഹിണാഭിംസ്തു വാമതഃ
ദക്ഷിണം വാമമേവം സ്വാൽ
നക്ഷത്രാണാം ത്രികം ത്രിംശം.

അശ്വിനാഭി മൂന്നു നക്ഷത്രങ്ങളെ ദക്ഷിണമസ്തത്തിന്റെ ചെറുവരിൽമുതൽ മൂന്നു വിരലിന്മേലും, രോഹിണാഭി മൂന്നു നക്ഷത്രങ്ങളെ വാമമസ്തത്തിന്റെ ചെറുവരിൽമുതൽ മൂന്നു വിരലിന്മേലും ക്രമത്തിൽ എണ്ണിക്കൊള്ളേണ്ടതാകുന്നു. ശേഷമുള്ള നക്ഷത്രങ്ങളേയും മുമ്മൂന്നുവീതം ദക്ഷിണമസ്തത്തിന്റെയും വാമമസ്തത്തിന്റെയും അംഗുലികളിൽ ക്രമത്താൽ എണ്ണിക്കൊള്ളണം. വലത്തുകൈയിലെ വിരലുകളിന്മേൽ വരുന്ന നക്ഷത്രങ്ങൾക്കു ദക്ഷിണതാരമെന്നും, ഇടത്തുകൈയിലെ വിരലുകളിന്മേൽ വരുന്ന നക്ഷത്രങ്ങൾക്കു വാമതാരമെന്നും പേർ. അവയുടെ വിഭാഗം താഴെ ചേർക്കുന്നു.

ദക്ഷിണതാരം.

പ	മ	ന
അശ്വതി.	ഭരണി.	കാത്തിക.
പുണർതം.	പൂയം.	ആയില്യം.
അത്തം.	ചിത്തിര.	ചോതി.
മൂലം.	പുരാടം.	ഉത്രാടം.
പുരൂഷാതി.	ഉത്രാതി.	രേവതി.

വാമതാരം.

രോഹിണി.	മകയിരം.	തിരുവാതിര.
മകം.	പൂരം.	ഉത്രം.
വിശാഖം.	അനിഴം.	കേട്ട.
തിരുവോണം.	അവിട്ടം.	ചത്തം.

ദക്ഷിണതാരം പ ൫, വാമതാരം പ ൨, കൂടി നക്ഷത്രം ൨ ൭. ഇവിടെ ദക്ഷിണതാരത്തിൽ ഒന്നാമത്തേയും മൂന്നാമത്തേയും വിരലുകളിന്മേൽ വരുന്ന നക്ഷത്രങ്ങൾ, അശ്വതി, കാത്തിക, പുണർതം, ആയില്യം ഇതാദിയാൽ പ ൦. ആ പത്തു നക്ഷത്രങ്ങളുടേയും ദശാക്രമം ഒരുപോലെ. രാഷ്ട്രാമന്തെ വിരലിന്മേൽ വരുന്ന

ന്നതായ ഭരണി, പൂയം മുതലായ അഞ്ചു നക്ഷത്രങ്ങളുടേയും ദശാക്രമം ഒരുപോലെ.

ഇനി വാമതാരത്തിൽ ഒന്നാമത്തേയും മൂന്നാമത്തേയും വിരലുകളിന്മേൽ വരുന്നതായ രോഹിണി, തിരുവാതിര, മകം, ഉത്രം ഇത്യാദിയായ എട്ടു നക്ഷത്രങ്ങളുടേയും ദശാക്രമം ഒരുപോലെ. രണ്ടാമത്തെ വിരലിന്മേൽ വരുന്നതായ മകയിരം, പൂരം മുതലായ നാലു നക്ഷത്രങ്ങളുടേയും ദശാക്രമം ഒരുപോലെ.

ഇനി സൂര്യൻ മുതലായ സപ്തഗ്രഹങ്ങളുടേയും ദശാസംഖ്യാബരത്തെ താഴെ പറയുന്നു.

“മുനിഃ പുത്രഃ സനിർജേനൻ.

ഗുഹസ്താപോദ്ധപനിഃ ക്രമാൽ

സൂര്യാദിരശ്വരഃ പ്രോക്താ

വൺരാശ്യകുജാതകേ.”

സൂര്യന്റെ ദശാവസ്ഥ 6, ചന്ദ്രന്റെ 12, കജന്റെ 8, ബുധന്റെ 10, വ്യാഴത്തിന്റെ 10, ശുക്രന്റെ 10, മന്ദന്റെ 8.

ദശാനാഥന്മാരെ അറിയേണ്ടതു നക്ഷത്രപാദംകൊണ്ടാണ്. ഓരോ നക്ഷത്രത്തിനും നാലുപാദങ്ങളുണ്ട്. ആ പാദക്രമത്തെ അനുസരിച്ചു, ദക്ഷിണതാരങ്ങളിൽ ഒന്നും മൂന്നും വിരലുകളിലുള്ള പത്തു നക്ഷത്രങ്ങളുടേയും ദശാനാഥന്മാരെ താഴെ ചേർക്കുന്ന ശ്ലോകത്തിന്റെ നാലുപാദങ്ങളെക്കൊണ്ടു ക്രമത്താലെ അറിഞ്ഞുകൊള്ളേണ്ടതാകുന്നു. ഓരോ നക്ഷത്രപാദത്തിനും ദശതടങ്ങുന്ന നാഥനെ തുടന്ന് എട്ടു ദശാനാഥന്മാർ ഉണ്ടാവുന്നവരുടെ ക്രമംകൂടി ശ്ലോകപാദങ്ങളിൽനിന്നറിഞ്ഞുകൊള്ളണം.

ദക്ഷിണതാരം.

“പാ രം ലേ ഭേ ശാ ന്തഃ സ ജ ഭോ

നി ത്വം പ്രാ ദാൽ സീ താ വി മ ല്

രൂ പം പ്രാ പ്ത സ്തി ശ്വ ക രാം ഗോ

വാ ണീ താ സാം ദ ധി നാ ന്വ ത്വം.

ദക്ഷിണതാരങ്ങളിൽ ഒന്നും മൂന്നും വിരലുകളിൽ വരുന്ന പത്തു നക്ഷത്രങ്ങളുടേയും ദശാക്രമം മേൽപറഞ്ഞ ശ്ലോകത്തിൽ

കാണിച്ചിരിക്കുന്നു. അശ്വതി, കാത്തിക, പണർത്തം, ആയില്യം മുതലായ നക്ഷത്രങ്ങളുടെ ഒന്നാംപാദത്തിൽ ജനിച്ചവന്റെ ഗർഭശിഷ്ടദശ പാ (൧) എന്ന ഒന്നാംരാശിയുടെ (മേടത്തിന്റെ) അധിപനായ ക്ഷൺ. രണ്ടാം ദശാനാഥൻ ര (൨) എന്ന രണ്ടാംരാശിയുടെ (ഇടവത്തിന്റെ) അധിപനായ ശുക്രൻ. മൂന്നാംദശാനാഥൻ ലേ (൩) എന്ന മൂന്നാംരാശിയുടെ (മിഥുനത്തിന്റെ) അധിപനായ ബുധൻ. ഇപ്രകാരം ഭേ (൪), ശ (൫), ന (൬), സ (൭), ജ (൮), ഉ (൯) എന്ന രാശികളുടെ അധിപന്മാരായ ചന്ദ്രൻ, ആദിത്യൻ, ബുധൻ, ശുക്രൻ, ക്ഷൺ, വ്യാഴം ക്രമത്താലെ ദശാനാഥന്മാരാകുന്നു എന്ന് അറിഞ്ഞുകൊള്ളേണ്ടതാകുന്നു.

മേൽപറഞ്ഞ പത്തു നക്ഷത്രങ്ങളുടേയും രണ്ടാംപാദത്തിൽ ജനിച്ചവരുടെ ദശാനാഥന്മാർ ക്രമത്താലെ നി (൧൦), താ (൧൧), പ്ര (൧൨), ദാൽ (൧൩), സീ (൧൪), താ (൬), വി (൧൫), മ (൧൬), ല (൧൭) എന്നുള്ള രാശികളുടെ അധിപന്മാരാകുന്നു.

മേൽപറഞ്ഞ പത്തു നക്ഷത്രങ്ങളുടേയും മൂന്നാംപാദത്തിൽ ജനിച്ചവരുടെ ദശാനാഥന്മാർ ക്രമത്താലെ രൂ (൧൮), പ (൧൯), പ്ര (൨൦), പൂ (൨൧), സ്തി (൨൨), ശബ (൨൩), ക (൨൪), ര (൨൫) ഗ (൨൬) എന്നുള്ള രാശികളുടെ അധിപന്മാരാകുന്നു.

മേൽപറഞ്ഞ പത്തു നക്ഷത്രങ്ങളുടെ നാലാംപാദത്തിൽ ജനിച്ചവരുടെ ദശാനാഥന്മാർ ക്രമത്താലെ വാ (൨൭), ണീ (൨൮), താ (൬), സ (൭), ദ (൮), ധി (൨൯), ന (൩൦), ബ്ര (൩൧), രൂ (൩൨) എന്നുള്ള രാശികളുടെ അധിപന്മാരാകുന്നു.

ഇനി ഭക്ഷിണതാരങ്ങളിൽ മദ്ധ്യമതാരങ്ങളായ ഭരണി, പൂയമിത്യാദിയായ അഞ്ചു നക്ഷത്രങ്ങളുടേയും ഓരോ പാദത്തിന്റേയും ദശാനാഥന്മാരെ ക്രമത്താലെ ഓരോ പാദംകൊണ്ടു പറയുന്നു.

ഭരണീ ത വ മൂ ലം വേ പർ രൂ
സ്വാ ന്നാ ജീ കം രാ ഗീ വി ശ തി
സിം ഹ ധ നാ ഡ്യോ ത്രാ ഹം സീ താ
ഭീ മ ഗു രു പ ത്രൈ യു ജേണാ ഭുഃ”

മേൽപറഞ്ഞ അഞ്ചു നക്ഷത്രങ്ങളുടേയും ഒന്നാംപാദത്തിൽ ജനിച്ചവരുടെ ദശാനാഥന്മാർ ക്രമത്താലെ ദ (൮), സീ (൭),

ത (ന), വ (ർ), മു (മ), പ (ന), ചേ (ര), പ (ച),
ത (ചര) എന്നീ രാശികളുടെ അധിപന്മാരാകുന്നു.

രണ്ടാംപാദത്തിൽ ജനിച്ചവരുടെ ദശാനാഥന്മാർ ക്രമ
ത്താലെ സ്വ (ചച), ന (ചര), ജീ (ൻ), ക (ച), രാ (ര),
ഗീ (ന), വി (ര), ശ (മ), തി (ന) എന്നീ രാശികളുടെ അധി
പന്മാരാകുന്നു.

മൂന്നാംപാദത്തിൽ ജനിച്ചവരുടെ ദശാനാഥന്മാർ ക്രമത്താ
ലെ സിം (ര), ഫ (വ), ധ (ൻ), ന (ചര), ഡ (ചച),
ത (ചര), ഫ (വ), സീ (ര), ത (ന) എന്നീ രാശികളുടെ
അധിപന്മാരാകുന്നു.

നാലാംപാദത്തിൽ ജനിച്ചവരുടെ ദശാനാഥന്മാർ ക്രമ
ത്താലെ ഭീ (ർ), മ (മ), ഗ (ന), ര (ര), പ (ച), ത (ചര),
ജ (ച), ജ്ഞ (ചര), ഭു (ൻ) എന്നീ രാശികളുടെ അധിപന്മാ
രാകുന്നു.

ഇപ്രകാരം ദക്ഷിണതാരങ്ങളുടെ പാദങ്ങളിൽ ജനിച്ചവ
രുടെ ദശാക്രമം പാഞ്ഞു.

വാചതാരം.

ഇനി വാചതാരങ്ങളിൽ ഒന്നും മൂന്നും വിരലുകളിൽ വരുന്ന
രോഹിണി, തിരുവാതിര, മകം, ഉത്രം മുതലായ എട്ടുനക്ഷത്രങ്ങളു
ടെ പാദങ്ങളിൽ ജനിച്ചവരുടെ ദശാക്രമം താഴെ ചേർന്ന ഭൂട്ടാ
കപാദങ്ങളെക്കൊണ്ടു കാണിച്ചിരിക്കുന്നു.

“യേ ന വ്യാ ബ്രീ പാ ര ഗ മേ വാ
ത സ്ഥേ ഭീ പ്രോ പ്ത ന ധീ ഭാ സഃ
ത ന്നീൻ ഭാ ഗേ രൂ പ ധ നാ ഡ്വാ
പ്രാ യോ രാ ഗീ ശി വ തേ സാ ഹീ.”

മേൽപറഞ്ഞ എട്ടു നക്ഷത്രങ്ങളുടെയും ഒന്നാംപാദത്തിൽ
ജനിച്ചവരുടെ ദശാനാഥന്മാർ ക്രമത്താലെ, ധ (ൻ), ന (ചര),
വ്വ (ചച), ബ്രീ (ചര), പ (ച), ര (ര), ഗ (ന), മ (മ),
വ (ർ) എന്നീ രാശികളുടെ അധിപന്മാരാകുന്നു.

രണ്ടാംപാദത്തിൽ ജനിച്ചവരുടെ ദശാനാഥന്മാർ ക്രമ
ത്താലെ ത (ന), സ്ഥ (ര), ഭീ (വ), പ്ര (ചര), പ്ത (ചച),

ന (ഛ ൦), ധീ (ൻ), ഭാ (വു), സ (െ) എന്നീ രാശികളുടെ അധിപന്മാരാകുന്നു.

മൂന്നാംപാദത്തിൽ ജനിച്ചവരുടെ ഭഗാനാഥന്മാർ ക്രമത്താലെ ത (ന്റ), സ്ത (മു), ഭ (ർ), ഗെ (ന്റ), രൂ (റ), പ (ഛ), ധ (ൻ), ന (ഛ ൦), ഡൃ (ഛ ഛ) എന്നീ രാശികളുടെ അധിപന്മാരാകുന്നു.

നാലാംപാദത്തിൽ ജനിച്ചവരുടെ ഭഗാനാഥന്മാർ ക്രമത്താലെ പ്ര (ഛ റ), ധ (ഛ), ര (റ), ഗ (ന്റ), ശി (മു), വ (ർ), തെ (ന്റ), സ (െ), ഹി (വു) എന്നീ രാശികളുടെ അധിപന്മാരാകുന്നു.

ഇനി വാമതാരങ്ങളിൽ മദ്ധ്യമതാരങ്ങളായ മകയിരം, പൂരം എന്നു തുടങ്ങിയുള്ള നാലു നക്ഷത്രങ്ങളിൽ ജനിച്ചവരുടെ ഭഗാക്രമത്തെ താഴെ ചേർക്കുന്ന ശ്ലോകപാദങ്ങളേക്കൊണ്ടു ചൊല്ലുന്നു.

“പ്രാ പു സ്തി ശോ ഹ സ തേ ശം ഭു -
 ഞ്ഞേ രീ യോ ഭാ നി ത്വം പ്ര ക രം
 ഗു ണ ഭു കേതാ ണേ ഹി പ്രാ പുാ നം
 ധീ ഭാ സ സ്തേ ശം ഭു റ്റി കാ.”

മേൽപറഞ്ഞ നാലു നക്ഷത്രങ്ങളുടെ ഒന്നാംപാദത്തിൽ ജനിച്ചവരുടെ ഭഗാനാഥന്മാർ ക്രമത്താലെ പ്ര (ഛ റ), പു (ഛ ഛ), സ്തി (ഛ ൦), ശോ (ൻ), ഹ (വു), സ (െ), ത (ന്റ), ശ (മു), ഭ (ർ) എന്നീ രാശികളുടെ അധിപന്മാരാകുന്നു.

രണ്ടാംപാദത്തിൽ ജനിച്ചവരുടെ ഭഗാനാഥന്മാർ ക്രമത്താലെ ഗ (ന്റ), രീ (റ), ധ (ഛ), ഭാ (ൻ), നി (ഛ ൦), ത്വ (ഛ ഛ), പ്ര (ഛ റ), ക (ഛ), ര (റ) എന്നീ രാശികളുടെ അധിപന്മാരാകുന്നു.

മൂന്നാംപാദത്തിൽ ജനിച്ചവരുടെ ഭഗാനാഥന്മാർ ക്രമത്താലെ ഗു (ന്റ), ണ (മു), ഭ (ർ), കത (ന്റ), സ (െ), ഹി (വു), പ്ര (ഛ റ), പു (ഛ ഛ), ന (ഛ ൦) എന്നീ രാശികളുടെ അധിപന്മാരാകുന്നു.

നാലാംപാദത്തിൽ ജനിച്ചവരുടെ ഭഗാനാഥന്മാർ ക്രമത്താലെ ധീ (ൻ), ഭ (വു), സ (െ), സ്തേ (ന്റ), ശ (മു),

ഭ (ർ), ധ (ന്), രി (ന്), ക (ം) എന്നീ രാശികളുടെ അധിപന്മാരാകുന്നു.

ഇപ്രകാരം വാമതാരങ്ങളുടെ നക്ഷത്രപാദങ്ങളിൽ ജനിച്ചവരുടെ ഭാഗ്യമെന്തെ പറഞ്ഞു. ഇവിടെ ഉപയോഗിച്ചിരിക്കുന്ന കടപയാദിയിൽ ശുക്രാക്ഷരങ്ങൾ പത്തിനേയും കൃ വർഗ്ഗം പത്തിനെന്നിനേയും കൃ വർഗ്ഗം പന്ത്രണ്ടിനേയും കുറിക്കുന്നപ്രകാരം പ്രത്യേകം ധരിക്കേണ്ടതാകുന്നു.

ഗർഭശിഷ്ടം വരുത്തുവാൻ.

ഒരു രാശിക്ക് ഒൻപതു ജ്വക്ഷപരണങ്ങളാണല്ലോ. അപ്പോൾ ഒരു നവാംശകത്തിനു ൩ തീയതി ൨൦ ഇലിയുണ്ട്. ജനനസമയത്തുള്ള നക്ഷത്രപാദത്തിൽചെന്നതു കഴിച്ചു ചെല്ലുവാനുള്ള തീയതിയും ഇലിയുഃകേളു് അതിനെ മുഴുവൻ ഇലിയാക്കി അതിനെ ഭാഗാനാഥന്റെ ഭാഗവത്സരംകൊണ്ടു പെരുക്കി ഏ നഖം(൨൦൦)കൊണ്ടു ഹരിച്ചാൽ ഗർഭശിഷ്ടഭാഗവത്സരം കിട്ടും. ശേഷമുള്ളതിനെ മാസം, ദിവസം മുതലായതാക്കിക്കൊൾക.

അപഹാരം.

കാലചക്രദശയിലെ അപഹാരം കണ്ടുപിടിപ്പാൻള്ള മാർഗ്ഗത്തെ നിദ്ദേശിക്കുന്നു.

“കാലചക്രേപഹാരസ്വ
പ്രക്രിയാഥ പ്രദർശ്യതേ
തത്തദ്രാശിത്രികോണസ്ഥ-
ചരാദിനവരാശിവാഃ.”

കാലചക്രദശാനാഥനായ ഗ്രഹം മുൻപറഞ്ഞ ക്രമത്തിലുള്ള ഏതു രാശിയുടെ അധിപനോ, ആ രാശിയുടെ ത്രികോണരാശികളിൽ ചരരാശിതുടങ്ങി ക്രമേണ ഒൻപതു രാശികളുടെ അധിപന്മാർ കാലചക്രദശാപഹാരനാഥന്മാരായി ഭവിക്കുന്നു.

അപഹാരം വരുത്തുവാൻ.

“ക്രമേണ ഏവഹർത്താര
ഇഷ്ടാഞ്ചൈർമ്മൂലവത്സരം
നിഹത്യ സ്വഹരൈർല്ലബ്ധാ
ഏബ്ധാസ്ത്വയാപഹാരകാഃ.”

ദശാനാഥന്റെ സംവത്സരത്തെ അപഹാരനാഥന്റെ സംവത്സരംകൊണ്ടു പെരുപ്പി താഴെ പറയുന്ന അതതു ത്രികോണമാരകംകൊണ്ടു ഹരിച്ചാൽ കിട്ടുന്നത് അപഹാരസംവത്സരം. ശേഷത്തെ മാസം, ദിവസം മുതലായവയാക്കി കണ്ടുകൊള്ളുക.

ത്രികോണമാരകം.

“ജ്ഞാനാധ്യ, മദനോ, ഗുഞ്ജാ
ക്ഷോഭാനോ” ജാദിമാരകം.”

മേഷത്രികോണമാരകം ജ്ഞാനാധ്യ എന്ന (൧൦൦),
വൃഷഭത്രികോണമാരകം മദന എന്ന (൮൫), മീഥുനത്രികോണമാരകം ഗുഞ്ജാ എന്ന (൮൩), കർക്കടകത്രികോണമാരകം ക്ഷോഭാന എന്ന (൮൩).

പഞ്ചമഹാദശകം.

“നേത്രാംഗാനംഗയുക്താനിതശിശിരകരാൽ,
നേത്രഗാത്രാധ്യയുക്താൽ,
നൃനം നാകാധ്യയുക്താ, ദപി നിയനപതേ,-
ശ്വാപി നീതാഃ ക്രമേണ
നിത്യാണാധാനസംജ്ഞേ, പുനരപി ച മഹാ-
സംജ്ഞിതോല്പന്നസംജ്ഞേ
പ്രോക്താന്ത്യാ മൃത്യുസംജ്ഞാ മയവനമണി-
നമാദിഭിഃ ശാസ്ത്രവിദ്ഭിഃ.”

ചന്ദ്രസ്തം ഉണ്ടാക്കി നാലു സ്ഥലത്തു വയ്ക്കുക. ഒന്നിൽ രാശ്വാദിയായ ‘നേത്രാംഗാനംഗ’ (൩-൩-൨൦) കൂട്ടുക; രണ്ടാമതു വച്ചിരിക്കുന്ന ചന്ദ്രസ്തത്തിൽനിന്നു അതു കുറയ്ക്കുക; മൂന്നാമതു വച്ചിരിക്കുന്ന ചന്ദ്രസ്തത്തിൽ രാശ്വാദിയായ ‘നേത്രഗാത്രാധ്യ’ (൧-൨൩-൨൦) കൂട്ടുക. നാലാമതു വച്ചിരിക്കുന്ന ചന്ദ്രസ്തത്തിൽ രാശ്വാദിയായ ‘നൃനംനാകാധ്യ’ (൧-൧൦-൦) കൂട്ടുക. ഇങ്ങനെ ഉണ്ടാക്കിയ നാലു സ്തത്തിൽനിന്നും, അഷ്ടമാധിപസ്തം ഉണ്ടാക്കി അതിൽനിന്നും, മുൻപറഞ്ഞപ്രകാരം നക്ഷത്രദശവരത്തുക. ഇവയിൽ ഒന്നാമത്തേതു ‘നിത്യാണദശ’, രണ്ടാമത്തേതു ‘ത്രേയാനദശ’, മൂന്നാമത്തേതു ‘മഹാദശ’, നാലാമത്തേതു ‘ഉല്പന്നദശ’, അഞ്ചാമത്തേതു ‘മൃത്യുദശ’ എന്നു മയവനമണിനമാദിജ്യോതിശ്ശാസ്ത്രജ്ഞന്മാർ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു.

ആയുർദായം.

പരമായുസ്സു്.

മനുഷ്യക്കും ഗജങ്ങൾക്കും പരമായുസ്സു ൧൨ ൦ സംവത്സരം
 ൫ ദിവസമെന്നും, അശ്വങ്ങൾക്കു പരമായുസ്സു ൩൨ സംവത്സ
 രം ൫ ദിവസമെന്നും, കഴുതക്കും ഒട്ടകത്തിനും പരമായുസ്സു ൨൫
 സംവത്സരം ൫ ദിവസമെന്നും, ഗോവിനം മഹിഷത്തിനും പര
 മായുസ്സു ൨൪ സംവത്സരമെന്നും, ആട്ടമുതലായവക്കു പരമായുസ്സു
 ൧൬ സംവത്സരമെന്നും, ശ്വാവിനു പരമായുസ്സു ൧൨ സംവത്സ
 രമെന്നും മഹർഷിമാർ അനുഭവംകൊണ്ടു നിശ്ചയിച്ചിരിക്കുന്നു.

‘‘സമാഷ്ടഷ്ടിർദ്വിപിപ്ലവ മനുജകരിണാം പഞ്ച ച നിശാ
 ഹയാനാം ദ്വാത്രിംശൽ ഖരകരഭയോഃ പഞ്ചകകൃതിഃ
 വിരൂപാ സാ തപായുർവൃഷമഹിഷയോദ്വാദശ ശൂനാം
 സ്മൃതഞ്ജരാഗാദീനാം ദശകസൃഹിതാ ഷട് ച പരമം.’’

എന്നു ഹോരാശാസ്ത്രം.

ദശാസംവത്സരം.

‘‘മയയവനമണിനമശക്തിപൂർവ്വം-

ദിവസകരാദിഷു വത്സരാഃ പ്രിദഷ്യാഃ

നവതിഥിവിഷയാശ്ചിദ്രതരുദ്രാ

ദശസഹിതാ ദശ ച സ്വപതുംഗഭേഷ്യേ.’’

പരമോച്ചസ്ഥനായ ആദിത്യൻ പ്രദാനം ചെയ്യുന്ന
 ആയുർവർഷം ൧൯. പരമോച്ചസ്ഥനായ ചന്ദ്രൻ പ്രദാനം
 ചെയ്യുന്ന ആയുർവർഷം ൨൫. പരമോച്ചസ്ഥനായ ക്ഷൻ പ്രദാനം
 ചെയ്യുന്ന ആയുർവർഷം ൧൫. പരമോച്ചസ്ഥനായ ബുധൻ പ്രദാനം
 ചെയ്യുന്ന ആയുർവർഷം ൧൨. പരമോച്ചസ്ഥനായ ഗുരു പ്രദാനം
 ചെയ്യുന്ന ആയുർവർഷം ൧൫. പരമോച്ചസ്ഥനായ ശുക്രൻ പ്രദാനം
 ചെയ്യുന്ന ആയുർവർഷം ൨൧. പരമോച്ചസ്ഥനായ മന്ദൻ ുന്നം
 ചെയ്യുന്ന ആയുർവർഷം ൨൦ : എന്നു മയനും, യവനനും, മണി. പ
 നും, പരാശരനും പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു.

നീചഹരണം.

ആദിത്യൻ മുതലായ ഗ്രഹങ്ങൾ തന്റെ തന്റെ പരമനീ
 ചത്തിൽ നിന്നാൽ അവരുടെ ആയുർദായസംവത്സരം പകുതിവീതം

കുറഞ്ഞു പോകും. അതായത് ആദിത്യൻ പരമനീചത്തിൽ നില്ക്കുന്ന സമയം ജനിച്ചവൻ ആദിത്യനിൽനിന്നു ലഭിക്കുന്ന ആയുർവ്ഷം പത്തൊൻപതിൽ പകുതിയായ ഒൻപതരയെന്നു താൽപര്യം. ശേഷമുള്ള ഗ്രഹങ്ങൾക്കും ഇപ്രകാരം കണ്ടുകൊൾക.

“നീചേവ്യ ചൂലം ഹി തത്”

എന്നു പ്രമാണം.

ഉച്ചനീചമദ്ധ്യങ്ങളിൽ ഒരു ഗ്രഹം വരുന്നതായാൽ ആ ഗ്രഹത്തിന്റെ ആയുർദായകാലത്തെ ത്രൈരാശികൊണ്ടറിഞ്ഞു കൊള്ളേണ്ടതാകുന്നു.

“ഉഭയോരന്തരസ്ഥസ്വ

ഗ്രഹസ്വ പരിവത്സരഃ

അഥ ജേന്തയോന്മപാതേന

നേഹ ഭാരോ വിപശ്ചിതാം.”

എന്നു സൂത്രമോരയിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു.

ലഗ്നായുഃ.

“അഥൈകേ ലഗ്നമംശേന”

എന്നപ്രകാരം ലഗ്നായുസ്സു നവാംശമുല്പമെന്നും,

“രാശീനേത്രപരേ വിഭുഃ”

എന്നതുകൊണ്ടു ലഗ്നായുസ്സു രാശിമുല്പമെന്നും രണ്ടുപ്രകാരത്തിൽ ആചാര്യന്മാർ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. എന്നാൽ അംശകംകൊണ്ടും രാശികൊണ്ടും ലഗ്നായുസ്സിനെ വേറേ വേറേ വരുത്തി രണ്ടുകൂടെ കൂട്ടി അർദ്ധിച്ചാൽ കിട്ടുന്നതു ലഗ്നായുസ്സ്. ഇതത്രേ സംപ്രദായം.

ശതക്ഷേത്രഹരണം.

“വക്രം ഹിതപാരിഭം പ്രാപ്തഃ

സ്വപ്രതിഭാഗേന ഹീയതേ.”

ആദിത്യാദിഗ്രഹങ്ങൾ ശതക്ഷേത്രഗതന്മാരായാൽ അവരുടെ ആയുർദായവത്സരം മൂന്നിലൊന്നു കുറഞ്ഞുപോകും.

എന്നാൽ ചൊവ്വയും, വക്രഗതിയോടുകൂടിയ ഗ്രഹവും ശതക്ഷേത്രത്തിൽ നിന്നാലും അവരുടെ യഥോക്തമായ ആയുസ്സിനെ ഭാഗം ചെയ്യുന്നതാകുന്നു.

“ഇഹ വക്ത്രം വിജാനീഹി
ഭദ്രമം വാ വക്ത്രചാരിണം.”

എന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതന്നു. രിച്ചു വക്ത്രബുത്തിന്റെ അത്ഥം
മേൽപറഞ്ഞ രണ്ടുപ്രകാരത്തിലും ഗ്രഹിക്കേണ്ടതാകുന്നു.

മൗഢ്യഹരണം.

“വിനാ ശൂക്രം ച മന്ദം ച
മൃധാനാം ഹീയതേ ഭലം.”

ഗ്രഹങ്ങൾക്കു മൗഢ്യമുണ്ടായാൽ അവർക്കു പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന
ആയുർദായവത്സരങ്ങളിൽ പക്ഷതി കുറഞ്ഞുപോകും.

എന്നാൽ ശൂക്രനും ശനിക്കും മൗഢ്യമുണ്ടായാൽ ഇപ്രകാരമുള്ള കുറവു ഭവിക്കുന്നതല്ല.

എന്നാൽ—

“ശൂക്രമന്ദ്രേ വിനാന്വേഷം
ബുധമച്ഛേകരാശിഗം
സൂര്യോഽഹിന്നഗഭസ്വിനാം
ഗ്രഹാണാം ഹീയതേ ഭലം.”

എന്നുപറഞ്ഞിരിക്കുന്നതുകൊണ്ട് ഏകരാശിസ്ഥബുധനുകൂടി മൗഢ്യഹരണം ആവശ്യമില്ലെന്നു ധരിച്ചുകൊള്ളേണ്ടതാകുന്നു.

ദുശ്ശാലഹരണം.

“സവാൽത്രിചരണപഞ്ചഷഷ്ടഭാഗാഃ
ക്ഷീയതേ വ്യയഭവനാദസൽസു വാമം
സത്സപലം ഹൃസതി തഥൈകരാശിഗാനാപ
മേകോഽംശം ഹരതി ബലീതുമാഹ സത്യം.”

പന്ത്രണ്ടാമെട്ടു നില്ക്കുന്ന പാപഗ്രഹത്തിന്റെ ആയുസ്സു സർവ്വഭാഗവും (മുഴുവനും) ക്ഷയിക്കും. പതിനൊന്നാമെട്ടു നില്ക്കുന്ന പാപഗ്രഹത്തിന്റെ ആയുസ്സിൽ അർദ്ധഭാഗം (പക്ഷതി) ക്ഷയിക്കും. പത്താമെട്ടു നില്ക്കുന്ന പാപഗ്രഹത്തിന്റെ ആയുസ്സിൽ ത്രിഭാഗം (മൂന്നിലൊന്നു) ക്ഷയിക്കും. ഒൻപതാമെട്ടു നില്ക്കുന്ന പാപഗ്രഹത്തിന്റെ ആയുസ്സിൽ ചരണഭാഗം (നാലിലൊന്നു) ക്ഷയിക്കും. എട്ടാമെട്ടു നില്ക്കുന്ന പാപഗ്രഹത്തിന്റെ ആയുസ്സിൽ പഞ്ചഭാഗം (അഞ്ചിലൊന്നു) ക്ഷയിക്കും. ഏഴാമെട്ടു നില്ക്കുന്ന പാപഗ്രഹത്തിന്റെ ആയുസ്സിൽ ഷഷ്ടഭാഗം (ആറിലൊന്നു) ക്ഷയിക്കും.

ശുഭഗ്രഹങ്ങൾ മേൽപറഞ്ഞ ക്രമത്തിൽ നിന്നാൽ പാപ ഗ്രഹങ്ങൾക്കു പറഞ്ഞതിന്റെ ആയുസ്സിൽ പകുതി ക്ഷയിക്കും. അതായതു പന്ത്രണ്ടാമെട്ടു നില്ക്കുന്ന ശുഭന്റെ ആയുസ്സിൽ പകുതി ക്ഷയിക്കുമെന്നും, പത്തൊന്നാമെട്ടു നില്ക്കുന്ന ശുഭന്റെ ആയുസ്സിൽ നാലിലൊന്നു ക്ഷയിക്കുമെന്നും, പത്താമെട്ടു നില്ക്കുന്ന ശുഭന്റെ ആയുസ്സിൽ ആറിലൊന്നു ക്ഷയിക്കുമെന്നും, ഒൻപതാമെട്ടു നില്ക്കുന്ന ശുഭന്റെ ആയുസ്സിൽ ഏട്ടിലൊന്നു ക്ഷയിക്കുമെന്നും, എട്ടാമെട്ടു നില്ക്കുന്ന ശുഭഗ്രഹത്തിന്റെ ആയുസ്സിൽ പത്തിലൊന്നു ക്ഷയിക്കുമെന്നും ഏഴാമെട്ടു നില്ക്കുന്ന ശുഭഗ്രഹത്തിന്റെ ആയുസ്സിൽ പന്ത്രണ്ടിലൊന്നു ക്ഷയിക്കുമെന്നും താൽ പര്യം.

പന്ത്രണ്ടാമെട്ടം മുതലായ ആറുരാശികളിൽ രണ്ടോ അധികമോ ഗ്രഹങ്ങൾ നിന്നാൽ അവരുടെ എല്ലാവരുടേയും ആയുസ്സിന്നു മേൽപറഞ്ഞപ്രകാരം ക്ഷയമില്ല. അവരിൽവെച്ചു ബലവാനായിരിക്കുന്ന ഗ്രഹത്തിന്റെ ആയുസ്സുമാത്രം മേൽപറഞ്ഞ ക്രമത്തിൽ ക്ഷയിക്കുമെന്നു സത്യാചാര്യൻ അഭിപ്രായപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.

“അതു ചായോർബ്ബഹ്നനാ ച
പ്രാഗ്ഗാൽ കേഷാം ച ന ക്ഷയഃ
സ വൈ ഭഗവതസ്തതു
പരമേകസ്യ യോ ബദ്ധീ.”

എന്നു പ്രമാണം.

അനേകം ഗ്രഹങ്ങൾ ഒരുരാശിയിൽ തുല്യബലവാനായി നില്ക്കുന്നതായാൽ:—

“ശകബ്ദശുചരാദാ വൃദ്ധിതോ വീർ്വവന്തഃ”

എന്നുള്ള നിസർഗ്ഗബലത്തെ അനുസരിച്ചു ഹരണകർത്താവിനെ നിശ്ചയിച്ചു ഹരണം ചെയ്തുകൊള്ളേണ്ടതാകുന്നു.

പുരോദയഹരണം.

“സാർദ്ധോദിതോദിതനവാംശഹതാൽ സമസ്തം—
ഭോഗോഷ്ടയുക്തശതസംഖ്യ ഉപൈതി നാശം
പുരേ വിലഗ്നസഹിതേ വിധിനാ തപനേന
സൗമ്യേഷിതേ ദളമതഃ പ്രളയം പ്രയാതി.”

രവിയൊ, കജനൊ, മന്ദനൊ, ലഗ്നസ്ഥനായാൽ ശുഭരോദയഹരണം വേണം. ഗ്രഹങ്ങളുടേയും ലഗ്നത്തിന്റേയും ആയുദ്വായപിണ്ഡങ്ങളെ ഉണ്ടാക്കി വേറേ വേറേ വയ്ക്കുക. അവയെ അഭോദിതനവാംശങ്ങളോടുകൂടിയ ഉദിതനവാംശങ്ങളെക്കൊണ്ടു പെരുക്കി നൂറെറട്ടുകൊണ്ടു ഹരിച്ചുവരുന്ന ഭാഗത്തെ അതതു ആയുദ്വായപിണ്ഡത്തിങ്കൽനിന്നു കളഞ്ഞുകൊള്ളേണ്ടതാകുന്നു. ലഗ്നഗതനായ ശുഭഗ്രഹത്തിനു ശുഭദൃഷ്ടിയുണ്ടായിരുന്നാൽ മേൽപ്രകാരം പെരുക്കി ഹരിച്ചു കിട്ടുന്ന ഭാഗത്തിന്റെ പകുതിമാത്രം അതതു പിണ്ഡത്തിൽനിന്നു കളഞ്ഞാൽ മതിയാകുന്നതാണ്.

പന്ത്രണ്ടുരാശികൾക്കുകൂടി $൧൨ \times ൩ = ൩6$ വ നവാംശങ്ങളായതുകൊണ്ടു ലഗ്നത്തിന്റെ സാഭോദിതമായ ഉദിതനവാംശത്തെ നൂറെറട്ടുകൊണ്ടു ഹരിക്കുമ്പോൾ ഉണ്ടാകുന്ന ഭിന്നസംഖ്യയുടെ ഭാഗം എല്ലാ പിണ്ഡഭാഗങ്ങളിൽനിന്നും കളയേണമെന്നു സാരം. ശുഭദൃഷ്ടിയുണ്ടെങ്കിൽ ഭിന്നസംഖ്യയുടെ പകുതികൊണ്ടു ഓരോ പിണ്ഡഭാഗയേയും പെരുക്കിക്കിട്ടുന്നഭാഗം അതതു പിണ്ഡഭാഗയിൽനിന്നും കളയേണമെന്നത്രേ സിദ്ധാന്തം.

ജീവശമ്ഭമതം.

ഗ്രഹങ്ങളുടെ ആയുദ്വായങ്ങളെല്ലാം ഭിന്നങ്ങളെന്നും സമങ്ങളെന്നും രണ്ടുപക്ഷമുണ്ട്. അതിൽ ആദ്യപക്ഷക്കാരായ മയൻ, യവനൻ, മണിന്ദൻ, പരാശരൻ എന്നിവരുടെ അഭിപ്രായപ്രകാരം ഗ്രഹങ്ങൾ പരമോച്ചസ്ഥാനാകുമ്പോൾ അവർ പ്രദാനം ചെയ്യുന്ന ആയുദ്വായവത്സരങ്ങളെ പ്രത്യേകം മുൻപു പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടല്ലോ.

പരമോച്ചസ്ഥാനായ ഗ്രഹങ്ങളുടെ ആയുദ്വായവത്സരങ്ങൾ എല്ലാം സമങ്ങളാണെന്നുള്ള രണ്ടാംപക്ഷത്തേയാകുന്നു ജീവശമ്ഭവ് അംഗീകരിച്ചിരിക്കുന്നത്.

“ഗ്രഹാദായം പരമായുഷഃ സ്വരാംശം.”

ഗ്രഹങ്ങളുടെ ആയുദ്വായങ്ങൾ പരമായുസ്സിന്റെ സ്വരാംശം (ഏഴിലൊരുഭാഗം) എന്നു താൽപര്യം. എല്ലാ ഗ്രഹങ്ങളുടേയും ആയുദ്വായം തുല്യമായിരിക്കുമ്പോൾ സപ്തഗ്രഹങ്ങളിൽ ഓരോരുത്തരുടേയും ആയുദ്വായം പരമായുസ്സിന്റെ ഏഴിലൊന്നുവീതമെന്നു

പറയുന്നതു ന്യായസിദ്ധാന്തം. പരമായുസ്സു ൧൨൦ സംവത്സരം ൫ ദിവസമായതുകൊണ്ട് ഓരോ ഗ്രഹത്തിന്റെയും ആയുദ്വായം പരമായുസ്സിന്റെ ഏഴിടൊന്നായ ൧൭ സംവത്സരം ൧ മാസം ൨൨ ൧/൭ ദിവസം മാത്രമാകുന്നു. ഇതു പരമോച്ചത്തിൽ നില്ക്കുന്ന ഗ്രഹത്തിന്റെ ആയുദ്വായമാണ്. അതുകൊണ്ട്, നീച ഛരണം, ശതക്ഷേത്രഛരണം, ദൃശ്യാർദ്ധഛരണം മുതലായ മുൻപു പറഞ്ഞ ക്രിയകളെല്ലാം ഇവിടേയും ചെയ്ത് ആയുദ്വായം സൂക്ഷ്മപ്പെടുത്തിക്കൊള്ളേണ്ടതാകുന്നു.

സത്യാചാര്യമതം.

“ആയുർഗ്രഹാംശാകെസ്തുല്യ-
മന്ത്രേ കേചന മന്വന്തേ.”

എന്നുള്ള പൂർവ്വസിദ്ധാന്തപ്രകാരം ആയുദ്വായം ഗണിച്ചു തുടങ്ങിയതു സത്യാചാര്യനാകയാൽ ഈ മതത്തിന്നു സത്യാചാര്യമതമെന്നു പേർ സിദ്ധിച്ചിരിക്കുന്നു. ഇതു മുൻപറഞ്ഞ രണ്ടു മതങ്ങളിൽനിന്നും ഭിന്നമായ മൂന്നാമത്തെ മതമാകുന്നു.

“ഗ്രഹഭക്തിനവാംശരാശിതുല്യം
ബഹു സാമ്യം സമുപൈതി സത്യവാക്യം.”

അതതു ഗ്രഹങ്ങളുടെ ആയുദ്വായം അതതു ഗ്രഹങ്ങളാൽ ഭജിക്കപ്പെട്ട നവാംശരാശിതുല്യമെന്നു സത്യാചാര്യമതം. ഇത് അനേകാചാര്യമതങ്ങളോടും അനുഭവങ്ങളോടും യോജിച്ചിരിക്കുന്നു.

ഇവിടെ രാശിതുല്യമെന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതുകൊണ്ട് അംശകത്തെ എല്ലാജ്യോഷം മേഷാദിയായിട്ടുതന്നെ കണക്കാക്കേണ്ടതാകുന്നു. ക്രമപ്രകാരം കണക്കാക്കി എഴുതിയിരിക്കുന്ന നവാംശകങ്ങളെ ആയുദ്വായത്തിൽ മേഷാദിയായി എണ്ണി വത്സരാദികളെ നിശ്ചയിച്ചുകൊള്ളണമെന്നു താൽപര്യം.

ഇതു വരുത്തുവാനുള്ള ക്രിയാക്രമത്തെച്ചൊല്ലുന്നു.

“സത്യോക്തേ ഗ്രഹമിഷ്ടം
ലിപ്താം കൃതപാ ശതദപയേനാപ്തേ
മണ്ഡലഭാഗവിശുദ്ധേ-
ബ്ദ്ധാഃ സ്വഃ ശേഷാന്തു മാസാദ്യഃ.”

ഗ്രഹസ്സടത്തേ വച്ഛ് ഇലിയാക്കി ഇരുത്തുകൊണ്ടു ഹരിച്ചു കിട്ടിയതു സംവത്സരം. ശേഷത്തെ പന്ത്രണ്ടുകൊണ്ടു ഗുണിച്ചു ഇരുത്തുകൊണ്ടു ഹരിച്ചു കിട്ടിയതു മാസം. ശേഷത്തെ മുപ്പതിൽ ഗുണിച്ച് ഇരുത്തുകൊണ്ടു ഹരിച്ചു കിട്ടിയതു ദിവസം. ശേഷത്തെ അറുപതിൽ പെരുക്കി ഇരുത്തുകൊണ്ടു ഹരിച്ചു കിട്ടിയതു നാഴിക. ഇതിൽ ആദ്യം കിട്ടിയ സംവത്സരഫലം പന്ത്രണ്ടിൽ ഹരിക്കുവാൻ തക്കവണ്ണമുണ്ടെങ്കിൽ ഹരിച്ചു ശേഷിക്കുന്നത് ആയുദ്വായ സംവത്സരം. മാസാദികളെല്ലാം മുൻപുകിട്ടിയവതന്നെ. ഒരു നവാംശത്തിനു നൂതീയതി ൨൦ ഇലി അല്ലെങ്കിൽ ഇരുത്തു് ഇലിയായതുകൊണ്ടാണ് ഇവിടെ ൨൦൦ കൊണ്ടു ഹരിക്കുവാൻ പറഞ്ഞതു്.

സത്യാചാര്യമതമനുസരിച്ചു മുൻ പറഞ്ഞപ്രകാരം ഗ്രഹസ്സടമുണ്ടാക്കി ആയുദ്വായം വരുത്തിയാൽ ചെയ്യേണ്ട ക്രിയാക്രമങ്ങളെപ്പറയുന്നു.

“സ്വതുംഗവക്ത്രോപഗതൈസ്ത്രിസംഗുണം
 ഭിരുത്തമസ്വാംശകഭൃതിഭാഗഗൈഃ
 ഇയാൻ വിശേഷസ്തു ഭദന്തഭാഷിതേ
 സമാനമന്യൽ പ്രഥമേച്ഛദീരിതം.”

സേവാച്ചസ്ഥനായിട്ടൊ, വക്ത്രതിയെ പ്രാപിച്ചവനായിട്ടൊ നില്ക്കുന്ന ഗ്രഹത്തിന്റെ ആയുഃപ്രമാണത്തെ മൂന്നുകൊണ്ടു പെരുക്കണം. വക്ത്രോത്തമാംശകത്തിങ്കലൊ, സ്വനവാംശകത്തിങ്കലൊ, സ്വക്ഷേത്രത്തിങ്കലോ, സ്വദ്രേക്കാണത്തിങ്കലൊ നില്ക്കുന്ന ഗ്രഹത്തിന്റെ ആയുഃപ്രമാണത്തെ ഇരട്ടിക്കണം. സത്യാചാര്യമതത്തിൽ ഇത്രമാത്രമെ വിശേഷമുള്ളു. ആദ്യപറഞ്ഞിട്ടുള്ള നീചഹരണം, ദൃശ്യാഭ്ജഹരണം മുതലായവയെല്ലാം ഇവിടെയും തുല്യംതന്നെ.

“ആയുർഗ്രഹാംശകൈസ്തുച്ഛ-
 മന്ത്രേ കേചന മന്വതേ
 തുംഗസ്ഥന്യ തു തദ്ഗ്രാഹ്യം
 ത്രിഗുണം വക്ത്രന്യ ച
 വക്ത്രോത്തമസ്വഭാഗസ്വ-
 ക്ഷേത്രദ്രേക്കാണഗന്യ തൽ
 ഭിഗുണം.....”

എന്നുള്ള പൂർവ്വസിദ്ധാന്തത്തെ ഇവിടെ സത്യാചാര്യമതപ്രേപൻ കണ്ടുകൊൾക.

ലഗ്നായുഃ.

“കിന്തപത്ര ഭാംശപ്രതിമം ദദാതി
വീർ്യാനപിതാ രാശിസമം ച ഹോരാ
ശ്വരോദയേ യോഗ്വചയഃ സ നാത്ര
കാർ്യാം ച നാസ്തൈഃ പ്രഥമോപദിശ്വൈഃ.”

ലഗ്നരാശിബലഹീനമായിരിക്കിൽ അതിന്റെ നവാംശകതു ല്യമായിരിക്കുന്ന ആയുഃപ്രമാണത്തെ ആയുദ്വായത്തിങ്കൽ ഗ്രഹിക്കേണ്ടതാകുന്നു. ലഗ്നരാശിക്കു ബലമുണ്ടെങ്കിൽ നവാംശകതുല്യമായും രാശിതുല്യമായുമിരിക്കുന്ന ആയുസ്സിനെ ഏകീകരിച്ചു ഗ്രഹിക്കണം. സത്യാചാര്യമതത്തിങ്കൽ ശ്വരോദയഹരണവും മയയവനമണിനമാദികളാൽ നിർദ്ദിഷ്ടമായ ദശാസംവത്സരങ്ങളും ആവശ്യമില്ലാത്തവയാകുന്നു.

“വീർ്യാഹീനായാ
ഹോരായാ ഭാംശസമ്മിതം
വീർ്യാനപിതായാ ഭാംശേന
രാശിനാ ച സമം വിദിഃ.
പാപോദയേ തു യൽ പ്രോക്തം
നേഹ്നമന്തി ഹരണം തു തത്.”

എന്ന പൂർവ്വശാസ്ത്രാനുസാരേണ മേൽപറഞ്ഞ ഹോരാശാസ്ത്രപട്ടത്തെ വ്യാഖ്യാനിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നറിഞ്ഞുകൊള്ളുകയും വേണം.

സത്യാചാര്യമതത്തിനു ബഹുസാമ്യമുണ്ടാകയാൽ അതു ശ്രേഷ്ഠമാകുന്നു. എന്നാൽ അതിന്നുള്ള സംപ്രദായവിശേഷത്തേ കൂടി താഴെ ചേർക്കുന്നു.

“ആചാര്യകം തപത്ര ബഹുഷ്ണതായാ-
മേകം തു യദ്ഭൂരി തദേവ കാർ്യാം.”

ഒന്നിനെത്തന്നെ തുല്യങ്ങളായ അനേകഗുണകാരങ്ങളേക്കൊണ്ടു ഗുണിക്കേണ്ടതായി വരുമ്പോൾ അതിൽ ഒന്നുകൊണ്ടു മാത്രം ഗുണിച്ചാൽ മതിയാകുന്നതാകുന്നു. അതുല്യങ്ങളായ അനേകം ഗുണകാരങ്ങളെക്കൊണ്ടു ഒന്നിനെത്തന്നെ ഗുണിക്കേണ്ട

തായിവരുമ്പോൾ അതിൽവെച്ചു മഹത്താമിട്ടുള്ളതുകൊണ്ടുമാത്രം ഗുണിച്ചാൽ മതിയാകുന്നതാകുന്നു. ഇതത്രേ ഇതിന്റെ പരമായിരിക്കുന്ന ഗ്രന്ഥസംഗ്രഹം.

അഷ്ടവക്ത്രം.

അഷ്ടാനാം വക്ത്രം അഷ്ടവക്ത്രം എന്നു വ്യൽപത്തി. സൂര്യൻ മുതൽ ശനിചർച്ചന്തമുള്ള സപ്തഗ്രഹങ്ങൾ നില്ക്കുന്ന രാശികളും ലഗ്നരാശിയും കൂടിയുള്ള എട്ടു രാശികളിൽ നിന്നു ഇടുന്ന എട്ടു അക്ഷങ്ങളുടെ അഥവാ ബിന്ദുക്കളുടെ—സമുഹമാകയാൽ അഷ്ടവക്ത്രമെന്നുപേർ.

രാശിചക്രം ലിഖേൽ ഭൂമൗ
സംയോജ്യാക്ഷരസംഖ്യയാ
ശുക്രാക്ഷരേണ ദശമ-
സ്ഥാനമത്ര പ്രകീർത്തിതം
ഏകാ സംഖ്യാ ദ്വിസംഖ്യാ വാ
വാക്യാന്തേ ദൃശ്യതേ യദി
ഏകാദശം ദ്വാദശം ച
ക്രമാന്താദ്യം പ്രകീർത്തിതം.

അഷ്ടവക്ത്രവാക്യങ്ങളെല്ലാം പരലേഖകൊണ്ടറിഞ്ഞു കൊള്ളണം. ശുക്രാക്ഷരംകൊണ്ടു പത്തും, വാക്യാന്തത്തിൽ വരുന്ന ഒന്നും രണ്ടും സംഖ്യകളെക്കുറിക്കുന്ന അക്ഷരങ്ങളെക്കൊണ്ടു പതിനൊന്നും പന്ത്രണ്ടും, ധരിക്കേണ്ടതാകുന്നു. സ്വാധിഷ്ഠിതരാശിയിൽ നിന്നു താഴെ പറയുന്ന സ്ഥാനങ്ങളിലെല്ലാം ഓരോ അക്ഷം വെച്ചു കൊള്ളണം.

സൂര്യാഷ്ടവക്ത്രം.

രവി—പത്രേ വാ ഞരോ ദാ ധി നഃ സ്വാത്

൧-൨-൪-൭-൮-൯-൧൦-൧൧.

ചന്ദ്രൻ—ഗുരോ നമഃ.

൩-൯-൧൦-൧൧.

കുജൻ—കൗരവാസ്സ ദാധനാസ്ത്വഃ

൧-൨-൪-൭-൮-൯-൧൦-൧൧.

ചുവൻ—ഗണിതോധനകാര്യം.

ന. മ. ന്യ. ന്-മ ൦-൧൧-൧൨.

മുതൽ—ശേഷോധനം.

മ. ന്യ. ന്-൧൧.

ശുക്രൻ—തഥാശ്രീ.

ന്യ-൭-൧൨.

മന്ദൻ—പുരവാസീഹിധനിക.

൧-൨-൪-൭-൮-ന്-൧൦-൧൧.

ലഗ്നം—ഗൌരവിത്താനാംവരം.

ന. ൪-ന്യ-൧൦-൧൧-൧൨.

ആകെർവു (ഭേദം).

ചന്ദ്രാഷ്ടവക്ത്രം.

രംഗീതിസ്സഭാസ്തംഭം.

ന. ന്യ-൭-൮-൧൦-൧൧.

ച—കാലേതീർത്ഥനിത്യം.

൧-൩-ന്യ-൭-൧൦-൧൧.

ക—സ്രീഗുണേഷുധനാശ്വരം.

൨-൩-മ. ന്യ. ന്-൧൦-൧൧.

ബ—യോഗീവശീസുജനസ്യാത്.

൧-൩-൪-മ. ൭-൮-൧൦-൧൧.

*ഗു—കോവസഭാനമോത്.

൧-൪-൭-൮-൧൦-൧൧-൧൨.

ശു—ലവണംധൂനിത്യം.

൩-൪-മ. ൭-ന്-൧൦-൧൧.

* “ജീവാദ്യയാശ്വതഃ കേന്ദ്രസ്ഥത്വം” എന്ന ഹോരശാസ്ത്രജ്ഞസരിച്ചു വ്യക്തിയുടെ പരലകളെപ്പറഞ്ഞു. “കേന്ദ്രവ്യയാശ്വതഃഗോഭീവത്” എന്നു സ്വപ്നജാതകത്തിലും കാണുന്നു. “ജീവാദ്ധനയാശ്വതഃ” എന്നതരറായ പാരത്ഥേയസീകർച്ച മേന്മശ്ലാഭികൾ “ജീവത് ക്ഷൗരസൃജനസ്വ” എന്നു പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതു ത്രാജ്യം കുന്നു.

മ—ഗുണസ്തുത്യഃ.

ന-മ-സു-മ-മ.

ല—ശീതിജേതായം.

ന-സു-മ-മ-മ-മ.

അതുകേരൻ (ധവഃ).

കുജാഷ്ടവക്ത്രം.

ര—ബാണസ്തനയഃ

ന-മ-സു-മ-മ-മ-മ.

ച—ലതേയം.

ന-സു-മ-മ.

ക—പുരവാസീജനകഃ.

മ-ര-ജ-മ-വ-മ-മ-മ-മ.

ബ—ഗോശതംസ്ത്രാത്.

ന-മ-സു-മ-മ.

ഗു—തനയശ്രീ.

സു-മ-മ-മ-മ-മ-മ.

ശു—തേജഃപരം.

സു-വ-മ-മ-മ-മ.

മ—കവിസ്സഭാധനികഃ.

മ-ജ-മ-വ-മ-മ-മ-മ.

ല—കാലസ്തുനിത്യഃ.

മ-ന-സു-മ-മ-മ-മ.

അതുകേരൻ (ധിഗഃ).

ബുധാഷ്ടവക്ത്രം.

ര—ശീക്ഷാധനുശ്രീഃ

മ-സു-മ-മ-മ-മ-മ.

—പ്രഭുസ്സഭാനാഡ്യഃ.

ര-ജ-സു-വ-മ-മ-മ-മ.

ക—വൈരവസ്സഭാധനികഃ.

മ-ര-ജ-മ-വ-മ-മ-മ-മ.

ബു—യോ ഗോ മ തോ യ ന വാ ത്രം
 . മ - ന - ഉ - ന് - മ - മ - മ - മ -

ഇ—ക്ഷേപ ഓ വാ ത്രം.
 ന് - വ - മ - മ - മ -

ശു—പു ത്ര ഗ ഭോ മ ഹാ യ ന്ദ.
 മ - ന - ന - ര - ഉ - വ - ന് - മ - മ -

മ—പു ര വാ സീ ഹി യ ന ക്ക.
 മ - ന - ര - ഉ - വ - ന് - മ - മ - മ -

പി—കു ര വ ശ്വ ന്ദ നം സ്യാത്.
 മ - ന - ര - ന് - വ - മ - മ - മ -

ആകെ ഉൾ (വിഷ്ണു).

ജവാഷ്ടവസ്ത്രം.

ര—പു ത്ര ലാ ഭ സ്സ ഓ യ ന ക്കേ.
 മ - ന - ന - ര - ഉ - വ - ന് - മ - മ - മ -

ച—രാ മ സ്സാ ധ സ്യാത്.
 ര - ഉ - ഉ - ന് - മ - മ -

ക—പു ര വാ സീ ജ ന ക്ക.
 മ - ന - ര - ഉ - വ - മ - മ - മ -

ബു—പു ര വ ശാ ക്ഷ ധാ നി ത്രം.
 മ - ന - ര - ഉ - ന് - മ - മ - മ -

ഇ—പു ത്ര ഗ ഭ സ്സ ഓ ജേത യഃ.
 മ - ന - ന - ര - ഉ - മ - മ - മ -

ശു—ശ്രീ മാം സ്ത യ നി ക്ക.
 ര - ഉ - ന് - മ - മ - മ -

മ—ഇ ന്ന ശ്വാ ത്രം.
 ന - ഉ - ന് - മ -

ല—ക രി വ ശേ ഷ്ട സ സ്വിന ഭയത്.
 മ - ന - ര - ഉ - ന് - മ - മ - മ -

ആകെ ഉന്ന (ക്ഷീ).

ശുക്രാഷ്ടവക്ത്രം.

ര—ഹ യ ശ്രീഃ.

വു - ച - ച - ച.

ച—പാത്ര ഗാവോ മ ദ യ സ്ത്രോത്രം.

ച - ര - ന - ര - ഉ - വ - ന് - ച - ച - ച.

* ക—ലാഭേ സ്തു യ ന്നോത്രം.

ന - ര - ന - ന് - ച - ച - ച.

ബ—ഗുണേഷു യ ന്വഃ.

ന - ഉ - ന - ന് - ച - ച.

ഗ—മഹീ യ നാ ഡ്വാ.

ഉ - വ - ന് - ച - ച - ച.

ശു—പരാഗോഭിമിദധാ ന സ്സപാത്.

ച - ര - ന - ര - ഉ - വ - ന് - ച - ച - ച.

മ—ഗവീ മഹാധനീ സ്യാത്.

ന - ര - ഉ - വ - ന് - ച - ച - ച.

ല—കാരുഗാവോ മദധീ സ്സപാത്.

ച - ര - ന - ര - ഉ - വ - ന് - ച - ച - ച.

ആകേ ഉര (രാമഃ).

മന്ദാഷ്ടവക്ത്രം.

ര—കുലവസ്സദാനമുഃ.

ച - ര - ര - ഉ - വ - ച - ച - ച.

ച—ലതേയം.

ന - ന - ച - ച.

ക—ലക്ഷ്മീതനയോത്രം.

ന - ഉ - ന - ച - ച - ച - ച.

* “ത്രിവകുട്ഠസ്വധാഗമാന്ത്രേ ക്ഷാൽ” എന്ന ഹോരാശാസ്ത്രമനുസരിച്ചു ക്ഷാൽ പദപുഷ്പങ്ങളെക്കുറിച്ചു, ചന്ദ്രേശ്വരഭിക്ഷുട മതത്തിൽ ‘ചോമസ്തോത്രപരേ ക്ഷാൽ’ എന്നു വ്യത്യസ്തമായി കാണുന്നു. ഇതു കേരളം. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ ‘ആയുർവ്വേദപോക്തിമേഷു ക്ഷാൽ’ എന്നാണ് സ്വല്പജാതകത്തുകൾ കാണുന്നത്. ചന്ദ്രേശ്വരഭിക്ഷുട സ്വീകരിച്ച ഹോരാപാരം ‘ത്രിവകുട്ഠസ്വധാഗമാന്ത്രേ ക്ഷാൽ’ എന്നതു നിർദ്ദേശമാകുന്നു.

ബു—തേ ജോ ധ ന പാ ത്രം.
 നു - ഡ - ന് - മ് - മ - മ - മ.

ഗു—ശീ ത ക രഃ.
 ക - നു - മ - മ - മ.

ശു—സ്തു തൃ ശ്രീഃ.
 ന - മ - മ - മ.

മ—ഗു ണ സ്ത ക്ഷഃ.
 ന - ക - നു - മ - മ.

ല—യോ ഗ വി ത്തു ന ദ്വഃ.
 മ - ന - ര - നു - മ - മ.

ആകെ നൻ (ധിഗ്)

സൂത്യാദിഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ അഷ്ടവർഗ്ഗങ്ങളുടെ മേൽ പറഞ്ഞ
 ആകത്തുകകളെ പരൽപേരായി താഴെ ചേർക്കുന്നു.

“ദേവോധവോധിശോവിഷ്ണുഃ
 ക്ഷമീരാമോധിഗഃ ക്രമാൽ.”

“ത്രിഭുവകാക്ഷയുതശ്ശുബ്ദോ
 യോ രാശിഃ സോധമഃ ക്രമാൽ
 മദ്ധ്യമന്ത്ര തു രക്ഷഃ സ്വാൽ
 പഞ്ചാദൃക്ഷഃ ക്രമാൽ ശുഭഃ.”

മൂന്നക്ഷമുള്ള രാശി അധമം. അതിൽ കുറഞ്ഞ അക്ഷമുള്ള
 രാശികൾ ക്രമത്താലെ അധികം അധികം അധമങ്ങൾ. നാലക്ഷ
 മുള്ള രാശിമദ്ധ്യമം. അഞ്ചും അതിലധികവുമുള്ള രാശികൾ
 ക്രമത്താലെ അധികം അധികം ഉത്തമങ്ങൾ.

ത്രികോണശോധനം.

ഓരോ ഗ്രഹത്തിന്റേയും അഷ്ടവർഗ്ഗമുണ്ടാക്കി അതിൽ
 ഒന്നു മേടം, ചിങ്ങം, ധനു എന്നുള്ള ത്രികോണരാശികളിൽ ഏ
 തിൽ പരൽ കുറവു അത്രപരൽ അവ മൂന്നിലും കളയണം. മൂന്നി
 ലും തുല്യമെങ്കിൽ എല്ലാം കളവു. ഒന്നിൽ ഇല്ലായെങ്കിൽ അതി
 കോണം ശോധിക്കേണ്ട. ഇപ്രകാരം ഇടവം, കന്നി, മകരം;
 മിഥുനം, തുലാം, കർക്കി; കർക്കി, വൃശ്ചികം, മീനം എന്നീ

രൂപകോണങ്ങളും ശോധിക്കണം. ഇങ്ങനെ ത്രികോണശോധനം ചെയ്താൽ പിന്നെ ഏകാധിപത്യശോധനം ചെയ്യേണം.

ഏകാധിപത്യശോധനം.

ഒരു ഗ്രഹത്തിനുള്ളിൽ രണ്ടു രാശിക്കാധിപത്യമുള്ളതും മാത്രം ശോധിക്കണം അപ്പോൾ കർക്കടകവും ചിങ്ങവും ശോധിക്കേണ്ട എന്നു സിദ്ധിച്ചു. രണ്ടു രാശികളിൽ ഏതിൽ പരൽ കുറയുന്നു അതുകൂടെയേണം രണ്ടിൽനിന്നും. രണ്ടിലും തുല്യമെങ്കിൽ എല്ലാം കളയേണം. ഒന്നിൽ മാത്രമേ ഉള്ളൂ ഏകിൽ ശോധന വേണ്ട. ഈ ശോധന ആ രാശിയിൽ ഗ്രഹമില്ലെങ്കിലേ പാടുള്ളൂ. ഗ്രഹമുള്ള രാശിയിൽനിന്ന് ഒരിക്കലും കളയരുത്. ഗ്രഹമില്ലാത്ത രാശിയിൽ പരലുണ്ടെങ്കിൽ അതിൽനിന്നു മറ്റേതിലോളം കളയണം. ഗ്രഹമില്ലാത്തതിൽ പരൽ കുറവാടണമെങ്കിൽ അതൊക്കെ കളയണം. ഗ്രഹമില്ലാത്തതിലും ഉള്ളതിലും ഒരുപോലെ പരലെങ്കിൽ ഗ്രഹമില്ലാത്തതിലെ ഒക്കേയും കളയേണം. രണ്ടു രാശിയിലും പരലുള്ളപ്പോൾ മാത്രമേ ഏകാധിപത്യശോധന നിരൂപിക്കേണ്ട.

മേൽപ്രകാരം ശോധിച്ച സംഖ്യയെ അതതു രാശിക്കു പറ്റി എത്തിട്ടുള്ള രാശിഗുണകാരംകൊണ്ടു പെരുക്കി ഒരിടത്തു വയ്ക്കും. ഗ്രഹമുള്ള രാശിയിൽ ചരച്ചുള്ളതിനെ വേറെ വച്ച് ആ ഗ്രഹത്തിന്നു പറ്റാത്ത ഗ്രഹഗുണകാരംകൊണ്ടു പെരുക്കി ഒരിടത്തു വയ്ക്കും. ഗ്രഹങ്ങൾ പലരുണ്ടെങ്കിൽ എല്ലാവരുടേയും ഗുണകാരംകൊണ്ടു വെച്ചേറെ പെരുക്കി വയ്ക്കണം. എന്നിട്ടു ഫലങ്ങൾ രണ്ടിൽ കൂട്ടണം. ഇതിന്നു ശുദ്ധപിണ്ഡമെന്നു പേർ.

രാശിഗുണകാരം.

“സന്നാഹേ വനമാസേദം

ധീമാൻ പുഷ്യഃ പ്രിയഃ ക്രിയാൽ”

മേടം, തുലാം	൭	കന്നി, മകരം	൫
ഇടവം, ചിങ്ങം	൧൦	ധനു	൯
മിഥുനം, വൃശ്ചികം	൮	കർക്കടകം	൧൧
കർക്കടകം	൪	മീനം	൧൨

ഗ്രഹഗുണകാരം.

“ശശി ഹി മാനസാത്മേതി
സൂര്യാഭി ഗുണാഃ ക്രമാത്.”

ര— ൫ ബു— ൫ മ— ൫

ച— ൫ ഗു— ൫ ൦

ക— ൮ ശു— ൭

സമുദായാഷ്ടവക്ത്രം.

ലഗ്നാദികളിലെ പരൽ ക്രമത്താലെ എല്ലാരുടേതും കൂട്ടി കൊള്ളുക. ഏതിൽ പരൽ അധികം വരുന്നുവോ ആ ഭാവം നന്നു. ആരെട്ടുപന്ത്രണ്ടാമെടത്തു പരൽ കുറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. പത്താമെടത്തേക്കാൾ പതിനൊന്നാമെടത്തു ഫലം ഏറിയിരിക്കുന്നു. പന്ത്രണ്ടാമെടത്തു കുറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. പന്ത്രണ്ടാമെടത്തേക്കാൾ ലഗ്നത്തിൽ ഏറിയിരിക്കുന്നു. എന്നാൽ സൗഖ്യവും ദ്രവ്യവും ഉണ്ടായിരിക്കും. വിപരീതമാകിൽ രോഗദാരിദ്രാദി നിശ്ചയം.

“യസ്യ വ്യയാധികേ ലഗ്നേ
ഭോഗവാനത്ഥവാൻ ഭവേൽ
വിപരീതേന ദാരിദ്ര്യം
ഭവിഷ്യതി ന സശൗഃ”

ആദിത്യാഷ്ടവക്ത്രേണ പിതൃചിന്തനം.

ആദിത്യന്റെ ഒൻപതാമെടം പിതൃസ്ഥാനം. ആദിത്യന്റെ ശുഭാപിണ്ഡത്തെ ആദിത്യന്റെ ഒൻപതാമെടത്തു ശോധിക്കുമ്പോഴുള്ള പരൽകൊണ്ടു ഗുണിപ്പൂ. എന്നിട്ട് ഇരുപത്തേഴിൽ ഹരിപ്പൂ. ശേഷിച്ചുവരുന്നത് അശപതി മുതലായി യാതൊരു നാൾ വരുന്നു അന്നാളിൽ ശനിചെല്ലുമ്പോൾ പിതൃമരണം.

അതിന്റെ ത്രികോണനക്ഷത്രങ്ങളിൽ ശനിചെല്ലുമ്പോൾ പിതൃസ്ഥൻതാൻ പിതൃവ്യൻതാൻ ഗുരുഭൂതന്മാരായിരിക്കുന്നവർ താൻ മരിക്കും.

അങ്ങനെവരുന്നനാൾ എത്രാമത്തേതോ അത്ര സംഖ്യ ആദിത്യൻനിന്നനാൾ തുടങ്ങി എണ്ണിട്ടു വരുന്നനാളിൽ ശനി ചെല്ലുമ്പോൾ തനിക്കാകാത്ത കാലം.

ലഗ്നാൽ ഒൻപതാമെടത്തു പരൽസംഖ്യകൊണ്ടു ഗുണിച്ചു ഇരുപത്തിഏഴിൽ ഹരിച്ചു അശ്വിനാദിവന്നനാളിന്റെ ത്രികോണത്തിൽ ശനിചെല്ലുമ്പോൾ പിതാവിന്നാകാകാലം. ഞാററുനി ലതുടങ്ങി തനിക്കും മദ്ധ്യമം. ഒന്നു, രണ്ടു, മൂന്നു പരൽ ആക. നാലു മദ്ധ്യമം. അഞ്ചുതുടങ്ങി നന്നു. പരൽ വളരെയുള്ള രാശിമേൽ ഇരുന്ന് രാജാവിനേക്കാണേണ്ട. ആദിത്യന്റെ ഒൻപതാമെടത്തു പാപികളുണ്ടെങ്കിൽ അച്ഛന്റെ ദീക്ഷമുട്ടം. ആദിത്യന്റെ ഒൻപതാമെടത്തു പാപി ബലഹീനനാകിൽ താൻമരിച്ചു ദീക്ഷ മുട്ടം.

ചന്ദ്രാഷ്ടവദ്യേണ മാതുചിന്തനം.

ചന്ദ്രന്റെ ശുഭപിണ്ഡത്തെ ചന്ദ്രന്റെ നാലാമെടത്തു പരൽകൊണ്ടു പെരുക്കി ഇരുപത്തിഏഴിൽ ഹരിച്ചു ശേഷം അശ്വിനതിതുടങ്ങിയുള്ള നാളിൽ ശനിചെല്ലുമ്പോൾ മാതുമരണം. അതിന്റെ ത്രികോണത്തിൽ മാതുസമപ്രാണഹാനി.

പിറന്നാൾതുടങ്ങി അത്രാംനാളിൽ തനിക്കുനന്മം. ചന്ദ്രന്റെ നാലാംരാശിയിൽ ശനിചെല്ലുംനാളും മാതുമരണം സംഭവിക്കും. ദശാപന്ദാരങ്ങളുംകൂടെ യോജിപ്പിച്ചുകൊള്ളുക.

ചന്ദ്രാഷ്ടവദ്യേണതിൽ ഒന്നു, രണ്ടു, മൂന്നു പരലുള്ള കൂറു പിറന്നവരെ കണി, കൈനീട്ടം, ഭായ്യാപരിഗ്രഹം എന്നിവ വർജ്ജിക്ക.

കുജാഷ്ടവദ്യേണ ഭ്രാതുചിന്തനം.

ചൊവ്വയുടെ ശുഭപിണ്ഡത്തെ ചൊവ്വയുടെ മൂന്നാമെടത്തു പരൽകൊണ്ടു പെരുക്കി ഇരുപത്തിഏഴിൽ ഹരിച്ചു ശേഷം അശ്വിനതിതുടങ്ങിയുള്ള നാളിൽ ശനിചെല്ലുമ്പോൾ ഭ്രാതാവിനു ദ്രോഹം.

പരൽ കുറഞ്ഞനാളിൽ ചൊവ്വ ചെല്ലുന്നാൾ വാണിഭം നന്നല്ല.

ബുധാഷ്ടവദ്യേണ വാഗ്ധിചിന്തനം.

ബുധന്റെ അഷ്ടവദ്യേണമിട്ടാൽ രണ്ടാമെടത്തു പരലില്ലെങ്കിൽ പൊട്ടൻ, അന്ധൻ; ഒന്നു രണ്ടോ മൂന്നു പരലുണ്ടാകിൽ ചൈതന്യമില്ലാത്ത വചനം. നാലാകിൽ ആരാനും പറഞ്ഞശേഷം പറയും. ഏഴെട്ടുപരലുണ്ടെങ്കിൽ പ്രതിയോഗിക്കത്തരം പറയരുതാത്ത വചനം.

ലഗ്നത്തിന്റെ രണ്ടാമെത്തു പരലില്ലാത്ത സ്വകാര്യ പ
റയപ്പോക. ബുധന്റെ രാശിയിൽ പരലില്ലെങ്കിലും ശുക്രരാശി
യിൽ ബുധൻ ചെല്ലുന്നതും ബുധിക്കുനേഷമില്ല.

ജീവാശ്വവർണ്ണ പുത്രചിന്തനം.

വ്യാഴത്തിന്റെ അഷ്ടവർഗ്ഗമിട്ടാൽ വ്യാഴത്തിന്റെ അഞ്ചാ
മെത്തു വ്യാഴത്തിന്റെ ബന്ധുഗ്രഹം ഉച്ചസ്ഥനായവന്റെ പര
ലുണ്ടെങ്കിൽ ഒരുപോലെ സത്യാഭാവികളായി നാലു പുത്രരുണ്ടാം.
മൂലത്രികോണത്തിൽ മൂന്നു സ്വക്ഷേത്രഗണ രണ്ട്. ബന്ധുക്ഷേ
ത്രഗണ് ഒന്ന്. വ്യാഴത്തിന്റെ അഞ്ചാമെത്തുടയവനും ലഗ്നാൽ
അഞ്ചാമെത്തുടയവനും തങ്ങളിൽ ശത്രുക്കളാകിൽ പുത്രന്മാർ ത
ങ്ങളിൽ ശത്രുക്കളാകും.

വ്യാഴത്തിന്റെ അഞ്ചാമെത്തുടയവൻ ബലവീനനാകിൽ
അസത്തായ പ്രജ ജനിക്കും. വ്യാഴത്തിന്റെ അഞ്ചാമെടം വ്യാഴാ
മമാകിൽ അല്പസന്തതി. വ്യാഴാഷ്ടമസുതഭവനത്തിൽ പാപി
കൾ നില്ക്കിലും അല്പസന്തതി. വ്യാഴത്തിന്റെ അഞ്ചാമെ
ത്തു തുടങ്ങി മൂന്നാംരാശിയോളം സമഫലമാകിൽ അല്പസന്തതി.
അഞ്ചാമെത്തു ശനിനിന്നു പാപദൃഷ്ടിയുണ്ടാകിൽ ദത്ത ഭവിക്കും.
അഞ്ചാമെടം ശനിക്ഷേത്രമാവുതുംചെയ്തു ചന്ദ്രദൃഷ്ടിയുണ്ടാകിൽ
ദത്ത ഭവിക്കും. ബുധനമവസ്ഥിതനെന്നു. വ്യാഴം ബലവാനായി
അതിന്റെ അഞ്ചാമെത്തു ശുഭൻ നില്ക്കിൽ പുത്രരുണ്ടാം. ല
ഗ്നാൽ അഞ്ചാമെത്തുടയവൻ പാടുകൂടാതെ അഞ്ചാമെത്തു
നില്ക്കിലും ശുഭഗ്രഹങ്ങൾ പാടുകൂടാതെ നില്ക്കിലും പുത്രരുണ്ടാം.

അഞ്ചാമെടം ശുഭക്ഷേത്രമാവുതുംചെയ്തു ശുഭഗ്രഹം നില്
പുതും ചെയ്തിൽ പുത്രൻ വിഭാഗനായും ശ്രീമാനായും ഭവിക്കും.

അഷ്ടമാധിപൻ അഞ്ചാമെത്തുനിന്ന് അഞ്ചാമെത്തുട
യവൻ ആരെടുചന്ദ്രങ്ങളിൽ നില്ക്കിൽ പുത്രരുണ്ടാക.

അഞ്ചാമെടം പാപക്ഷേത്രമാകിൽ പുത്രൻ പാപിയായിട്ടി
രിക്കും. അഞ്ചാമെത്തു ശുഭഗ്രഹം നിന്ന് അധിപനോടുകൂടെ
ശനിയും രാഹുവും നില്ക്കിൽ പുത്രനു വ്യാധി ഭവിക്കും. ചൊവ്വ
യോടു കൂടുകിൽ പുത്രനു യുദ്ധത്തിൽ മരണം.

ശുക്രാഷ്ടവദ്യേണ കളത്രചിന്തനം.

ചില വിശേഷങ്ങളെ മാത്രം ചൊല്ലുന്നു. ഒൻപതാമെട തുടയവന്നും ഏഴാമെടതുടയവന്നും നിന്ന രാശിയിലെ ശുദ്ധഫലങ്ങളെത്ര അത്ര വിവാഹംചെയ്യും.

ശുക്രൻ മന്ദനോടുകൂടുകിലും മന്ദക്ഷേത്രത്തിൽ നില്ക്കിലും മന്ദാംശമാകിലും നീചാംശകഗതനാകിലും നീചസ്രീകളിൽ വാഞ്ചമയുണ്ടാം.

ചൊവ്വയുടെ ക്ഷേത്രംതാൻ കൂടുകതാൻ ചെയ്തിൽ പരസ്രീകളേയും യോഗ്യമല്ലാത്ത സ്രീകളേയും പരിഗ്രഹിക്കും.

എന്നിയെ ഏഴാമെടതു ചൊവ്വയുടെ അംശകം വത്രയും ചെയ്ത് ഏഴാമെടതുടയവൻ ചൊവ്വയോടുതാൻ ശനിയോടുതാൻ കൂടുകയും ചെയ്താൽ വേഗ്യതാൻ ഭാര്യയായി വരും.

അവന്നു ചന്ദ്രൻ പാപാംശമാവൂതും ചെയ്ത് ഏഴിലോ പന്ത്രണ്ടിലോ നിന്നു പാപയോഗമുണ്ടായാൽ സ്രീഹേതുവായിട്ടു ഭ്രഷ്ടനാം.

ശുക്രൻ എത്ര അംശം ചെന്നു അത്ര സ്രീകൾ അധീനമാരായിട്ടുണ്ടാം.

ശുക്രാംശകത്തിന്നും അധിപതിക്കും തക്കവണ്ണം രൂപവും ഗുണവും. ഒൻപതാമെടതുടയവന്റെ അംശകത്തിന്നു തക്കവണ്ണവും രൂപവും ഗുണങ്ങളും.

മന്ദാഷ്ടവദ്യേണ സ്വനിർത്യാണചിന്തനം.

രാശിഗ്രഹഗുണകാരം ചെയ്തിരിക്കുന്ന ഗുണസമൂഹത്തെ ശോധിക്കുമുന്വെ ശനിനിന്ന രാശിയിലെ ഫലംകൊണ്ടു പെരുക്കി ഇരുപത്തേഴിൽ ഹരിച്ചു ശേഷം അശപിന്യാദിയായി ഗണിച്ചുവന്ന നക്ഷത്രത്തിൽ ശനി ചെല്ലുമ്പോൾ തന്റെ നിർത്യാണം.

പിന്നെയും ഗുണസമൂഹത്തെ വ്യാഴംനിന്നടത്തെ ഫലം കൊണ്ടു പെരുക്കി പന്ത്രണ്ടിൽ കഴിച്ചു ശേഷം മേഷാദിയായി ഗണിച്ചുവന്ന രാശിയിൽ വാഴംചെല്ലുമ്പോൾ തന്റെ നിർത്യാണം. ലഗ്നാംശാൽ ചതുഷ്ഠാഷ്ടാംശരാശിയിൽ നിർത്യാണരാശി എന്നുണ്ടാരു പക്ഷം.

ശനിയുടെ ശുദ്ധകാരകത്തിങ്കൽ ശുക്രരാശിയിൽ ശന ചെല്ലുമ്പോൾ അരിഷ്ടം ഫലം.

മൃത്യുഗ്രഹേക്ഷണേന്ത്യാദി ബഹുപ്രകാരേണയുള്ള നിർമ്മാണഭേദങ്ങളേയും സൂക്ഷിക്കണം. ലഗ്നാധിപതിയും അഷ്ടമാധിപതിയും ഗുളികനും സപ്തമേശനും നിർമ്മാണാധിപന്മാരാകുന്നു. ഇവരുടെ ദശാപഹാരങ്ങളേയും നിരൂപിച്ചു കൂടെ യോജിപ്പിച്ചുകൊള്ളണം.

ഫ

ജന്മാഷ്ടമേ രാഹുയുതേ
തദ്രശായാം മൃതിർഭവേൽ.

റ

ശനേവ്യാധിപത്യം സ്വാത്
തദ്രശായാം മൃതിർഭവേൽ.

ന

ജന്മാൽ സപ്തമപതാഞ്ച
രവഃ സ്വാത് തദ്രശാ മൃതിഃ.

ർ

ജന്മഷഷ്ഠാധിപോ ഭൂജഃ
തദ്രശായാം മൃതിർഭവേൽ.

രി

ചതുർത്ഥേ ദശമേ ചൈവ
ഗുളികോ യദി മൃത്യുഃ
ചതുർത്ഥദശമേശാനാം
ദശാസ്ഥാപതിതാസു ച.

സി

വ്യാധിപഃ കവിഃ സ്വാച്ചേത്
തദ്രശായാം മൃതിർഭവേൽ.

െ

ജന്മനക്ഷത്രമാരദ്ര
ദശാ ശൈരേഭ്വേദ്വിദി
ചതുർത്ഥാ തത്ര മരണം
ജാതകസ്യ ന സംശയഃ

വ

ജന്മനക്ഷത്രവല്ലഭന -
കർമ്മസ്ഥാനഗതാ യദി
പാപഗ്രഹാസ്തദശാസു
മരണം ജാതകസ്യ ഹി.

ലഗ്നചതുർത്ഥഗാസംഹി പാപഗ്രഹദശാസു മൃതിർഭവേൽ.

ൻ

പഞ്ചമാ സപ്തമാ ചൈവ
കുജരാഹേചാർദ്ദശേ തദാ.

ച ൦

ഷഷ്ഠാ ച യദി ജീവസ്യ
തത്ര വൈ മരണം ശ്രവം.

ച ൧

കളത്രദേഹാധിനാഥമേ
യദി കേന്ദ്രത്രികോണഗൗ
തദീശൗ ദേഹരസ്യസ്ഥമേ
തദ്രാ ച മൃതിപ്രദാ.

ച ൨

അഷ്ടാധിപതൗ ചാഷ്ട -
ഷഷ്ഠേ ചാന്ത്യേ സ്ഥിതൗ യദി
തത്ഭക്തൗ തദ്രാധാ ച
ദേഹനാശകൗ ഭവേത്.

ച ൩

ശൗണേ ലഗ്നസ്ഥിതേ വാപി
അഷ്ടമസ്ഥാനഗേഹി വാ
തദ്രാധാ വിജാനീയാത്
മരണം നാത്ര സംശയഃ.

ച ൪

തല്പാലേ ലഗ്നപേ തൽസ്ഥേ
ദേഹാധിപദശാ യദി
തദ്ഭക്തിപരിമിതം ദേഹ
ഗണ്യാന്തം പരികല്പ്യതേ.

ലഗ്നപേ ജന്മകാലേ തൽലഗ്നസ്ഥേ സതി തത്കാലേ ത
ദൃശാ യദി തല്ല്പന്നാധിപഭക്തിപരിമിതകാലം ജീവതി.

൧൫

കൂരാസ്തനീചാപചയ--
ഖേചരസ്യ ദശാ യദി
ദശാച്ഛിദ്രമിതി ജേതയം
പ്രവദന്തി മനീഷിണഃ.
ദശാച്ഛിദ്രേഷു കാലേഷു
മാരകോ മരണപ്രഭഃ.

൧൬

അല്പായുശ്ചോഗജാതഃ
വിപദായേ മൃതിം വദേൽ.

൧൭

ജാതസ്യ മദ്ധ്യമേ യോഗേ
പ്രത്യേകേ തു മൃതിം വദേൽ.

൧൮

ദീഘായുശ്ചോഗജാതാനാം
വധഭേ തു മൃതിം വദേൽ
ത്രിഷു യോഗേഷു സർവേഷു
പ്രത്യേകം ത്രിവിധം ഭവേൽ.

പിതൃമരണം.

ഷഷ്ഠാഷ്ടമവ്യയേശാനാം
ദശാ പിതൃമൃതിപ്രഭാ.

മാതൃമരണം.

ജന്മപഞ്ചമതഃ കർമ്മ-
നാമസ്യ യദി വാ ദശാ
തത് കർമ്മ കർമ്മനാമസ്യ
ദശാ മാതൃമൃതിപ്രഭാ.

ധനലഭാധിപാനാം ദശാ മാതൃമൃതിപ്രഭാ ഇതി യാവൽ.

അനുജമരണം.

ലഗ്നപഞ്ചമലാഭേശ-

ദശാസ്വരജമരണം.

ലഗ്നാൽ പഞ്ചമാധിപന്യ വാ ലാഭാധിപന്യ വാ ദശാ അ-
നുജമുതിപ്രദാ.

ലഗ്നാൽ പഞ്ചമാധിപന്യ ദശായാം അനുജമരണം കേന
കാരണേന ഭവേദിതി വിചാരേ ലഗ്നാൽ പഞ്ചമം സഹോദരസ്ഥാ-
നാൽ മൃത്യുമൃതസ്ഥാനമിതി ഗ്രാഹ്യം.

ജ്യേഷ്ഠഭാതുമരണം.

ബന്ധുപഞ്ചമജാമിത്ര -

പാനാം ജ്യേഷ്ഠസ്വ മാരണം.

എന്നിത്യാദിയായവക്രൂടി അവിടവിടെ അനുസ്മരിച്ചുകൊ
ള്ളേണ്ടതാകുന്നു.

ഇഹ യൽ തൃക്കമജ്ഞാനം-

ദാഹന്യാലുഭുപേക്ഷിതം

പ്രാദാഭന്യമോക്ഷം യത്

തദപിഭദ് ഭിദ്യീശോദ്ധ്യതാം.

ശുഭം ഭൂയാത .

ഭാഷാജാതകപദ്ധതി

മംഗളം.

അംഭോജേഷ്ടദിഷഃപുത്രമംഭോജേ ജ്ഞാനഭർതം
കംഭീരവദനാ ഹേമകംഭിനം കപയാമഹേ.
മണിപ്രവാളവൽകന്തും ഭാഷാം സംസ്കൃതഭൂഷിതാം
ഭൂഷാഭൂതാം സുരസ്രീണാം ഭാഷാഭേദീം ഭജാമഹേ.
ഗുരുണാം പാദപത്മങ്ങൾ നിരൂപിച്ചുള്ളിലാദരാൽ
ഭക്തികൈക്കൊണ്ടു ചൊല്ലിടുന്നുണ്ടു ജാതകപദ്ധതിം.
ഗണിച്ചായുഃപ്രമാണത്തെ ഗ്രഹിപ്പാനല്ല ചേതസാം
ശിഷ്യാണാം മമ കൃഷ്ണസ്യ ഗുരോഃ പാദാംബുജം ബലം.

ലഗ്നാനന്തരം.

“കർമ്മാൽ സായന” ഇത്യാദി നഭഃ ലഗ്നം വരുത്തുവാൻ
ഗ്രഹിക്കേണം വിശേഷിച്ചുമെന്നിട്ടതു മിഥോച്യതേ.
ഛായകൊണ്ടുംബയന്ത്രാദികാചനിണ്ണയവസ്തുഭിഃ
തൽക്കാലം സൂക്ഷ്മമായിട്ടു നിരൂപിച്ചുവരുത്തിയാൽ
പലച്ചുനാഡിയിങ്കന്നു കളവു ഉദയാത്പരം
അപ്പോഴാദിത്യനിൽ പിന്നെ കൂട്ടേണമൊരുരാശിയെ
ഭാഗാദികൾ കളഞ്ഞിട്ടു ഭദ്രം തത്ര വിനിക്കുപേൽ.
ആദിത്യൻ നിന്നരാശീടെ മീതരാശിപ്രമാണമായ്
എത്ര വാങ്ങാമെന്നിരിക്കിലത്രയും വാങ്ങിയാൽ പുനഃ
അത്ര രാശികളുംകൂടെ കൂട്ടിക്കൊൾകൽനിൽ പുനഃ
ലഗ്നമെന്നു മറിഞ്ഞീടുകതിന്മേലുള്ള രാശിയെ
ശേഷിച്ചുള്ളൊരു നാഡ്യാദിവിനാഡീകൃത്യ മൂപ്പതിൽ
പെരുക്കിട്ടു ഹരിക്കേണം ലഗ്നരാശി വിനാഡിയാൽ
അതു തീയതിയായിട്ടും ശേഷം നീതൈഃ പെരുക്കിയാൽ
ഹരിച്ചിട്ടിലിയിൽ കൂട്ടു ലഗ്നസ്സമന്തായ് വരും.
രാത്രൗ ജനനമെന്നാകിൽ കിഞ്ചിദ്ഭേദം ഭവിച്ചിട്ടും
രാത്രിനാഴികവച്ചിട്ടു കളകസ്തമയാത്പരം
അപ്പോഴാദിത്യനിൽ പിന്നെ കൂട്ടീടാമേഴുരാശികൾ

൧. ഗണിക്കേണം (പാഠാന്തരം). ൨. മേഘരാശിപ്രമാണഃ (പാഠാന്തരം).

ഭാഗാദികൾ കളഞ്ഞിട്ടു ഭദ്രമിട്ടേക്കു പൂർവ്വത്
പാട്ടുരാശിയുടേ മീതെയുള്ള രാശിമുതൽ പുനഃ
വാങ്ങാവോളം വാങ്ങിയെന്നാൽ തച്ഛേഷം പൂർവ്വത്-

[ക്രിയാ

ലഗ്നസ്ഥമിതിവണ്ണം വരുത്തിട്ടു സത്തുകൾ
രാശിപ്രമാണഭേദത്താൽ സൂക്ഷ്മമല്ലായ്കയാൽ പുനഃ
അതിസൂക്ഷ്മതാ ചിട്ട ചൊല്ലാം ലഗ്നം വരുത്തുവാൻ.

സൂക്ഷ്മലഗ്നാനന്യം.

തൽക്കാലസായനാക്കുന്നു ചരപ്രാണകലാന്തരം
ദിഗ്ഗശാൽ സംസ്കരിച്ചിട്ടു പിന്നെത്തൽക്കാലനാഡിയെ
ആറിലങ്ങു പെരുക്കിട്ടു തീയതീലങ്ങു കൂട്ടുക
അപ്പോൾ വരും കാലലഗ്നം; രാത്രൗ ജനനമെങ്കിലൊ
തൽക്കാലസായനാക്കുന്നങ്ങാരാശികൾ കൂട്ടിയാൽ
ചരപ്രാണകലാഭേദം ദിഗ്ഗശാൽ സംസ്കരിക്കണം.
ചരജ്വാ ദിക്കുമാറേണ്ടു രാത്രിയിൽച്ചെന്നനാഴിക
ആറിലങ്ങു പെരുക്കിട്ടു തീയതീലങ്ങു കൂട്ടുക
അപ്പോൾ വരും കാലലഗ്നമതുവച്ചുവിശേഷയേൽ
കാലലഗ്നാൽ ചരംകൊള്ളു തഥാ പ്രാണകലാന്തരം
ചരം മേഷാദികൂട്ടേണം കളയേണം തുലാദിചേൽ
ഓരോ പദേ ധനം യശേ തപുണം പ്രാണകലാന്തരം
ധനണ്ണം ഭിന്നമായിട്ടുണ്ടിങ്ങനേയവിശേഷണം
ഇങ്ങനേ സംസ്കരിച്ചുള്ള ലഗ്നത്തിൽ നിന്നു പിന്നെയും
ചരജ്വാവങ്ങുകൊള്ളേണം തഥാ പ്രാണകലാന്തരം
അതിനേ സംസ്കർക്കേണം മുന്വിചേ കാലലഗ്നകേ
ഇങ്ങനേ ക്രിയചെയ്യുമ്പോൾ യാവദന്ത്യുദയം സമം
വിശേഷമില്ലയെന്നിട്ടു അവിശേഷമതായതു്.
അവിശേഷമതാകുമ്പോൾ സായനോദയലഗ്നമാം
അതിൽനിന്നയനംവാങ്ങു ലഗ്നം സൂക്ഷ്മമതായ്കതും
ക്രിയാലാഘവമോർത്തിട്ടു വിലഗ്നാനന്യം ബുധഃ
പൂർവ്വാക്കും ചെയ്തുപോരുന്ന സൂക്ഷ്മമല്ലതായ്കണം.

ദൃഗ്ഗന്യചലാനന്യം.

ജ്ഞാനശൈലാദിരത്നത്താൽ ഹരിക്ക കലിവാസരം
ഫലം രാശികളായിട്ടും ശേഷം നാഗൈന്ദ്രന്തൈഃ ക്രമാൽ

പെരുക്കിട്ടു ഹരിക്കുമ്പോൾ ഭാഗവും ലിപിയും വരും
അതിൽ കൊറുംവു ക്രാന്തിചാപം ദുഷ്പക്ഷേ/യനലിപിയും
കലിവച്ചിട്ടു ഖണ്ഡിച്ചു ഹരിച്ചിട്ടൊരുവസ്തുവാൽ
ഭാഗാദികൾ വരുത്തിട്ടന്നയന്നാൽ ചലനത്തിന്
കാലമൊട്ടേറാകുമ്പോൾ രാശിയിൽ കൂടെയാസ്തം
ചതുർവിംശതിഭാഗത്തിലേറുകിലൂയനാംശകം
എന്നിട്ടു ക്രിയചെയ്തൊല്ലാ തത്പ്രകാരമൊരിക്കലും.
അക്കാലത്തു സൂക്ഷ്മപോലെനിട്ടവർപറഞ്ഞത്
ദൂരദർശിതമില്ലായ്മ തേജാമെന്നുവരും ദൃശ്യം.

ലഗ്നാദിഭാവമഭാവാനയനം,

ലഗ്നാദിഭാവം പന്ത്രണ്ടും വരുത്തും ക്രിയ ചൊല്ലുവൻ.
ലഗ്നസ്സുടഞ്ഞെവച്ചിട്ടങ്ങയനാംശങ്ങൾ കൂട്ടിയായ്
ചരജ്യാവടുക്കൊള്ളേണം * പിന്നെ പ്രാണകലാന്തരം
അതു വേറനുവച്ചിട്ടാ ലഗ്നത്തിൽ സംസ്കരിക്കണം
അതിൽനിന്നിട്ടു കൊള്ളേണം തഥാ പ്രാണകലാന്തരം
അവററിനുള്ള ദിക്സാമ്യേ മൂന്നുമൊന്നിച്ചുകൂട്ടുക
ദിക്ഷകൾ ഭിന്നമായ്തന്നാൽ തമ്മിലങ്ങന്തരിക്കണം
ശേഷിച്ചതിന്റെ ദിക്കാകുന്നതിനെന്ന് ധരിക്കണം
ഇവറെ സംസ്കരിക്കേണ്ടും പ്രകാരം പറയുന്നിനി
ലഗ്നസ്സുടഞ്ഞെ വച്ചിട്ടങ്ങേകദിത്യാദിരാശികൾ
കൂട്ടിവയ്പൂ കുമത്താലെ ഭാവം പന്ത്രണ്ടുമങ്ങതിൽ
നാലിലും പത്തിലും ജ്യാവുമുപ്പവൻ സംസ്കരിക്കണം
പിന്നെയജ്യാവിൽ മൂന്നൊന്നു വേറെവച്ചേച്ചു ശിഷ്ടവും
തൂരിയേ പഞ്ചമേ ലാഭേ നവമേ സംസ്കരിക്കണം
മൂന്നൊന്നിരുനതും പിന്നെ ദിഷഡഷ്ടാന്തമാകിയ
ഭാവങ്ങളിൽ സംസ്കരിപ്പൂ ലഗ്നസ്സുപ്തമയോർനഹി
ഭാവാനയനമീവണ്ണം ക്രിയാലാഘവമേതന്നാ
ചെയ്യുന്നതു പലരും സൂക്ഷ്മമല്ലയെന്നു ധരിക്കണം.

സൂക്ഷ്മഭാവാനയനം.

സൂക്ഷ്മമായിവരുത്തേണ്ടിലതിനെപ്പറയുന്നിനി
ലഗ്നസ്സുടഞ്ഞെ വച്ചിട്ടങ്ങയനാംശങ്ങൾ കൂട്ടിയായ്
ചരപ്രാണകലാഭേദം ദിഗ്ഗശാൽ സംസ്കരിച്ചതിൽ

* തഥാ (പ്രാണാന്തരം).

മൃന്നരശിക്രമം വാങ്ങിട്ടു കൊള്ളു പ്രാണകലാന്തരം
 ഓജേ പദേ ധനം യശേ തൃണം പ്രാണകലാന്തരം
 ചരജ്യാവഷ്ടകൃതൈയിഷ്ടനേയവിശേഷേയത്
 അവിശേഷമതായിട്ടുണ്ടെന്നാശങ്ങൾ വാങ്ങിയാൽ
 പത്താംഭാവമതായിട്ടും ഷഡ്ഭാവ്യം സുഖഭാവമാം
 ആരശിക്രമം കൂട്ടുമ്പോൾ ലഗ്നം സപ്തമഭാവമാം
 ജ്യാവുകൊണ്ടുള്ള സംസ്കാരം ലഗ്നസപ്തമയോർനഹി
 ഭാവങ്ങൾ നാലുമീവണ്ണം വരുത്തിട്ടുവെക്കേണ്ടത്
 ശേഷമെട്ടും വരുത്തിടാമതിനെപ്പറയുന്നിനി
 നാലാംഭാവത്തെ വെച്ചിട്ടു ലഗ്നഭാവം കളഞ്ഞതിൽ
 മൂന്നൊന്നെടുത്തു ലഗ്നത്തിൽ കൂട്ടിയാൽ ധനഭാവമാം
 ധനത്തിൽ കൂട്ടിയെന്നാകിൽ തൃതീയം ഭാവമാണ്
 ഏഴാംഭാവത്തെ വെച്ചിട്ടു നാലാംഭാവത്തെ വാങ്ങിയാൽ
 മൂന്നൊന്നു നാലാംഭാവത്തിൽ കൂട്ടിയാൽ പഞ്ചമം വരും
 കൂട്ടു പഞ്ചമഭാവത്തിലാറാംഭാവമാണ്
 പത്താംഭാവത്തെ വെച്ചിട്ടു സപ്തമം വാങ്ങിയാൽ പുനഃ
 മൂന്നൊന്നു സപ്തമ കൂട്ടു അഷ്ടമം ഭാവമാണ്
 അഷ്ടമത്തിൽ കൂട്ടിയെന്നാലൊൻപതാംഭാവവും വരും
 ലഗ്നഭാവത്തെ വെച്ചിട്ടു പത്താംഭാവംകളഞ്ഞതിൽ
 മൂന്നൊന്നു പത്താംഭാവത്തിൽ കൂട്ടുമ്പോൾ ലാഭഭാവമാം
 ലാഭഭാവത്തിലവണ്ണം കൂട്ടുമ്പോൾ വ്യയഭാവമാം
 ഭാവാനയനമീവണ്ണം ചെയ്യുന്ന സൂക്ഷ്മബുദ്ധികൾ.

ഗ്രഹഭാവാനയനം.

ഗ്രഹസ്ഥിതിലോരോരോ രാശികൂട്ടിവരുമ്പോൾ
 ഗ്രഹാണാം ഭാവമായിട്ടും ദ്വൈതക്രാമം ഹി സന്ധിയാം
 പേണ്ടാ മരൊരു സംസ്കാരം ഗ്രഹഭാവം വരുത്തുവാൻ
 തൽക്കാലബന്ധശതം ചാദിയായ നിരൂപണേ
 ഗ്രഹാണാം കണ്ടുകൊള്ളേണം ഭാവസന്ധികളിങ്ങനെ.

ഭാഗസന്ധാനയനം.

അഥ ലഗ്നാദിഭാവാനാം വക്ഷ്യേ സന്ധിവരുത്തുവാൻ
 ലഗ്നാദിരീയഭാവങ്ങൾ കൂട്ടിയലിക്ക സന്ധിയാം
 ലഗ്നഭാവാനന്തരം രണ്ടാംഭാവാദിയുമാണ്

ധനവിക്രമഭാവങ്ങൾ കൂട്ടിയലിച്ചുതാങ്ങും
ധനാന്ത്യസന്ധി; തീവണ്ണം സന്ധിയെല്ലാം വരുത്തുക.

ഭാവസന്ധ്യനുസാരേണ ഫലഭാനം.

സന്ധിയിങ്കൽ തുടങ്ങിട്ടു ഭാവമദ്ധ്യത്തെക്കാളോം ഗ്രഹാഃ
ശുഭാശുഭഫലം ചെയ്യുന്നത്തരോത്തരവുദ്ധിയായ്
ഭാവമദ്ധ്യം ക്രമത്താലെ ഫലം നൂനമതാങ്ങും
സന്ധിയോടൊത്തു നില്ക്കുന്ന ഗ്രഹമെന്നങ്ങിരിക്കിലൊ
നാസ്തി ഭാവബലം കിഞ്ചിത്തസ്താൽ ഭാവഫലം നഹി
ഏതുഭാവത്തിൽ നില്ക്കുന്നുവെന്നും സംശയമാണ്
രാശിമദ്ധ്യസ്ഥനെന്നാകിൽ ചെയ്യും രാശിഫലങ്ങളെ
സംപൂർണ്ണമായ് രാശിഫലം ചെയ്യും ഭാവസമോ ഗ്രഹഃ
ഗ്രഹസ്സുടത്തേ വച്ചിട്ടുണ്ടുവൻ നില്ക്കുന്നഭാവവും
വയ്പു പിന്നെ ഗ്രഹത്തോടടുത്തുള്ളൊരു സന്ധിയും
ഭാവസന്ധിയുടേ മദ്ധ്യേ വരുമപ്പോൾ ഗ്രഹസ്സുടം
സന്ധിഗ്രഹാന്തരം പിന്നെ ലിപ്തയാക്കി ഹരിക്കണം
ഭാവസന്ധ്യന്തരത്തിന്റെ ഭാഗംകൊണ്ടു വരും ഫലം
ഗ്രഹഭാവഫലത്തിന്റെ ഷഷ്ഠാംശകമായത്.

ദൃഷ്ടാന്തനം.

അഥ ദൃഷ്ടിവരുത്തേണ്ടുപ്രകാരം പറയുന്നിനി
ദൃശ്യമായ ഗ്രഹംവെച്ചു നോക്കീടുന്ന ഗ്രഹങ്ങളെ
വാങ്ങിയാൽ ശേഷമിടവംരാശിതന്നിൽ വരൂ യദി
ചെന്നതീയതിയലിച്ചാൽ ദൃഷ്ടിഷഷ്ഠാംശമാണ്
മിഥുനേ തീയതീൽകൂട്ടു പതിനഞ്ചെന്നതേ മതി
കുടേ കണ്ടുവെന്നാകിൽ ചെന്നതീയതി മുപ്പതിൽ
കളഞ്ഞുലിച്ചതിൽകൂടെക്കൂട്ടു മുപ്പതതേ മതി
ചിങ്ങത്തിൽ ദൃഷ്ടി ഷഷ്ഠാംശം ചെല്ലുവാനുള്ള ഭാഗമാം
ചെന്നഭാഗമിരട്ടിക്കു കന്നിരാശിയതെങ്കിലൊ
തുലാദി കണ്ടുവെന്നാകിൽ രാശിഭാഗാദിയൊക്കുവെ
പത്തുരാശിയിൽ വാങ്ങിട്ടു ശേഷം തീയതിയാക്കിയാൽ
അലിച്ചുകൊണ്ടാൽ ഖേദാനാം ദൃഷ്ടി ഷഷ്ഠാംശമാണ്
കുടേ മീനേ തഥാ മേഷേ കണ്ടാലില്ലിഹ ദൃഷ്ടികൾ.

കുലാലികളുടെ വിശേഷദൃഷ്ടാന്തനം.

കുജജീവാക്കുജന്മാക്കു വിശേഷാലുണ്ടു ദൃഷ്ടികൾ

ദൃശ്യം കജനെ വാങ്ങുമ്പോൾ സ്ഥലിയെന്നുള്ള രാശിയിൽ
 കീറുമ്പെടുത്തുവന്നിടിലന്തരിക്കുന്നോടിമ
 പതിനഞ്ചിൽക്കുഞ്ഞിട്ടു ശേഷമുള്ളൊരു തീയതി
 അതിനെ മുമ്പിലേ ദൃഷ്ടിയിൽ കൂട്ടുക ദൃഷ്ടിയാം
 വ്യാഴത്തെ വാങ്ങിയാൽ നാലുമെട്ടും രാശിയെടുത്തുക
 വന്നാൽ തദന്തരം മാത്രേ വാങ്ങി ദിഗ്ഗണ്ണമാക്കുക
 ശനിയേ വാങ്ങിയാൽ രണ്ടോടൊൻപതോടുകൂടിയിൽ
 അന്തരിച്ചിട്ടു മാത്രത്തിൽ വാങ്ങി മൂന്നിൽപ്പെടുക
 നഭത്തെ ദൃഷ്ടിയിൽകൂടെക്കൂട്ടുമ്പോൾ സൂക്ഷ്മമാണ്തരം
 ഭാവങ്ങളെങ്കിലും കോളേ ഗ്രഹമെന്നങ്ങിരിക്കിലും
 തന്നെഗ്രഹങ്ങൾ നോക്കുമ്പോൾ തനിക്കാം ദൃശ്യമെന്നോർ
 നോക്കീടുന്നഗ്രഹത്തിന്നു ദൃഷ്ടാവെന്നുള്ള പേരതാം
 ലഗ്നാദിദൃശ്യമായുള്ള ഭാവമോരോന്നുവെച്ചതിൽ
 ദൃഷ്ടാവകം ഗ്രഹത്തിന്റെ സ്ഥാനംവാങ്ങിട്ടു പൂർവ്വത്
 വിശേഷദൃഷ്ടിയുണ്ടെങ്കിലതുംകൂടെ വരുത്തിയാൽ
 സാമാന്യദൃഷ്ടിയിൽകൂട്ടിച്ചാത്തിയേക്കള പൂർവ്വത്
 സപ്തവർഗ്ങളറിവാൻപായം പറയുന്നിനി.

സപ്തവർഗ്ങൾ.

ക്ഷേത്രഞ്ച ഹോരാദ്രക്കാണ്യവാംശപാദശാംശകാഃ
 ത്രിംശാശസ്സപ്തമാംശശ്ച സപ്തവർഗ്ങളിങ്ങനെ.

ക്ഷേത്രാധിപത്വം.

കജശ്ചക്രജ്ഞചന്ദ്രാക്ഷബുധകാച്യമഹീസുതാഃ
 ഗുരുമന്ദാക്ഷിഭേവേന്യാഃ ക്ഷേത്രാണാമധിപാഃ ക്രിയാൽ
 ഹോരാധിപത്വം.

സൂര്യന്ദ്രോപാരോജഭേ ഹോരായുഗേ ചന്ദ്രാക്ഷയോസ്തഥാ.

ഭദ്രക്കാണ്യാധിപത്വം.

ലഗ്നേശപഞ്ചമാധീശഭാഗ്യേശാ രാശിഷു ക്രമാൽ
 നാഥന്മാരാദിമദ്യുന്താദ്രക്കാണ്യങ്ങൾക്കിതി സൂതാഃ.

നവാംശാധിപത്വം.

ഗ്രഹസ്തഭേ നവമതേ തദ്രാശീശോ നവാംശപഃ.

പാദശാംശാധിപത്വം.

രാശിസ്ഥാനം പെരുക്കാതെ ഭാഗലിപ്പുകളെ പുനഃ
 ചന്തിരണ്ടിൽ പെരുക്കിട്ടു കരേറു പാദശാംശമാം.

ത്രിംശാംശകാധിപത്വം.

ഭൈരാവിഗുരുവിചിത്രകൃഷ്ണമുദ്രസമഭാഗപാഠം
 ഓജത്തിലേവം; യുഗത്തിൽ ശുക്രജേതവ്യാക്കിഭൂസുതാഃ
 മാസജന്മശഭാഗേശാഃ ക്രമാത് ത്രിംശാംശകാധിപാഃ.

സപ്തമാംശാധിപത്വം.

രാശിഭാഗാദികം സർവ്വമേഴിലങ്ങു പെരുക്കിയാൽ
 ക്രമത്തിന്നു കരേറുമ്പോൾ സപ്തമാംശമതാസ്തത്രം
 സപ്തവർഗ്ഗങ്ങളീവണ്ണം വരുത്തിട്ടതു ചാത്തുക.

നിസ്കർബന്ധശത്രുസമത്വം.

ബന്ധശത്രുത്വമറിവാൻപായം പറയാമിനി

ആബാലസ്സഗുണശമാത്മാ. (രവി.)

ഗ്ലോബനാഥോ ലസസുസന്മണി. (ചന്ദ്ര.)

ബലനിശാലസസൽസീമാ. (കുജ.)

ഗുണസേനാസുലനാഭ്ജലം. (ബുധ.)

ബലാഗമനമസീമാത്മീ. (ഗുരു.)

ശമാത്മീലസഗുണസ്ഥലേ. (ശുക്ര.)

മണിമെഴിലിസ്ഥലനീലാംഗോ. (മന്ദ.)

മണിസാലമിഥിലാനലം. (സൂര്യ.)

മണിശാലാസുബലീലീനോ. (ശിഖി.)

ഭൂഗുണാം നവഭിരക്ഷരൈഃ.

ശ്ലോകപാദൈരിനാദീനാം ബന്ധശത്രുസമാസ്രയഃ
 ത്രിസംഖ്യാ ബന്ധചിഹ്നം സ്വാൽ സപ്തസംഖ്യാക്ഷരം ന മേ
 പഞ്ചസംഖ്യാക്ഷരം ശതൌ സ്വസ്ഥമാനെ ശുക്രവർണ്ണതാ
 സ്ഥാനേഷു നവസു ജേതയാസ്സ ത്വാദ്വാശോത്തരോത്തരാഃ.

തത്ക്കാലബന്ധശത്രുത്വം.

അഥ തത്ക്കാലശത്രുത്വം ബന്ധത്വമപി ചൊല്ലുവാൻ
 അഞ്ചാംരാശിതൂടങ്ങിട്ടങ്ങുരാശിയിലും ഗ്രഹം
 തന്നോടുകൂടി നിന്നാലും തത്ക്കാലം ശത്രുവാസ്തത്രം
 ശേഷമാറുള്ള രാശീലും നിന്നാൽതത്ക്കാലബന്ധവും.

അതിബന്ധത്വംഭിന്നിരൂപണം.

നിസ്കർബന്ധവായുജ്ജ്വലൻ തത്ക്കാലം ബന്ധവാസ്തരിൽ
 അതിബന്ധവതായിട്ടമതിശത്രുവുമിങ്ങനെ

ബന്ധുവും ശത്രുവുംകൂടി വരികിൽ സമനാസ്തരം
ബന്ധുസ്സുഗ്രാൽ ബന്ധുസമയോവൈരീ സ്വാൽ സമവൈരി-

മൂലത്രികോണം.

[ഭോം.

സിംഹാഭയ നരഭോഗോർക്കോ വൃഷാഭയേ സാരഘ്രമാഃ
കൃയാഭയ ക്രിയഭൂപുത്രഃ സ്രീയാമ്മാത്മാത് മനോ ബുധഃ
ഹയാംഗാഭയ നരോ ജീവോ ജ്ജ്വാഭയഃ* മൂനി ഭാഗ്വവഃ
ഘട്ടോഗാഭയ നരോ മനോ മൂലക്ഷേത്രമിതീരിതം.

അതു ചാടി.

നയഃ ക്രിയേ, ഗാനവൃഷേ, ഹരോ മുഗേ,
ശടിസ്രീയാം, കർമ്മിനിർ, സ്വയേ സുഖം;
തുലാനര, സ്തംഗമിനാദികൾക്കിതി-
ക്രമേണ നീചങ്ങളിതിന്റെ സപ്തമം.

രാഹുകേയകളുടെ ഉച്ചം മുതലായവ.

രാഹുവിന്നും കേതുവിന്നും സ്വപക്ഷേത്രം നഹി നിർണ്ണയം
മൂലത്രികോണം തുംഗാദിയൊന്നുമില്ലെന്നു കേവലം.
അഥവാ ചിലർ ചൊല്ലിക്കേട്ടതു മിപ്പോൾപ്പറഞ്ഞിടാം
രാഹോർമൂലഗ്രഹം തെളിയിച്ചും വൃശ്ചികരാശിയാം
അതുച്ചം സപ്തമം ഭാഗമുല്പമാരോഹിസംജ്ഞയാം
കീഴിലാമവരോഹിതം വിഭോമഗതികാരണാൽ
കുംഭം മൂലഗ്രഹം കേതോരുച്ചവും കാഭോസ്തരം
അതുച്ചം ദശമം ഭാഗം മൂലർക്കും ദശമാഭയഃ
പത്തിന്നുമേലിരുപതും കേതോരുച്ചഗ്രഹം ഘട്ടേ
സ്ഥാനോച്ചാച്ചബലങ്ങൾ രണ്ടു മുദയോഃ

സ്വാതാം ന പഞ്ചാപരേ

മേഷേ ഗോഘടകീടകർമ്മിണി നതിഃ

സ്വാൽ ക്ഷേത്രവീർണ്ണപഗോഃ

ചാപാന്ത്യാർഗവോഃ സ്രീയാം സ്വയഗ്രഹേ

കേതോർബലം നീതിയാം

രാത്യാഖ്യം തു ബലം ദപയോശ്ശക്തയുതം

ഭാവം ചതുർഥം ഭവേൽ.

ബലപിണ്ഡം.

നിജസ്സദാക്സ്സദയോർഭേദത്തേയാദു രാശിയിൽ
വാങ്ങിത്തീയതിയാക്കിട്ടു മൂന്നുകൊണ്ടു ഹരിച്ചതു്

* 'ജ്ജ്വേ പഞ്ച' എന്നും 'ജ്ജ്വേ പഞ്ചമശ' എന്നുമുള്ള രണ്ടു പാഠങ്ങളിൽ
അല്പം പാഠത്തെ ഗ്രന്ഥകർത്താവു സ്വീകരിച്ചിരിക്കുന്നു.

സൗരം ബലം ദായോരേവം കാതും ചാന്ദ്രം ദായോരപി
ബലങ്ങളാമീവണ്ണമൊന്നിച്ചാൽ ബലവിണ്യമോ
അഷ്ടവക്ത്രാദികൾക്കു കാണ്മണമുണ്ടുതരവി
അതു മേലിൽപ്പറഞ്ഞീടാം ഫലപാകേ വിശേഷത.

സൂര്യാദിഗ്രഹങ്ങളുടെ സപ്തബലം.

അഥ സൂര്യാദി ഖേടാനാം ബലമേഴും വദാമുഹം
സ്ഥാനചേഷ്ടോച്ചരിക്കാലായനനൈസർഗ്ഗികങ്ങളിൽ.

സ്ഥാനബലം.

നഭേ സ്ഥാനബലംതന്നെ വരുത്തും മാർദ്ദമുച്യതേ
ജ്ഞാനനീതിസ്സപതംഗേ സ്വാൽ ജ്ഞാനശംഭുസ്സപമുലഭേ
ജ്ഞാനനീലം സ്വരാശയേ സ്വാൽ നാഗരുദ്രോതിമിത്രഭേ
ജ്ഞാനമാന്യം സുഹൃത്ക്ഷേത്രേ നാഗോസൗ സമഭേ

[ബലം

ശുഭാംഗം ശതഭേ ജ്ഞായം രാമോയമതിശതഭേ
അന്തനം നീചഭേ ജ്ഞായമേവം വക്ത്രേഷു സപ്തസു
ത്രിംശാംശകമാഴിഞ്ഞിട്ടു ദ്രേക്കാണാദികൾ നാലിനം
ചിന്ത്യാമുച്ചാദിസംബന്ധം ഗ്രഹാണാം ക്ഷേത്രവൽ സദാ
തുംഗഭാഗത്തൊളം തുംഗം തത്ര സംപൂർണ്ണമാം ബലം
തുംഗഭാഗം കഴിഞ്ഞാകിലോക്കേണ്ടാ തുംഗമെന്നതും
തദീശൻ ബന്ധുവോ തന്റെ ശതവോയെന്നറിഞ്ഞഥ
തദ്ബലം കണ്ടുകൊള്ളേണമേവം നീചത്തിലും വിധി
നീചം കഴിഞ്ഞാലാരാശിയ്ക്കേററം ഭോഷവുമില്ലപോൽ
മേൽമേൽ ശുഭമേറീടും തഥാ ഭോഷം കുറഞ്ഞുപോം
നീചംകഴിഞ്ഞുനില്ക്കുന്നോക്കാരുഹിതപം ഭവിക്കയാൽ,
തഥൈവോച്ചം കഴിഞ്ഞീടിലവരോഹിതപമാണ്യം.
അവരോഹിഗ്രഹത്തിന്റെ ഭഗാ സ്വാഭവരോഹിണീ
മേൽമേൽ ഭോഷമേറീടും തദ്രായാം വിശേഷതഃ
തസ്താൽ സ്വതുംഗഭോഷാനാം വിശേഷോ നാസ്തി തത്രഭേ
ആദ്യേ സൂര്യരജീവാനാം രാശിമദ്ധ്യേ ജ്ഞാനയോഃ
ശുഭേഷോപാരന്ത്യഭാഗേ ച ജ്ഞാനമാന്യം ബലം ഭവേൽ
നിലയീവണ്ണമല്ലായ്യിൽബലമില്ലെന്ന നിണ്ണയം
ഭാദിമദ്ധ്യവസാന്തേഽപ്രിഃ പുനപുനകയോഷിതാം
സാരവല്ലാദിശാസ്ത്രേഷു പക്ഷഭേദമില്ലമാം.

എങ്കിലും ക്രിയചെയ്തിട്ട കാണിപ്പീവണ്ണമാരുമെ
എങ്കിലെന്തിന്നിതി പ്രോക്തം മമ ശിഷ്യ ജനങ്ങളെ
ഭൂമിപ്പിക്കാത്തതിനാലും വ്യത്ഥമല്ലെന്റെ ഭാഷിതം
കേന്ദ്രത്തിൽ നില്ക്കുന്നോക്കെല്ലാം ജ്ഞാനനീതി ബലം

[ഭവേൽ

ബലം പണപരത്തികൾ ജ്ഞാനനീലമിതി സ്മൃതം
ആപോക്തിമത്തിൽ സർവ്വേഷാം ജ്ഞാനമാന്ത്രി ബലം ഭവേൽ
യുഗ്മാംശേ ചന്ദ്രശൂകന്മാക്കീവണ്ണം ജ്ഞാനമാന്ത്രിമാം
ശേഷമഞ്ചുഗ്രഹങ്ങൾക്കുമോജാംശേ ജ്ഞാനമാന്ത്രിമാം
ഏവം സൂത്രാദിവേദാനാം കൂട്ടാൽ സ്ഥാനബലം ക്രമാൽ.

ചേഷ്ഠാബലം.

മദ്ധ്യവും സ്പടവും തമ്മിലന്തരിച്ചുചുറ്റാക്കിയാൽ
കൂട്ടേണം തന്റെ ശീലോച്ചാതന്നിൽ മദ്ധ്യമേദുകിൽ
കളവു സ്പടമേദുന്നാൾ; പിന്നിൽനിന്നു വാങ്ങുക
തന്റെ സ്പടത്തെയന്നേരം ചേഷ്ഠാകേന്ദ്രമായത്
സൂര്യസ്പടത്തിലയനംകൂട്ടിട്ടു മൂന്നുരാശിയും
ചേഷ്ഠാകേന്ദ്രമായീടും; ചന്ദ്രനാക്കനെ വാങ്ങുക
ചേഷ്ഠാകേന്ദ്രമായീടുമാറുരാശിയിലേറുകിൽ
പന്ത്രണ്ടു രാശിയിൽവാങ്ങിശ്ശേഷം തീയതിയാക്കിയാൽ
മൂന്നിൽ ഹരിച്ചാൽ ഷഷ്ഠഗ്രഹം ചേഷ്ഠാബലമതായ്ക്കും.

ഉച്ചബലം.

ഉച്ചാദികേന്ദ്രമുണ്ടായാലീവണ്ണം ബലമാനയേൽ
എന്നിട്ടുച്ചാദികൾ മൂന്നുബലങ്ങളെ വരുത്തുവാൻ
തത്തത്കേന്ദ്രങ്ങളുണ്ടാക്കുപ്രകാരം പറയുന്നിനി
ഗ്രഹസ്പടത്തെ വച്ചിട്ടങ്ങതിനീചത്തെ വാങ്ങിയാൽ
സൂത്രാദിമന്ദപത്വമുച്ചകേന്ദ്രമതായ്ക്കും.

ദിഗ്ബലം.

സൂത്രാരയോസ്സഖം വാങ്ങു ദശമം ചന്ദ്രശൂകയോഃ
മന്ദന്ന ലഗ്നം വാങ്ങേണം സപ്തമം ബുധജീവയോഃ
ഏവം ദിക്കേന്ദ്രമുണ്ടാക്കിവരുത്തു പൂർവ്വൽ ബലം.

അയനബലം.

ഗ്രഹസ്പടത്തിലയനം കൂട്ടേണം മൂന്നുരാശിയും
ആയനം കേന്ദ്രമാം; രാശിത്രയോനം ചന്ദ്രമന്ദയോഃ
ആയനം കൂട്ടിയാൽ സൗമ്യന്നാദുരാശിയിലേറുകിൽ

മൂന്നു രാശികൾ വാങ്ങേണം, കൂട്ടേണം കറയുന്നനാൾ
 ആയനം ബലഷഷ്ഠംശം മുപ്പതിൽ കറയാവിട
 ആയനം കേന്ദ്രമീവണ്ണം സൂര്യാഭീനാം വരുത്തുക.

കാലബലം.

ഇനിക്കാലബലം ചൊല്ലുന്നത് നാലുപ്രകാരമായ്
 ദിവരാത്രിബലം പിന്നെ തത്ത്രിഭാഗബലം തഥാ
 കാലഹോരാദിനാഥാനാം ബലം പക്ഷബലം തഥാ
 ഇവ നാലും വരുത്തിട്ടു കൂട്ടു കാലബലം വരും
 സൂര്യാദിഗ്ബലമക്ഷായ്കൂടാണാം ദിനരാത്രിജം
 അതു നീതാൽക്കളഞ്ഞിടിലിന്ദോർഭൗമസ്യ മന്ദനം
 ദിനരാത്രിബലം ജേന്യം ബുധന്നരപതെപ്പൊഴും
 അന്നുള്ള പകലെക്കൊണ്ടു പകുപ്പു മൂന്നു തുല്യമായ്
 തത്ത്രിഭാഗാധിപന്മാരാം ബുധസൂര്യാക്ഷജാഃ ക്രമാൽ
 തഥാ രാത്രിത്രിഭാഗേശാഃ ചന്ദ്രകാവ്യകജാഃ ക്രമാൽ
 ഏതുഭാഗേ ജനിച്ചെന്നാൽ തഭീശന്നു ബലം നതിഃ
 ഭാഗാദിയിൽ ക്രമാദന്ത്യേ കുറഞ്ഞില്ലാതയാം ബലം
 മദ്ധ്യേ ത്രൈരാശികഞ്ചെയ്തു വരുത്തേണം ന സംശയഃ
 ദശാബ്ദാധിമതം ചൈതദിപാബ്ദാധിമതം തഥാ
 ഏന്നിട്ടു വേറെ ചൊല്ലിടുന്നമം ത്രൈരാശികൂടിയായ്
 യന്മിൻ ഭാഗേ ജനിച്ചെന്നാൽ തദ്ഭാഗഗതനാഡികാഃ
 ഭാഗമാനാൽ കളഞ്ഞിട്ടു നീതികൊണ്ടു പെരുക്കിയാൽ
 ഹരിപ്പു ഭാഗമാനേന തൽഫലം ബലമാസ്തേ
 വ്യാഴത്തിന്നു സദാകാലം ബലഷഷ്ഠംശകം നതിഃ
 വ്യാഴത്തിന്നും ശേഷമുള്ള ഗ്രഹങ്ങളിലൊരുത്തനും
 ബലമുണ്ടാസ്തേ ശേഷമഞ്ചുപേക്ഷ്മൊരിക്കലും
 ദിനരാത്രിത്രിഭാഗാച്ചബലമുണ്ടാകയില്ലിഹ
 കാലഹോരാദിനാഥാനാം ബലങ്ങൾ പറയുന്നിനി
 വിംശദിനാഡികമാത്രം കാലഹോരേതി കേചന
 പക്ഷഭേദങ്ങളുണ്ടിന്നും മാസവർഷേശയോസ്തഥാ
 ആചാരമില്ലിതെന്നും ഞാനിപ്പോൾ ചൊല്ലാം ക്രിയാകൃ-
 അക്ശുക്രബുധശ്ചന്ദ്രമന്ദജീവധരാസുതാഃ [മം
 അന്നത്തെയാഴ്ചതൊട്ടിട്ടു ഗ്രഹാണാം ക്രമമിങ്ങനെ
 കാലഹോരയ്ക്കു കാണേണ്ടും കാലം രണ്ടരനാഴിക

രാവം പക്ഷമൊക്കുന്നാളല്ലാത്തിൽ ഭേദമുണ്ടിഹ
 പലച്ചുനാഡിവച്ചിട്ടു പന്തിരണ്ടിൽപ്പെരുക്കിയാൽ
 ദിനപ്രമാണത്തെകൊണ്ടു ഹരിച്ചാൽക്കാലഹോരയാം.
 രാത്രയ ജനനമെന്നെങ്കിൽ രാത്രിയിൽച്ചെന്ന നാഡികാഃ
 പന്തിരണ്ടിൽപ്പെരുക്കിട്ടു ഹരിപ്പു രാത്രിമാനതഃ
 കാലഹോരയതായിട്ടുമഞ്ചാമാഴ്ചമുതൽ ക്രമം
 കാലഹോരേശനാകുന്ന ഗ്രഹത്തിന്നു ബലം നതിഃ
 ജനിച്ചനാളേ വാരേശഗ്രഹത്തിന്നു ബലം ശുഭം
 മാസേശന്നു ബലം നീലം വർഷേശന്നു ബലം ശുഭഃ
 കഴിഞ്ഞ പൂർവ്വപക്ഷത്തിൽ പ്രതിപത്തൊരാഴ്ചയിൽ
 സൂര്യോദയത്തിനുണ്ടാകുന്നവൻ മാസേശനാസ്തമഃ.
 കഴിഞ്ഞ മീനമാസത്തിൽ പൂർവ്വപ്രതിപദസ്ഥിതി
 ഏതൊരാഴ്ചയിലുണ്ടാകുന്നാദിത്യസ്തോദയത്തിന്
 അവൻ വർഷേശനായിട്ടും രണ്ടു നാളുദയത്തിന്നും
 ഉണ്ടെങ്കിൽപ്പിറന്നാളത്തെ വാരനാഥനതാസ്തമഃ
 രണ്ടുനാളുദയത്തിന്നും പ്രതിപത്തിലുയെങ്കിലോ
 തലേദിനത്തെ വാരേശൻ വത്സരേശനതാസ്തമഃ
 മാസാധിപൻമീവണ്ണത്തെന്നയായിവരും വിധിഃ
 ഇതിന്നു പക്ഷഭേദത്തേച്ചൊല്ലീടുന്നല്ലബലികൾ
 ചൈത്രാദിമാസാരംഭങ്ങൾ പൂർവ്വപ്രതിപദാദികൾ
 ആകയാൽ പ്രതിപത്തിന്റെറയാദിയസ്തിന്റെഭിന്നേ വരൂ
 തദ്ദിനേശനതായിട്ടും മാസേശൻ വർഷപസ്തമഃ
 സൂക്ഷ്മത്തോളം നിരൂപിക്കാഞ്ഞത്രെ ചൊല്ലുന്നതിങ്ങനേ
 പൂർവ്വപ്രതിപദത്തുന്നാൾ ചന്ദ്രൻ മുതനതാകയാൽ
 മാസസംവത്സരാഭിനാമധിപത്വം കഥം ഭവേത്?
 അതുകൊണ്ടേതൊരാഴ്ചയ്ക്കു കാണാവു ബാലചന്ദ്രനെ
 അന്നത്തേ വാരനാഥൻതാൻ മാസവർഷാദിനാഥനാം
 എന്നിട്ടു പൂർവ്വപക്ഷത്തിൽ ദിനീയാ ഏതൊരാഴ്ചയിൽ
 തുടങ്ങുമദ്ദിനത്തിന്റെ നാമനെന്നത്ഥമാസ്തമഃ
 മൂന്നു വിധിച്ചതീവണ്ണം ശാസ്ത്രദൃഷ്ട്യാ വിപശ്ചിതഃ
 അന്തസ്സാരമിതിവണ്ണമറിയാഞ്ഞല്ലബലികൾ
 അന്യഥായെന്നു ചൊല്ലുന്ന സതാം സമ്മതമല്ലത്.
 പിന്നെയും പക്ഷഭേദങ്ങളുണ്ടു ശാസ്ത്രാന്തരങ്ങളിൽ

പക്ഷങ്ങളെയറിഞ്ഞിട്ടു വേണ്ടാ വർഷാദിനാഥനെ
 അറിവാതെന്നുമതിനെഗ്നിച്ചിട്ടു വരുത്തുവോർ
 തങ്ങളിൽ സാധുവേതെന്നു നിരൂപിച്ചിട്ടു നിണ്ണയേൽ
 അതും മഹാജനപ്രോക്തം കഃ പുമാനവമന്യതേ?
 അസ്സൂത്രം ഗുരുഭിർനോക്തമിതത്രേ ഗുരുഭാഷിതം
 ചന്ദ്രചേഷ്ടാബലം സൗമ്യഗ്രഹങ്ങൾക്കു ബലം സൂതം
 അതു നീതോനമാം പാപഗ്രഹങ്ങൾക്കൊക്കവേ ബലം
 സർവ്വാപ്യതു സൗമ്യസ്സാൽ പാപയുക്തോഽപി സോമജഃ
 സോമഃ ക്ഷീണകരോഽപ്യതു ശുഭേ ഇത്യവഗമ്യതാം
 നോപേദശ്ശഗതശ്ചന്ദ്രഃ പുണ്ണവീശ്ചോ ഭവിഷ്യതി
 പക്ഷവീഴും വരുത്തുവോളിങ്ങനേ കണ്ടുകൊള്ളുക.
 അതു ജാതകചലന്ത്യാം വാക്യലാഘവകാരണാൽ
 സന്താമെന്നു പറഞ്ഞെന്നേയുള്ളയെന്നു ധരിക്കണം
 ചന്ദ്രചേഷ്ടാബലം ചന്ദ്രവിൽഗുരൂശനസാം ബലം
 എന്നത്രേ ചൊല്ലുവാൻ യോഗ്യമെന്നത്രേ ഗുരുഭാഷിതം
 ഏതൽ പക്ഷബലം മൂന്നും ചൊന്ന മൂന്നുബലങ്ങളും
 ഇതിൽ കൂട്ടിട്ടു ചാത്തേണം ക്രമാൽ കാലബലങ്ങളെ.

നിസർഗ്ഗബലം.

സൂതരാം ലാഭമാന്യത്തെ നീതികൊണ്ടു പെരുക്കിയാൽ
 സ്ഥാനംകൊണ്ടു ഹരിക്കുമ്പോൾ സൂര്യാദീനാം നിസർഗ്ഗമാം
 അന്നന്നിതു വരുത്തേണ്ടാ സ്വകാലമിവണ്ണമാം
 എന്നിട്ടതു വരുത്തിട്ടു ¹വേറിട്ടുപറയുന്നിതു്
 നീതികാമസൂക്തശ്ച ഭോഗലാഭേനം ക്രമാൽ
 സൂര്യാദിമന്ദപയുന്തം നിസർഗ്ഗബലമിങ്ങനെ

ബലപിണ്ഡം.

സ്ഥാനചേഷ്ടോച്ചാദിബലമേഴും കൂട്ടിട്ടുവച്ചതിൽ
 ശുഭഭൃഷ്ടിയിൽ നാലൊന്നു കൂട്ടേണം തദ്ബലത്തില്
 പാപഭൃഷ്ടിയിൽ നാലൊന്നു കളഞ്ഞാൽ ബലപിണ്ഡമാം
 പാപയുക്തൗ ബുധക്ഷീണചന്ദ്രൗ പാപാവിതി സൂതൗ
 ചന്ദ്രചേഷ്ടാബലം നീലാൽ കുറഞ്ഞിട്ടു വരുന്നാൻ
 പാപിയെന്നങ്ങു ചൊല്ലുന്ന കേഷാഘ്നിൽ പക്ഷമിങ്ങനേ
 ഇവിടെ ക്രിയചെയ്യേണ്ടപ്രകാരം പറയുന്നു ഞാൻ
²ചന്ദ്രചേഷ്ടാബലംവച്ചു നീലമെന്നുള്ള സംഖ്യയും

൧. പേരിട്ടു പറയുന്നിതു് (പാഠാന്തരം) ൨. ചന്ദ്രചേഷ്ടാബലം
 ജേതയം സതാം പക്ഷബലം ബുധേഃ. (ഹോരാശാസ്ത്രം).

അന്തരിച്ചതിനെ ദൃഷ്ടിയുടനീളം പെരുക്കിയാൽ
 ഹരിപ്പ നീലനെക്കൊണ്ടാഫലം കൂട്ടു ബലത്തിലും
 നീലാൽ ചേഷ്ടാഖ്യമേറുന്നാർ കളയേണം കുറഞ്ഞിടിൽ
 ചന്ദ്രശ്ശതഭോ വാ പാപോ വാ ദൃഷ്ടിസംസ്കാരമിങ്ങനേ
 ചെല്ലാലതെയും സൂക്ഷ്മമിതത്രേ ഗുരുഭാഷിതം
 പാപിയോടു ബുധൻകൂടി നിന്നിടിൽപ്പാപിയാസ്സതം
 എന്നുണ്ടൊരുമതം പിന്നേ ബുധൻ പാപേന കൂട്ടുകിൽ
 അവനോടങ്ങുതിട്ടമകന്നിട്ടും വരുന്നനാൾ
 പാപതപമൊരുപോലല്ലെന്നത്രേ ചിലരുടേ മതം
 ആകയാൽ ക്രിയചെയ്യേണ്ടുപ്രകാരം പറയുന്നു ഞാൻ
 ബുധനും പാപിയും തമ്മിലന്തരിച്ചിലിയാക്കിയാൽ
 നാമതപമെന്നുവെച്ചിട്ടു തമ്മിലങ്ങന്തരിച്ചത്
 പെരുക്കു ബുധദൃഷ്ടിഭേദ ചതുർത്ഥാംശപ്രമാണതഃ
 നാമതേന ഹരിച്ചുള്ള ഫലത്തെസ്സംസ്കരിക്കണം
 ബുധപാപാന്തരകലാ നാമതപാൽ കുറയുന്നനാൾ
 കളയേണം ബലാന്തനിൽ കൂട്ടുകേറിവരുന്നനാൾ
 രണ്ടുമുവരുകിട്ടു പാപനെ ഗുഹൃതങ്ങളിൽ
 ഏവം യുക്ത്യാ നിരൂപിച്ചു ഗണിച്ചാൽ സൂക്ഷ്മാസ്സതം
 ഗ്രന്ഥവിസ്തരഭീത്യാ ഞാൻ പറഞ്ഞില്ലെന്നുമാർക്കണം
 ബലപിണ്ഡങ്ങളീവണ്ണം ഗ്രഹങ്ങൾക്കു വരുത്തുക.

ഗ്രഹയുദ്ധം.

താരാഗ്രഹങ്ങളിൽവെച്ചു രണ്ടുപേർ സമലിപ്തയായ്
 വന്നാലുണ്ടാം തയോർയുദ്ധം ജ്യോതിശ്ചക്രേ ഭയംകരം
 അപ്പോൾ ജയിച്ചവൻതന്റെ ബലമൊന്നേറിവന്നിട്ടും
 തോറ്റവനായ ഗ്രഹത്തിന്റെ ബലം കുറയുമെത്രയും
 എന്നിട്ടു വേറെചൊല്ലുന്നു ഗ്രഹയുദ്ധം വരുത്തുവാൻ
 ഗ്രഹസ്ഥങ്ങൾ വെച്ചിട്ടുണ്ടന്തരിച്ചിലിയാക്കിയാൽ
 ഇനലത്തിൽ കുറഞ്ഞിടിൽ ഗ്രഹയുദ്ധം ഗണിക്കണം
 ഗ്രഹാണാം മദ്ധ്യമുണ്ടാക്കിയപ്പോൾ തന്റെ സ്ഥങ്ങളും
 മൂന്നാംക്രിയയിലുണ്ടായി വരും മന്ദഫലങ്ങളെ
 തന്റെ തന്റെ മദ്ധ്യമത്തിൽ സംസ്കരിച്ചുണ്ടു കൊള്ളണം
 തുലാദിയെങ്കിൽ കൂട്ടേണം കളയേണമജാദിപേൽ
 വിപരീതം ധനണ്ണങ്ങൾ കാണണം ബുധശുക്രയോഃ

ശുക്രജ്ഞയോർമദ്ധ്യമണ്ഡലം ഭാനുമദ്ധ്യമല്ലിഹ
 ശരീര,ദേഹാദികളാൽ ഹരിച്ചുണ്ടായ മദ്ധ്യമം
 വച്ചിട്ടുവേണമവിടേ ഗണിപ്പാനെന്ന നിണ്ണയം
 ഇവണ്ണം സംസ്കരിച്ചുള്ള മദ്ധ്യമങ്ങളിൽ നിന്നഥ
 നായകോ,നേത്ര, അക്രൂര, ജ്ഞാനശ്രീ, ന്കലഃ, ക്രമാൽ
 പാതവാക്യങ്ങളിവണ്ണം കളഞ്ഞിട്ടതിൽനിന്നഥ
 തുലാമേഷാദി കണ്ടിട്ടു നരോന്മാദിജ്യ കൊള്ളുക
 ഗം,ഭീ,ര,ഭാ,വ,മെന്നുള്ള സംഖ്യകൊണ്ടു പെരുക്കുക
 ക്രമത്തിന്നു കജാഭീനാം, നയംകൊണ്ടു ഹരിക്കണം
 അപ്പോൾ വരും കജാഭീനാം മദ്ധ്യവിക്ഷേപലിപ്തികാഃ
 ഒടുക്കത്തെ ക്രിയയ്ക്കുള്ള ജ്യാഖണ്ഡം മകരാദിചേൽ
 ശരീരത്തിൽ കളഞ്ഞിട്ടു കൂട്ടു കർത്യാദിയെങ്കിലൊ
 പരാല്പതപം വരുന്നാളിൽ ശരീരത്തിൽ കളഞ്ഞിട്ടു
 ഇതുകൊണ്ടു 'പെരുക്കേണം മദ്ധ്യവിക്ഷേപലിപ്തയെ
 ശരീരേണ ഹരിക്കുമ്പോൾ സ്പുടവിക്ഷേപമാണ്ണതം
 ഗ്രഹത്തിലയന്നുകൂട്ടി വേറെവച്ചിട്ടപ്രകാരം
 ഉണ്ടാക്കിട്ടതിൽവിക്ഷേപം ദിഗ്ഗശാൽ സംസ്കരിക്കണം
 സ്പുടക്രാന്തിയതായിട്ടമതു വേറൊന്നുവച്ചഥ
 ശരീരേണ ഹരിച്ചിട്ടു സാലജ്ഞാദിജ്യ കൊള്ളുക
 സാലജ്ഞ, തൽസൂന, ഭടായ, പേശികാ
 താളസ്ത്ര, സാംബോത്ര, ഗജേന്ദ്ര, നാകലീ
 ൧തന്റേറ തന്റേറ ദിക്കിലുള്ള പലാംഗുലമിറക്കിയാൽ
 സാലജ്ഞാദിജ്യയെക്കൊണ്ടു പെരുക്കീടതിനെ പുനഃ
 നരകേണ ഹരിക്കുമ്പോളിഷ്ടദേശചരം വരും
 സ്പുടക്രാന്തേർദിക്കറിഞ്ഞു രക്ഷിപ്പൂ രിടിത്തതു്
 ഗ്രഹത്തെപ്പിന്നെയുംവച്ചു മൂന്നുരാശി കളഞ്ഞഥ
 നരോന്മാദിജ്യകൊണ്ടിട്ടു ക്ഷേപംകൊണ്ടു പെരുക്കിയാൽ
 വസന്തേന ഹരിക്കുമ്പോളതു ൧ദൃക്ഫലലിപ്തകൾ
 ക്ഷേപത്തിനും മൂന്നുരാശികളുണ്ടുള്ള ഗ്രഹത്തിനും
 ദിക്കൊന്നാകിൽ ഗ്രഹേ കൂട്ടു കളവു ഭിന്നമാകിലൊ

൧. 'വരുത്തേണം' (പാരാന്തരം).

൨. 'ചരം' തിരുവല്ല. പലാംഗുലമിറക്കിട്ടു സാലജ്ഞാദിപെരുക്കുക.

൩. 'ദൃക്ഫലമായ' വരും' (പാരാന്തരം).

അതിനെപ്പിന്നെയുംവെച്ചുകൊള്ളൂ പ്രാണകലാന്തരം
 അതിനെസ്സംസ്കരിക്കേണം നഭേത്തെ ചരവും തഥാ
 ഓജേ പദേത്യേണം യുഗ്മേ ധനം പ്രാണകലാന്തരം
 ചരം തുലാദികൂട്ടേണം കളയേണമജാദിചേൽ
 അന്തിക്കുണ്ടു ഗണിക്കുന്നാളിരുവർക്കും ചരത്തിനെ
 വിപരീതം സംസ്കരിപ്പൂ തൽക്കാലിച്ചു ഗണിക്കിലോ
 അന്തിക്കു ദിക്കുമാറേണ്ടാ ഉദയത്തിന്റെ ദിക്കുതാൻ
 ഇങ്ങനേ സംസ്കരിച്ചിട്ടു ഗതിയേറും ഗ്രഹസ്സുടാൽ
 വാങ്ങു ഗതികറഞ്ഞുള്ള ഗ്രഹത്തിന്റെ സ്സുടത്തിനെ
 അന്തരസ്സുടമെന്നല്ലോ പേരിതിന്നുദിതം ബുധൈഃ
 വക്രചാരം ഗ്രഹങ്ങൾക്കുണ്ടിരുവർക്കും ഭവിക്കിലൊ
 ഭേദമുണ്ടെന്നു വാങ്ങേണം ഗതിയേറും ഗ്രഹത്തിനെ
 അന്തരസ്സുടമീവണ്ണം യുദ്ധത്തിങ്കൽ വരുത്തിയാൽ
 നാരദപ്രാപകത്തുകൾ തയോർയുദ്ധം തുടങ്ങിയാൽ
 നവകാനനമെന്നങ്ങു വരുമ്പോൾ കഴിയും രണം.
 യുദ്ധാരംഭാവസാനങ്ങൾ രണ്ടുമങ്ങറിയേണ്ടുകിൽ
 നാരദപ്രാപകായെന്നു കളഞ്ഞിട്ടന്തരസ്സുടം
 ലിപ്തയാക്കി ഹരിക്കേണം തയോർതാന്തരത്തിനാൽ
 ഫലം തീയതിയായിട്ടും ശേഷം നീതൈഃ പെരുക്കിയാൽ
 ഹരിപ്പൂ മുൻപിലെപ്പോലെ ഫലം നാഴികയാസ്സരം
 ഇതു യുദ്ധംതുടങ്ങിട്ടുള്ളതു കാലമതാസ്സരം
 യുദ്ധാവസാനമറിവാൻ നവകാനനസംഖ്യയിൽ
 അന്തരസ്സുടവുംവാങ്ങിയിലിയാക്കിട്ടുവെച്ചു
 തയോർതാന്തരംകൊണ്ടു ഹരിച്ചാൽ ദിനമാസ്സരം
 ശേഷം നീതൈഃ പെരുക്കിട്ടു ഹരിച്ചുള്ളതു നാഴിക
 തൽക്കാലാലത്രയുംകാലം ചെല്ലുമ്പോൾ കഴിയും രണം
 ദിനമേറിവരുന്നാളിൽ വരും ഗന്ത്രാന്തരത്തിനാൽ
 കിഞ്ചിൽ ഭേദം കുറഞ്ഞിട്ടുമേറീട്ടും വരുമങ്ങതു്
 അന്നത്തെ ഗ്രഹമുണ്ടാക്കി ഗണിച്ചിട്ടന്തരസ്സുടം
 ഉണ്ടാക്കിയാലതുവരിൽ നവകാനനതുല്യമായ്
 യുദ്ധാവസാനമക്കാലംതന്നെ സൂക്ഷ്മതാസ്സരം
 അന്തരസ്സുടവുംപിന്നെ നവകാനനവും തഥാ
 ഭേദമുണ്ടെന്നുവന്നീടിലന്തരിച്ചുള്ള ലിപ്തയെ

ഗന്ധനമരൈർവരിച്ചിട്ടു വരുത്തിട്ടു ദിനാദികൾ
 അത്രയും നീക്കിയുണ്ടാക്കു ചുവ്വൽ ഗ്രഹങ്ങൾ സ്പഷ്ടം
 നവകാനനമേരിടിലന്നമേൽപ്പോട്ടു നീക്കുക
 കുറഞ്ഞിട്ടുകിലവുണ്ണു കുറച്ചിട്ടും ഗണിച്ചുടൻ
 അന്തരസ്പഷ്ടമുണ്ടാക്കിയവിശേഷിച്ചുകൊള്ളുക
 അവിശേഷമതാകുമ്പോൾ സൂക്ഷ്മമാം യുദ്ധമോചനം
 യുദ്ധാരംഭത്തിന്നു പിന്നെ മധ്യകാലത്തിന്നു തഥാ
 അവിശേഷിച്ചുകൊണ്ടാലതെത്രയും സൂക്ഷ്മമായതും
 ഗന്ധനമരൈർവരുത്തുന്നപ്രകാരമഥ ചൊല്ലുവൻ
 വക്ത്ര വാ, ക്രമചാര വാ സ്പഷ്ടഭൗതികം രണ്ടുളിൽ
 അന്തരിച്ചാലവർക്കുള്ള ഗന്ധനമതായതും
 ഒരുത്തൻ ക്രമചാരത്തിൽ വക്ത്രചാരത്തിലേകനും
 ഏകിൽഗ്ഗതികൾ കൂട്ടിട്ടു ഗന്ധനമതായതും
 യുദ്ധം ഗ്രഹങ്ങൾക്കുണ്ടായാൽ കുറകില്ലാതവാസരാൽ
 അപ്പുണ്ണമേരിവന്നാലുമേകില്ലാതമണ്ഡലാൽ
 മിക്കവാറും ഗ്രഹങ്ങൾക്കു യുദ്ധകാലമിവണ്ണമാം
 പ്യാഴവും ശനിയും തമ്മിൽ യുദ്ധമുണ്ടായെന്നാൽ
 വക്ത്ര യുദ്ധം തുടങ്ങിട്ടു ക്രമചാരം ഭവിക്കിലും
 ക്രമചാരത്തിലേ യുദ്ധം വക്ത്രചാരം ഭവിക്കിലും
 അക്ഷാലത്തു വരും യുദ്ധം കാലമൊന്നരമണ്ഡലം
 മറുളളാക്കു കുറഞ്ഞിട്ടേ യുദ്ധകാലം ഭവിച്ചിട്ടു
 കജാദിപഞ്ചവേദാനാം സംയോഗേ തു ദപയോർദപയോഃ
 യുദ്ധമുണ്ടാം ദശവിധമവററിനുള്ള കാലവും
 വേദേവേദേ വരും തത്ര ദപിവിധം ചാരവക്ത്രയോഃ
 ഏകവക്ത്രപ്രഭവകും തഥാപ്രേകാലവക്ത്രവും
 ഏകാലചാരമിവണ്ണം യുദ്ധമാറുവിധം വരും
 ബുധനോടും ശുക്രനോടും ഭൗമമാദീനാം രണം വരിൽ
 വരുമാറുപ്രകാരത്തിൽ ശേഷാണാം ത്രിവിധം വരും
 അൻപത്തൊന്നവിധം യുദ്ധം ഭൗമമാദീനാമിതി സ്മരണം.
 ഇവററിന്റേ യുദ്ധകാലം വേദേവേദേ ഭവിച്ചിട്ടും
 ഗ്രന്ഥബാഹുല്യഭീത്യാ ഞാൻ പറഞ്ഞില്ലവയോക്താ
 അവയൊക്കെപ്പറഞ്ഞിടാം മേലിലേ ഗോളയുക്തിയാൽ
 ബിംബാന്തരം വരുത്തുന്ന പ്രകാരം പറയുന്നിനി

യുദ്ധമുഖഗ്രഹങ്ങൾക്കു സ്പുടക്രാന്തിവരുത്തിയാൽ
 ഭിക്കെന്നായിവരുന്നാളിൽ സ്പുടക്രാന്തികൾ തങ്ങളിൽ
 അന്തരിച്ചാൽ വരും തത്ര തയോബിംബാന്തരം ദപയോഃ
 ഭിന്നദിക്കുകൊല്ലുന്നാൽ സ്പുടക്രാന്തികൾ തങ്ങളിൽ
 കൂട്ടുമ്പോളീഗ്രഹങ്ങൾക്കു ബിംബാന്തരമതായ്ക്കും
 സ്പുടക്രാന്തിവരുത്തുമ്പോൾ രണ്ടും മേഷാദിയാകിലൊ
 കുറഞ്ഞവൻ തെക്കനിലും വടക്കേറുന്നവൻ വരും
 രണ്ടും തുലാദിയെന്നാകിലേറുന്നോൻ തെക്കനീനിടും
 വടക്കനിലും കുറയുന്നവനെന്ന് ധരിക്കണം
 രണ്ടും രണ്ടായ്ക്കുന്നാളിൽ മേഷാദിസ്ഥൻ വടക്കതാം
 തുലാദിസ്ഥൻ തെക്കനീങ്ങി നിന്നീടുനീതു സർവ്വം
 വടക്കെടിക്കിൽ നില്ക്കുന്നോൻ യുദ്ധത്തിങ്കൽ ജയിച്ചിടും
 തെക്കനിലുന്നവൻ തോല്ക്കും തോല്ക്കാ ശുക്രനൊരിക്കലും
 വടക്കനിലുക്കിലും കോളേ തെക്കനിലുക്കുന്നവെങ്കിലും
 സർവ്വകാലം ജയിച്ചീടുമല്ലോ ദൈത്യപുരോഹിതൻ
 ജയിച്ചവൻ തേജസ്സമേറമുണ്ടായ്ക്കും തദാ
 നിസ്തേജസ്സായ്ക്കും തോററാലരിയാം നോക്കിയാലിവ
 യുദ്ധം ഗണിച്ചുകാണേണ്ടിൽ വേണം ദുഗ്ഗണിതം ദപയോഃ
 യുദ്ധത്തിൽ തോററവൻതന്റെ ദശായാം മുതിർപ്പുവദം
 രിപുരോഗാദിദുഃഖാതേന്താ ധനഹീനോ ഭവിഷ്യതി
 ഗ്രഹസ്പുടാന്തരകലാ ജ്ഞാനാവശ്യത്തിൽക്കുഞ്ഞതു്
 ബലപിണ്ഡാന്തരംകൊണ്ടു പെരുക്കീട്ടതിനെപ്പന്നു
 അനീകേന ഗുണിച്ചുള്ള ഗ്രഹബിംബാന്തരത്തിനാൽ
 ഹരിച്ചുള്ള ഫലം കൂട്ടു ജയിച്ചോന്റെ ബലത്തില്
 തോററവന്റെ ബലത്തിങ്കൽ കളഞ്ഞാൽ സൂക്ഷ്മമാം ബലം

ബലപിണ്ഡാന്തരം.

അഥ ലഗ്നാദിനാമാനാം ബലപിണ്ഡം വരുത്തുവാൻ
 രാശിനാഥഗ്രഹത്തിന്റെ ബലപിണ്ഡത്തെവച്ചതിൽ
 രാശീശബ്ദജീവാനാം ദൃഷ്ടിയുണ്ടെങ്കിലൊക്കവേ
 കൂട്ടേണം ശുഭദൃഷ്ടിടെ നാലൊന്നും കൂട്ടണം തഥാ
 പാപദൃഷ്ടിയിൽ നാലൊന്നു കളയേണം യഥാവലെ
 രാശീശൻ പാപിയെന്നാലും മുഴുവൻദൃഷ്ടികൂട്ടണം
 ബുധനും വ്യാഴവുംതന്നെ രാശിനാഥരതായ്ക്കിൽ

തയോർദൃഷ്ടിയിരിട്ടിച്ചു കൂട്ടേണ്ടായെന്നു നിണ്ണയം
ചന്ദ്രനും ബുധനും ദൃഷ്ടിസംസ്കാരേ പൂർവ്വവൽ ക്രിയാ
കീടരാശിയതെന്നാകിൽ ലഗ്നഭാവം കളഞ്ഞിട്ടു
ചതുഷ്വാദ്രാശിയെന്നാകിൽ നാലാംഭാവത്തെ വാങ്ങണം
വാങ്ങു സപ്തമഭാവത്തെ നരരാശിയതാകിലൊ
ജലരാശിയതായിട്ടിൽ പത്താംഭാവം കളഞ്ഞതു
ആറുരാശിയിലേറീട്ടിൽ വാങ്ങു പന്ത്രണ്ടുരാശിയിൽ
ശേഷം തീയതിയാക്കിട്ടു മൂന്നിലൊന്നങ്ങു കൂട്ടുക
നരരാശിക്കു കൂട്ടേണമാദിതന്നുള്ളദിഗ്ബലം
അതു നീതാൽ കളഞ്ഞിട്ടു ചതുഷ്വാദ്രാശിയെങ്കിലൊ
കൂട്ടുതദന്തരം നീതാൽ കളഞ്ഞിട്ടുള്ള സംഖ്യയെ
കൂട്ടേണം ജലരാശിക്കു കീടരാശിയതെങ്കിലും
അപ്പോൾ ലഗ്നാദിഭാവാനാം ബലപിണ്ഡങ്ങളായ്ക്കും.

നരരാശ്വാദികൾ.

മിഥുനം കന്നിയും തൈലിചാപാലം കുംഭവും നരഃ
കർക്കടം മകരന്ത്യാലം മീനവും ജലരാശികൾ
മേഷവും വൃഷവും സിംഹം ചാപാന്ത്യാലം മൃഗാലവും
ചതുഷ്വാദ്രാശിയായിട്ടും വൃശ്ചികം കീടരാശിയായും.

ഇഷ്ടകഷ്ടബലങ്ങൾ.

അഥ സൂര്യാദിഖേദാനാം ബലപിണ്ഡങ്ങൾ വച്ചഥ
ചേഷ്ടോച്ചബലയോഗാലംസംഖ്യകൊണ്ടു പെരുക്കിയാൽ
നീതികൊണ്ടു ഹരിച്ചുള്ള ഫലമിഷ്ടബലം ഭവേൽ
അതിനെബലപിണ്ഡത്തിൽ വാങ്ങു കഷ്ടബലം ഭവേൽ
ചേഷ്ടോച്ചബലയോഗാലംസംഖ്യ നീതാൽക്കളഞ്ഞതു്
ബലപിണ്ഡം പെരുക്കീട്ടു നീതികൊണ്ടു ഹരിക്കിലും
ഫലം കഷ്ടബലംതന്നെയായിട്ടുവരുമെപ്പൊഴും.

ഇഷ്ടകഷ്ടഫലങ്ങൾ.

ഇഷ്ടകഷ്ടഫലം പിന്നെ ഗ്രഹങ്ങൾക്കു വരുത്തുവാൻ
പറയുന്നതിനെക്കൊണ്ടു നിരൂപിക്ക ശുഭാശുഭം
സേപാച്ചരാശൌ ശുഭം ഭൂഷാ മൂലക്ഷേത്രേ ശുഭം ദിവാ
സ്വക്ഷേത്രേ തു ശുഭം രാഗമതിബന്ധൗ ശുഭം സ്വരം
ബന്ധക്ഷേത്രേ ശുഭം തുല്യം സമക്ഷേത്രേ ശുഭം ജനം
ശത്രുക്ഷേത്രേ ശുഭം ഭാന്നരതിശൌ ശുഭം ഖനീ
നീചക്ഷേത്രേ ശുഭം ജ്ഞാനീ സേപാച്ചാദിനവകേ ക്രമാൽ

സപ്തവർഗ്ഗത്തിനവണ്ണം ശുഭമുണ്ടു വരുത്തിയാൽ
 ക്രമത്താലിവ വാങ്ങേണം വിഷമമെന്നുള്ള സംഖ്യയിൽ
 അശുഭങ്ങളായിട്ടു സ്ഥാനമേഴും വരും തദാ
 ഹോരാദിവർഗ്ഗമാറിനമർശിക്കേണം ശുഭാശുഭം
 വേറെവെച്ചു കൂട്ടിട്ടു ശുഭയോഗത്തെ ചാത്തുക
 തമൈവ ശുഭയോഗത്തെ വേറെ കൂട്ടിട്ടു ചാത്തുക
 ക്ഷേത്രാദിസപ്തവർഗ്ഗാണാം ശുഭങ്ങളെ യഥാവലെ
 വർഗ്ഗശുഭയോഗത്താൽ ക്രമത്താലെ പെരുക്കുക
 തമൈവ ശുഭയോഗംകൊണ്ടു ശുഭത്തെപ്പെരുക്കുക
 തന്റെയും വർഗ്ഗനാമനമിഷ്ടമായ ബലങ്ങളെ
 കൂട്ടിയർപ്പിച്ചു മുന്നേറ്റാൽ സ്ഥാനമേഴും പെരുക്കുക
 തമൈവ തന്റെയും വർഗ്ഗനാമനമരുടെയും തഥാ
 കഷ്ടമായബലംകൂട്ടിയർപ്പിച്ചിട്ടു പെരുക്കുക
 ഏഴുമൊന്നിച്ചിട്ടു തൈലശശാക്ഷേന ഹരിക്കിലൊ
 ഇഷ്ടികഷ്ടഫലം രണ്ടും സുഖമായി ഭവിച്ചിടും.

രശ്മിയന്തരം.

അഥ രശ്മിവരുത്തേണ്ടും പ്രകാരം പറയുന്നിനി
 ചേട്ടോച്ചബലയോഗാലും പത്തുകൊണ്ടു ഹരിച്ചതിൽ
 ഒന്നുകൂടി കൂട്ടിയെന്നാൽ ഗ്രഹാണാം രശ്മിയാസ്തരം
 ചേട്ടോച്ചബലസംയോഗേ നഖമെന്നങ്ങു കൂട്ടിയാൽ
 ത്രാഹ്ണമാക്കി കരേററിട്ടു വരുത്താമിപ്രകാരവും
 വേറേയൊരുവിധം രശ്മി വരുത്തിട്ടുന കേചന
 അതിന്നുചബലംതന്നെ സൂര്യാദീനാം പ്രധാനമാം
 ആദിത്വന്നുചഷ്ടുഗ്രംഭംവെച്ചു പത്തിൽ പെരുക്കിയാൽ
 നീതികൊണ്ടു ഹരിക്കുമ്പോളുടനേറ രശ്മിയാസ്തരം
 ചന്ദ്രാദീനാം വരുത്തേണ്ടിലുചഷ്ടുഗ്രംഭസംഖ്യയെ
 ധർമ്മാസഹിതംകൊണ്ടു ക്രമത്താലേ പെരുക്കിയാൽ
 നീതികൊണ്ടു ഹരിക്കുമ്പോൾ വരും ചന്ദ്രാദിരശ്മികൾ
 ഗ്രഹാണാം രശ്മിസംയോഗം പതിനഞ്ചിൽക്കറഞ്ഞിതിൽ
 പാചിയാകുമവൻ നിസ്സേജസ്വിയാകും ദരിദ്രനാം
 ദുഷ്ടീത്രിയം ലഭിച്ചിടും ഭൂയോ നരകമേഷ്യതി
 പതിനഞ്ചിനുമേൽ രശ്മി പഞ്ചവിംശതിയോളവും
 ഏറിയേറിവരുതോറും സൂര്യതംകൂടെയേറുമാം

തേജസ്സമുണ്ടാം സൽകീർത്തി വലിച്ചീടും ക്രമത്തിൻ
പഞ്ചവിംശാധികേ തസ്തിൻ മഹാഭാഗ്യവതാവതാം വരഃ
സംസമ്പദ്യതോ ഭോഗീ പശ്ചാൽ സ്വർഗ്ഗമവാപ്നയാൽ.

ആയുർദ്വായം.

ആയുർദ്വായം വരുത്തേണ്ടിലതിനെപ്പറയുന്നു ഞാൻ
ചേഷ്ഠാച്ചബലയോഗത്തിൽ വീരനെന്നങ്ങു കൂട്ടിയാൽ
ഹരിപ്പു ദേവനെക്കൊണ്ടു സ്സം ഗുണകമാസ്ത്വരം
ശേഷം നീതൈഃ പെരുക്കീട്ടു ഹരിച്ചാൽ വിലിയും വരും.
ഇനിയാശ്രയമായുള്ള ഗുണകത്തെപ്പറഞ്ഞിടാം
ജ്ഞാനനീലം സ്വരാശയം സ്വാഭതിബന്ധയ ശുഭോദയം
ബന്ധുരാശയം സുരോ വന്ദ്യസ്സമരാശയം നഗാസനം
ശത്രുരാശയം സർവ്വതമതിശയത്ര ശുകായനം.
എവം ഹോരാദിവദ്യേഷു ക്ഷേത്രേ ദിപ്തോ ഇമേ ഗുണാഃ
വദ്യോത്തമം സ്വദ്രേക്കാണം സ്വനവാംശവുമിങ്ങനെ
ഉണ്ടായാലാ ഗ്രഹത്തിന്നു വിശേഷാംശമെന്നുപേർ.
അതിബന്ധയ വിശേഷാംശേ ഭാനുകുംഭം ച കൂട്ടുക
ബന്ധുക്ഷേത്രേ നിന്നവന്നു വിശേഷാംശം ഭവിക്കിലൊ
സോമനീലമെന്നുള്ള സംഖ്യയും കൂട്ടിവയ്ക്കണം.
സമക്ഷേത്രേ ജ്ഞാനമാന്ദ്യം ശത്രുക്ഷേത്രേ സ്സംവിനാ
അതിശയത്ര സഭായന്തം വിശേഷാംശത്തിനിങ്ങനെ.
അതിബന്ധുതടങ്ങിട്ടങ്ങഞ്ചും ക്ഷേത്രശനാസ്ത്വരം.
നവാംശത്തിന്നു കാണേണ്ട ശത്രുമിത്രത്വമൊന്നുമെ
സ്വക്ഷേത്രേ നിന്നവന്നപ്പോൾ വിശേഷാംശം ഭവിക്കിലൊ
വിശേഷമില്ല കൂട്ടേണ്ട ഒന്നുമെന്നതു നിണ്ണയം
ഇവയെല്ലാം നൂതനേന കരേറീട്ടു വരുന്നത്
ആശ്രയം ഗുണമായിട്ടും പിന്നെ സ്സംഗുണം തഥാ
തമ്മിൽ കൂട്ടിത്തലിച്ചാൽ കർമ്മയോഗഗുണം വരും.
കർമ്മയോഗഗുണത്തിന്നു സൂക്ഷ്മപോരെന്നു നിണ്ണയം.
ആയുർദ്വായം വരുത്തുമ്പോളായുസ്സോന്നേറെ വന്നിടും
എന്നിട്ടു വേറെ ചൊല്ലുന്ന കർമ്മയോഗം വരുത്തുവാൻ.

കർമ്മയോഗഗുണകം.

ആശ്രയം സ്സംഗുണം പിന്നെയിലിയാക്കീട്ടുവെച്ചത്
തമ്മിൽ പെരുക്കി മൂലിച്ചാൽ കരേറു കർമ്മയോഗമാം
ആശ്രയം സ്സംഗുണം രണ്ടും സമമായി വരുന്നനാൾ

ഭേദമില്ലാതെ വന്നിട്ടമല്ലാത്തതാൽക്കരയും തുലോം
ഗ്രഹസ്സുടത്തെ വച്ചിട്ടങ്ങൊക്കവേയിലിയാക്കിയാൽ
ജ്ഞാനവീരൈർക്കുമ്പോൾ ശിഷ്യമായുഷ്ടലാ ഭവേൽ
ഗ്രഹത്തെ വാങ്ങു ലഗ്നത്തിലതുമേഷാദിയാകിലൊ
ദൃശ്യാബ്ധരണംവേണമതിനെപ്പറയുന്നു ഞാൻ.

ദൃശ്യാബ്ധരണം.

മേഷാദികളൊല്ലൊമെ ലിപ്തയാക്കിട്ടു വയ്ക്കണം
അതു ഹാരകമായിട്ടു മന്നദേയം ഗുണം ഭവേൽ
ഹാരവും ഗുണവും വൃസ്തമാക്കേണം ഗുണമേറകിൽ
പിന്നെ ശൂന്യമൊരെന്നാകിലിരിപ്പൂ ഹരത്തിനെ
പാപിയോടു ബുധൻകൂടി നില്ക്കുന്നാകിൽ പറഞ്ഞിടാം
ദൃശ്യാബ്ധരണത്തിന്റെ ഹാരം വേറൊന്നുവെച്ചു
ബുധപാപാന്തരകലാപ്രമാണേന പെരുക്കിയാൽ
അന്നന്തേന ഹരിച്ചിട്ടു കൂട്ടിട്ടു ഹാരകത്തിലും
അതു ഹാരകമായിട്ടും പിന്നെച്ചുറ്റു ചൊല്ലിനേൻ
ഹാരകം കണ്ടുവെച്ചിട്ടു ചന്ദ്രചേഷ്ടാബലത്തിനാൽ
പെരുക്കി നൂതനൈരേറ്റി കൂട്ടിട്ടു ഹാരകത്തിലും
അതു ഹാരകമായിട്ടും ദൃശ്യാബ്ധരണത്തിന്
ആയുഷ്കലയെ വേറൊന്നുവെച്ചിട്ടു ഗുണകത്തിനാൽ
പെരുക്കി ഹാരകംകൊണ്ടു ഹരിച്ചുള്ള ഫലത്തിനെ
ആയുഷ്കലയിൽ വാങ്ങുമ്പോൾ കഴിഞ്ഞു ഹരണം തദാ.
പലരുണ്ടൊരുഭാവത്തിലെങ്കിലെന്നതിൽ വെച്ചു
ബലമുള്ളതിലേകന്നുമാത്രമീഹരണം മതി
ഇങ്ങനേ ഹരണം ചെയ്താലായുഷ്കലയെ വെച്ചു
കർമ്മയോഗഗുണംകൊണ്ടു പെരുക്കിട്ടു ഹരിക്കണം
ഗുണവേന ഫലം വഷം പ്രിയനാശിദിർഗ്ഗുണൈഃ
പെരുക്കിട്ടു ഹരിക്കുമ്പോൾ വരും മാസദിനാദികൾ
ലഗ്നസ്സുടത്തെ വെച്ചിട്ടു ജനകേന പെരുക്കിയാൽ
മാനമേറ്റിവരുന്നേരം മീതേയുള്ളതു വഷമാം
അതു പന്ത്രണ്ടിലേറ്റിയിൽ പന്തിരണ്ടിൽ ഹരിച്ചുടൻ
കളഞ്ഞു ശിഷ്യം വെച്ചെപ്പു ലഗ്നാംശകൾശാ ഭവേൽ
ലഗ്നഭാവത്തിന്റെ ബലമേറ്റിലേറ്റി വരുന്നനാൾ
ലഗ്നസ്സുടത്തെ വെച്ചിട്ടു പന്തിരണ്ടിൽ ഗുണിച്ചു
ക്രമത്തിന്നു കരേറ്റിട്ടു കൂട്ടിയാലതു സൂക്ഷ്മമാം

സൂത്രാദിമന്ദപത്നമേഴും ലഗ്നദശാം തഥാ
ഒന്നിച്ചവരൊക്കെട്ടുവോളെത്രകാണുന്നു വസരം
പരമായുസ്സതായിട്ടുമെന്ന ജാതകപദ്ധതിഃ.

മൗഢ്യശത്രുതപരണം

ഹോരായാം മൗഢ്യശത്രുതപരണം ശത്രുക്ഷേത്രഭവന്തഥാ
ചെയ്യേണമെന്നൊപാല്പിട്ടുണ്ടതിനെപ്പറയുന്നു ഞാൻ
മാഹേയഗുരുചന്ദ്രാണാം മൗഢ്യമുണ്ടെന്നരികിലോ
തന്നുടേ ദശയിൽപ്പാതികളയേണം ന സംശയഃ
വിശേഷമുണ്ടു ചോടാക്കുത രണ്ടുരാശിയിൽ നില്ക്കിലോ
മൂന്നൊന്നുകളയാമെന്ന ഹോരവ്യാഖ്യാനഭാഷിതം

‘ഹരതാലം ഗ്രഹോ മൃഗശ്ചന്ദ്രശം രാശ്യന്തരസ്ഥിതഃ

ശ്രുതാക്തഃ ഹരതോ നായശ്ചന്ദ്രജശ്ചാംശകക്രമേ’

എന്നുള്ള വചനംകൊണ്ടിട്ടേവമിന്നിതു കീർത്തിതം.
മൗഢ്യശത്രുതപരണേ വേണ്ടാ ത്രൈരാശികൂട്ടിയാ
ശത്രുക്ഷേത്രത്തിൽ നില്ക്കുന്നോക്കായുഷ്കലയെവച്ചതിൽ
മൂന്നൊന്നുകളവു * ‘വക്രം ഹിതപാ’യെന്നുള്ളവാക്യതഃ
നിരൂപണേ തു രണ്ടുതമുണ്ടു രണ്ടുണ്ടുപക്ഷവും
ചൊല്ലായൊഴിച്ചുമാറ്റുള്ളാർ ശത്രുക്ഷേത്രത്തിൽ നില്ക്കിലോ
മൂന്നിലൊന്നു ഹരിച്ചിട്ടുമെന്ന ജാതകപദ്ധതിഃ
വക്രമില്ലാത്തവെങ്കിലും ശത്രുക്ഷേത്രത്തിൽ നില്ക്കിലോ
മൂന്നിലൊന്നു ഹരിച്ചിട്ടുമെന്ന ശ്രീപതിപദ്ധതിഃ
ഹോരായാമത്ത്ബാഹുല്യാൽ സംശയം വലുതാണുതം
ദശാഖ്യാനാം വിശേഷിച്ചും ‘വക്ര’ശബ്ദത്തിനർത്ഥു
‘വക്രചാരിഗ്രഹ’ശ്ചേതി സംശയം തീർത്തുരക്കയാൽ
വക്രമുള്ളഗ്രഹങ്ങൾക്കും ശത്രുരാശിയിൽ നില്ക്കിലോ
ശത്രുക്ഷേത്രതപരണം വേണ്ടായെന്നുണ്ടു കേചന
ചേഷ്ഠാബലമതുണ്ടാകും ഗ്രഹം വക്രിച്ചു നില്ക്കിലോ
അപ്പോൾ സൂടാഖ്യഗുണകമേരുമായുസ്സമങ്ങളനെ
അത്രയും കുറയും ശത്രുക്ഷേത്രേ നില്ക്കുന്നുവെങ്കിലോ
അതുകയാൽ ശത്രുഹരണം വേണമശകംജ്ഞിതേ
പിണ്ഡാദിദശ നാലിന്നും വക്രചാരിഗ്രഹത്തിന്
വേണ്ടാ ശത്രുതപരണമെന്നത്രേ നമുടേമതം.

* ‘ഹിതപാ വക്രം റിപുഗുഹഗതൈർഹീയതേ സ്വത്രിഭോഗഃ’ (ഹോരശാസ്ത്രം).

എങ്കിലും ജ്യോതിഷജ്ഞന്മാരോടു ചോദിച്ചു നിണ്ണയേൽ
 ഇനിയും പക്ഷഭേദത്തെ ചൊല്ലിടുന്നംശകളുമേ
 ഉദാസീനാഖ്യഹരണം ചെയ്തിലേ സൂക്ഷ്മമാണ്ത്ര
 ഉദാസീനഗൃഹേ നിന്നാലാറിലൊന്നു കളഞ്ഞിട്ടു
 അതിശത്രുഗൃഹേ മൂന്നൊന്നിരട്ടിച്ചു കളഞ്ഞിട്ടു
 ശത്രുക്ഷേത്രപഹരണമീവണ്ണം ചെയ്തുകൊള്ളണം
 ഉദാസീനരൂപഹരണം വേണ്ടോ പിണ്ഡാഭിമൂന്നിനും
 കർമ്മയോഗ്യഗുണത്തിങ്കലന്തർഭൂതമതാകയാൽ
 നീചാഖ്യഹരണഞ്ചാത്ര വേണ്ടായെന്നതു നിണ്ണയം
 ഹോരായാഞ്ചാത്രശാസ്ത്രേഷു നിസ്സന്ദേഹം വചിക്കയാൽ
 കൂരോദയാഖ്യഹരണം വേണ്ടായെന്നതു നിണ്ണയം
 ചേഷ്ടോച്ചബലപൂണ്ണതാൽ സ്വതഃഗേ വക്രചാരിണാം
 സ്സാഖ്യഗുണകം മൂന്നും വരുമംശകസംജ്ഞിതേ.

“സ്വതഃഗവക്രോപഗതൈസ്ത്രിസംഗുണം
 ഭവിരുത്തമസ്വാംശകഭൂതിഭാഗഗൈഃ” ഇതി.

ഹോരാപദ്യത്തിനുള്ള ത്വം ചിന്തിച്ചിത്യാദിയുക്തിയാൽ
 അറിഞ്ഞുകൊൾവു ശിഷ്യാണാം ബുദ്ധിമുഖൈവ മയോദി-

[തം

അത്ര ശ്ലോകാദിപാദേന സൂചിതം ഗുണകസ്സടം
 ആശ്രയം ഗുണകഞ്ചാസ്യ രണ്ടാംപാദേന സൂചിതം
 ഇങ്ങനേ മൂന്നഹരണം ഗ്രഹങ്ങൾക്കു വിധിക്കയാൽ
 ഭാനാം സ്വാമിബലം വീർവ്വമെന്നുള്ള വചനാദപി
 ലഗ്നാധിപവശാഭേദം ലഗ്നാംശകഭഗ്നകിഫ
 ഹരണം വേണമെന്നില്ല ചെയ്തുകാണിലൊരുത്തരും
 മൌഢ്യശത്രുപഹരണം രണ്ടുമേകന്നു വന്നിടിൽ
 അവന്നു മൌഢ്യഹരണം ചെയ്താൽപ്പോരും ന സംശയഃ
 “ദ്രശ്യാലേ തു കൃത്യേന്ത്യേഷു മഹാഭേദൈകമിച്ഛതേ”
 എന്നുള്ള വചനംകൊണ്ടിട്ടേവമിന്നു മയോദിതം
 ലഗ്നസ്സടത്തേ വച്ചിട്ടുണ്ടൊക്കവെയിലിയാക്കിയാൽ
 ജ്ഞാനവീരൈർഹരിക്കുമ്പോൾ ശിഷ്യമായുഷ്ടലാ മതാ.
 ലഗ്നായുഷ്ടലവച്ചിട്ടു ജനകേന പെരുക്കിയാൽ
 മാതമേറ്റിവരുണേരമതു ലഗ്നദശാ ഭവേൽ
 പിന്നെയുണ്ടൊരു സംസ്കാരമതിനെപ്പറയുന്നിനി

ലഗ്നത്തിന്റെ പിണ്ഡബലമേഴിലേറിവരുന്നനാൾ
 ലഗ്നസ്തമിരക്കിട്ടങ്ങിലിയാക്കിട്ടു വെച്ചത്
 ലഗ്നത്തിന്റെ ബലംകൊണ്ടു പെരുക്കിട്ടതിനെപ്പറന്നു
 മാനമേറീട്ടു കൂട്ടുമ്പോൾ വരും ലഗ്നദശാസ്സം
 ഈവണ്ണം ലഗ്നദശയേ വരുത്തിട്ടു കേചന
 അതിന്നു ശാസ്ത്രം കാണുന്നില്ലെന്നു കൊണ്ടു ചിന്തുതാം
 എങ്കിലോ യുക്തിയും ചേരും പരീക്ഷിച്ചിട്ടു നിണ്ണയേൽ.
 ഏവം പറഞ്ഞമാറ്റേണ ദശയെല്ലാം വരുത്തിയാൽ
 ഒന്നിച്ചുകൂട്ടിക്കാണുമ്പോൾ പരമായുസ്സുതാണുതം.

ഭാഗ്യം,

ഭാഗ്യം ഗ്രഹിക്കാതെ ഫലങ്ങളറിവാൻ പണി
 എന്നിട്ടു വേറേ ചൊല്ലിട്ടുന്നതിനുള്ള ഭാഗ്യം.
 അംശകാലദശാഭാസെ ലഗ്നത്തിന്റെ ദശാ ഭവേൽ
 പിന്നെ ലഗ്നത്തിൽനിന്നോന്റെ പിന്നെ നാലാമെടത്തി
 പിന്നെസ്തപ്തമഭാവത്തിൽ ദശമത്തിലതിൽപ്പരം [ഫ
 പിന്നെ ദ്വീതീയഭാവത്തിൽ പുത്രസ്ത്രയഭേഷപി
 സോത്ഥമഷ്ടേ ഗുരേ രിപേ സ്ഥിതിച്ചു ക്രമശോ ദശാ
 പലരുണ്ടാരുഭാവത്തിലെന്നാൽ ബലവതോ ദശാ
 ബലസാമ്യേ ദശാവഷ്ഠേയുള്ളവനാടിയിൽ
 നഭേ പാടുകഴിഞ്ഞാന്റെ ദശാ സാമ്യേ തു വശരേ
 ദശാബ്ധായിലിവിവണ്ണം ഭാഗ്യമുദിരിതം.

പിണ്ഡാദിദശകൾ.

അഥ പിണ്ഡാദി ദശകൾ വരുത്തും ക്രിയചൊല്ലുപൻ
 ധനുസ്തേരശ്ശുകപ്രായോ മാനുഃ പുത്രോ നരഃ ക്രമാൽ
 സൂത്രാദീനാമുച്ചനീചദശാ സംവത്സരാ ഇമേ
 ചൊല്ലിട്ടുന്നതിനെപ്പിണ്ഡദശയെന്നു മഹകത്തുൾ
 നാരീയജ്ഞൈനീയേനദിവ്യനാരീനീശാ ക്രമാൽ
 നിസർഗ്ഗാലദശാപഞ്ചാ സൂത്രാദീനാമിഹോദിതഃ
 ഗ്രഹങ്ങളെല്ലാമതുച്ചേ നിർക്കുന്നാളിങ്ങനേ ദശാ
 അതിനീചത്തിൽ നിഷ്കമ്പോളിവയൊക്കുമുഖമാം
 മദ്ധ്യേ ത്രൈരാശികംചെയ്തു ദശയങ്ങു വരുത്തിയാൽ
 ശതക്ഷേത്രാദിഹരണംചെയ്തു ലഗ്നദശാമഹി
 സൗരീകരിച്ചുകൂട്ടുമ്പോളായുദ്യായമതാണുതം
 എന്നിട്ടുവ വരുത്തേണ്ടു പ്രകാരം പറയുന്നിനി.

അയ്യോ.

ഉച്ചവും ഗ്രഹവും വച്ചാൽ ബുദ്ധികൊണ്ടോത്തുകണ്ടുടൻ
 ആരശിയിലേറീട്ടുവരുമാറന്തരിക്കണം
 രാശിഭാഗാദിയെല്ലാമെയിലിയാക്കീട്ടുവച്ചതു
 ഉച്ചനീചദശക്കാകിൽ ധന്യസ്തേരാദിവത്സരൈഃ
 പെരുക്കു ഭാസ്കരാദീനാമായുഷ്ണലയതാസ്തസം
 നിസ്കൂലശയെന്നാകിൽ നാരീയജ്ഞാദിവത്സരൈഃ
 ഗുണിച്ചാൽ ഭാസ്കരാദീനാമായുഷ്ണലയതാസ്തസം
 ജീവശര്മ്മിയദശയേ വരുത്തേണമതെങ്കിലോ
 കുംഭത്തോടൊക്കെ പേരുക്കീട്ടു വന്നേശന ഹരിക്കണം
 ഫലം സൂര്യാദികൾക്കുള്ളോരായുഷ്ണലയതാസ്തസം
 പിണ്ഡാദിദശ മൂന്നിന്നും ഹരണം ചെയ്തുകൊള്ളണം
 ഏകീകൃതവരേ ചെയ്യേണ്ടുപ്രകാരം പറയുന്നിനി
 ദശാബ്ദഹരണം മൂന്നമംശകാല്യേ പറഞ്ഞപോൽ
 പിണ്ഡാദിദശ മൂന്നിന്നും നഭഃ ചെയ്യാലന്തരം
 മെഴുമ്പം ച ശതശ്ചേതും ച പ്രരോദയമതിങ്ങനെ
 ഹരണം മൂന്നിലുംവെച്ചു ഹരിച്ചാലേപെവത്സരം
 പോകുന്നതൊന്നേ ചെയ്യേണ്ടു തഥൈവോക്തരം പൂരാത-

[നെ]

“ദശാബ്ദം തു കൃത്യേന്ത്യേഷ മഹദേവൈകമിച്ഛതേ”
 ചന്ദ്രാവതിൽ ഗുരുണാതു മെഴുമ്പമുണ്ടെന്നിരിക്കിലോ
 തന്നുടേ ദശയ്ക്കൽപാതി കളയേണം ന സംശയഃ
 വിശേഷമുണ്ടു ചോടൊക്കെ രണ്ടുരാശിയിൽനില്ക്കുവേ
 പാട്ടുണ്ടാകിൽ ദശാതന്നിൽ മൂന്നൊന്നേ കളയാവുപോൽ
 ശതശ്ചേതേ ഗ്രഹം നിന്നാൽ മൂന്നിലൊന്നു കളഞ്ഞിട്ടു
 അതിശതഗ്രഹമെന്നൊന്നിരട്ടിച്ചു കളഞ്ഞിട്ടു
 വെട്ടുമുള്ള ഗ്രഹങ്ങൾക്കു ചെയ്യേണ്ടായന്നു നിണ്ണയം
 ലഗ്നഭാവത്തിലാദിത്യൻ ക്ഷണം ശനിയും തഥാ
 നിന്നാൽ പ്രരോദയാഖ്യം തു ഹരണം ചെയ്തുകൊള്ളണം
 ക്ഷീണചന്ദ്രോദയത്തിന്നു പ്രരോദയാഖ്യം നഹി
 ലഗ്നത്തിൽപ്പാപിനില്ക്കാതെ ബുധൻ ലഗ്നത്തിലായ്തു
 ബുധന്റെ ലഗ്നഭാവത്തിൽ പാപിനില്ക്കുന്നുവെങ്കിലും
 പ്രരോദയാഖ്യഹരണം ചെയ്യേണ്ടായെന്നു നിണ്ണയം
 ലഗ്നഭാഗത്തെച്ചിട്ടു രാശിസ്ഥാനം കളഞ്ഞഥ
 ഭാഗമങ്ങിലിയാക്കീട്ടുണ്ടായുഷ്ണലയെ വെട്ടുടൻ

ഗുണിച്ചാനന്തപാരേണ ഹരിച്ചുള്ള ഫലത്തിനെ
 ആയുഷ്കലയിൽ വാങ്ങേണമതിനും ഭേദമുണ്ടിഹ
 ലഗ്നേ ശുഭഗ്രഹത്തിന്റെ ദൃഷ്ടിയുണ്ടെന്നിരിക്കിലോ
 അർപ്പിച്ചിട്ടതിനെപ്പിന്നെയായുഷ്കലയിൽ വാങ്ങുക
 സൂത്രാദിനാം ദശയ്ക്കല്ലാം ലഗ്നത്തിന്റെ ദശയ്ക്കുപി
 വെവ്വേറെ ചെയ്തുകൊള്ളേണമെന്നതേ ശാസ്ത്രചോദിതം
 എങ്കിലും ഭേദമുണ്ടല്ലോ ചൊല്ലാമെൻ ഗുരുഭാഷിതം
 ശുഭഗ്രഹങ്ങൾ കേന്ദ്രേഷു പാപാശ്ചോപചയേഷുപാപി
 നിന്നാലവർ ദീപ്തായുരോഗമെന്നാദിതം ബുദ്ധൈഃ
 ഗജകേശരിയും പഞ്ചമഹായോഗങ്ങളാദിയായ്
 ദീപ്തായുരോഗമുണ്ടെങ്കിൽ ചേണ്ടാ സൂത്രാദികൾക്കിത്
 ധാരോദയാഖ്യം ലഗ്നസ്വ ദശായാം ചെയ്തുകൊള്ളണം
 അല്ലായുരോഗജാനാനാം ചെയ്ത സർവദശാസ്ഥപി
 നീചദൃശ്യാർദ്ധമെന്യോരിഗ്രഹകൃരോദയാഖ്യമായ്
 ഹരണങ്ങളിതഞ്ചല്ലോ പിണ്ഡാദിദശകൾക്കിഹ
 ഉച്ചവും ഗ്രഹവും തമ്മിലന്തരിച്ചതുകാരണം
 കഴിഞ്ഞു നീചഹരണം നടയെന്നു ഗ്രഹിക്കണം
 ഇവണ്ണം ഹരണം ചെയ്തുകൊള്ളായുഷ്കലയെവച്ചു
 ആതന്നെ കരേറുമ്പോളതു വാസരമാസ്തരം
 അതു നീലൈഃ കരേറുമ്പോൾ മാസം പന്ത്രണ്ടിലായതും
 കരേറു വഷമായിട്ടുമതു വേറിട്ടു ചാത്തുക
 പിന്നെ ലഗ്നസ്തം വച്ചു പന്തിരണ്ടിൽ പ്പെരുക്കുക
 മാനമേറിവരുണേരമതു ലഗ്നദശാ ഭവേൽ
 ലഗ്നാധിപനു ബലമുണ്ടെങ്കിലേവം ക്രിയാക്രമം
 ലഗ്നാംശകേശനാകന്തു ബലവാനെന്നിരിക്കിലോ
 ലഗ്നഭാവത്തെവച്ചിട്ടു രാശിസ്ഥാനം കളഞ്ഞഥ
 ജനകേന പെരുക്കീട്ടു കരേറു ആതന്നാദിഭിഃ
 ഇതു ലഗ്നദശാ പ്രോക്താ പിണ്ഡാദിദശമുന്നിനും
 സൂത്രാദിമന്ദപത്വന്തദശാം ലഗ്നദശാന്തഥാ
 ഒന്നിച്ചുകൂട്ടിക്കാണുമ്പോളായുദ്യായമതായ്തരം
 അംശകം പിണ്ഡദശയും നിസ്കൃതം ജീവശമ്ഭവം
 ഏവം ദശവരത്തുമ്പോൾ നാലും സാവനവഷമാം
 ദിനം മുപ്പതു മാസം, തന്മാസം പന്ത്രണ്ടു വത്സരം

ഇതു സാവനമാകുന്നു സൗരവഷ്ത്തിനെങ്കിലൊ
മുനൂററുപതും പിന്നെയഞ്ചേകാൽഭിവസം തഥാ
ഒരു വഷ്ത്തിനണ്ടാകും ലോകാചാരമിതുകയാൽ
ഇതു സൗരീകരിച്ചല്ലോ വത്സരം സൂക്ഷ്മമാണത്ര
അല്ലെന്നാൽഭിനമായിട്ടേ പറയാവൂ ദശാദികൾ
ജനനാഹർദ്ദം തന്നിൽകൂട്ടിക്കണ്ടിട്ടു ചൊല്ലുക
വയസ്സുകൂട്ടിക്കാണേണ്ടിലിതു സൗരീകരിക്കണം.

സൗരീകരണം.

സൗരീകരിപ്പാൻ ചൊല്ലുന്ന ദശാസംവത്സരങ്ങളെ
മാസമാക്കിട്ടു മാസങ്ങൾ ദിനമാക്കിയിറക്കിയാൽ
തത്സമേന പെരുക്കിട്ടു ധീജഗന്നുപരൈർരേൽ
തൽഫലം പക്ഷമാം ശേഷം പന്തിരണ്ടിൽപ്പെരുക്കിയാൽ
ഹരിപ്പു മുൻപിപ്പോലെ ഫലം മാസങ്ങളായ്തരും
തച്ഛേഷം മുപ്പതിൽപ്പിന്നെ പെരുക്കിട്ടു ഹരിക്കണം
തൽഫലം ദിനമായിട്ടും ശേഷം നീതൈ പെരുക്കിയാൽ
ഹരിപ്പു മുൻപിപ്പോലെ ഫലം നാഴികയായ്തരും
സൗരീകരണമീവണ്ണം ചെയ്യിലേ സൂക്ഷ്മമാണത്ര.

പരമായുപ്രമാണം.

സൗരീകരിച്ചീദ്രുക്കളെട്ടുമൊന്നിച്ചു കൂട്ടിയാൽ
പരമായുപ്രമാണസ്യ കാലം സൂക്ഷ്മതായ്തരും
അംശകം പിണ്ഡദശയും നിസ്കൃതം ജീവശമ്ഭവും
ഏവം ദശ വരുത്തുമ്പോൾ നാലും നാലുവിധം വരും
ഇതിലേതൊക്കുമെന്നപ്പോളറിവാൻ പണിയാണത്രം
എന്നിട്ടു വേറെ ചൊല്ലിട്ടുന്നതിനുള്ള പദേശവും
ലഗ്നാക്ഷചന്ദ്രന്മാർ തമ്മിൽ ലഗ്നം പൂണ്ണബലം യദി
ആയവനംശകദശാ പരമായുപ്രമാണമാം
ആദിത്യൻ ബലവാനെങ്കിലുച്ചനീചദശാ മതാ
ബലവാൻ ചന്ദ്രനെനാകിൽ നിസ്കൃതദശ വേണ്ടതു്
ഇവരിൽ രണ്ടുപേക്കേററം ബലമുണ്ടെന്നിരിക്കിലൊ
രണ്ടുകൂട്ടം ദശാകൂട്ടിയദ്ധിച്ചാൽ സൂക്ഷ്മമായ്തരും
മുവക്കും ബലമുണ്ടായി സമമായിട്ടു വന്നിടിൽ
അംശപിണ്ഡനിസ്കൃതങ്ങൾ വരുത്തിക്കൂട്ടിയാലതു്
മൂന്നിലങ്ങു ഹരിച്ചേവം ദശയെല്ലാം വരുത്തുക
മുവക്കും ബലമില്ലെങ്കിൽ ജീവശമ്ഭീയ വേണ്ടതു്
ബലമുണ്ടെഴിലേറീടിലില്ല നാലിൽ കുറഞ്ഞിടിൽ

അവ രണ്ടിന്റെയും മദ്ധ്യയെങ്കിൽ മദ്ധ്യബലം സൂതം
 ലഗ്നാർക്കുചന്ദ്രന്മാർക്കുള്ള ബലവിന്ധം വരുത്തിയാൽ
 മൂവർക്കും ബലമേറീട്ടു തുല്യമില്ലാതെ വന്നിട്ടിൽ
 ദശമൂന്നും വരുത്തിട്ടു ചെറുവു തൈരാശികൂടിയോ
 അപ്പോഴുണ്ടാം ദശാസൂക്ഷ്മം സൂത്രാദീനാം പ്രഥമം പ്രഥമം
 മിക്കവാറും ഗ്രഹങ്ങളുടെ ബലവിന്ധം വരുത്തിയാൽ
 അല്ലമേറിക്കുറഞ്ഞിട്ടുള്ളല്ലാതെ തുല്യമാണ്
 അപ്പോൾ തൈരാശികൾചെയ്യുവേണം ദശവരുത്തുവാൻ
 തുല്യമായിട്ടുവന്നാലും തുല്യമല്ലാതെയെങ്കിലും
 തൈരാശികൾ സദാകാലംചെയ്താൽ സൂക്ഷ്മതാസ്സതം
 എന്നിട്ടു വേറെ ചൊല്ലുന്നേനിപ്പോൾ തൈരാശികൂടിയോ
 ലഗ്നാർക്കുചന്ദ്രന്മാർക്കുള്ള ബലം നാലിൽ കുറഞ്ഞിട്ടിൽ
 ജീവശാർദശാവേണം തത്ര തൈരാശികൾ നാറി
 മൂവർക്കും നാലിലേറീട്ടു തുല്യമല്ലാതെ വന്നിട്ടിൽ
 അന്നു സൂത്രാദീവേദാനാമംശം പിണ്ഡം നിസ്തവും
 ദശമൂന്നും വരുത്തിട്ടു മൂന്നും വെച്ചേറെ വച്ചഥ
 ലഗ്നാർക്കുചന്ദ്രന്മാർക്കുള്ള ബലംകൊണ്ടു ക്രമത്തിനാൽ
 അംശാപിണ്ഡനിസ്താഖ്യദശമൂന്നും പെരുക്കിയാൽ
 ആ ബലം മൂന്നുമൊന്നിച്ചു കൂട്ടിവച്ചതു ഹാരമാം
 ദശമൂന്നുമതിൻവണ്ണം കൂട്ടിവച്ചു ഹരിക്കണം
 തൽഫലം ദശയായിട്ടുമേവം തൈരാശികൂടിയോ
 സൂത്രാദികൾക്കും വെച്ചേറെ ദശയെടു വരുത്തുക
 ലഗ്നാർക്കുചന്ദ്രന്മാർക്കുള്ള ബലം വെച്ചിട്ടിവരുവേണമെന്നും ബലം
 ഉണ്ടായാലെടുവെക്കുള്ള ദശരണ്ടും വരുത്തിയാൽ
 വേറെ വെച്ചിട്ടവർക്കുള്ള ബലംകൊണ്ടു പെരുക്കിയാൽ
 ആ ബലം രണ്ടുമൊന്നിച്ചു കൂട്ടിയാലതു ഹാരമാം
 ദശരണ്ടുമതിൻവണ്ണം കൂട്ടിവച്ചു ഹരിക്കണം
 ഹാരകേണ ഫലം വെച്ചു ശേഷം മാസാദി കല്പയേൽ
 ഏവം സൂത്രാദികൾക്കെല്ലാം വേറേ വേറെ വരുത്തിയാൽ
 എല്ലാമൊന്നിച്ചു കൂട്ടുമ്പോൾ പരമായസ്സതാസ്സതം.

ദശാക്രമം.

ദശാക്രമം ഗ്രഹിക്കാതെ ഫലങ്ങളറിവാൻ പണ്ണി
 എന്നിട്ടു വേറെ ചൊല്ലിട്ടുന്നതിനുള്ള ദശാക്രമം
 ലഗ്നാർക്കുചന്ദ്രന്മാർക്കുള്ള ബലമുള്ളവനാദിയിൽ

ബലങ്ങൾ സമമാസ്തന്നാൽ ലഗ്നത്തിന്റെ ഭഗ്ന നഭേ
 ലഗ്നാർക്കമാർക്കമപ്പോലെ ലഗ്നോന്മുഖമുതലിൽ
 ബലമേറിയവകളുള്ള ഭഗ്നഭാഗം വരുന്നതിൽ
 ത്രൈരാശികൂടിയായൊന്നു വരുന്നതിൽ ഭഗ്നയെങ്കിലൊ
 ബലമേറുന്നവനായൊ ഭഗ്നമുഖമുതലായ യദി
 ലഗ്നത്തിന്റെ ഭഗ്നതന്നെ മുന്നമെന്നുദിതം ബുദ്ധ്യേ
 സൂര്യോന്മുഖമിരിക്കുന്നതെന്ന ബലം തുല്യമതാസ്തരിൽ
 ആദിത്യന്റെ ഭഗ്നതന്നെ മുന്നമെന്നു ധരിക്കണം
 ഈവണ്ണമാദിയിൽത്തന്നെ ഭഗ്നാനാഥനെ നിർണ്ണയേൽ
 പിന്നെ രണ്ടാമതാം തന്ത്ര കേന്ദ്ര നിന്ന ഗ്രഹത്തിൻ
 കേന്ദ്രത്തിൽപ്പലരുണ്ടാകിൽ ബലമുള്ളവനാദിയിൽ
 ബലവും സമമാസ്തന്നാൽ ഭഗ്നയേറുന്നവൻ നഭേ
 ഭഗ്നയും സമമാസ്തന്നാൽ നഭേ പാടുകഴിഞ്ഞവൻ
 പിന്നെപ്പണപരത്തുകഴിവണ്ണം കണ്ടുകൊള്ളണം
 പിന്നെയാപോക്തിമതികൽ നിന്നവർക്കുവണ്ണമാം
 സൂര്യോന്മുഖമുതലായ മുമ്പായി വരുന്ന ഭഗ്നയെങ്കിലൊ
 ലഗ്നത്തെയും ഗ്രഹത്തെപ്പോൽ ഭേദംകൂടാതെ കാണണം
 തയോഃ കേന്ദ്രത്തിലോ ലഗ്നം തയോഃ പണപരത്തിലൊ
 ഇത്രാദി കണ്ടുകൊള്ളണം ഭഗ്നകൃമനിരൂപണേ
 ഭഗ്നകൃമമിതിൻവണ്ണമറിഞ്ഞാൽ തൽഫലങ്ങളും
 അപഹാരാദികൾക്കുള്ള ഫലങ്ങളുമുദീരയേൽ
 ഭഗ്നകൃമം നിരൂപിച്ചാൽ ഗ്രഹങ്ങളെ ബലങ്ങളെ
 സൂക്ഷമാക്കിവരുത്തിട്ടു കാണേണ്ടതെന്നു നിർണ്ണയം
 എന്നിട്ടു വേറേ ചൊല്ലുന്ന ബലത്തെ സൂക്ഷമാക്കുവാൻ.

സൂക്ഷ്മബലനയനം.

സൂര്യാദീനാം ബലം ഭാവബലപക്ഷേപശക്തിനാൽ
 പെരുക്കി നൂതനൈരേറ്റി വരുമ്പോൾ സൂക്ഷമാം ബലം
 ലഗ്നത്തിന്റെ ബലം വച്ചു ലഗ്നശക്തിന്റെ ബലം ത്ര്യജേൽ
 തന്ത്ര സൂക്ഷ്മബലം കൂട്ടു ലഗ്നസൂക്ഷ്മബലം ഭവേൽ
 നഭേ വരുന്നതിൽ ബലം ഗ്രഹങ്ങൾക്കുള്ളതാസ്തരം
 അക്കാലത്തു ജനിച്ചുള്ള ദേഹികൾക്കു ശുഭാശുഭം
 ചെല്ലാൻ തനിക്കു താല്പര്യമുള്ളതത്രേ സൂക്ഷ്മ ബലം.

അപഹാരനയനം.

അപഹാരം വരുത്തേണ്ടിലവരൊറ്റൊന്നിനി.

ദശാധിപഗുണം വേദം കൂടനില്ക്കിൽ ഗുണം പ്രഭുഃ
 പഞ്ചമേ നവമേ നില്ക്കിലവർക്കുള്ള ഗുണം ഹരിഃ
 എട്ടിലും നാലിലും നില്ക്കുന്നവർക്കുള്ള ഗുണം കരീ
 ദശാധിപഗ്രഹത്തിന്റെയെഴിൽ നില്ക്കിൽ ഗുണം പ്രിയം
 ഈ സ്ഥാനങ്ങളിലല്ലാതെ നില്ക്കിലില്ലപഹാരവും
 ഇങ്ങനെയുള്ള ഗുണകമെല്ലാമൊന്നിച്ചു കൂട്ടിയാൽ
 അതു ഹാരകമായിട്ടു മപാഹാരം വരുത്തുവാൻ
 നഭേ മൂലദശാവച്ചു സ്വാപഹാരം വരുത്തുവാൻ
 വേദംകൊണ്ടു ചെരുകൂട്ടി ഹാരകേണ ഹരിക്കണം
 ഫലം വർഷമായിട്ടും പ്രിയനാഗനന്താദിഭിഃ
 പെരുകൂട്ടി ഹരിക്കുമ്പോൾ വരും മാസദിനാദികൾ
 സ്വാപഹാരമായിട്ടുമിങ്ങനേ ശേഷമൊക്കെയും
 തന്റേതന്റേതാണു ചെരുകൂട്ടി ഹരിക്കണം
 ഹാരകേണ ഫലം വർഷം ശേഷം മാസാദി കല്പയേൽ
 അപഹാരങ്ങളീവണ്ണം ഗ്രഹങ്ങൾക്കു വരുത്തിയാൽ
 സ്വാപഹാരം നഭേതന്നെ പിന്നെ മൂലദശാവത്തേ
 കേന്ദ്രാദിഭാവസ്ഥിതിയും ഗ്രഹങ്ങളെ ബലങ്ങളും
 അറിഞ്ഞു ദശയെപ്പോലെയപഹാരത്തിനും ക്രമം
 കണ്ടുകൊൾക വിശേഷിച്ചും ഗ്രഹത്തെപ്പോലെ ലഗ്നവും
 ഉക്തസ്ഥാനങ്ങളിൽ ലഗ്നം വന്നാലുണ്ടപഹാരവും.

ഹരിഃകൃത്യം.

അപഹാരം വരുത്തിട്ടു ഛിദ്രാദിയറിയേണ്ടകിൽ
 ദശേശനെനുകല്പിച്ചിട്ടപഹാരഗ്രഹത്തിനെ
 അപഹാരം വരുത്തുമ്പോൾ ഛിദ്രമായിട്ടു വന്നിട്ടും
 അന്തഃഛിദ്രാദിയീവണ്ണം ക്രമത്താലേ വരുത്തുക
 ആയുർദ്വയമിതീവണ്ണം വരുത്തിക്കണ്ടുവെങ്കിലും
 നിർവ്യാണകാലവുംകൂടെ നിരൂപിച്ചിട്ടു നിണ്ണയേൽ.

സൂക്ഷ്മായുർദ്വയം.

ഗുരുപദേശം ചൊല്ലുന്ന ശിഷ്യാണാമറിവാനഹം
 സാരം പത്രത്തിലാക്കൊല്ലായെന്നു സജ്ജനസമ്മതം
 അസക്തദാരുമുപദേശിക്കിലും ഗ്രഹിയായ്കയാൽ
 അല്പബുദ്ധികളാമന്തേവാസികൾക്കറിവാനിഹ
 പത്രത്തിലാക്കുകെന്നല്ലോ പത്ര വാത്സല്യമേതന്നാ
 ആകയാൽ പുസ്തകമിദം ഗോപ്യമായിട്ടിരിക്കണം

തങ്ങുകമിതുപോൽ സ്തിശ്ലജനമുണ്ടെന്നിരിക്കിലൊ
 കാണിക്കാമെന്ന സിദ്ധാന്തമനുഗ്രഹ്ണതു ഭേദികാഃ
 ഗുരുപദേശമാത്രിതു ഭക്ത്യാ യദൃദഭീരിതം
 തത്തത്ത്വം ഭവേൽ സത്യം സർവ്വേഷാമധികോ ഗുരുഃ
 സപിതൃതം പുസ്തകമിദം യോഽപദേശേന ഭർമ്മതിഃ
 തസ്യ നിഷ്ഠലതാം യാതി വിശേഷേണ മനീഷിണഃ
 “തുഷേണാപി പരിത്യക്തം രണ്യലം ന പ്രരോഹതി”
 ഗുരുപ്രസാദാത്സർവ്വേഷാം സർവ്വജ്ഞത്വം ഭവിഷ്യതി
 കൃതേ സംവാദഭൂയിഷ്ടാ ജീവശരേമാദിതാ ദശാ
 ത്രോതായാം പിണ്ഡസംജ്ഞാ സ്വാൽ ദാപരേ തു
[നിസർഗ്ഗജാ

കലാവത്രാംശകദശാ വിപ്രാദീനാമിതി ക്രമാൽ
 മഹോല്പന്നാധാനസംജ്ഞാ മൃത്യുസംജ്ഞാ ച പൂർവ്വവൽ
 അഷ്ടവക്ത്രാക്ഷചക്രാഞ്ചരത്രസംജ്ഞാ ച പൂർവ്വവൽ
 വിശേഷഫലാദി നിത്യം സർവാസമംശകോദിതാ
 യശസിനാം റൂപേന്ദ്രാണാമുച്ചനീചക്രമോ മതഃ
 സൂത്രാദിമന്ദപത്രിതഖേദാനാം ച നവാംശകഃ
 യേഷു രാശിഷു വർത്തന്തേ തത്സംഖ്യാമോഗമാദിഭാൽ
 †സർവ്വമേന്ത്യമതഃഭാഗത്തു തൃക്താ തത്ര വിശേഷതഃ
 കൃതാ*സ്വതുംഗവക്ത്രാദിഗുണനഞ്ച യഥാവിധി
 ചതുർമാംശയുതം വാപി പരമായുരുദീർഘതാം
 ഇതത്രേ സൂക്ഷ്മമായുരൂഹാരായുദ്വായം കലൌ യുഗേ
 ‡ഗ്രഹഭക്തേതി ഹോരായാമുള്ള പദ്യത്തിനർത്ഥം
 സാരമായുണ്ടെന്നതെന്നയതുമിപ്പോൾപ്പറഞ്ഞിടാം

† ‘സർവ്വമേന്ത്യമതഃഭാഗത്തു തൃക്താ തത്ര വിശേഷതഃ
 കൃതാ*സ്വതുംഗവക്ത്രാദിഗുണനഞ്ച യഥാവിധി
 ചതുർമാംശയുതം വാപി പരമായുരുദീർഘതാം
 ഇതത്രേ സൂക്ഷ്മമായുരൂഹാരായുദ്വായം കലൌ യുഗേ
 ‡ഗ്രഹഭക്തേതി ഹോരായാമുള്ള പദ്യത്തിനർത്ഥം
 സാരമായുണ്ടെന്നതെന്നയതുമിപ്പോൾപ്പറഞ്ഞിടാം’
 (ഹോരശാസ്ത്രം).

* ‘സ്വതുംഗവക്ത്രാപരഗണ്യസംഗുണം
 ദ്വിരത്ത്വമസാമംശകഭൂതിഭാഗതേഃ’
 (ഹോരശാസ്ത്രം).

‡ ‘ഗ്രഹഭക്തനവാംശരാശിമൂല്യം
 ബഹു സാമ്യം സമുപേതി ന ത്രയാക്രമം’
 (ഹോരശാസ്ത്രം).

ബഹുസാമ്യം സത്യവാക്യമെന്നുള്ളതുപദേശമാം
സാമ്യം ബഹുപ്രകാരേണ സത്യമായുള്ളവാക്യമാം
ആഗമൈരന്മാനൈശ്ച പ്രത്യക്ഷേണേഹ സൂക്ഷ്മമാം
എന്നാൽ കലിയുഗത്തിങ്കലിതത്രേ സൂക്ഷ്മമായത്
എന്നിട്ടിവരൊസ്സൂക്ഷ്മ ച ഗണിച്ചാൽ മതി നിണ്ണയം.

കാലചക്രശാസ്ത്രപ്രാപ്തി.

ചിലർ കാലചക്രാഖ്യാദശാ സൂക്ഷ്മതാസ്തത്വം
ചന്ദ്രനു ബലമുണ്ടായി ചന്ദ്രന്റേ റയംശകാധിപൻ
ചന്ദ്രനോടുകൂടിനിൽപ്പൂ നോക്കൂ വല്ലകണക്കിലും
എങ്കിലെന്ന ജനിച്ചുള്ള ജനങ്ങൾക്കു വിശേഷതഃ
കാലചക്രശാസ്ത്ര സൂക്ഷ്മാ വിശേഷേണ കവൗ യുഗേ.

നക്ഷത്രശാസ്ത്രപ്രാപ്തിയോഗ്യത.

നിശാകാലേ ജനിച്ചാലും നിശാരാശിയതെങ്കിലും
നിശാപതിതനിക്കേററം ബലമുണ്ടെന്നിരിക്കിലും
അപ്പോൾ ജനിച്ചവന്നേററം നക്ഷത്രശാസ്ത്ര സൂക്ഷ്മമാം.

ആയുർദ്വയഫലപ്രാപ്തി.

ആയുർദ്വയമിതീവണ്ണം ശാസ്ത്രയുക്ത്വാ വരുത്തിയാൽ
സ്വധർമ്മനിരതന്മാരായ് ദേവബ്രാഹ്മണഭൗരായ്
പഥ്യഭോജനവാന്മാരായ് നല്ലശീലം പ്രവൃത്തിയും
ഉള്ളവരേ സൂക്ഷ്മമായി ഭവിപ്പൂയെന്ന നിണ്ണയം.

അപമൃത്യുഹേതവഃ.

ദേവബ്രാഹ്മണശാപാഖ്യാദി ശ്ലാഘാഭിർദ്ദൃഷ്ടഭക്ഷണൈഃ
അകൃത്യൈരപി മന്ത്യാനാമപമൃത്യു ഭവിച്ചുപോം.

അപമൃത്യുനിവാരണമാഗ്ധം.

ദേഹികൾക്കു ജനിക്കുമ്പോൾ ദേഹേന്തരൊന്നു മൃത്യുവാ
നില്ക്കുന്നവസരംനോക്കി ദേഹനാശനഹേതവഃ
അപമൃത്യുക്കളാം ആമെന്നല്ലോ കാലമൃത്യുവും
വിഷമങ്ങളറിഞ്ഞിട്ടു നടക്കാമെന്നിരിക്കിലൊ
ആയവനപമൃത്യുക്കൾ ആറിനേയും ജയിച്ചിടാം
കാലമൃത്യുവരുന്നേരം തടുക്കാവല്ലൊരുത്തനും
എന്നിട്ടെല്ലാജ്ഞാഴും തന്നെ വിഷമങ്ങളറിഞ്ഞുടൻ
നടന്നീടുന്നവന്നെന്നുപമൃത്യുവരാ ദൃഢം.

സാരോപദേശം.

ഓരോജ്ഞാനംകൂടാതെ സുഖമുണ്ടാസ്തരേണ്ടകിൽ
എത്രയും സാരമായിട്ടു ചൊല്ലീടമുപദേശവും

സ്നേഹഗൗരവവിശ്വാസഭക്തിയുക്തോ രമാപതേഃ
തിരുവപ്പാക്ഷരം മന്ത്രം ജപിച്ചീടുക സർവദാ.

ഗ്രന്ഥകർത്താമാരി

ശ്രീമൽപ്പരമേശ്വരസ്വ കൃഷ്ണസ്വാർജ്ജനസാരഥോഃ
ഭക്തേന രാമശിഷ്യേണ കൃഷ്ണഭാസേന ധീമതാ
ശുദ്ധപാണ്ഡേത്യ ശിഷ്യസ്വ കർക്കശോദ്ധവാസിനഃ
ഭാരതോതിപ്രസന്നേന ഭാഷാജാതകപലതിഃ
വിനിമ്ബിതാ മയാ ഹൈഷാ വിശേഷേണ വിരാജതാം
ഭൂഷാഭൂതാ സ്വശിഷ്യാണാം ശേഷാനുകൂവാബലാൽ.

ഇതി ഭാഷാജാതകപലതിഃ സമാപ്ത.

